

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2002-2003

4 november 2002

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering	519
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	520
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking	543
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	595
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	616
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	635
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening	657
Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken	668
Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting ..	702
Guy Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden	714

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

Nihil

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER 726

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

**Vraag nr. 41
van 18 juli 2002
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Overheidsinformatie – Krantenwinkels

In juni 2001 werd beslist dat de Vlaamse overheid ook informatiefolders ging verspreiden in de krantenwinkels die dat willen, naast de traditionele verspreiding via gemeentehuizen, bibliotheken, enzovoort.

1. Wat is hierbij de stand van zaken ?

Hoeveel krantenwinkels zijn er aangeschreven en hoeveel daarvan hebben positief gereageerd en bijgevolg een display geplaatst met de folders ?

Hoe is de verspreiding per provincie ?

Welke verplichtingen zijn aan hen opgelegd ?

2. Wat is de totale kostprijs van dit project ?

3. Welke vergoeding wordt aan de deelnemende krantenwinkels toegekend ?

4. Hoeveel folders worden er op jaarbasis op deze wijze verspreid ?

5. Wat zijn de thema's die in deze folders gedurende de periode juni 2001-juni 2002 aan bod zijn gekomen ?

Antwoord

1. Het aantal aangeschreven krantenwinkels bedraagt 902. Het aantal krantenwinkels dat in 2002 deelneemt, bedraagt 815.

Aantal deelnemende krantenwinkels per provincie in september 2002 :

Vlaams-Brabant :	122
Limburg :	127
Antwerpen :	156
Oost-Vlaanderen :	218
West-Vlaanderen :	192

Voor de distributie van de publicaties bij de krantenwinkels wordt samengewerkt met het bedrijf AMP, dat instaat voor de distributie van kranten en periodieken aan krantenwinkels in heel Vlaanderen. De krantenwinkels nemen deel op vrijwillige basis. Zij engageren zich om de folderhouders in hun winkel te plaatsen en de folders bij elke nieuwe levering in de juiste vakjes te plaatsen. Op tweemaandelijks basis worden de krantenwinkels door AMP gecontroleerd en indien zij positief worden beoordeeld (folderhouder op een strategische plaats in de winkel en folders op de juiste plaats in folderhouder), dan ontvangen zij een bijkomende vergoeding.

2. Er dient een onderscheid te worden gemaakt tussen de eenmalige investeringskosten (prospectie bij de krantenwinkels, aanmaak en verspreiding van de folderhouders en signalisatie in de krantenwinkels) en de werkingskosten op jaarbasis.

De investeringskosten bedroegen 243.918 euro. De werkingskosten tot eind 2002 bedragen 359.037 euro (telkens incl. BTW).

3. Elke deelnemende krantenwinkel ontvangt een vaste vergoeding van 0,7932 euro per set van folders. Bij een positieve evaluatie op het einde van het jaar ontvangt de krantenwinkel daarbovenop 29,47 euro.

4. Via dit distributiesysteem kunnen op jaarbasis 72 verschillende publicaties van de Vlaamse overheid worden verspreid, dat betekent zes per maand, doch de publicaties dienen niet gelijkmatig over de maanden van het jaar te worden gespreid.

5. Volgende thema's zijn in genoemde periode aan bod gekomen :

Wat kan de VDAB voor u doen ?

Studietoelagen 2001-2002

Campagnekrant Week van Vervoering

Klachten ? Welkom ?

Monumenten en Landschappen

Veilig onderdak met de kosteloze verzekering tegen inkomensverlies

De Vlaamse Infolijn : uw gids door de Vlaamse overheid

De Verrekijker (tijdschrift van de VMM)

De nieuwe bouwpremies

Gids voor leerlingen secundair onderwijs

Begeleid individueel studeren

Als innovatie uw tweede natuur is (KMO-programma)

Ideeën voor energiebewust en veilig rijden

Muzieklab (Technopolis)

De Verrekijker, milieu en gezondheid

Kleurrijk Vlaanderen – Mobiliteit in 2020

Vlaanderen in cijfers 2002

Erfgoedweekend (2x)

Technopolis

Kleurrijk Vlaanderen – Ondernemen in 2020

Programmabrochure Dag van het Park

Infolder studietoelagen 2002-2003

De Vlaamse overheid op het internet

Bijblijffolder

Overwin je angst voor het internet

Kleurrijk Vlaanderen – Cultuur en Samenleving in 2020

Folder klachtenmanagement

De Grote Leerweek 2002

De Bijblijver

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
OPENBARE WERKEN EN ENERGIE

Vraag nr. 346
van 18 juli 2002
van de heer PIETER HUYBRECHTS

N123 Herentals – Geluidsoverlast

In sommige gevallen veroorzaakt wegbedekking bestaande uit klinkers ernstige geluidsoverlast. Zo werd in Kasterlee de N123 heraangelegd teneinde de geluidsoverlast te verminderen.

Ook in Herentals bestaat de Lichtaartseweg (N123) voor een gedeelte uit klinkers. Heel wat inwoners klagen ook daar over een hoge geluidsoverlast veroorzaakt door de bestrating.

Werden er reeds initiatieven genomen om dit gedeelte van de Lichtaartseweg heraan te leggen teneinde de geluidsoverlast te reduceren ?

Zo ja, wanneer starten deze werken ?

Antwoord

De geluidsoverlast in de Leysstraat in Lichtaart was het onderwerp van een recente bespreking tussen het gemeentebestuur van Kasterlee, een afvaardiging van de plaatselijke handelaars en de administratie Wegen en Verkeer (afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen). Er werd overeengekomen de oude betonstraatstenen, die de oorzaak zijn van de hinder, te verwijderen en te vervangen door een gekleurde kunststofverharding. De werken zullen zo spoedig mogelijk worden aanbesteed.

Wat de stad Herentals betreft, is het de eerste keer dat een klacht in die zin wordt geformuleerd, vandaar dat ook nog geen initiatieven werden genomen. De administratie zal het probleem nader onderzoeken en bespreken met het stadsbestuur van Herentals. Indien nodig zullen ook hier de nodige aanpassingswerken worden uitgevoerd.

Vraag nr. 347
van 14 augustus 2002
van mevrouw SONJA BECQ

Zwarte punten – Vlaams-Brabant

De minister vice-president maakt – terecht – een prioriteit van het wegwerken van de gevaarlijke (zwarte) punten.

Voor de hele provincie Vlaams-Brabant werden zo'n 118 punten genoteerd. In Halle-Vilvoorde 79 punten en 39 in het arrondissement Leuven.

Een werkgroep zou prioritair de belangrijkste punten en zones onderzoeken, en voorstellen zouden nadien in de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid (PCV) worden besproken.

1. Wat is de stand van zaken van dit dossier ?
2. Wat zijn de belangrijkste punten en zones die in de bijzondere werkgroep naar voren werden gebracht ? Op grond van welke criteria werden ze geselecteerd ?
3. Welke voorstellen werden inzake de verschillende punten geformuleerd ?
4. Is er een timing bepaald voor de verschillende voorstellen ? Zo ja, welke ?

Antwoord

1. Inmiddels werd een oproep gelanceerd om via onderhandelingen te komen tot een kaderovereenkomst met een externe dienstverlener voor de uitvoering van het project "Wegwerken gevaarlijke punten en wegvakken".

De Vlaamse regering heeft op 19 juli 2002 beslist om het bestek goed te keuren op basis waarvan de onderhandelingen met een aantal geselecteerde inschrijvers gevoerd zullen worden. Het is de bedoeling om de opdracht in het najaar te gunnen.

2. De belangrijkste (gevaarlijke) punten en zones zijn in kaart gebracht, maar nog niet inhoudelijk gescreend en gerangschikt naar uitvoering. Het opstellen van een plan van aanpak is een onderdeel van de opdracht aan de externe dienstverlener.

Teneinde deze planning te kunnen uitwerken en uitvoeren, vermeldt de opdracht aan de dienstverlener onder meer uitdrukkelijk dat "de screening van deze wegvakken en punten moet uitgevoerd worden, dat waar nodig de handmatige en semi-automatische tellingen moeten uitgevoerd worden, dat typeoplossingen moeten uitgewerkt worden, dat de dossiers voor PAC en

PCV dienen ingeleid te worden en verder nog dat ook de nodige communicatie en coördinatie dient verzorgd te worden" (*PAC : Provinciale Auditcommissie – red.*).

3. Zie hierboven.
4. Er is enkel een globale doelstelling bepaald, namelijk het onderzoeken en aanpakken van alle gevaarlijke punten binnen een termijn van vijf jaar.

Vraag nr. 348 van 14 augustus 2002 van mevrouw MARIJKE DILLEN

Lagevloertrams De Lijn – Defecten

Volgens gegevens van november 2000 bleek dat er ernstige problemen waren bij De Lijn met de nieuwe, zogenaamde gelede lagevloertrams in Antwerpen en Gent.

1. Welke problemen met deze trams hebben zich tot op heden gemanifesteerd ?
2. Heeft deze situatie aanleiding gegeven tot een aansprakelijkheidsvordering tegen de leverancier ?

Zo ja, wat is de omvang ervan en wat is de stand van de procedure ?
3. Wat is de gemiddelde duurtijd van de herstelling en hoeveel bedraagt de kostprijs ?
4. Wat is de stand van zaken ?

Antwoord

1. De grotendeels nieuw ontwikkelde trams vertoonden in november 2000 nog enkele kinderziekten, die de leverancier diende te verhelpen. Deze zijn thans reeds opgelost.
2. Van in het begin heeft de Vlaamse Vervoermaatschappij de leverancier hierop steeds gewezen en ervoor gezorgd dat hij zijn verantwoordelijkheid niet kon ontlopen. De leverancier van zijn kant neemt zijn verantwoordelijkheid op, heeft reeds zo goed als alle bijkomende problemen verholpen en is bezig met het oplossen van de laatste. De kosten hiervoor zijn integraal te zijnen laste.

De Vlaamse Vervoermaatschappij past alle in het lastenboek bepaalde clausules voor waarborg en bedrijfszekerheid toe en legt de leveranciers boetes op bij niet-naleving van de afspraken. Hiervoor gebeurde reeds een afrekening voor de periode oktober 1999 tot en met februari 2001. De boete bedroeg in totaal 127.975 euro. De nieuwe boetes sinds maart 2001 zijn minimaal in vergelijking met de vorige periode. Dit wijst op een sterk verbeterde betrouwbaarheid van de voertuigen. De Lijn blijft dit alles opvolgen gedurende de volledige waarborgperiode.

3. Het onderhoud wordt kilometerafhankelijk uitgevoerd. Het kleinste onderhoud gebeurt om de 5.000 kilometer (maandelijks). De gemiddelde duurtijd en kostprijs zijn afhankelijk van het soort onderhoud, en de duurtijd bedraagt gemiddeld 7,2 manuren voor een onderhoud 5.000 kilometer en gemiddeld 34,7 manuren voor een onderhoud van 60.000 kilometer, dat ongeveer jaarlijks plaatsvindt. De individuele taken tijdens een onderhoud kunnen 1 tot 20 minuten duren.

Naarmate de ervaring verder toeneemt, zal het onderhoudsplan aangepast worden aan de behoeften.

4. De betrouwbaarheid is sterk toegenomen en de laatste problemen worden opgelost. De Lijn waakt verder over de nakoming van de verplichtingen door de leverancier.

Vraag nr. 349
van 14 augustus 2002
van mevrouw MARIJKE DILLEN

E313 Wommelgem – Verkeersveiligheid

Aan de beide afritten van de E313 in Wommelgem is de verkeerssituatie reeds jaren bijzonder moeilijk. Door de enorme drukte in het algemeen en de drukte veroorzaakt door het Wijnegem Shopping Center en de Makro in het bijzonder, ontstaan er

heel dikwijls files en gebeuren er talrijke ongevallen.

1. Hoeveel ongevallen gebeurden er op beide plaatsen :

- met uitsluitend materiële schade,
- met lichtgewonden,
- met zwaargewonden en doden,

in 2000, 2001 en tot juni 2002 ?

2. Welke werken werden er reeds uitgevoerd teneinde de moeilijke situatie te verbeteren ?

Zijn er beslissingen genomen voor bijkomende maatregelen en zo ja, welke en wanneer worden ze uitgevoerd ?

Welke budgetten worden daarvoor vrijgemaakt ?

Antwoord

Het Nationaal Instituut voor de Statistiek kan momenteel de ongevallengegevens tot en met 2000 ter beschikking stellen. Ongevallengegevens voor de jaren 2001 en 2002 zijn derhalve nog niet bekend bij de administratie Wegen en Verkeer. Bijkomend verdient te worden vermeld dat het NIS enkel ongevallengegevens met gekwetsten inventariseert.

Op de vraag hoeveel ongevallen er plaatsvonden met uitsluitend materiële schade kan dan ook niet worden geantwoord door de administratie Wegen en Verkeer.

1. Aantal ongevallen met gekwetsten voor de jaren 1997-2000 op

- de op- en afritten van de E313 ;
- de R11 in een straal van 500 meter rond de rotonde in Wommelgem :

Weg	Doden	Zwaargewonden	Lichtgewonden	Aantal ongevallen
Afrit richting Borsbeek	0	0	15	4
Afrit richting Wommelgem	0	0	10	5
Oprit richting Antwerpen	0	0	8	4
Oprit richting Hasselt	0	0	0	0
Autolei	1	0	58	37

Aantal ongevallen op de R11 in een straal van 500 meter rond de rotonde tot en met Wommelgem, voor de jaren 1997 tot en met 2000, opgesplitst per jaar :

Weg-nummer	Jaartal	Aantal gekwetsten	Aantal ongevallen
R011000	1997	27	13
	1998	14	12
	1999	12	8
	2000	6	4

Uit deze cijfers kan worden geconcludeerd dat zowel het aantal ongevallen als het aantal gekwetsten sinds 1997 aanzienlijk is gedaald.

Aantal ongevallen op de op- en afritten voor de jaren 1997-2000, opgesplitst per jaar en per wegnummer :

Weg-nummer	Jaartal	Aantal gekwetsten	Aantal ongevallen
A013031	1997	4	1
	1998	3	1
	1999	6	1
	2000	2	1
A013032	1997	3	2
	1998	0	0
	1999	0	0
	2000	7	3
A013037	1997	0	0
	1998	0	0
	1999	0	0
	2000	0	0
A013038	1997	1	1
	1998	7	3
	1999	0	0
	2000	0	0

2. Op dit ogenblik wordt er een voetgangers-fietserstunnel gebouwd aan de rotonde Wommelgem. Het einde van de werken is gepland voor het voorjaar 2003.

Er is een budget uitgetrokken van 2.700.000 euro.

Vraag nr. 350
van 14 augustus 2002
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Basismobiliteit – Projecten

In het decreet basismobiliteit is uitdrukkelijk bepaald dat de maximale afstand tot een halte van geregeld vervoer 500 meter bedraagt in een stedelijk gebied, 650 meter in een randstedelijk gebied en 750 meter binnen een woonzone in een buitengebied.

1. Welke inspanningen werden daartoe reeds gedaan ?

In hoeveel gemeenten is de situatie verbeterd in de zin van de vooropgestelde doelstellingen ? Graag een opsplitsing per provincie.

2. Hoeveel projecten zijn terzake reeds definitief vastgelegd voor de periode juli-december 2002 ? Graag een opsplitsing per provincie.

3. In hoeveel gemeenten wordt er gekozen voor de optie van de belbus ? Graag een opsplitsing per provincie.

4. In hoeveel gemeenten is er een overeenkomst met een taxibedrijf ? Graag eveneens een opsplitsing per provincie.

Antwoord

1. Door de invoering van de projecten basismobiliteit – tot en met het programma 2002 – heeft De Lijn overeenkomstig de prioriteitenlijst het openbaarvervoeraanbod per provincie in het hierna vermelde aantal gemeenten verbeterd:

Antwerpen	31
Vlaams-Brabant	42
Limburg	15
Oost-Vlaanderen	24
West-Vlaanderen	42

2. De Lijn heeft in 2002 hiernavolgend aantal projecten voor vastlegging aan het Vlaams Gewest voorgelegd:

Antwerpen	6
Vlaams-Brabant	4
Limburg	8
Oost-Vlaanderen	6
West-Vlaanderen	11

3. Op dit moment heeft De Lijn per provincie het volgend aantal belbussen:

Antwerpen	7
Vlaams-Brabant	5
Limburg	28
Oost-Vlaanderen	15
West-Vlaanderen	34

4. De Lijn onderzoekt de mogelijkheden om taxi's in te schakelen voor projecten in gebieden met een kleinere vervoersvraag na één jaar werking. De openbaarvervoercommissie evalueert alle projecten na één jaar werking.

In de volgende maanden komt een aantal projecten in aanmerking voor deze evaluatie.

Vraag nr. 351
van 14 augustus 2002
van de heer FELIX STRACKX

N223 Nieuwrode – Verkeerslichten

Op de gewestweg Aarschot-Sint-Joris-Winge werden verkeerslichten geplaatst ter hoogte van het gevaarlijke kruispunt in Nieuwrode (Holsbeek). Hoewel ze er reeds enkele maanden staan, zijn deze verkeerslichten nog altijd niet in werking gesteld. Blijkbaar ontbreekt de microchip om ze te laten functioneren.

Op vrijdag 12 juli 2002 kwam bij het oversteken van dit kruispunt een zevenjarig fietsertje om het leven.

1. Hoe komt het dat deze verkeerslichten nog steeds niet in werking zijn gesteld ?
2. Hoe lang duurt het normaal om nieuwe verkeerslichten te activeren ?
3. Hoe lang duurt het normaal om een defect verkeerslicht te herstellen ?

Antwoord

1. De verkeerslichten zijn in werking sinds 18 juli 2002. Voor de realisatie van een seininstallatie

met verkeerslichten maakt mijn administratie gebruik van twee verschillende opdrachten. De eerste betreft de opdracht voor alle werken en leveringen behalve de verkeersregelaar. De tweede betreft de levering, plaatsing en programmering van de verkeersregelaar.

De opdracht voor het uitvoeren van de installatiewerken liep van 2 mei 2002 tot en met 19 juni 2002. De installatie werd door het keuringsorgaan gekeurd op 13 juni 2002, op het elektriciteitsnet aangesloten op 24 juni 2002 en op knipperlicht geschakeld op 2 juli 2002 (dit regime knipperlicht vestigt de aandacht op een gevaarlijke toestand ter plekke en verplicht de weggebruiker tot voorzichtigheid). De opdracht voor het plaatsen van de verkeersregelaar liep van 1 juli 2002 tot en met 16 augustus 2002.

De verkeersregelaar werd op 18 juli 2002 geplaatst en in bedrijf genomen.

2. De uitvoeringstermijnen voor het uitvoeren van een installatie met verkeerslichten bedragen contractueel zes weken.
3. Bij eenvoudige defecten aan verkeerslichten bedraagt de contractuele termijn voor de herstelling zes uur.

In geval van averij bedraagt de termijn voor het nemen van de veiligheidsmaatregelen zes uur, indien de verkeersregelaar zodanig beschadigd is dat hij vervangen dient te worden, bedraagt de contractuele termijn voor vervanging 72 uur.

Vraag nr. 352
van 14 augustus 2002
van de heer CARL DECALUWE

Staat van de wegen – Voortgangsrapport (2)

Het rapport-Heleven m.b.t. de staat van de Vlaamse wegen zou jaarlijks opgevolgd worden. De gegevens over het voorgaande jaar worden in het voorjaar van het daaropvolgende jaar opgemaakt.

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 37 van 18 oktober 2001 zou ik de minister vice-president volgende vragen willen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7-8-9 van februari-maart 2002, blz. 746).

1. Werd het opvolgingsrapport met de metingen voor het jaar 2001 reeds opgemaakt ?

Zo ja, wat waren de voornaamste resultaten ?

2. Welke maatregelen zijn noodzakelijk ?

Antwoord

1. Het zogenaamde rapport-Heleven werd inderdaad zoals gebruikelijk opgemaakt.

Als voornaamste conclusie mag worden gesteld dat de onderhoudstoestand van het wegennet gestabiliseerd is en er zelfs een lichte verbetering merkbaar is, die weliswaar bevestigd moet worden door de volgende meetcampagnes.

2. Inzake de te nemen maatregelen kan ik meedelen dat de meetresultaten gebruikt worden als input voor de opmaak van het investeringsprogramma inzake openbare werken.

Vraag nr. 353 van 14 augustus 2002 van de heer CARL DECALUWE

Aanpassing Grensleie – Overleg met Wallonië

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 186 van 27 april 2001 zou ik de minister vice-president volgende vragen willen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14-15-16 van juni/juli 2001, blz. 1897).

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. de doortocht in Wervik en Komen ?
2. Wat is de stand van zaken m.b.t. het overleg met Voies Navigables de France ? Werd het gemeenschappelijk voorstel (Frankrijk-Wallonië) reeds uitgewerkt en voorgesteld ? Wat houdt het voorstel concreet in ?
3. Is er nog overleg geweest m.b.t. dit dossier tussen de Vlaamse, Waalse en Franse overheid ?

Antwoord

Het af te werken programma op de Leie in Zuid-West-Vlaanderen behelst de realisatie van de laatste projecten in het kader van de kalibrering voor 1.350 ton (klasse IV), namelijk de doortochten van Kortrijk en Wervik wat Vlaanderen betreft, en de doortocht van Komen wat Wallonië betreft.

Er wordt rekening mee gehouden dat deze werken een latere uitbreiding naar klasse Va (2.000 ton) en Vb (4.400 ton) niet verhinderen.

De doortocht Kortrijk is volop in uitvoering.

1. Voor de doortocht van Wervik is de studie in uitvoering. Deze studie, uitgevoerd door een privé-studiebureau, wordt begeleid door een stuurgroep waarin alle betrokken partijen zijn vertegenwoordigd. De bedoeling is om dit jaar nog een eerste fase van de werken aan te besteden en volgend jaar de tweede fase. De nieuwe wegbrug zal in ieder geval een vrije hoogte hebben van 7 meter, zodat scheepvaart met drie lagen containers mogelijk wordt.

Wat het knelpunt Komen betreft moet, zoals reeds gesteld in mijn antwoord op vraag nr. 186, worden opgemerkt dat in Frankrijk zelfs een vrije hoogte van 5,25 meter voor schepen met twee lagen containers niet overal beschikbaar is, terwijl dit aan Vlaamse kant bijna overal wel het geval is. Ten noorden van Kortrijk is zelfs een vrije hoogte van 7 meter voor drie lagen containers vrijwel overal beschikbaar, of zal dit in de nabije toekomst in ieder geval zijn. Het knelpunt Komen is dus voor Vlaamse zijde veel-er van beperkt belang, gelet op de verdere hoogtebeperkingen in Frankrijk.

- 2 en 3. Door de afdeling Bovenschelde wordt geregeld overleg gepleegd met de Franse en Waalse collega's omtrent dergelijke gemeenschappelijke onderwerpen. Minstens éénmaal per jaar is er een algemeen overleg, terwijl voor specifieke onderwerpen gerichte vergaderingen worden gehouden of een werkgroep wordt samengesteld. Zo werd recentelijk, meer bepaald op 8 juli 2002, in Rijsel overleg gepleegd met de Franse en Waalse administraties, waarbij onder andere de stand van zaken nopens de doortochten van Wervik en Komen werd besproken.

Tijdens het laatste overleg werd het gemeenschappelijk voorstel van de werkgroep besproken. In een eerste fase zou de bestaande brug met 30 à 50 centimeter worden verhoogd, zodat een vrije hoogte van ruim 5,25 meter (twee lagen containers) ontstaat. Dit is een voorlopige oplossing, om dan later met een nieuwe brug een vrije hoogte van 7 meter te realiseren zoals in Wervik. Indien over deze voorlopige oplossing met de betrokken gemeenten tot een akkoord kan worden gekomen, is voor het Waals Gewest de voorwaarde vervuld om de resterende

de kalibreringswerken aan de doortocht van de Leie in Komen te programmeren.

Zoals hierboven geschetst, werd dit voorstel eerst in een werkgroep uitgewerkt en besproken en nadien in het algemeen overleg tussen de Franse, Waalse en Vlaamse administraties van 8 juli 2002 aanvaard. Een volgend algemeen overleg is gepland voor 9 oktober 2002.

Vraag nr. 354
van 14 augustus 2002
van de heer CARL DECALUWE

Zwarte punten – West-Vlaanderen

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 278 van 24 juli 2001 zou ik de minister vice-president volgende vragen willen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 19 oktober 2001, blz. 251).

1. Kan de minister vice-president een overzicht geven van de zwarte punten in de provincie West-Vlaanderen voor de periode 2000-2001 ?
2. Wat zijn de belangrijkste oorzaken van de ongevallen en hoe vaak komen ze voor ?
3. Welke categorieën van weggebruikers waren bij deze ongevallen betrokken ?
4. Welke acties zijn gepland om de zwarte punten in West-Vlaanderen weg te werken ? Welke middelen zijn daarvoor uitgetrokken ?
5. De provinciegouverneurs hebben een cheque van de minister vice-president ontvangen om de zwarte punten op hun wegennet weg te werken.

In welke mate kunnen zij vrij bepalen welke zwarte punten prioritair zijn ?

Antwoord

1. Ik verwijs naar de overzichtskaarten met zwarte punten die ik in het Vlaams Parlement neergelegd heb. Deze overzichtskaarten werden eveneens ter beschikking gesteld aan de provinciegouverneurs.
2. Door het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS) werden voor de periode 2000 volgende oorzaken bij de ongevallen met gekwetsten of

doden in de provincie West-Vlaanderen opgegeven :

Geen voorrang verlenen	38,3 %
Controleverlies	21,0 %
Volgafstand	9,5 %
Plaats op de rijbaan	7,6 %
Uitwijkingsmanoeuvre	5,1 %
Val	4,3 %
Inhalen	2,2 %
Rood licht negeren	2,0 %
Doorlopende streep overschrijden	1,1 %

3. Soorten voertuigen of weggebruiker – betrokken in ... % van het aantal voertuigen (som is groter dan 100 % omdat in één ongeval twee verschillende soorten voertuigen betrokken kunnen zijn) :

Personenauto	77,9
Auto voor dubbel gebruik + kampeerwagen	7,6
Vrachtwagen (al of niet met oplegger)	13,7
Bus of minibus	1,3
Landbouwtractor	0,9
Motorfiets	6,1
Bromfiets	24,5
Fiets	20,3
Bespannen voertuig en ruiter	0,1
Voetganger	6,4
Andere weggebruiker of onbekend	0,6

4. Ik verwijs hiervoor naar het meerjarenprogramma dat ik jaarlijks in het Vlaams Parlement neerleg.
5. De noodzakelijke budgetten om versneld de gevaarlijke punten en wegvakken van onze gewestwegen weg te werken, zullen gemeenschappelijk gestuurd worden door een brede stuurgroep, waarin de gouverneurs, de federale politie, de wegbeheerder, mijn administratie en de VZW Ouders van Verongelukte Kinderen vertegenwoordigd zullen zijn.

Deze gemeenschappelijke aanpak zal ervoor zorgen dat een brede consensus bereikt wordt, ook over de volgorde van uitvoering van de verschillende ingrepen.

Vraag nr. 355
van 14 augustus 2002
van de heer CARL DECALUWE

Westelijke ring Kortrijk – Stand van zaken

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 279 van 24 juli 2001 zou ik de minister vice-president volgende vragen willen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 19 oktober 2001, blz. 254).

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. de aanleg van de westelijke ring rond Kortrijk ?

Verlopen de werken volgens schema ?

2. Vorig jaar werd een protocol onderhandeld tussen de stad Kortrijk en het Vlaams Gewest.

Is dit protocol ondertussen afgesloten ? Zo ja, wat is het resultaat ervan ?

Antwoord

1. De westelijke stadsring N50b (vak Den Appel – Meensesteenweg) maakt deel uit van de fasen 2 (brug) en 3 (wegen en aansluitingen) van de moderniseringswerken van de Leie in de doortocht van Kortrijk.

Op dit ogenblik wordt de laatste hand gelegd aan de technische en administratieve voorbereiding van dit omvangrijke project :

- de laatste onteigeningen (eigendommen NMBS – Kortrijk Weide) worden gepland voor eind 2002 ;
- in overleg met de stad Kortrijk werd het vernieuwde ontwerp van de brug in de westelijke ring verder uitgewerkt en gefinaliseerd (geraamde kostprijs : 7 miljoen euro). Eerstdaags wordt voor deze constructie, conform de globale bouwvergunning voor de doortocht Kortrijk, een aanvullende bouw aanvraag ingediend ;
- reeds onteigende en leegstaande panden in het toekomstige tracé van de westelijke stadsring worden uit veiligheidsoverwegingen nu reeds afgebroken.

Rekening houdende met het bovenstaande en om aannemingstechnische redenen wordt de aanvangsdatum voor de effectieve start der werken op het terrein (fase 2) momenteel gepland voor de eerste helft van 2003.

2. Het bedoelde ontwerp van protocol werd tot op heden nog niet formeel afgesloten. De oorzaak hiervan is evenwel niet te zoeken bij de Lei-

ewerken zelf of een gebrekkige verstandhouding hieromtrent tussen de betrokken partijen, maar betreft veeleer de door de stad gewenste koppeling met andere, niet-watergebonden infrastructuurdossiers, zoals bijvoorbeeld de verdere afwerking van de R8.

De vorig jaar gemaakte afspraken inzake de samenwerking tussen gewest en stad voor de Leiewerken zelf, worden ondertussen volledig in de praktijk gebracht. De herinrichting van het Koning Albertpark, die nog dit najaar zal worden aangevat, zal hiervan een eerste tastbaar resultaat zijn. De verdere afwerking van de fase 1 (onder andere realisatie van de bochtafsnijding aan de Diksmuidekaai) en de reeds vermelde vordering van het dossier betreffende de fase 2 (bochtafsnijding Havenkaai en brug in de westelijke ring) zijn hier eveneens voorbeelden van. Voor de fase 3 tot en met 5 werd ondertussen een gezamenlijk voorstel uitgewerkt met betrekking tot het verder te volgen ontwerp- en studietraject.

Vraag nr. 356 van 14 augustus 2002 van de heer CARL DECALUWE

NV Zeekanaal – Kaaimuurprojecten

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 284 van 8 augustus 2001 zou ik de minister vice-president volgende vragen willen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 19 oktober 2001, blz. 256).

1. Kan de minister vice-president een overzicht geven van de kaaimuren die in 2000-2001 door het Vlaams Gewest werden gesubsidieerd, met vermelding van het investeringsbedrag en de tonnage ?
2. In antwoord op schriftelijke vraag nr. 284 vermeldde de minister vice-president dat de Europese richtlijn inzake het verlenen van steunmaatregelen aan de binnenvaart verliep eind 2001. Daarom zou de administratie onderhandelen met de Europese Commissie om de PPS-formule voor kaaimuren te kunnen voortzetten (PPS : publiek-private samenwerking).

Wat is de stand van zaken in dit dossier ?

Laat de Europese Commissie toe dat het Vlaams Gewest de bouw van kaaimuren verder steunt ?

Zo neen, hoe moet het dan verder ?

Antwoord

1. Onderstaande tabel geeft een overzicht van de kaaimuurprojecten van de NV Zeekanaal waarvoor de kredieten werden vastgelegd in het jaar 2000 en 2001, met onder meer de vermelding van het investeringsbedrag en de tonnage.
2. De Europese richtlijn inzake het verlenen van steunmaatregelen vanwege het Vlaams Gewest aan de binnenvaart verliep op 31 december 1999.

De door de administratie opgestarte onderhandelingen met de Europese Commissie inzake het voortzetten van ondersteunende en begeleidende maatregelen aan de binnenvaart in Vlaanderen resulteerden op 11 december 2001 in een positieve beslissing van de Europese Commissie. Door deze beslissing kan de Vlaamse overheid haar ondersteunend beleid voor de binnenvaart voortzetten gedurende vijf jaar, en dit met ingang vanaf 1 januari 2000.

Deze beslissing houdt dus in dat alle projecten, ook deze ingediend na 1 januari 2000, kunnen worden gefinaliseerd in de PPS-formule.

Waterweg	Locatie	Bedrijf	Ton (10 jaar)	m ³ (10 jaar)	Jaarlijks gemiddelde ton	Jaarlijks gemiddelde m ³	Soort goederen	Financierings- aandeel Vlaams Gewest in euro
Ringvaart – Noord	Evergem	Europickling	2.000.000		200.000		Coils	799.929,60
Moervaart	Gent	Milieupark Gent	1.615.000		161.500		Recyclage	892.347,21
Bovenschelde	Kluisbergen	Scaldis-Ruien		420.000		42.000	Lijnzaad- lijnzaadolie	188.851,68
Bovenschelde	Oudenaarde	Molens van Mallegem		265.000		26.500	Maïs-maïspulp	118.565,39
Leie	Wielsbeke	RTW		3.625.000		362.500	Containers	1.906.126,39
Bovenschelde	Eke-Nazareth	De Vos	300.000		30.000		Brandstoffen	105.957,62
Kanaal Roese- lare-Leie	Oostrozebeke	Spano		2.400.000		240.000	Grondstoffen t.b.v. productie spaanderplaten	451.457,58
Zeekanaal Brus- sel-Schelde	Puurs	Deckx		675.000		67.500	Producten voor wegenbouw	457.078,25
Zeekanaal Brus- sel-Schelde	Grimbergen	Valomac	950.000		100.000		Recycleerbare afvalstoffen	468.372,48
Zeeschelde	d'Herbouville- kaai Antwerpen	VERA-Igean		1.980.000		198.000	Containers huishoudelijke afvalstoffen	4.489.650,42
Zeeschelde	Kallo	Indaver - Kallo Industries		5.025.000		502.500	project : kaaimuur + waterkering Sigmaplan)	1.497.502,42

(Igean : Intercommunale Grondbeleid en Expansie Antwerpen – red.)

Vraag nr. 357
van 14 augustus 2002
van de heer CARL DECALUWE

Expresweg Ieper-Poperinge – Verkeersveiligheid
 (2)

De N38 Ieper-Poperinge doorkruist Vlamertinge. Ter hoogte van de woonwijk Brandhoek gebeurden reeds verscheidene ongevallen.

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 181 van 5 februari 2002 blijkt dat de studie voor de herinrichting van de kruispunten Bellestraat en Rodenbachstraat werd opgestart (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 14 juni 2002, blz. 1395).

1. Wat is de stand van zaken betreffende de herinrichting van de kruispunten Bellestraat en Rodenbachstraat? Welke timing wordt er vooropgesteld?
2. Hoe wordt de verkeersonveilige situatie van het kruispunt met de Grote Branderstraat opgelost? Welke middelen worden daarvoor uitgetrokken en welke timing wordt gehanteerd?

Antwoord

De verantwoordingsnota betreffende de herinrichting van de kruispunten Bellestraat, Rodenbachstraat en Grote Branderstraat wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de Provinciale Auditcommissie van 9 september 2002.

De voorgelegde oplossing voorziet in de aanleg van een rotonde ter hoogte van de Bellestraat en lichtengeregelde kruispunten ter hoogte van de Rodenbachstraat en de Grote Branderstraat. De motivatie hiertoe is opgenomen in de verantwoordingsnota.

Indien de verantwoordingsnota in zitting van 9 september 2002 wordt goedgekeurd, zullen de werken zo spoedig mogelijk worden aanbesteed.

Vraag nr. 358
van 14 augustus 2002
van de heer DIDIER RAMOUDT

Spookrijders – Maatregelen

Een aantal weken geleden veroorzaakte een 82-jarige chauffeur vijf ongevallen tijdens een 17 kilometer lange spookrit op de E19 tussen Huizingen

en Nijvel voor hij zelf met een tegenligger botste. Alle provincies hebben van de Vlaamse overheid een dienstorder gekregen om maatregelen te nemen die het spookrijden verder moeten beteugelen. Sommige daarvan moeten meteen worden uitgevoerd, andere voorstellen worden eerst getest op hun deugdelijkheid.

Zo komen er nieuwe verkeersborden op de op en afritten en pijlen op het wegdek. Ook de op- en afritten op zich moeten een stuk duidelijker en veiliger worden. Ik vernam in de pers dat er borden zouden komen met opschriften als : u bent verkeerd, maak rechtsomkeer !

Dat er nood is aan een goede aanpak van de problematiek inzake het spookrijden is een feit, maar de manier waarop dit gebeurt, is minstens even belangrijk.

1. Is er bij het bedenken van nieuwe signalisatie rekening gehouden met het internationale karakter van onze wegen m.b.t. het taalgebruik op de borden?
2. Is er onderzoek gedaan naar het profiel van de spookrijders?

Zo ja, wat was het resultaat?

Antwoord

1. Bij alle signalisatie en andere aanwijzingen wordt wel degelijk rekening gehouden met het internationale karakter van vooral onze autosnelwegen.

Bij de signalisatie gebeurt dit door gebruik van de verkeerstekens die in overeenstemming zijn met de internationale afspraken. Deze verkeerstekens zijn nagenoeg gelijk in heel Europa. Voor andere aanwijzingen en informatie wordt zoveel mogelijk gebruikgemaakt van pictogrammen die ook voor anderstaligen te begrijpen zijn, veelal aangevuld met een tekst in het Nederlands.

Andere tekstborden dan de verkeerstekens op uitritten van autosnelwegen worden momenteel niet geplaatst.

2. Volgens de inlichtingen waarover ik beschik en na navraag bij het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat er in België geen onderzoek gedaan werd naar het profiel van de

spookrijder. Wel is bekend dat er geen eenduidig profiel opgesteld kan worden.

Uit een Nederlands onderzoek in verband met het fenomeen spookrijden zou het volgende gebleken zijn :

- het gebruik van alcohol zou een niet onaanzienlijke rol spelen bij het ontstaan van spookrijongevallen ;
- spookrijders komen voor in alle leeftijdsgroepen ;
- er is geen duidelijk patroon naar dag van de week. Wel lijkt een toename vooral op de weekenddagen plaats te vinden ;
- slechtere weersomstandigheden zouden meer aanleiding geven tot spookrijden ;
- een niet onbelangrijk deel van de spookrijongevallen zou gebeuren bij daglicht, maar de meeste gebeuren tijdens de avond en nachtelijke uren ;
- spookrijongevallen zijn in aantal beperkt. De afloop van eventuele ongevallen als gevolg van spookrijden is vaak wel ernstig, met lichamelijke letsels als gevolg.

De meeste hierboven vermelde kenmerken worden ook in de desbetreffende buitenlandse literatuur aangetroffen.

Vraag nr. 359
van 21 augustus 2002
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Resolutie energiebesparing overheidsgebouwen – Uitvoering

In de resolutie betreffende de voorbeeldrol van de overheid met betrekking tot energiebesparing, goedgekeurd in het Vlaams Parlement op 23 mei 2001, werd aan de Vlaamse regering gevraagd m.b.t. de bestaande administratieve gebouwen van de Vlaamse overheid een beleidsplan/programma te maken met als doel het elektriciteits- en brandstofverbruik te verminderen (Stuk 343 (1999-2000) – Nr. 6).

1. Fase 1 bepaalde dat een energieboekhouding in de honderd grootste Vlaamse overheidsgebouwen diende te worden opgesteld tegen 30 juni 2002.

Wat is hier de stand van zaken ?

Is deze opdracht reeds volledig afgewerkt en zo ja, wat zijn de resultaten ?

Zo neen, waarom niet ?

Voor hoeveel gebouwen is de energieboekhouding reeds opgesteld ?

2. In de vijf grootste administratieve gebouwen diende een energieaudit te worden doorgevoerd.

Wat is hier de stand van zaken ? Is deze energieaudit volledig doorgevoerd ?

Wat zijn de resultaten ?

3. Welke initiatieven heeft de minister vice-president genomen om de voorbeeldrol inzake energie-efficiëntie in de nieuwe administratieve overheidsgebouwen en de door de Vlaamse overheid gesubsidieerde nieuwbouw te realiseren ?

Antwoord

Deze materie behoort niet tot mijn bevoegdheid, maar tot de bevoegdheid van mijn collega Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 360
van 21 augustus 2002
van de heer CARL DECALUWE

Personenvervoer te water – Proefproject

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 285 van 8 augustus 2001 zou ik de minister vice-president volgende vragen willen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 19 oktober 2001, blz. 263).

1. Aan wie werd de opdracht voor de uitvoering van het proefproject "personenvervoer te water" toegewezen ?
2. Is het proefproject dat dit voorjaar gepland werd, reeds afgelopen ?

Zo ja, wat zijn de resultaten van de evaluatie ?

Zo neen, wanneer loopt het project af en wanneer wordt de evaluatie afgesloten ?

3. Wanneer worden de resultaten van het proefproject als bevredigend beschouwd, teneinde personenvervoer te water definitief in te voeren ?

Antwoord

1. De opdracht voor de uitvoering van het proefproject "personenvervoer te water" op het Zee-kanaal Brussel-Schelde werd toegewezen aan de rederij NACO.

2. Het proefproject heeft plaatsgevonden van 8 tot 11 januari 2002.

Een al te grote hoeveelheid zwerfvuil op het kanaal vormt een veiligheidsprobleem. Een aanvaring tegen hoge snelheid met een zwaar stuk door een relatief delicaat vaartuig als een draagvleugelboot is niet in te schatten, mede gelet op de beperkte breedte van het kanaal.

3. De opgedane ervaringen zullen worden benut voor een gelijkaardige proef op de Schelde tussen Antwerpen en Temse.

Vraag nr. 361 van 21 augustus 2002 van de heer CARL DECALUWE

Baggerplan – Bergingscapaciteit

De berging van baggerspecie blijft een knelpunt. Nochtans is baggering van de Vlaamse rivieren noodzakelijk om de diepgang van schepen te vrijwaren en overstromingen te voorkomen.

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 188 van 27 april 2001 zou ik de minister vice-president volgende vragen willen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14-15-16 van juni/juli 2001, blz. 1899).

1. Zijn er sinds het voorjaar 2001 nieuwe bergingslocaties bijgekomen ? Wat is hun bergingscapaciteit en op basis van welke criteria werden ze geselecteerd ?
2. Welke werken zijn momenteel in uitvoering ? Om welke volumes gaat het en wat is de kostprijs van deze werken ?

3. Hoeveel bedraagt de volledige geraamde kostprijs om de Vlaamse rivieren te baggeren ? Welke criteria zijn bepalend om een selectie van de werken door te voeren ?

4. Wat is de verhouding tussen de vraag naar bergingscapaciteit en de bestaande bergingsmogelijkheden ?

Antwoord

1. Ten opzichte van de situatie van het voorjaar 2001 zijn er geen nieuwe bergingslocaties bijgekomen.

Wel kan in dit verband gemeld worden dat de bergingslocatie Sint-Joris-Beernem operationeel werd in mei 2001 en dat de eerste berging van baggerspecie er in juni 2001 plaatsgevonden heeft. Voor de site Kallemoeie-Papelenvijver in Nazareth is de technische studie afgerond en werd de bouw- en milieuvergunningsaanvraag ingediend. De site zou operationeel moeten worden in de tweede helft van 2003. De afname van baggerspecie op de site 't Eilandje in Zwijndaarde (overeenkomst met de TV Dredging International – DEC) is effectief gestart op 7 mei 2001.

Door de verschillende waterwegbeheerders wordt niet alleen continu verder gezocht naar mogelijke bergingslocaties, waarbij bevragingen georganiseerd worden bij gemeentebesturen, provinciebesturen en de privé-sector, maar wordt tevens gezocht naar mogelijkheden om de productie en de afzetting van slib in de waterwegen in eerste instantie zoveel mogelijk te beperken en te reduceren. Een concreet voorbeeld hiervan is de studie ANES (Actieplan NV Zeekanaal voor het Ecologisch Bergen van Slib) die momenteel loopt bij de NV Zeekanaal.

Ook de mogelijkheid van het creëren van overdieptes in de waterweg wordt onderzocht. Hierbij zou in de bedding van de waterweg specie ontgraven worden die gebruikt kan worden in infrastructuurprojecten zoals dijken en terreinophogingen. In de alzo ontstane overdiepte kan het baggerslib van de betrokken waterweg achtergelaten of gedeponneerd worden.

2. De baggerwerken die momenteel in uitvoering zijn, zijn de volgende (de baggerwerken in de maritieme toegangen zoals de Beneden-Zeeschelde worden hier buiten beschouwing gelaten, omdat deze baggerspecie in principe terug-

gestort wordt in de rivier en niet op het land geborgen moet worden).

Ringvaart om Gent

De baggerwerken zijn gestart op 7 mei 2001 en zullen duren tot eind 2003. Er wordt 550.000 m³ baggerspecie verwijderd en geborgen op de site 't Eilandje in Zwijnaarde.

Het baggeren en het transport van de specie vormen een afzonderlijke overeenkomst. De kostprijs van deze opdracht bedraagt 5.188.170 euro.

De afname van de baggerspecie door de TV Dredging International – DEC is eveneens een afzonderlijke opdracht. De kostprijs voor deze afname is 25.076.127 euro.

Leie en Kanaal Roeselare-Leie

Er is sinds 5 februari 2001 op deze waterwegen een baggeropdracht aangevat. De opdracht zal thans ongeveer beëindigd zijn. In de opdracht werd een hoeveelheid van 250.000 m³ baggerspecie uit de waterweg verwijderd en geborgen op het stortterrein Laag Vlaanderen in Wervik.

De kostprijs voor het baggeren, transport en bergen bedraagt 6.297.625 euro.

Kanaal Gent-Brugge

In de periode juni 2001 – augustus 2002 werd 500.000 m³ onderhoudsbaggerspecie verwijderd uit het Kanaal Gent-Brugge en geborgen op het stortterrein in Sint-Joris-Beernem.

De kostprijs voor het baggeren, transport en bergen bedraagt 3.000.000 euro.

Kanaal Gent-Terneuzen en Moervaart

Het huidige contract voor onderhoudsbaggerwerken op het Kanaal Gent-Terneuzen en de Moervaart omvat de periode van april 2000 tot oktober 2002. Binnen dit contract werd 998.500 m³ onderhoudsbaggerspecie uit het Zeekanaal naar Gent verwijderd en geborgen op het stort Callemansputte in Zelzate.

De kostprijs voor het baggeren, transport en bergen bedraagt 7.784.281 euro.

Kanaal Brussel-Schelde

De baggerwerken die momenteel bezig zijn, voorzien in het uitbaggeren van circa 275.000 m³, voor een bedrag van 1.693.000 euro. Afhankelijk van de vervuilingsgraad wordt deze specie gebruikt voor aanvulling van putten op het land of gestort in een overdiepte van het kanaal in Wintam.

3. De criteria om een selectie van de baggerwerken uit te voeren zijn, zoals ik vroeger reeds meegedeeld heb, enerzijds de scheepvaartbehoeften, waarbij de plaatsen waar een beperking van de diepgang voor de scheepvaart ingevoerd moest worden wegens aanslibbingen uiteraard prioriteit krijgen, en anderzijds het garanderen van de veiligheid tegen overstroming, waarbij de bergingscapaciteit van de waterweg vergroot moet worden. Hierbij dient nog het aspect "transportafstand" gevoegd te worden, zijnde de afstand tussen de plaats waar gebaggerd moet worden en het beschikbare stortterrein, vermits dit uiteraard het prijskaartje mee zal bepalen.

Het opmaken van een raming die de reële kostprijs van de werken voor het opnieuw op normale diepte brengen van de Vlaamse bevaarbare waterwegen (rivieren en kanalen) vrij goed benadert, is uiterst moeilijk vanwege het groot aantal onbekende elementen en de te veel wisselende opportuniteiten. Ik noem er enkele, zoals :

- een wijzigende milieureglementering,
- de beschikbaarheid van stortlocaties of bergingssites,
- de mogelijkheid tot al dan niet herbruik van de specie als niet vormgegeven bouwstof in een infrastructuurwerk,
- de variërende vervuilingsgraad,
- de transportafstand tussen de plaats van baggeren en de beschikbare stortterreinen en/of aanvalplaatsen,
- eventuele afnames door derden.

Bij bestaande baggercontracten worden grote prijsverschillen in de eenheidsprijzen vastgesteld. Dit toont effectief aan dat een juiste kostprijsberekening vooraf zeer moeilijk te maken is en in principe enkel mogelijk is indien alle randvoorwaarden (vervuilingsgraad, transportafstand, bergingslocatie, ...) bekend zijn.

In opdracht van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) is trouwens een studie in uitvoering waarbij het beperken en verwerken van ruimings- en baggerspecie onderzocht wordt. Ook de resultaten van deze studie zullen een invloed hebben op de totale kostprijs van het baggeren.

Rekening houdende met dit voorbehoud en zich baserende op de gegevens van de administratie omtrent de ruimings- en baggerspecieproblematiek in Vlaanderen, kan de totale kostprijs voor het uitbaggeren van de bevaarbare waterwegen in Vlaanderen in eerste instantie geraamd worden op circa 200 miljoen euro, namelijk circa 8 miljoen m³ baggerspecie tegen circa 25 euro gemiddeld per m³.

4. Volgens de cijfers van de administratie kan ruw gesteld worden dat slechts voor 50 % van de te baggeren specie momenteel bergingsruimte beschikbaar is. De beschikbare bergingscapaciteit zou derhalve verdubbeld moeten kunnen worden.

Het grootste probleem doet zich voor in de regio Gent.

Hierbij dient te worden opgemerkt dat de Kallemoei-Papelenvijver in Nazareth, met een bergingscapaciteit van 1,55 miljoen m³ specie in situ, in 2003 operationeel zal worden, maar ondertussen zal de bergingscapaciteit van twee operationele stortterreinen, namelijk Callemansputte in Zelzate en Laag Vlaanderen in Wervik, ten einde lopen.

Zoals vermeld onder punt 1 doen de waterwegbeheerders in ieder geval onverdroten de nodige inspanningen om stelselmatig bijkomende oplossingen voor het tekort aan bergingsruimte uit te werken.

Vraag nr. 362
van 21 augustus 2002
van de heer CARL DECALUWE

Dodehoekspiegels – Overheidsinitiatieven (2)

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 142

van 21 augustus 2002

van de heer Carl Decaluwe
blz. 696

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 363
van 21 augustus 2002
van de heer ELOI GLORIEUX

Mobiliteitsconvenant Asse – Subsidies

De gemeente Asse was een van de eerste gemeenten om het mobiliteitsconvenant te onderschrijven. Ondertussen werden diverse bijakten goedgekeurd. Toch werden er tot op heden geen subsidies door het Vlaams Gewest uitgekeerd. Navraag hierover op verschillende coördinatievergaderingen gaf geen uitsluitsel en drie herinneringsbrieven van het gemeentebestuur bleven onbeantwoord. De gemeente zou nu zelfs gerechtelijke stappen overwegen om de subsidies waarop ze recht heeft, te vorderen.

Waarom blijft de vergoeding van het gewest uit ?

Welke gemeenten in Vlaams-Brabant wachten nog op uitbetaling en hoeveel werden er effectief uitbetaald ?

Antwoord

Bij het verwerken van het ingediende betalingsdossier bleek pas in laatste instantie dat een bepaald dossierstuk ontbrak. De administratie heeft dit nu toegevoegd, zodat de betaling opnieuw voor uitvoering kan worden doorgezonden. De gemeente Asse zal dan ook op korte termijn haar rechtmatige subsidies voor het opstellen van het mobiliteitsplan ontvangen.

Op dit ogenblik hebben nog maar een beperkt aantal gemeenten (o.a. Diest, Lubbeek, Rotselaar) die over een conform verklaard mobiliteitsplan beschikken, een volledige aanvraag voor subsidies ingediend. Verder zijn er ook enkele betalingsaanvragen ingediend voor een schijfsgewijze uitbetaling, zoals in de vroegere bijakten 1 mogelijk was.

De laatste twee jaar werden aan de volgende Vlaams-Brabantse gemeenten subsidies verstrekt in het kader van de bijakte of module 1 :

2001

- Bever en Rotselaar : volledige subsidiëring van het mobiliteitsplan ;
- Herent : subsidiëring van de mobiliteitsambtenaar ;
- Hoegaarden : subsidiëring van de eerste en tweede schijf ;

2002

- Herent subsidiëring van de tweede en derde schijf ;
- Opwijk subsidiëring van de eerste schijf.

**Vraag nr. 364
van 21 augustus 2002
van de heer CARL DECALUWE**

Missing links – Stand van zaken

In het Vlaams regeerakkoord wordt melding gemaakt van de zogenaamde "missing links" waaraan prioriteit zou worden verleend in het investeringsbeleid voor de gewestwegen. Door het bij voorrang afwerken van die ontbrekende schakels wordt een positief effect beoogd op de mobiliteit.

Anderzijds voorziet het mobiliteitsconvenant module 2, door het Vlaams Parlement op 2 april 1996 goedgekeurd, in verbintenissen die door de lokale overheden moeten worden opgenomen als tegenprestatie voor de ingebruikname van nieuwe rondwegen en verbindingswegen.

1. Welke missing links die volgens het Vlaams regeerakkoord prioriteit zouden krijgen, werden sinds 1999 reeds aanbesteed of gerealiseerd en welke zijn nog gepland voor 2002 en volgende jaren ?
2. Beschouwt de minister vice-president de afwerking van dergelijke missing links, voorzover het rondwegen en verbindingswegen betreft, als "nieuwe" rondwegen en verbindingswegen ?
3. Voor welke werken vermeld in punt 1 werd de module 2 van bovenvermeld convenant toegepast ?

4. In voorkomend geval, welke gemeenten namen welke gewestwegen over die hun bovenlokale verbindingfunctie verloren ?

5. Welke kredieten van de begroting Openbare Werken en Mobiliteit werden voorafgaand aan de overname van de wegen vermeld in punt 4, besteed aan onderhoud, herstel en herinrichting van de in punt 3 vermelde overgenomen gewestwegen gedurende de laatste vijf jaar ?

6. Gaat de minister vice-president ervan uit dat bedoeld convenantenbeleid reglementair retroactief kan worden toegepast voor de rondwegen of verbindingswegen die voor het grootste deel voor april 1996 zijn aangelegd ?

Zo ja, voor welke bestaande of zo goed als afgewerkte rondwegen werd dit principe retroactief toegepast ?

Antwoord

Het convenantenbeleid wordt niet retroactief toegepast, zoals in het algemeen gebruikelijk is bij de invoering van nieuwe beleidsbeslissingen. Het wordt toegepast voor alle nog uit te voeren projecten (inclusief nieuwe fasen van reeds opgestarte projecten – bv. aanleg van een fietspad langs een gewestweg gefaseerd over verschillende jaren) sinds het convenantenbeleid op 2 april 1996 goedgekeurd werd.

Module 2 heeft betrekking op de aanleg van rondwegen en andere nieuwe verbindingswegen die specifiek als doel hebben de lokale gemeenschap te ontlasten van het doorgaand verkeer, zodat de verkeersveiligheid verhoogd wordt en de verkeersleefbaarheid in de lokale gemeenschap verbeterd wordt. Dergelijke rondwegen en verbindingswegen kunnen dus niet in alle gevallen gelijkgeschakeld worden met de zogenaamde "missing links", die meestal betrekking hebben op een ontbrekende verbinding op hoogwaardig niveau (aanleg of ombouw tot autosnelweg), waarbij dus vooral de bereikbaarheid en doorstroming centraal staan. De afwerking van missing links is daarom ook niet per definitie convenantgebonden. De afwerking van missing links is enkel convenantgebonden voorzover het geen hoofdwegen betreft en voorzover module 2 er inhoudelijk op van toepassing is (herstel verkeersleefbaarheid staat centraal).

Inzake de selectie van missing links verwijs ik naar het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en het Mobiliteitsplan Vlaanderen. Inzake de programma-

tie verwijst ik naar het indicatief driejarenprogramma dat ik jaarlijks in het Vlaams Parlement neerleg.

Bij toepassing van module 2 nemen de lokale overheden de wegen die hun gewestelijke functie verliezen, over in de staat waarin ze zich bevinden. Het Vlaams Gewest wenst immers slechts één maal te investeren, ofwel door de aanleg van een rondweg (module 2), ofwel door de herinrichting van de doortocht (module 3). De lokale overheid dient een keuze te maken tussen beide modules. Deze regel wordt steeds toegepast.

Indien de lokale overheid zich niet akkoord kan verklaren met de overname van de gewestweg die zijn functie verliest ten gevolge van de aanleg van de rondweg, wordt er geen module 2 met de lokale overheid afgesloten, aangezien de gemeenteraadsbeslissing waarbij de gemeente zich principieel akkoord verklaart met de overname, een bijlage vormt van het dossier dat aan de minister ter goedkeuring voorgesteld wordt. Vermits de overdracht gebeurt op basis van een dergelijke gemeenteraadsbeslissing, is deze ook reglementair correct.

De kosten voor het onderhoud van een gewestweg variëren afhankelijk van de wegbreedte, de verkeersintensiteit, enzovoort, maar kunnen ruwweg geschat worden op 10.000 euro per kilometer per jaar; de kosten voor de herinrichting van een doortocht kunnen eveneens sterk variëren (wegbreedte, onteigeningen, ...) en kunnen ruwweg geschat worden op minstens 1 miljoen euro per kilometer.

Inzake de realisatie van missing links kan ik onder meer nog het volgende mededelen.

Antwerpen

- R6 (Grote Ring Mechelen) : studie werd afgerond en er wordt een aanvang genomen met de uitvoeringsplannen.
- Oosterweelverbinding : studie in uitvoering.

Vlaams-Brabant

De klemtoon lag op de modernisering van het viaduct van Vilvoorde. Momenteel wordt een RUP opgemaakt voor de verbreding van de Ring rond Brussel (aanbesteding 2003/4). Verder zal een streefbeeldstudie voor de omvorming van de A8 tot autosnelweg opgestart worden in 2003.

(RUP : ruimtelijk uitvoeringsplan – red.)

Oost-Vlaanderen

N49 : omvorming tot autosnelweg is grotendeels gerealiseerd op het vak Antwerpen – Zelzate. Gerealiseerd sinds 1999 :

- bouwen van een centrale brug en twee voetgangers-/fietserstunnels in Stekene,
- aanleggen van een zuidelijke laterale weg tussen Polderhuis (Beveren) en Tromp (Stekene),
- bouwen van een viaduct over de Langelede in Wachtebeke,
- bouwen van een brug ten hoogte van Ramonshoek in Wachtebeke.

Vak Zelzate – Maldegem, gerealiseerd of in uitvoering :

- brug voor fietsers over de N49 ter hoogte van Aalstgoed in Eeklo,
- aanbestedingscomplex N49-R43 in Eeklo,
- N49 complex met R4 – werken gestart op 5 augustus 2002.

West-Vlaanderen

- AX tussen Blauwe Toren en N49 : verkeerscomplex Blauwe Toren : eerste fase uitgevoerd, streefbeeldstudie voor AX is lopende.
- A14, extra rijstrook tussen Waregem en Kortrijk : studies bijna afgerond, aanbesteding in 2003.
- Betere ontsluiting A10-A18-A10 in Jabbeke : verbinding A18-A10 is in uitvoering.

Limburg

- N74 noord-zuidverbinding : vak Hechtel-Eksel – Houthalen-Helchteren is in uitvoering.
- Ombouw verkeerswisselaar E313/E314 : MER-studie is lopende.

(MER : milieueffectrapport – red.)

Vraag nr. 365
van 21 augustus 2002
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Openbaar vervoer – Gecombineerd abonnement NMBS-De Lijn

Om het gebruik van de openbare vervoermiddelen aantrekkelijker te maken, heeft de Vlaamse regering een aantal gunstmaatregelen uitgevaardigd die vooral gelden voor de 65-plussers en voor de kinderen tussen 6 en 11 jaar. Dit zijn twee groepen van bus- en tramgebruikers die zich meestal buiten de spitsuren verplaatsen, wanneer de voertuigen doorgaans weinig inzittenden tellen.

Anderzijds werd het gecombineerd abonnement NMBS-De Lijn afgeschaft. Het resultaat van deze maatregel is dat de pendelaars – degenen die het openbaar vervoer gebruiken om naar het werk te gaan en naar huis terug te keren, en dit vervoermiddel echt nodig hebben – zich nu verplicht zien om naast hun NMBS-abonnement eveneens een netkaart van De Lijn aan te schaffen. De eruit resulterende meerkosten zijn voor deze gebruikers een flinke tegenvaller.

1. Welke argumenten liggen aan de basis van de beslissing om het gecombineerd abonnement niet langer uit te reiken ?

Door welke instantie werd deze maatregel genomen ? De NMBS of De Lijn ?

2. Hoe past een dergelijke beslissing in het beleid van de Vlaamse regering om het woon-werkverkeer met eigen voertuig te ontmoedigen ?

Antwoord

Het gecombineerd abonnement NMBS – De Lijn werd niet afgeschaft, maar vanaf 1 juli 2002 hervormd.

Deze hervorming wordt geleidelijk ingevoerd, zodat reizigers die nog over een geldige moederkaart beschikken hun bestaand gecombineerd abonnement NMBS + De Lijn blijvend kunnen verlengen tot de vervaldag van de moederkaart.

Vanaf 1 juli 2002 bestaat er nog slechts één type van gecombineerd abonnement NMBS + De Lijn, namelijk de combinatie van een trajecttreinkaart NMBS met een netabonnement De Lijn (Buzy Pass of Omnipas). Dit nieuwe type van gecombineerd abonnement werd in gemeenschappelijk overleg tussen beide maatschappijen ontwikkeld. Bij de aankoop van een gecombineerd abonnement geven de NMBS en De Lijn elk eenzelfde korting op de totale prijs. Dit abonnement vervangt het trajectabonnement NMBS gecombineerd met een traject De Lijn of een stadsnet De Lijn.

Voor een klein aantal reizigers is het nieuwe gecombineerde abonnement inderdaad iets duurder. Daartegenover staat een aanzienlijke prijsdaling voor een meerderheid van de houders van een gecombineerd abonnement. De meeste houders van een gecombineerd abonnement genieten bovendien een tegemoetkoming van hun werkgever. In tegenstelling tot vroeger is elke extra verplaatsing op het net van De Lijn gratis, aangezien het om netabonnementen van De Lijn gaat.

Vraag nr. 366 van 28 augustus 2002 van de heer JAN PENRIS

N148 St.-Bernardsesteenweg Antwerpen – Onderhoud

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 187 van 27 april 2001 stelde de minister vice-president dat er opdracht werd gegeven het permanente onderhoud van onze gewestwegen ook hier (lees N148, Sint-Bernardsesteenweg Antwerpen, tussen de Groenstraat en de Klaverbladdreef) uit te voeren en op te volgen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14-15-16 van juni/juli 2001, blz. 1898).

Meer dan een jaar later is de toestand nog altijd onveranderd.

1. Wanneer en op welke manier werd aan de betrokken diensten opdracht gegeven het onderhoud uit te voeren ?
2. Welke redenen halen de diensten aan om het onderhoud niet uit te voeren ?

Antwoord

Inzake het onderhoud van de N148 Sint-Bernardsesteenweg tussen de Groenstraat en de Klaverbladdreef heeft de administratie Wegen en Verkeer (afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen) in de periode 2001-2002 hieraan het volgende gevolg gegeven :

- de grachten werden in 2001 geruimd ;
- het fietspad werd volledig vernieuwd ;
- de wegmarkeringen werden geregeld opgefrist ;
- de bermen worden geregeld gemaaid.

Vraag nr. 367
van 28 augustus 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Belbuspalen Kalmthout en Essen – Kostprijs

De gemeenteraden van Kalmthout en Essen keurden in juni 2002 een overeenkomst goed met De Lijn en met het Vlaams Gewest betreffende de tegemoetkoming van beide gemeenten in de kosten van het openbaar vervoer. Deze overeenkomst voorziet onder andere ook in de invoering van een zogenaamde belbus.

Ten gevolge hiervan worden op het grondgebied van beide gemeenten momenteel tal van gele belbuspalen geplaatst.

Hoeveel bedraagt de kostprijs per gemeente voor de plaatsing van deze palen ?

Kan de minister vice-president bevestigen dat die kosten volledig ten laste van De Lijn vallen ?

Antwoord

1. Enkel de bedragen voor het gezamenlijk project Kalmthout-Essen zijn bekend. In deze twee gemeenten heeft de entiteit Antwerpen van De Lijn 64 nieuwe haltepalen geplaatst.

Het vervangen van palen en kastjes aan bestaande halten is hier niet inbegrepen.

Een nieuwe halte kost 103,00 euro, omvattende de paal, het haltebord, het informatiekastje, de stickers en het beton. Het uurloon van 163 manuren voor de realisatie van dit project is hier niet inbegrepen.

2. De kosten voor de plaatsing van deze palen vallen volledig ten laste van De Lijn.

Vraag nr. 368
van 28 augustus 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gewestoverschrijdende verkeersinfo – Stand van zaken

In januari 2000 antwoordde de minister vice-president dat de informatie-uitwisseling in verband met verkeer verder uitgewerkt zou worden met het Waals en met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De uitwisseling zou gebeuren voor zowel wegen-

werken als incidenten, ongevallen, ... die een tijdelijke verkeershinder veroorzaken. Het Vlaams Verkeerscentrum in Antwerpen wisselde toen al informatie uit met betrekking tot ongevallen.

Ik stel vast dat anno 2002 op de webstek "verkeersinfo" van Vlaanderen enkel de werken op Vlaamse wegen aangegeven staan. Nochtans lopen heel wat gewestwegen in taalgrensgebieden over beide gewesten, zodat info over de stand van zaken van mogelijke werken in de drie gewesten nuttig is voor de weggebruikers.

Gebeurt de informatie-uitwisseling zowel voor wegenwerken als voor incidenten en ongevallen voor wegen die over verschillende gewesten lopen, reeds systematisch ?

Zo ja, waarom wordt hiervan geen melding gemaakt op de webstek "verkeersinfo" ?

Welke stappen werden reeds gedaan om dit probleem aan te pakken ?

Antwoord

Tussen de administraties van de drie gewesten is er een overeenkomst om informatie uit te wisselen over incidenten en hinder door wegwerkzaamheden. Op grensoverschrijdende wegvakken gebeurt deze uitwisseling stelselmatig tussen de beherende diensten en/of de respectieve verkeerscentra.

De informatie die door het Vlaams Verkeerscentrum wordt verstrekt via de verschillende kanalen is nu vooral toegespitst op de hoofdwegen, vermits deze bij uitstek worden gebruikt door het doorgaand verkeer. Voor het beter weergeven van deze informatie op de webstek wordt deze laatste momenteel technisch aangepast.

Vraag nr. 369
van 28 augustus 2002
van de heer ANDRE VAN NIEUWERKE

Niet-vergunde strand- en dijkconstructies – Beleid

Uit mijn interpellatie van 25 april 2002 tot minister Dirk Van Mechelen m.b.t. niet-vergunde strand- en dijkconstructies leer ik dat er tussen de afdeling Bouwinspectie en de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) onvoldoende communicatie bestaat (Handelingen Commissievergadering nr. 207 van 25 april 2002).

De kern van het probleem is dat AWZ, ondanks het feit dat heel wat van die constructies niet over een bouwvergunning beschikken, toch concessies verleent aan de uitbaters. Dergelijk beleid vanwege de Vlaamse overheid is, met andere woorden, allesbehalve transparant.

1. Welke maatregelen neemt de minister vice-president terzake, in afwachting dat de ruimtelijke uitvoeringsplannen van de provincie West-Vlaanderen, de zogenaamde ABCD-zonering, in de loop van 2003 van kracht worden ?
2. Aan welke strand- en dijkconstructies heeft AWZ concessies verleend zonder dat bedoelde constructies evenwel over een bouwvergunning beschikken (graag met vermelding van naam en plaats) ?

Antwoord

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het procedureel-chronologisch zo is dat de aanvrager eerst een bouwrecht dient te verkrijgen van de grondeigenaar (AWZ), vooraleer hij een aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning kan indienen bij de gemeente. Dit bouwrecht kan bestaan in de vorm van een preciaire vergunning, concessie, huur-overeenkomst of erfpacht.

In dit bouwrecht wordt steeds expliciet vermeld dat dit recht de aanvrager niet ontslaat van de verplichting te beschikken over de nodige andere ver-

eiste vergunningen, in casu dus ook de stedenbouwkundige vergunning.

1. In afwachting van het van kracht worden van de ABCD-zonering via ruimtelijke uitvoeringsplannen wordt beleidsmatig erop toegezien dat bij het toekennen van concrete nieuwe vergunningen en concessies met deze zonering rekening gehouden wordt. Voor bestaande vergunningen wordt gestreefd naar een uitdovend karakter van de huidige bezetting, rekening houdende met een menselijke benadering in bepaalde dossiers.

De ABCD-zonering is beschreven in het beleidsvoorbereidend document "Planologisch en juridisch kader voor het gebruik van de zeevering". Dit document, opgesteld door de provincie West-Vlaanderen in opdracht van AWZ, wordt reeds gebruikt als leidraad bij het uitschrijven van nieuwe vergunningen en concessies.

2. De constructies die niet over een stedenbouwkundige vergunning beschikken, beschikken meestal evenmin over een bezettingsvergunning van AWZ. Andere constructies die wel over de vereiste stedenbouwkundige vergunning beschikken, vertonen soms in het concrete bouwproject een afwijking van de afgeleverde vergunning. Constructies die over totaal geen stedenbouwkundige vergunning beschikken, zijn veeleer zeldzaam.

Onderstaande tabel geeft een overzicht.

Naam + locatie constructie	Bezettingsrecht AWZ	Stedenbouwkundige vergunning	Opmerkingen
De Haan (Vosseslag) IJsroom Nora	Ja (vergunning nr. 78.941)	Nee	Het betreft een tijdelijke constructie die elk jaar op 15 oktober verwijderd dient te worden, dus niet bestemd om te blijven staan. Probleem : eigenaars verwijderen constructie niet!
Blankenberge Tearoom strandpaviljoen	Ja (vergunning nr. 71855) Reeds sinds 1995	Nee	Vergunning AWZ echter reeds sinds 1995, dus vóór de stedenbouwwet
Nieuwpoort Frituur Loodswezenplein	Ja	Nee	In de vergunning staat duidelijk vermeld dat de constructie elk jaar op 15 oktober verwijderd dient te worden, dus niet bestemd om te blijven staan. Probleem : eigenaars verwijderen constructie niet!
Zeebrugge Zandlopertje op de zeedijk wandelweg	Vergunning op naam van de stad, die onderconcedeert aan uitbater Zandlopertje	Ja	Horecaconstructie met bouwvergunning, doch constructie is verder uitgebouwd dan bouwvergunning toeliet. Er is evenwel geen rechtstreekse band tussen AWZ en de uitbater, aangezien de hoofdconcessionaris de stad is.

Uit dit overzicht blijkt dat het probleem zich beperkt tot de twee constructies die door de eigenaars niet tijdig verwijderd worden en de horecaconstructie waar de hoofdconcessionaris het stadsbestuur is. Dit laatste dossier van het Zandlopertje wordt evenwel thans aangepakt door de stad en AWZ.

Vraag nr. 370
van 28 augustus 2002
van de heer EDDY SCHUERMANS

Bewegwijzering – Ziekenhuizen

Om de bereikbaarheid van ziekenhuizen te bevorderen, worden langs onze wegen wegwijzers geplaatst. Wat de autosnelwegen betreft, is dit blijkbaar enkel het geval voor universitaire en militaire ziekenhuizen. Bezoekers van andere ziekenhuizen krijgen deze belangrijke informatie niet.

Is een uitbreiding van de signalisatie terzake niet aangewezen ?

Bestaan er plannen in die zin ?

Antwoord

Het bewegwijzeren van plaatsen en instellingen van algemeen belang (waaronder 11 ziekenhuizen) is onderworpen aan de bepalingen van het ministerieel besluit van 11 oktober 1976 waarbij de minimumafmetingen en bijzondere plaatsingsvoorwaarden van de verkeerstekens worden bepaald, wat dit onderwerp betreft gewijzigd door de ministeriële besluiten 1 februari en 17 oktober 2001.

De algemene filosofie hierin is de volgende : het al dan niet bewegwijzeren van plaatsen en instellingen van algemeen belang wordt in grote mate bepaald door het belang van de bestemming en haar invloed op de organisatie van het verkeer.

Daarnaast is er het algemene signalisatieprincipe dat een dergelijke bestemming pas bewegwijzerd wordt vanop het grondgebied van de gemeente waar ze zich bevindt. In de praktijk betekent dit dat enkel de belangrijkste ziekenhuizen in aanmerking komen voor bewegwijzering vanop een autosnelweg. Andere ziekenhuizen worden in principe bewegwijzerd vanop andere wegen op het grondgebied van de gemeente waarin ze gelegen zijn.

Dit betekent dat de weggebruiker vanop de autosnelweg eerst de uitrit naar de betrokken gemeente moet nemen. Vervolgens wordt het betrokken ziekenhuis in principe bewegwijzerd vanop het punt waar de route ernaar zich afsplitst van de route naar (het centrum van) de gemeente.

Er zijn geen plannen tot uitbreiding van de signalisatie naar deze ziekenhuizen, mede om een overdaad aan bewegwijzering op de autosnelwegen te vermijden, waardoor de leesbaarheid ervan in het gedrang zou komen.

**Vraag nr. 371
van 4 september 2002
van de heer LUDWIG CALUWE**

Regionale luchthavens – Regeringsbeslissing

Op 19 juli 2002 nam de Vlaamse regering een beslissing met betrekking tot de toekomst van de regionale luchthavens van Deurne en Oostende.

Hieromtrent werd geen officiële persmededeling verspreid.

Waarom gebeurde dit niet ?

Wat is de exacte inhoud van de beslissing die door de Vlaamse regering genomen werd ?

Antwoord

Er werd geen persmededeling verspreid omdat de beslissing de verdere uitvoering en verfijning omvat van beslissingen en standpunten die de Vlaamse regering reeds eerder had (in)genomen.

De Vlaamse regering heeft beslist :

A. met betrekking tot de door BIAC voor de luchthaven Oostende ingediende rapporten :

1. dat deze rapporten een goed overzicht en een leidraad bieden voor de toekomstige investeringen in infrastructuur en de opvolging van de milieuproblematiek en de te nemen milieumaatregelen ;
2. dat de door BIAC in het kader van de presentatie en verdediging van hun rapport voorgestelde "nieuwe denkpijlers" nader dienen te worden onderzocht;

3. het door BIAC voorgestelde project tot aanleg, na 2013, van een tweede startbaan overbodig te achten en als dusdanig niet in aanmerking te nemen ;

4. dat de nieuwe leiding van de luchthaven bovengenoemde punten dient op te nemen in haar opdracht ;

B. met betrekking tot het door Ernst & Young ETM voor de luchthaven Antwerpen (Deurne) ingediende rapport :

1. kennis te nemen van het rapport van Ernst & Young ETM dat stelt dat de ondertunneling van de Krijgsbaan in Deurne noodzakelijk is voor de toekomstige ontwikkeling van de luchthaven Antwerpen en voor het garanderen van de veiligheid van de lucht- en grondoperaties op de luchthaven;

2. dat de financiële middelen voor de ondertunneling van de Krijgsbaan deels door het Vlaams Gewest en deels door derden moeten worden geleverd;

3. dat de mogelijkheden en voorwaarden voor de valorisatie van de beschikbare luchthaventerreinen op de luchthaven Antwerpen verder moeten worden onderzocht;

4. de Vlaamse minister bevoegd voor het economisch overheidsinstrumentarium te gelasten :

- 4.1. de PMV opdracht te geven, binnen de voorwaarden gesteld in het advies van de Inspectie van Financiën van 18 juli 2002, verkennende gesprekken te voeren met geschikte zakelijke partners om te komen tot voorstellen van mogelijke vormen van publiek-private samenwerking voor de ondertunneling van de Krijgsbaan in Deurne ;

- 4.2. de PMV opdracht te geven, in samenwerking met het Kenniscentrum PPS, een voorstel uit te werken over de verwezenlijking van de ondertunneling van de Krijgsbaan in Deurne door middel van publiek-private samenwerking. De resultaten van deze opdracht dienen binnen zes maanden door de Vlaamse minister bevoegd voor het economisch overheidsinstrumentarium aan de Vlaamse regering te worden voorgelegd ;

5. dat de nieuwe leiding van de luchthaven bovengenoemde punten mee dient op te nemen in haar opdracht.

(BIAC : Brussels International Airport Company ; PMV : Participatiemaatschappij Vlaanderen ; PPS : publiek-private samenwerking – red.)

Vraag nr. 372
van 4 september 2002
van de heer ELOI GLORIEUX

Hernieuwbare energiebronnen – Stand van zaken

In de Beleidsnota Energie 1999-2004 (Stuk 162 (1999-2000) – Nr. 1) werden de stimulering van het rationeel energiegebruik en de verhoging van het aandeel van milieuvriendelijke productie van elektriciteit in de globale stroomproductie als basisdoelstelling opgenomen.

Met betrekking tot de invoering van hernieuwbare energiebronnen werd de concrete doelstelling vooropgesteld : tegen 2004 moet minstens 3 % van de elektriciteit in Vlaanderen door middel van hernieuwbare energiebronnen worden opgewekt.

Daarnaast moet het totaal aantal aan warmtekrachtkoppelingeninstallaties (WKK) in Vlaanderen met 1.200 megawatt (MW) worden opgetrokken tegen 2005. Volgens de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) bestaat er in Vlaanderen een energetisch potentieel van 1.440 MW aan WKK tegen 2005.

WKK kan een aanzienlijke bijdrage leveren aan de realisatie van de CO₂-reductiedoelstellingen (CO₂ : koolstofdioxide). Indien we tegen 2005 de vooropgestelde 1.200 MW aan WKK-vermogen realiseren, stemt dit overeen met een CO₂-reductie van 3.300 kiloton (kton). Om onze stabilisatiedoelstelling van CO₂-uitstoot tegen 2005 tegenover het referentiejaar 1990 te realiseren, zullen we zo'n 12.633 kton CO₂ moeten uitsparen in vergelijking met het trendscenario. Dit betekent dat WKK, mits de vooropgestelde doelstelling van 1.200 MW tegen 2005 wordt gerealiseerd, reeds kan instaan voor meer dan 25 % van de noodzakelijke CO₂-reducties om de stabiliteitsdoelstelling te halen.

De laatste WKK-inventaris eind 2000 gaf een opgesteld WKK-vermogen van 723 MW. Dit betekent dat we nog 477 MW van de vooropgestelde doelstelling zijn verwijderd.

1. Hoever staat het medio 2002 op het vlak van hernieuwbare energiebronnen en WKK in Vlaanderen ?

2. Zullen de vooropgestelde doelstellingen met betrekking tot hernieuwbare energiebronnen en WKK worden gerealiseerd ?

3. Zijn er bijkomende stimulerende maatregelen noodzakelijk en zo ja, welke en wanneer worden die eventueel opgelegd ?

Antwoord

1. In 2001 werd er in Vlaanderen 79 gigawattuur (GWh) groene stroom geproduceerd. Op het einde van augustus 2002 was de productiecapaciteit voor groene stroom reeds verdubbeld tot 164 GWh per jaar. De totale groenestroomproductie waarvoor groenestroomcertificaten kunnen worden toegekend tegen de deadline van 31 maart 2003, kan oplopen tot 200 GWh.

De doelstellingen vastgelegd in het elektriciteitsdecreet bedragen respectievelijk een groenestroomproductie van 547 GWh in 2002 en een doelstelling van 1.215 GWh in 2004. Voor warmtekrachtkoppeling bedroeg het geïnstalleerd vermogen eind 2001 982,5 MW, tegenover een doelstelling van 1.278 MW in 2005 en 1.832 MW in 2012.

2. De momenteel geplande wind- en biomassa-projecten zullen voor een versnelde toename in de groenestroomproductie zorgen. De belangrijkste trends in deze inhaalbeweging zijn als volgt.

– De elektriciteitsproductie uit windenergie in 2001 is in vergelijking met 2000 meer dan verdubbeld, van 15,5 naar 34,7 GWh per jaar. Die stijging zal zich naar alle verwachting ook voortzetten in 2002, aangezien een aantal nieuwe turbines gebouwd in 2001 slechts gedurende enkele maanden waren opgestart in 2001.

Daarnaast zijn er een groot aantal projecten gepland voor 2003 en 2004. Daarbij gaat het om 50 à 70 windturbines, voor een totaalvermogen van meer dan 100 MW. Verder is de opmaak aan de gang van een aantal gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP's) voor de locaties van windenergie met een minimumvermogen van 35,5 MW. Deze projecten voorzien dus in een aanzienlijke toename in vergelijking met het huidige operationele vermogen van 30 MW.

De toekomstige groenestroomproductie van deze windenergieprojecten is momenteel nog moeilijk in te schatten.

- De groenestroomproductie uit biomassa is in 2001 in vergelijking met 2000 met 15 % toegenomen (van 35,8 naar 40,8 GWh per jaar), vooral door de inzet van meer rioolwaterzuiveringsslib en een verdubbeling van de elektriciteitsproductie uit GFT-vergisting (*GFT: groente-, fruit en tuinafval – red.*). Er werden tevens een aantal bijkomende stortgasinstallaties in dienst genomen, zodat wordt verwacht dat de elektriciteitsproductie uit stortgas in 2002 bijna zal verdubbelen.

Voor de komende jaren staan nog heel wat projecten in de steigers. De belangrijkste hiervan zijn mestverbranding (5,5 MW vermogen, verwachte productie 41 GWh) en houtafvalverbranding en -vergassing (32 MW, verwachte productie 190 Gwh).

Een geplande investering van een STEG van 800 MW (die ook als WKK kan draaien) zou het WKK-vermogen ineens fel kunnen opdrijven (*STEG: stoom- en gasturbine – red.*). Verder zijn nog een vijf à tiental projecten van grootteorde 40 MW uitgewerkt, die momenteel wachten op betere marktomstandigheden om een investeringsbeslissing te nemen.

De beleidsdoelstellingen inzake groene stroom en WKK blijven dus op langere termijn haalbaar.

3. Ik acht het noodzakelijk dat de genomen beleidsengagementen inzake milieuvriendelijke energieproductie nog extra stimulansen krijgen. Dit vooral met het oog op het halen van de beleidsdoelstellingen op lange termijn.

Hierbij wil ik te allen prijze vermijden dat de vrijmaking van de energiemarkten een negatief effect zou hebben op de milieuvriendelijke energieproductie in Vlaanderen. Ik zal dus zeker nog nieuwe initiatieven nemen ter ondersteuning van de groenestroomproductie en de investeringen in warmtekrachtkoppeling. Als ik mij beperk tot de korte termijn, kan ik nu al twee nieuwe initiatieven aankondigen specifiek op het vlak van windenergie en warmtekrachtkoppeling.

Eén van de belangrijkste knelpunten op het vlak van groene stroom is en blijft de ruimtelijke inpassing van windenergie in Vlaanderen. Ik

heb mijn administratie de opdracht gegeven om overleg te plegen met de diensten van Ruimtelijke Planning, Monumenten en Landschappen en het provinciebestuur, om een actieplan ten aanzien van windenergie voor de provincie West-Vlaanderen op te stellen.

Verder wens ik in deze complexe aangelegenheid zoveel mogelijk openheid te scheppen door, onder andere in samenwerking met OC GIS Vlaanderen, een zogenaamd "geoloket" met als thema "windenergie Vlaanderen" open te stellen (*OC GIS: Ondersteunend Centrum Geografisch Informatiesysteem – red.*). Dit geoloket heeft tot doel de verschillende geografisch gerelateerde en geactualiseerde datasets met betrekking tot windenergie beschikbaar en bevroegbaar te stellen op het internet.

Op korte termijn zal ook de toewijzing gebeuren van domeinconcessies op overheidsterreinen voor de bouw van windturbines langs snelwegen.

Op het vlak van warmtekrachtkoppeling gaan mijn prioriteiten uit naar de bevordering van kwaliteitsvolle WKK-toepassingen via een systeem van warmtekrachtcertificaten.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID,
GELIJKE KANSEN EN
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 215
van 9 juli 2002
van mevrouw SONJA BECQ

Gezinszorg – Integratie kraamzorg

In het raam van de besprekingen omtrent gezinszorg werd herhaaldelijk gesteld dat de huidige diensten voor kraamzorg geïntegreerd zouden worden in de diensten voor gezinszorg. Ondanks het dalende geboortecijfer blijft dit een belangrijk aandachtspunt, temeer daar jonge moeders steeds sneller de kraamkliniek verlaten. Uitgaande van een sterke ondersteuning en een goed geïntegreerde thuiszorg is dit een goede zaak.

Tegelijk is er echter het probleem van de bijdragen voor de jonge gezinnen. Vaak gaat het om tweeverdieners, die op grond van de huidige tarieven een

heel hoge bijdrage moeten betalen. Op dit ogenblik haken gezinnen af. Reeds vroeger werd gesteld dat hierrond gewerkt werd en (nogmaals) onderzoek geleverd werd. Diensten voor gezinszorg komen bij alle "soorten" gezinnen aan huis en zouden gepaste hulp moeten geven : kraamzorg, zorg voor dementerenden, palliatieve thuiszorg en psychiatrische thuiszorg. Zij verdienen daartoe ook de nodige ondersteuning. Verzorgenden hebben immers nood aan steun, onder meer bijscholing om trent dienstverlening in specifieke situaties.

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. de integratie van de kraamzorg in de diensten voor gezinszorg ?
2. Wat werd reeds ondernomen met betrekking tot de bijdragen voor jonge gezinnen en welke resultaten werden geboekt ?
3. In welke mate wordt er aan de diensten voor gezinszorg ondersteuning geboden voor een gedifferentieerd (doch geïntegreerd) zorgpakket voor specifieke doelgroepen ?

Antwoord

1. Het is de bedoeling dat de kraamcentra vanaf 1 januari 2003 geïntegreerd worden in de bestaande diensten voor gezinszorg.

Mijn administratie bereidt momenteel in samspraak met de kraamcentra een scenario voor dat een aantal knelpunten oplost en de voorwaarden schept voor een optimale integratie.

2. De bijdrage die jonge gezinnen dienen te betalen, is inderdaad vrij hoog.

In aanvulling op het onderzoek met het oog op het ontwikkelen van een bijdrageregeling voor de diensten voor logistieke hulp en aanvullende thuiszorg (rapport d.d. 30 augustus 2002) zal het HIVA de volgende maanden een onderzoek uitvoeren dat de nodige elementen moet opleveren voor de ontwikkeling van een nieuw bijdragesysteem in de gezinszorg (*HIVA: Hoger Instituut voor de Arbeid – red.*). De resultaten van dit onderzoek zullen eind juni 2003 bekend zijn.

3. Deze ondersteuning wordt geboden aan de diensten voor gezinszorg, en dit in de vorm van een subsidiebedrag voor de uren bijscholing en vorming die binnen de dienst worden georganiseerd.

De diensten voor gezinszorg dienen minimaal 1,2 % en mogen maximaal 2 % van het urencontingent besteden aan bijscholing en vorming. Afhankelijk van de noden van de regio en van de zorgvragers, kan een dienst zich in de uren bijscholing toespitsen op de specifieke zorgvraag eigen aan de regio en de gebruiker. Op die manier kan worden ingespeeld op de noden van specifieke doelgroepen.

De uren bijscholing worden op dezelfde manier gesubsidieerd als de gepresteerde uren. Als we zien dat het totaal aantal subsidiabele uren in de gezinszorg in 2002 13.811.737 bedraagt, dan zal het aantal uren bijscholing gelegen zijn tussen 165.740 en 276.234 uren.

Volgens het budgettair draaiboek gezinszorg bedraagt de kostprijs voor een uur gezinszorg, en bijgevolg eveneens voor een uur bijscholing, ongeveer 20,3 euro. Het totale subsidiebedrag voor bijscholing zal voor het jaar 2002 ongeveer 3.364.552 à 5.607.550,2 euro bedragen.

Vraag nr. 217 van 9 juli 2002

van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Thuiszorg – Coördinatie

Thuiszorg is een gemeenschapsmaterie. Tijdens de besprekingen van het thuiszorgdecreet werd gesteld dat thuiszorg een verantwoordelijkheid is van de minister bevoegd voor Welzijn, en dat rechtstreekse en onrechtstreekse subsidiëring door andere overheden, zoals het Rijksinstituut voor Ziekte en Invaliditeitsverzekering (Riziv), tewerkstellingsfondsen, Sociaal Impulsfonds (SIF), Cultuur, het Vlaams beleid terzake niet mag doorkruisen.

Dit houdt onder andere in dat er conform het decreet geen leeftijdsgrens mag worden gehandhaafd voor cliënten, dat de zorg moet worden verstrekt door erkende diensten, dat er verplichte vorming is, ... Zo mag de oppas- en gezinshulpfunctie alleen worden uitgevoerd in afspraak met een erkende thuiszorgdienst.

Daarom wil ik aan de minister vragen hoe de bestaande tegenstelling tussen de doelstelling en de feitelijke uitvoering van het decreet worden aangepakt. Immers, in het voorjaar 2001 wou de minister het thuiszorgdecreet grondig evalueren, samen met het middenveld. De problematiek van de (on)rechtstreekse subsidiëring door andere bevoegde overheden of diensten zou worden meegenomen.

1. Heeft de minister reeds contact opgenomen met haar collega's van de Vlaamse en federale regering die nu het Vlaams thuiszorgbeleid mee beïnvloeden om hen haar visie op het thuiszorgdecreet te verduidelijken ?
2. Zijn er nog oppas- en gezinshulptewerkstellingsprojecten in de thuiszorg die werken zonder afspraken met een erkende thuiszorgdienst ?

Welke diensten werken nog autonoom ?

3. Zijn er nog PWA-diensten die dergelijke zorg autonoom verschaffen (PWA : plaatselijk werkgelegenheidsagentschap) ?

Welke hebben een samenwerkingsakkoord afgesloten met een erkende dienst ?

Zijn hierover afspraken gemaakt tussen de verschillende bevoegde ministers en de organisatoren ?

Welke PWA'ers leveren dergelijke dienstverlening ?

4. Wanneer wordt de meldingsplicht in de thuiszorg effectief ingevoerd ?

Antwoord

1. Naar aanleiding van het nieuwe (thuis)zorgdecreet werd onder andere overleg gepleegd in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen van het Vlaams Parlement.

Daarnaast werd dit onderwerp eveneens behandeld door een van mijn raadgevers in de werkgroep "ouderenbeleid" van de federale Interministeriële Conferentie Gezondheidszorg.

2. Bij de regularisatie van de DAC'ers in de poets-, klusjes- en oppasdiensten is gebleken dat een viertal tewerkstellingsprojecten inderdaad autonoom "thuishulp" aanboden (*DAC : Derde Arbeidscircuit – red.*). Na regularisatie zijn zij nu echter geen tewerkstellingsproject meer, maar werken zij met reguliere arbeidskrachten. Het totale personeelsbestand van deze specifieke diensten wordt geraamd op ongeveer 88 FTE (*fulltime equivalent – red.*). Bij de regularisatie werden geen bepalingen opgenomen die deze diensten verplichten een samenwerking aan te gaan met de erkende diensten voor gezinszorg. Mijn administratie beschikt dan ook niet over verdere gegevens terzake.

In het algemeen worden thuiszorgvoorzieningen aangespoord tot zorgafstemming (zie art. 21 van het thuiszorgdecreet). Dit houdt in dat de voorzieningen, met het oog op een optimale zorgverlening, trachten de verschillende zorgvormen met elkaar in overeenstemming te brengen. De voorziening is tevens verantwoordelijk voor de goede communicatie tussen de gebruiker, de mantelzorger, de vrijwilliger en de professionele hulpverlener. In het nieuwe zorgdecreet wil ik onderlinge samenwerking accentueren en stimuleren.

De erkende diensten voor gezinszorg kunnen momenteel onder andere schoonmaakhulp aanbieden in samenwerking met andere organisaties. Over deze mogelijke samenwerkingscontracten zijn geen verdere bepalingen vastgelegd. Ook wordt meer en meer gehoor gegeven aan de oproep tot samenwerking. Een belangrijke stimulans hiertoe is bij de verdeling van het urencontingent een substantiële voorafname te doen voor die diensten welke samenwerken en hierdoor op een aantoonbare wijze de continuïteit, de kwaliteit en de flexibiliteit van de door hen aangeboden hulp- en dienstverlening optimaliseren.

3. De "thuishulp met huishoudelijk karakter" die door de PWA wordt geleverd aan privé-persoon omvat volgende activiteiten : poetshulp, strijken bij de gebruiker thuis, hulp voor klein tuinonderhoud (o.a. ruimen van sneeuw en puin), hulp voor opvang of begeleiding van kinderen, zieken, bejaarden en gehandicapten (o.a. kinderopvang bij de gebruiker thuis, boodschappen voor bejaarden), hulp voor het verrichten van administratieve formaliteiten.

In de RVA-studie "Plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen – Beschrijvende analyse van 1995 tot 1999" krijgt men enigszins zicht op wie waarvoor en voor hoeveel tijd en middelen een beroep doet op PWA-prestaties (*RVA : Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening – red.*).

Hieruit blijkt dat in 1999 ongeveer 40 % van de gebruikers een beroep doet op een PWA'er met het oog op thuiszorg; van het aantal verkochte cheques gingen er in 1999 zo'n 28 % naar activiteiten in verband met thuiszorg.

Deze RVA-studie gaat als **bijlage**.

Algemene voorwaarden om als PWA'er te kunnen werken, zijn de volgende :

- ofwel, indien men jonger is dan 45 jaar, uitkeringsgerechtigd volledig werkloos zijn en sinds ten minste twee jaar werkloosheidsuitkering genieten ;
- ofwel, indien men 45 jaar of ouder is, uitkeringsgerechtigd volledig werkloos zijn en sinds ten minste zes maanden werkloosheidsuitkeringen genieten ;
- ofwel uitkeringsgerechtigd volledig werkloos zijn en in de 36 maanden voorafgaand aan de inschrijving in het PWA ten minste 24 maanden werkloosheidsuitkering genoten hebben ;
- ofwel bestaansminimumgenieter zijn of recht hebben op financiële bijstand van het OCMW.

Of de PWA-diensten de huishulp al dan niet autonoom of in samenwerking met erkende diensten verrichten, is slechts te achterhalen wanneer dit individueel nagegaan wordt.

Mijn administratie beschikt niet over dergelijke gegevens.

4. In het huidige voorstel voor een nieuw geïntegreerd zorgdecreet wordt de meldingsplicht niet langer als principe opgenomen.

Wel zullen alle voorzieningen onderworpen worden aan een verplichte erkenning door de Vlaamse regering.

Wie zonder erkenning van de Vlaamse regering toch hulp- en dienstverlening aanbiedt onder de noemer woon- en zorgcentrum, dagverzorgingscentrum of centrum voor kortverblijf, wordt gesanctioneerd.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 221
van 9 juli 2002
van mevrouw SONJA BECQ**

Lokale dienstencentra – Privé-initiatief

De minister kondigt aan dat enkel nog de lokale besturen initiatiefrecht hebben om lokale dienstencentra op te richten. Privé-organisaties zal dit initiatiefrecht worden ontnomen.

Voor Brussel wordt dit problematisch, vermits het Vlaamse initiatief enkel door privé-partners wordt waargemaakt. Ook in Brussel worden de programmatienormen nog niet gehaald.

1. Hoe worden de lokale dienstencentra in het Brusselse gewest verder uitgebouwd indien aan het "vrije initiatief" geen initiatiefrecht meer wordt gegeven ?
2. Anderzijds ontstaat een discriminatoire situatie indien in Brussel toch privé-initiatieven mogelijk zouden zijn, met name ten opzichte van initiatiefnemers in Vlaanderen.

Is daarmee rekening gehouden ?

Antwoord

1. Privé-organisaties zullen, zoals vroeger, het initiatief kunnen nemen om een lokaal dienstencentrum op te richten. Algemeen is het echter zo dat, in het kader van lokaal sociaal beleid, met ingang van 1 juni 2002 aan alle initiatiefnemers van lokale dienstencentra wordt gevraagd aandacht te hebben voor afstemming op lokaal vlak.

Vandaar dat bij besluit van 24 juni 2002 tot wijziging van het ministerieel besluit (MB) van 30 april 1999 houdende de vaststelling van de evaluatiecriteria met betrekking tot de programmatie van de lokale dienstencentra, werd bepaald dat initiatiefnemers van lokale dienstencentra (zowel openbare als privé-initiatieven) moeten beschikken over een gemotiveerd positief advies van de lokale overheden.

De Vlaamse initiatieven worden enerzijds geadviseerd door het college van burgemeester en schepenen en anderzijds door de raad van het OCMW van de gemeente waar het dienstencentrum wordt opgericht.

Een wijziging van artikel 10bis van voornoemd MB bepaalt dat indien een aanvraag betrekking heeft op een lokaal dienstencentrum dat wordt opgericht in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, het advies dient te worden verleend door de Vlaamse Gemeenschapsscommissie.

2. Zowel in Vlaanderen als in Brussel zijn nog privé-initiatieven mogelijk. Aangezien ze beide worden onderworpen aan het advies van de lokale overheid, ontstaat er in feite geen discrimi-

natoire situatie tussen de Brusselse en de Vlaamse initiatieven.

**Vraag nr. 222
van 9 juli 2002
van mevrouw SONJA BECQ**

Private kinderopvang – Startersproblemen

Om aan de stijgende vraag voor kinderopvang tegemoet te komen, wordt een beroep gedaan op gesubsidieerde en private kinderopvanginitiatieven.

Recentelijk werden mij verschillende situaties gesignaleerd waarbij ouders die hun kind inschreven, in de kou bleven staan. De ene situatie betrof een nieuw startend privaat kinderopvanginitiatief dat een week vóór de beloofde start verwittigde dat één en ander niet kon doorgaan. De andere situatie betrof een kinderdagverblijf dat na drie maanden zijn deuren sloot en de ouders drie weken de tijd gaf om een andere oplossing te zoeken (deze drie weken stemden overeen met de sluiting van het kinderopvanginitiatief voor de jaarlijkse vakantie).

Voor de ouders uiteraard een dramatisch moment, aangezien niet altijd op korte termijn een alternatief kan worden gevonden. De vraag is dan ook of hieraan iets kan worden gedaan.

1. Is de minister of de administratie op de hoogte wanneer erkende of gesubsidieerde kinderopvanginitiatieven later of helemaal niet van start gaan ?
2. Gebeurt het vaak dat opvanginitiatieven later starten dan gepland, terwijl ouders rekenen op de oorspronkelijke startdatum ?

Bestaat hierover cijfermateriaal ? Zo ja, om welke aantallen gaat het ?

Is er een onderscheid tussen gesubsidieerde en erkende initiatieven, of tussen kinderdagverblijven, kleinschalige opvanginitiatieven (particuliere opvanginitiatieven) en opvanggezinnen ?

Worden terzake sancties getroffen of aanmaningen verzonden ?

Werd reeds onderzocht op welke wijze aan de ouders meer garanties kunnen worden geboden m.b.t. de naleving van de oorspronkelijke startdata ?

3. Gebeurt het vaak dat opvanginitiatieven slechts voor korte tijd worden opgestart of op vrij korte termijn de ouders verwittigen dat zij er met hun kind niet meer terecht kunnen ?

Bestaat hierover cijfermateriaal ? Zo ja, over welke aantallen gaat het ?

Bestaat terzake een gedragscode of regelgeving die door de opvanginitiatieven moet worden nageleefd ?

Is er daarbij een onderscheid tussen gesubsidieerde en erkende initiatieven, of tussen opvanggezinnen, particuliere opvanginitiatieven en crèches ?

Antwoord

De Vlaams volksvertegenwoordiger stelt drie concrete vragen, die in eenzelfde volgorde beantwoord worden.

1. Kind en Gezin volgt de realisatie van toegekende principiële akkoorden op, mede vanuit budgettair oogpunt.

De raad van bestuur van Kind en Gezin wordt hierover door de administratie van Kind en Gezin en Gezin geïnformeerd.

2. Het gebeurt wel dat opvanginitiatieven later dan gepland van start gaan. Daar kan een veelheid aan factoren aan ten grondslag liggen (huurperikelen, bouw, verbouwing,...).

Er bestaat evenwel geen cijfermateriaal over dit gegeven. Een onderscheid tussen de sectoren of naar grootte kan bijgevolg niet gegeven worden.

Het vrije, zelfstandige initiatief heeft in verband met een startdatum geen enkele verplichting tegenover de overheid. Wel tegenover de ouders indien een inschrijving aanvaard werd. Het erkende en gesubsidieerde initiatief krijgt een maximumtermijn waarbinnen een principiële akkoord gerealiseerd moet worden. De sanctie bestaat erin dat een principiële akkoord vervallen of ingetrokken kan worden. Dit is uiteraard niet aangewezen als bouwwerken bezig zijn.

De overheid kan geen garanties bieden voor een startdatum. De planning daarvoor en de elementen die terzake bepalend zijn, heeft enkel het organiserend bestuur van het initiatief in handen.

3. Het gebeurt vooral, zelfs uitsluitend, in de particuliere sector dat een voorziening (kort) na de opstart sluit.

Hierover bestaan geen specifieke cijfergegevens. Stopzettingen worden niet altijd of niet meteen gemeld. Kind en Gezin kreeg hierover al klachten, doch veeleer sporadisch.

Een specifieke gedragscode of regelgeving terzake bestaat, op de geldigheidsduur van een principieel akkoord in de gesubsidieerde sector na, niet.

**Vraag nr. 230
van 18 juli 2002
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Motie bijzondere jeugdzorg – Eerstelijnszorg

Naar aanleiding van de motie van aanbeveling (Stuk 1354 (1998-1999) – Nr. 2) betreffende de Maatschappelijke Beleidsnota Bijzondere Jeugdzorg (Stuk 1354 (1998-1999) – Nr. 1) heeft het Vlaams Parlement de Vlaamse regering gevraagd de bestaande eerstelijnsjeugd- en gezinszorg te inventariseren en uit te bouwen.

1. Wat is de stand van zaken betreffende deze inventarisatie ?
2. Op welke wijze is de bestaande eerstelijnsjeugd- en gezinszorg verder uitgebouwd met het oog op onderlinge samenwerking ?
3. Op welke wijze is de gezinsbegeleiding, opvoedingsondersteuning en crisishulpverlening voor jongeren bij voorkeur buiten de bijzondere jeugdzorg uitgebouwd ?
4. Welke bijzondere stimuli zijn er gegeven ten aanzien van de vormings- en onderwijsinstellingen om op te leiden tot een emanciperende hulpverleningshouding en -vaardigheid ?
5. Wat is het totaalbudget dat voor al deze middelen werd uitgetrokken op de begrotingen 2001 en 2002 ?

Antwoord

1. In juli 2000 gebeurde het onderzoek "Inventarisatie van de jeugdhulpverlening in Vlaanderen", een onderzoek in mijn opdracht uitgevoerd door zes sociale scholen :

- KATHO, departement IPSOC
- Hogeschool Gent
- Karel de Grote Hogeschool Antwerpen, departement Sociaal-Agogisch Werk
- Iris Hogeschool Brussel, departement Sociale Hogeschool
- Katholieke Hogeschool Kempen, departement Sociaal Werk
- Katholieke Hogeschool Leuven, departement Sociaal Werk

(KATHO : *Katholiek Technisch Hoger Onderwijs* ; IPSOC : *Instituut voor Psychosociale Opleiding* – red.)

2. In het hele concept rond de integrale jeugdhulp is een onderscheid gemaakt tussen rechtstreeks toegankelijke en onrechtstreeks toegankelijke hulp. Het is de bedoeling om zoveel als mogelijk te trachten de kinderen en jongeren te helpen in de rechtstreeks toegankelijke hulp.

De operationalisering van de rechtstreeks toegankelijke hulp, zoals uitgewerkt in het strategisch plan integrale jeugdhulp, is volop aan de gang.

3. In de integrale jeugdhulp zijn de rechtstreeks toegankelijke hulp en de crisishulp fundamenteel van het hele concept.

Momenteel worden in de drie proefregio's netwerken voor rechtstreeks toegankelijke hulp en crisishulp uitgewerkt, om zo een 24-uur opvang in de regio of een deel ervan te kunnen garanderen.

4. Op deze vraag kan ik vanuit mijn bevoegdheid als minister geen antwoord geven.

Ik stel voor om deze vraag te bezorgen aan mijn collega, de minister van Onderwijs en Vorming.

5. In 2001 en 2002 werd voor de integrale jeugdhulp 2.516.000 euro uitgetrokken.

**Vraag nr. 231
van 18 juli 2002
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Motie bijzondere jeugdzorg – Preventiebeleid

In de motie van aanbeveling (Stuk 1354 (1998-1999) – Nr. 4) naar aanleiding van de Maatschappelijke Beleidsnota Bijzondere Jeugdzorg (Stuk 1354 (1998-1999) – Nr. 1) heeft het Vlaams Parlement de Vlaamse regering gevraagd over te gaan tot de consequente uitbouw van de preventie gestuurd op Vlaams niveau en de algemene preventie m.b.t. jeugd prioritair lokaal te organiseren.

1. Wat is de stand van zaken van het overleg en de samenwerking inzake de bevordering van algemene preventie m.b.t. jeugd ?

Op welke wijze is de interdepartementale werkgroep samengesteld ? Wie maakt hiervan deel uit ?

Op welke wijze is het werkveld hierbij aan bod gekomen ?

Wat zijn de resultaten van dit overleg ?

Blijft deze werkgroep de problematiek voortdurend opvolgen ? Zo ja, op welke wijze ?

2. Op welke wijze is de intersectorale cel voor ondersteuning inzake algemene preventie m.b.t. jeugd samengesteld en hoe is deze georganiseerd ?

3. Wat is de stand van zaken betreffende de lokale organisatie van algemene preventie m.b.t. jeugd ?

Welke initiatieven zijn er terzake uitgewerkt ?

Op welke wijze gebeurt de ondersteuning vanuit het departement van de minister ?

4. Welke stimulerende en ondersteunende maatregelen werden er inzake gezin, school, tewerkstelling, huisvesting en cultuur genomen in het kader van dit preventiebeleid ?

Antwoord

1. Inzake het intersectoraal overleg

De maatschappelijke Beleidsnota Bijzondere Jeugdzorg van het Vlaams Parlement stelde in de ad hoc Commissie voor Bijzondere Jeugdbijstand van het Vlaams Parlement (10 december 1998) de kwaliteit van het preventiewerk aan de orde.

Op mijn vraag werd onder het voorzitterschap van de directeur-generaal van de administratie

Gezin en Maatschappelijk Welzijn een intersectorale werkgroep samengesteld met administraties en actoren uit het werkveld van het jeugdwelzijn en de gezondheidspreventie. De opdracht van de ISWAP bestond erin een strategische planning uit te tekenen voor de realisatie van een Vlaams beleid inzake algemene preventie m.b.t. jeugd binnen de beleidsdomeinen Welzijn en Gezondheid.

De werkgroep bestond onder meer uit volgende vertegenwoordigers :

- administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn en bijbehorend werkveld ;
- afdeling Welzijnszorg / Steunpunt Algemeen Welzijnswerk VZW / Vlastrov ;
- afdeling Algemeen Welzijnsbeleid / Viboso VZW ;
- afdeling Bijzondere Jeugdbijstand ;
- Coördinatie Kinderrechten ;
- administratie Gezondheidszorg en bijbehorend werkveld ;
- afdeling Preventie en Sociale Gezondheidszorg / VIG VZW, VAD VZW, Sensoa VZW ;
- afdeling Verzorgingsvoorzieningen ;
- Vlaamse openbare instellingen ;
- Kind en Gezin ;
- Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap ;
- Medeoverheden van de Vlaamse Gemeenschap voor de beleidsdomeinen Welzijn en Gezondheid ;
- Vereniging van Vlaamse Provincies ;
- Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten ;
- Wetenschappelijke deskundigen ;
- KU Leuven : Nicole Vettenburg, Johan Deckerck ;

- U Gent : Frans Spiesschaert ;
- Kind en Samenleving VZW : Jan Van Gils ;
- Karel de Grote Hogeschool Antwerpen : Bie Melis ;
- Procesbegeleiding : Deloitte & Touche Management Solutions.
- Vlaamse openbare instellingen ;
- Kind en Gezin ;
- Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap ;
- Medeoverheden van de Vlaamse Gemeenschap voor de beleidsdomeinen Welzijn en Gezondheid ;

(ISWAP : *Intersectorale Werkgroep Algemene Preventie* ; Vlastrov : *Vlaamse Straathoekoverleg* ; Viboso : *Vlaams Instituut ter Bevordering en Ondersteuning van de Samenlevingsopbouw* ; VIG : *Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie* ; VAD : *Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen* ; KU Leuven : *Katholieke Universiteit Leuven* ; U Gent : *Universiteit Gent – red.*)

De administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn heeft in de eerste helft van 2001 de koepelorganisaties en de afdelingen van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur bevestigd die actief zijn binnen de sectoren Welzijn en Gezondheidsbeleid. De bevindingen van deze bevestiging werden neergeschreven in het rapport "Organisatie van de algemene preventie" dat ter beschikking werd gesteld van de intersectorale werkgroep algemene preventie.

De doelgroep van de bevestiging waren alle betrokken actoren van de beleidsdomeinen Welzijn en Gezondheid – onder mijn bevoegdheid :

- administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn en bijbehorend werkveld ;
- afdeling Welzijnszorg / Steunpunt Algemeen Welzijnwerk VZW / Vlastrov ;
- afdeling Algemeen Welzijnsbeleid / Viboso VZW ;
- afdeling Bijzondere Jeugdbijstand ;
- Coördinatie Kinderrechten ;
- administratie Gezondheidszorg en bijbehorend werkveld ;
- afdeling Preventie en Sociale Gezondheidszorg / VIG VZW, VAD VZW, Sensoa VZW ;
- afdeling Verzorgingsvoorzieningen ;

- Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten ;
- Vereniging van Vlaamse Provincies.

De Intersectorale Werkgroep Algemene Preventie benaderde daarop het beleid inzake algemene preventie vanuit de methodiek van de doelmatigheidsanalyse en ging in op definities, behoeftebepaling, strategische en operationele doelstellingen en beleidsinstrumenten. De ontwikkeling van het concept "preventietraject" vindt aansluiting op het niveau van de instrumenten van de doelmatigheidsanalyse.

De Intersectorale Werkgroep Algemene Preventie was het erover eens dat een permanente "dispatching" van signalen (analyse, duiding, verbetervoorstellen, doorverwijzing) van cruciaal belang is om de dynamiek en de afstemming inzake algemene preventie te kunnen verzekeren. Dit dispatchinggebeuren, dat zich afspeelt binnen een korte- en langetermijnperspectief en streeft naar coherentie en consistentie, werd uitgewerkt in de vorm van een conceptueel kader, het preventietraject. Met het preventietraject kunnen garanties worden ingebouwd dat op langere termijn maximaal de beoogde effecten worden gegenereerd.

2. Inzake de intersectorale cel voor ondersteuning inzake algemene preventie m.b.t. jeugd

De dagelijkse opvolging van de Intersectorale Werkgroep Algemene Preventie wordt uitgevoerd vanuit de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn en vanuit het Expertiseproject Maatschappelijke Beleidsnota, verbonden aan het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur.

De conclusies van de Intersectorale Werkgroep Algemene Preventie worden ter beschikking gesteld van het publiek op volgende locatie van de webstek van de Vlaamse overheid :

www.wvc.vlaanderen.be/jeugd/algemenepreventie/

3. Inzake de lokale ondersteuning van algemene preventie m.b.t. de jeugd

De Onderzoeksgroep Jeugdcriminologie (KU Leuven) coördineert sedert einde 2001 een actieonderzoek met drie componenten :

- indicatoren voor een goede preventieve praktijk ;
- toetsing van goedgepraktijkvoorbeelden aan de indicatoren ;
- lokale toetsing van een ideaal model van algemeen preventiebeleid ;

Het actieonderzoek zal einde 2002 inhoudelijk invulling geven aan de methodische ondersteuning ten aanzien van preventieprojecten.

4. Inzake stimulerende en ondersteunende maatregelen m.b.t. gezin, school, tewerkstelling, huisvesting en cultuur

Vanuit de Vlaamse overheid is er nu een decretaal onderbouwde, rechtstreekse, aanwijsbare aansturing van preventief werk van welzijns- en gezondheidsvoorzieningen op (boven)lokaal niveau via de Vlaamse regelgeving middels :

- de preventieprojecten van de comités voor bijzondere jeugdzorg ;
- de centra voor algemeen welzijnswerk (CAW) ;
- de centra voor geestelijke gezondheidszorg (CGG) ;
- het lokaal gezondheidsoverleg (LOGO's).

Daarnaast wordt zowel in welzijn, als in gezondheid gebruikgemaakt van onderhandelde convenants en beheersovereenkomsten, onder meer Kind en Gezin, VIG, Sensoa, Viboso, Vlaams Minderhedencentrum, ...

Een belangrijk deel van het preventief werk op lokale niveau wordt via Vlaamse regelgeving aangestuurd middels het stimuleren van de beleidsprogrammering van de medeoverheden.

**Vraag nr. 232
van 18 juli 2002
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Motie bijzondere jeugdzorg – Aanbod

De bijzondere jeugdzorg behoort tot de bevoegdheid van de minister.

1. Op welke wijze werd inzake de organisatie van de hulpverlening het aanbod verder uitgebouwd gedurende de jaren 1999-2000-2001, rekening houdende met het behoefteonderzoek (Stuk 1354 (1998-1999) – Nr. 2) ?
2. Op welke wijze is de differentiatie van werkvormen en methodieken geïntensiveerd en meer flexibel afgestemd op de specifieke doelgroepen ?
3. Welke stimuli werden er gegeven in de pleegzorg om naast de perspectiefbiedende gezinsopvang ook perspectiefzoekende gezinsopvang te ondersteunen ?

Op welke wijze heeft terzake het overleg plaats gehad met de federale overheid ?
4. Op welke wijze is de ontwikkeling van pedagogische projecten gestimuleerd en gecoördineerd ?
5. Op welke wijze zijn in het kader van een kwaliteitsbeleid de middelen en mogelijkheden voor kwaliteitsvolle arbeidsvoorwaarden en vorming gewaarborgd ?

Antwoord

- 1, 2 en 4. Onderstaande tabel geeft een overzicht van de capaciteitsuitbreidingen in de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand in de periode van 1995 tot en met 2001.

Capaciteit per soort werkvorm

Begeleidings- jaren	Begeleidings- tehuis	Dagcentrum	BZW	Gezins- tehuis	OOOC	Thuisbege- leiding	Totaal
1995	2.910	570	181	145	189	492	4.487
1996	2.869	571	194	120	201	508	4.463
1997	2.827	577	202	113	206	573	4.498
1998	2.763	587	221	111	229	816	4.727
1999	2.775	579	230	94	235	888	4.801
2000	2.792	641	336	86	294	1.012	5.161
2001	2.795	641	336	86	294	1.012	5.164

(BZW : begeleid zelfstandig wonen ; OOOC : onthaal-, oriëntatie- en observatiecentrum – red.)

Ook het projectmatig aanbod werd verder uitgebreid.

Benaming VZW	Omschrijving
Crisishulp aan huis	
Crisishulp aan huis – Mechelen	Intensieve ambulante crisishulp i.h. gezin teneinde dreigende plaatsing af te wenden
HTA – Antwerpen	Intensieve ambulante crisishulp i.h. gezin teneinde dreigende plaatsing af te wenden
De Cocon – Gent	Intensieve ambulante crisishulp i.h. gezin teneinde dreigende plaatsing af te wenden
Herstelgerichte maatregelen	
Elegast – opvoedkundige maatregelen – Antwerpen	Project inzake begeleiden van gemeenschapsdiensten en van vorming en behandeling
Elegast – Antwerpen (herstelbemiddeling)	Bemiddelingsproject
Centrum Jongeren- en Gezinsbegeleiding – Kortrijk (CJGB)	Werk- en leerproject
De Kerseboom – Brugge (leerproject)	Werk- en leerproject
De Kerseboom – Brugge (dader-slachtofferbemiddeling)	Bemiddelingsproject
CJGB – Kortrijk / Oranjehuis – Heule	Bemiddelingsproject
Jongerenwerking Pieter Simemon – Lommel (BAAL)	Bemiddelings-, werk- en leerproject
Vereniging Ons Tehuis – Ieper	Bemiddelings-, werk- en leerproject
Centrum Ambelante Begeleiding – Gent (CAB)	Leerproject
Dienst Alternatieve Sanctie & Voogdijraad – Gent	Bemiddelings- en leerproject

Benaming VZW	Omschrijving
Centrum Neerhof – Turnhout (PAT)	Bemiddelings-, werk- en leerproject
Jongerentehuizen Ivo Cornelis – Mechelen	Bemiddelings-, werk- en leerproject
Dialogo – Leuven	Leerproject
Martens-Sotteau – Oostakker	Project dader-slachtofferbemiddeling voor minderjarigen
Steunpunt AWW – Antwerpen Gent	Leerprojecten daders seksueel geweld
Steunpunt AWW – Antwerpen	Experiment slachtoffer in beeld – minderjarigen
Pieter Simemon Slachtoffer in Beeld – Lommel	Experiment slachtoffer in beeld – minderjarigen
Elegast (ADAM) – Antwerpen	Project inzake gecoördineerde ontwikkeling van herstelgerichte afhandeling
Pedagogische projecten	
Oikoten – Tildonk (steun bij oprichting, uitbouw en werking)	De bemiddelingsmethodiek als maatschappelijk antwoord op delinquent gedrag verder implementeren. Operationalisering van bemiddelingsinitiatieven
Jongerenwerking Pieter Simemon – Lommel (PEL)	Project ervaringsleren
Oranjehuis – Heule	Contextbegeleiding : herstel van de context leef- en leernetwerk
De Wissel – Leuven (PEL)	Project ervaringsleren
Oikonde – Tielt	Gedifferentieerde ambulante begeleiding van minderjarigen uit de gemeenschapsinstelling De Zande teneinde een vervroegde beëindiging van de plaatsing te realiseren
Kinderdienst / Teledienst – Brussel	Kortdurende crisis- en depannageopvang van minderjarigen in opvangzinnen
Brusselse Welzijnsraad BAS – Brussel	Aanbieden aan en begeleiden van minderjarigen in gemeenschapsdiensten en leerprojecten als maatschappelijk antwoord op delinquent gedrag. Organisatie van het bemiddelingsbureau dat herstelbemiddeling aanbiedt
VBJK – Gent	Realisering van een aanbod voor vroegtijdige interventie bij kinderen en ouders van risicogezinnen
Centrum Neerhof – Turnhout (PEL)	Project ervaringsleren
De Hand JOBA – Antwerpen	Project BZW niet-begeleide minderjarigen
Pleeggezinnendienst Opzet – Genk	Project inzake orthopedagogische pleegzorg en training
De Bekwame Boon – Zingem	Opvang van minderjarigen op een permanente projectlocatie
De Mutsaard – Antwerpen	Project steungezinnen
Onthemings-ervaringsprojecten	
Oikoten Ontheming – Tildonk	Organisatie van onthemende projecten en ontwikkeling van innoverende initiatieven

Benaming VZW	Omschrijving
Albezon – Gent	Onthemingsproject en crisisopvang
Ervaringstrajecten – Brugge	Project inzake ervaringsleren
Experimenten	
Jeugdcriminaliteit – Leuven KU Leuven	Experiment herstelgericht groepsoverleg
Thematische ondersteuning – Gent	Ondersteuning inzake herstelgerichte afhandeling en kinderrechten

N.v.d.r.

BAAL: Bureau Alternatieve Afhandeling
Limburg

PAT: Projectendienst Arrondissement Turnhout

AWW: Algemeen Welzijnswerk

PEL: Project Ervaringsleren

ADAM: Antwerpse Dienst Alternatieve Maatregelen

BZW: begeleid zelfstandig wonen

KU Leuven: Katholieke Universiteit Leuven

In 2002 werd het hulpaanbod verder gedifferentieerd, met prioriteit voor de volgende doelgroepen:

- Gestructureerde kortdurende residentiële begeleiding

Erkenning van een bijkomende plaats in een bestaande voorziening en subsidiëring van elf projecten met als doelgroep minderjarigen die vanuit een gemeenschapsinstelling doorstromen, aan wie in de voorziening een gestructureerde en geïndividualiseerde hulp aangeboden wordt, gericht op reïntegratie in hun leef- en netwerkomgeving.

Finale bedoeling van de projecten is de uitstroom uit de gemeenschapsinstellingen te bevorderen.

- Niet-begeleide buitenlandse minderjarigen

Eén nieuwe voorziening (capaciteit 15) en twee capaciteitsuitbreidingen (+ 10 in totaal) gericht op de tijdelijke residentiële opvang en oriëntatie van niet-begeleide buitenlandse minderjarigen en het uitwerken van een toekomstperspectief voor die minderjarigen.

- Minderjarige druggebruikers

Een nieuwe erkenning van een voorziening in Mechelen met capaciteit 10 voor de opvang van minderjarige drugverslaafden.

Het erkend en projectmatig aanbod zal binnen het proces van integrale jeugdhulpverlening verder gedifferentieerd worden.

- In mei 2002 ging overleg van start tussen de Federatie voor Pleegzorg, Kind en Gezin, het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap en de bijzondere jeugdbijstand. Een eerste taak was het inventariseren van de huidige toestand, van waaruit doelstellingen geformuleerd worden.

Operationele doelstelling 2 luidt: "Teneinde het pleeggezinmodel te kunnen aanbieden in het netwerk dat zo nauw mogelijk aansluit bij het oorspronkelijk gezin en het netwerk errond, dient van bij het eerste signaal het brede netwerk op zijn mogelijkheden van ondersteuning, aanvulling en vervanging onderzocht te worden. Hiertoe moeten tegen december 2005 de eerste lijnswerkers getraind zijn in een probleemdefiniëring die deze analyse van het natuurlijk netwerk insluit."

Vanaf het najaar 2002 zullen de doelstellingen concreet uitgewerkt worden.

Op federaal niveau gebeurde vooral overleg met het oog op het uitklaren van onduidelijkheden op het gebied van domicilie van de pleegkinderen.

- Artikel 32, §2 van het besluit van de Vlaamse regering van 14 juli 1994 inzake de erkenningsvoorwaarden en subsidiënormen voor de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand, met wijziging bij besluit van de Vlaamse regering

van 10 juli 2001, bepaalt dat bijkomend bij de personeelskosten aan de voorziening een forfaitair bedrag van 3% van die personeelskosten uitbetaald wordt dat onder andere voor de kosten van het VTO-beleid van de voorziening gebruikt wordt (*VTO : vorming, training en opleiding – red.*)

Artikel 32, §4, 4° van het voornoemde besluit bepaalt de subsidies die een erkende voorziening per personeelslid, berekend overeenkomstig de maximumpersoneelsbezetting die in aanmerking komt voor het subsidiëren van de personeelskosten, krijgt voor vorming, bijkomend bij de in artikel 32, §2 vermelde subsidies.

Aan de subsidies worden ook middelen voor management toegevoegd die de geresponsabiliseerde voorzieningen in staat stellen kwaliteitsvolle arbeidsvoorwaarden aan te bieden.

Ook in het kwaliteitshandboek dient de voorziening de procedures voor het VTO-beleid en het algemene personeelsbeleid uit te schrijven.

Vraag nr. 233
van 18 juli 2002
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Motie bijzondere jeugdzorg – Toegangspoort

1. Op welke wijze is er in het kader van de bijzondere jeugdbijstand sinds het begin van de legislatuur gestreefd naar een multidisciplinaire organisatie van de screening, diagnose en indicatiestelling als een deelfunctie binnen een regionale en intersectoraal georganiseerde jeugdzorg (Stuk 1354 (1998-1999) -Nr. 2) ?
2. Op welke wijze werd daarbij rekening gehouden met de bevindingen van de interdepartementale werkgroep Jeugdzorg, met de conclusies van de Gezins- en Welzijnsraad en met de aanbevelingen uit het onderzoek naar de experimenten inzake de regie in de jeugdzorg ?

Welke budgetten worden er jaarlijks voor deze doelstellingen uitgetrokken ?

Antwoord

1. Eén van de strategische doelstellingen geformuleerd door de interdepartementale werkgroep in het strategisch plan, draait rond het opzetten van een toegangspoort.

Een thematische werkgroep rond de toegangspoort werd opgericht en zette de krijtlijnen uit rond de organisatie, het gebruik en de inhoud van de toegangspoort. De verdere theoretische evolutie rond de toegangspoort kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger vinden in de voortgangsrapportage die werd bezorgd aan de Vlaamse regering op 19 juli 2002.

Tevens zijn we ook in de praktijk gaan werken rond de toegangspoort. In de drie proefregio's (Antwerpen, Gent-Meetjesland en Limburg) zijn drie projecten gestart rond de uitwerking van de toegangspoort.

Deze projecten testen het theoretische concept uit. De projecten zijn pas gestart in de loop van 2002. Aanbevelingen en conclusies worden pas later verwacht.

2. De ontwikkelingen en voortgang rond de toegangspoort worden steeds afgetoetst aan het oorspronkelijke strategische plan. Daarnaast is de voorzitter van de werkgroep rond de toegangspoort tevens lid van de Centrale Commissie die het hele proces Integrale Jeugdhulp aanstuurt. Daarnaast werd ook het advies gevraagd over het hele concept van de integrale jeugdhulp aan de etnisch-culturele minderheden, de kansarmen, ... Hun waardevolle adviezen werden verder verwerkt in het theoretische concept.

Voor integrale jeugdhulp in zijn geheel wordt jaarlijks 2.516.000 euro uitgetrokken.

Vraag nr. 234
van 18 juli 2002
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Motie bijzondere jeugdzorg – Participatiemethodieken

Naar aanleiding van de Maatschappelijke Beleidsnota Bijzondere Jeugdzorg (Stuk 1354 (1998-1999) Nr. 1) werd een duidelijke motie van aanbeveling goedgekeurd door het Vlaams Parlement (Stuk 1354 (1998-1999) -Nr. 2).

1. Welke methodieken inzake bijzondere jeugdbijstand werden ondersteund die beter aansluiten bij het cliënteel, waardoor de maatschappelijk noodzakelijk bevonden hulpverlening in de bijzondere jeugdzorg beter onderhandeld en aanvaard kan worden door het cliënteel ?

2. Op welke wijze werd de inschakeling van vertrouwenspersonen, ervaringsdeskundigen en bemiddelaars gestimuleerd ?
3. Welke budgetten zijn hiervoor vrijgemaakt op de begroting 2000 en 2001 ?

Antwoord

1. De participatie van ouders en jongeren wordt vanaf de eerste aanmelding en screening vooropgesteld omwille van de succesfactor van de te ontwikkelen hulpverlening. Een instrument hierbij is het elektronisch dossier, naast handelingsplannen en evaluatiemomenten.

Momenteel worden in verschillende comités voor bijzondere jeugdzorg projecten van opvoedingsondersteuning opgezet die resulteren in nog meer betrokkenheid van de cliënten. Ook de projecten inzake verbetergroepen in het kader van algemene preventie zijn momenteel in ontwikkeling in samenwerking met het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudie.

2. In de voorbije jaren werd voornamelijk binnen de deelwerking van de hulpverlening en de bemiddeling ruimte gecreëerd voor het zeggenschap van vertrouwenspersonen en ervaringsdeskundigen. Dit wordt gestimuleerd via brochures en vormings- en evaluatiemomenten.
3. In de begroting 2000 en 2001 zijn hiervoor geen budgetten vrijgemaakt, omdat de inschakeling van vertrouwenspersonen, ervaringsdeskundigen en bemiddelaars gepland is voor de tweede helft van 2002.

In het laatste kwartaal van 2002 zijn er reeds budgetten voor uitgetrokken. In de begroting van 2003 zullen er budgetten voor vrijgemaakt worden.

Vraag nr. 235
van 18 juli 2002
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Motie bijzondere jeugdzorg – Ondersteuningsmaatregelen

1. Welke daadwerkelijke ondersteuningsmaatregelen zijn er in de periode sinds 1999 genomen met het oog op een efficiënte en effectieve zorg in het kader van de door het Vlaams Parlement

goedgekeurde motie van aanbeveling betreffende de bijzondere jeugdzorg (Stuk 1354 (1998-1999) Nr. 2) ?

2. Op welke wijze is er een intersectoraal behoefteonderzoek opgezet over de uitbouw van het hulpverleningsaanbod en wordt dit regionaal afgestemd ?
3. Wat zijn de resultaten van het effectiviteitsonderzoek opgezet in de bijzondere jeugdzorg en de jeugdzorg in het algemeen ?

Werden hierbij naast de hulpverleningsactoren ook de cliënten betrokken en zo ja, op welke wijze ?

4. Is er opdracht gegeven tot het uitvoeren van wetenschappelijk onderzoek gekoppeld aan de alternatieve afhandelingsvormen die nu reeds in een aantal gerechtelijke arrondissementen worden opgezet voor minderjarigen ?

Wat zijn de resultaten ?

Wordt dit project voortgezet ?

5. Op welke wijze is er een ondersteuningsstructuur uitgebouwd in de vorm van een steunpunt voor inhoudelijke en methodische ontwikkeling binnen de bijzondere jeugdzorg ?

Wie is hierbij betrokken ?

Welke budgetten worden ervoor vrijgemaakt ?

Wat zijn de resultaten ?

Gebeurt er een permanente evaluatie en zo ja, op welke wijze ?

Antwoord

1. Door de goedkeuring van het PIP/PEP-project WVC – personeelsplan van de afdeling Bijzondere Jeugdbijstand – werd een waaier van acties ondernomen die een effectieve en kosten-efficiëntere preventie, hulpverlening en bemiddeling bewerkstelligen (*PIP: procesimplementatieplan; PEP: personeelsplan; WVC: departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur – red.*).

Door het nieuwe organisatie-model voor de buitendiensten van de bijzondere jeugdbijstand met regionale aansturing komt er in elke

regio/provincie een regioverantwoordelijke die de leiding heeft over verschillende samengevoegde en meer werkbare teams voor hulpverlening en preventie. In diezelfde regio's komt er een multidisciplinair ondersteuningsteam waarin naast professionele deskundigen telkenmale een ervaringsdeskundige wordt opgenomen.

2. Er gebeurde een intersectoraal behoefteonderzoek inzake de uitbouw van het hulpverleningsaanbod met regionale afstemming. Het nieuwe organisatiemodel voor de buitendiensten is een direct gevolg van behoefteonderzoek en bevraging.

Aan leidinggevende functies op verschillende niveaus wordt een goede invulling gegeven, gekoppeld aan een doorgevoerde pooling van versnipperde administratieve taken. De kwaliteitsbewaking vanuit de leidinggevende functies moet leiden tot efficiëntie en meer eenvormigheid in de wijze van hulpverlening en begeleiding in de deelregio's.

Toenemende professionalisering door multidisciplinaire ondersteuning wordt verzekerd eens de multidisciplinaire stafs in werking zijn, waarmee dit jaar nog een begin wordt gemaakt. De bewaking van de kwaliteit wordt onder meer verkregen door de functiebeschrijving van de medewerkers van de multidisciplinaire staf die mede methodisch-inhoudelijk adviseren en ondersteunen.

Tot slot zijn er de vijf aangestelde regioverantwoordelijken en de provinciale coördinatoren die de uitvoering van de algemene beleidsprincipes uit de bijzondere jeugdzorg bewaken en hierover rapporteren aan de hogere beleidsniveaus.

3. Met de invoering van het elektronisch dossier wordt het case-onderzoek centraal gesteld.

Het elektronisch verwerken van gegevens laat toe om de hulpverlening nauw te laten aansluiten bij de specifieke hulpvraag en behoeftes. Daarnaast worden ook alle gegevens verzameld met het oog op een gecoördineerd en effectief preventiebeleid.

Het gevoerde kwaliteitsbeleid binnen de bijzondere jeugdbijstand houdt in dat naast de professionele betrokkenheid van de hulpverleningsactoren ook de maximale participatie van de cliënten bij het case-onderzoek en het case-management.

4. De Ondersteuningsstructuur Bijzondere Jeugdzorg onderhoudt hierover wetenschappelijke contacten en verzamelt wetenschappelijke informatie.

Als steunpunt verspreidt zij deze informatie verder binnen de sector van de bijzondere jeugdbijstand.

5. In de toekomst wordt voor elke regio een multidisciplinair team, samengesteld uit verschillende disciplines, beschikbaar gesteld ter ondersteuning van leidinggevenden en consultants. Zodra dit multidisciplinair team operationeel is, zal het in nauwe samenwerking met de regioverantwoordelijke methodisch en diagnostisch aansturen bij hulpverlening en preventieontwikkeling.

Voor de ondersteuning van de preventieteams zijn er drie VTE met opleiding van socioloog of criminoloog (*VTE : voltijds equivalent – red.*). Hiermee wordt de afstemming beoogd van de preventieprojecten op de reële problematiek verbonden met specifieke doelgroepen.

Zowel de maatschappelijk kwetsbare jongeren als de jongeren die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, worden als doelgroep proactief benaderd via het gericht opvragen en selecteren van relevante cliëntgegevens.

Momenteel vormen de registratie van cliëntenbestanden en de verwerking van persoonsgegevens het voorwerp van een wetenschappelijk onderzoek conform de vereisten van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Met het besluit van 6 juli 2001 werd een Ondersteuningsstructuur Bijzondere Jeugdzorg gecreëerd en gesubsidieerd die fungeert als een steunpunt binnen de bijzondere jeugdbijstand. Bedoeling is om op het domein van de herstelgerichte afhandeling van jeugddelinquentie de kwaliteit van de methodieken binnen het concept van de herstelgerichte afhandeling van jeugddelinquentie de kwaliteit van de methodieken binnen het concept van de herstelgerichte afhandeling te verbeteren. De effecten op dit terrein worden geleidelijk aan zichtbaar.

De opdracht van de Ondersteuningsstructuur houdt ook in dat de voorzieningen binnen de bijzondere jeugdbijstand op een gerichte wijze worden begeleid bij het implementeren van de rechten van het kind.

Vraag nr. 236
van 18 juli 2002
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Motie bijzondere jeugdzorg – Interdepartementale werkgroep

In het kader van de bespreking van de Maatschappelijke Beleidsnota Bijzondere Jeugdzorg (Stuk 1354 (1998-1999) -Nr. 1) werd in een motie van aanbeveling (Stuk 1354 (1998-1999) – Nr. 2) gevraagd over te gaan tot het oprichten van een aantal werkgroepen, en over hun werking aan het Vlaams Parlement te rapporteren.

1. Wat zijn de resultaten van de ad hoc werkgroep waarin, naast de intersectorale actoren, ook actoren uit de gezins- en ouderorganisaties, de armoedebeweging en de kinderrechtenbeweging worden betrokken?

Wat is de inbreng van deze verschillende actoren geweest tot op heden?

Wat zijn de resultaten van dit overleg?

Zijn er op basis van deze resultaten reeds concrete maatregelen genomen?

2. Wat zijn de resultaten van de interdepartementale werkgroep met als doelstelling de vergelijking van de missies van de verschillende sectoren, de doelgroepen, de toegankelijkheidsgraad en de toegangspoorten, de normering en de programmatie.

Op welke wijze is deze interdepartementale werkgroep samengesteld?

Antwoord

In het kader van de motie bijzondere jeugdzorg is bij het begin van deze legislatuur zeer snel werk gemaakt van het oprichten van een interdepartementale werkgroep.

Deze interdepartementale werkgroep bestond uit vertegenwoordigers van de VOI's Kind en Gezin en Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, vertegenwoordigers van het algemeen welzijnswerk, de bijzondere jeugdbijstand, de gemeenschapsinstellingen, de gezondheidszorg, kinderrechten en ten slotte een aantal vertegenwoordigers vanuit het departement Onderwijs (*VOI : Vlaamse openbare instellingen – red.*).

De resultaten van deze interdepartementale werkgroep zijn gebundeld in het Strategisch Plan Integrale Jeugdhulp.

Het Strategisch Plan bevat de missie, de doelstellingen en de kritische succesfactoren die we wensen te bereiken met de integrale jeugdhulp.

Vraag nr. 239
van 18 juli 2002
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Ouderenmishandeling – Beleid

Uit studies blijkt dat één oudere op vijf het slachtoffer is van mishandeling. Op provinciaal niveau zijn er terzake reeds een aantal initiatieven genomen. Zo heeft bijvoorbeeld de provincie Antwerpen een steunpunt voor professionele hulpverleners voor ouderen in elk van de drie arrondissementen, zijn er sensibiliseringscursussen en volgt een meldpunt waar ouderen en hun familie met hun klachten terecht kunnen.

Nochtans is een meer gestructureerde en uitgebreide aanpak noodzakelijk.

1. Welke initiatieven heeft de minister terzake reeds genomen?

Bestaat er ondersteuning door het departement van de minister van bestaande en functionerende lokale en/of provinciale initiatieven en zo ja, op welke wijze?

2. Wat is het standpunt terzake van de centra voor algemeen welzijnswerk (CAW)?

Bestaat er hier eensgezindheid over de wijze waarop deze problematiek dient te worden aangepakt?

3. Wat is de stand van zaken m.b.t. de organisatie van een Vlaams centraal meldpunt voor bejaardenmishandeling?

Zijn er reeds concrete plannen voor het opstarten van dergelijk centraal meldpunt en zo ja, wanneer wordt dit verwacht?

Heeft er overleg plaatsgehad met de verantwoordelijken van de reeds bestaande initiatieven, teneinde gebruik te kunnen maken van de reeds opgebouwde ervaring?

Antwoord

1 en 3. Ik heb voor het begrotingsjaar 2002 besloten de uitbouw van een meldpunt ouderenmis-(be)handeling" naar voor te schuiven als één van de drie thema's in het kader van projecten in de thuiszorg 2002 waarbij aan bijzondere initiatieven m.b.t. de thuiszorg die gekenmerkt worden door een tijdelijke vernieuwend en experimenteel karakter projectsubsidies worden verleend. Op deze wijze wil ik ondersteuning geven aan initiatiefnemers die inzake ouderenmis-(be)handeling projecten willen opzetten.

De doelstelling die de indieners daarbij moeten waarmaken, is dubbel :

- a) voorbereiding centraal meldpunt voor ouderenmis-(be)handeling voor Vlaanderen ;
- b) via netwerkvorming op heel het grondgebied van de provincie informatie-, signaal-, consultatie- en adviesfuncties realiseren, case-management en crisishulp organiseren, vorming en sensibilisering initiëren.

Beide doelstellingen moeten worden gerealiseerd in samenwerking met bestaande voorzieningen (provinciale geweldconsulenten, centra voor algemeen welzijnswerk, centra voor slachtofferhulp, centra voor geestelijke gezondheidszorg, expertisecentra voor dementie, ziekenfondsen, lokale dienstencentra, ouderen- en thuiszorgvoorzieningen, ...).

Bij ministeriële besluiten van 9 september 2002 heb ik binnen dit thema drie projecten in aanmerking genomen die in voldoende mate tegemoetkwamen aan de boven geformuleerde doelstelling.

– Provinciebestuur Limburg

Onderwerp : "Uitbouw regionale professionele netwerken complementair aan het centraal meldpunt van CAW Zuid-Oost-Vlaanderen"

Bedrag : 20.000 euro

– Stichting Welzijnzorg Provincie Antwerpen

Onderwerp : "Uitbouw regionale professionele netwerken complementair aan het centraal meldpunt van CAW Zuid-Oost-Vlaanderen"

Bedrag : 20.000 euro

– CAW Zuid-Oost-Vlaanderen (deelwerking Sociaal Huis Pandora)

Onderwerp : "Voorbereiding centraal meldingspunt ouderenmishandeling in nauwe samenwerking"

Bedrag : 60.000 euro

De werkingsperiode voor de geselecteerde projecten loopt van 1 september 2002 tot 31 augustus 2003.

2. Eén autonoom centrum voor algemeen welzijnswerk, namelijk CAW Zuid-Oost-Vlaanderen, heeft een project "Meldpunt Bejaardenmis-(be)-handeling" lopen.

Het Meldpunt Bejaardenmis-(be)handeling werd op 1 mei 2000 opgericht, op initiatief van de stedelijke seniorenraad. Het meldpunt richt zich tot bejaarden en hun omgeving, alsook tot alle personen die uit hoofde van hun beroep frequent met bejaarden en hun problematiek worden geconfronteerd. De bevoegdheid van het meldpunt strekt zich uit over de arrondissementen Aalst en Oudenaarde.

Onder mishandeling van een oudere persoon (+ 55 jaar) verstaat men het handelen of het nalaten van het handelen van al diegenen die in een professionele of persoonlijke relatie met de oudere staan, waardoor de oudere persoon (herhaaldelijk) lichamelijke en/of materiële en/of psychische schade lijdt, dan wel vermoedelijk zal lijden, en waarbij bij de oudere sprake is van gedeeltelijke of volledige afhankelijkheid.

Het meldpunt is een laagdrempelig contactpunt waar slachtoffers en hun omgeving, professionele hulpverleners en familieleden terecht kunnen om situaties rond mis-(be)handeling van bejaarden aan te kaarten en te zoeken naar oplossingen ter verbetering van de situatie.

Het meldpunt registreert de melding, geeft informatie en advies en coördineert de bestaande hulpverlening of zet hulpverlening op indien nodig. Daarenboven wil men de deskundigheid bij thuisverzorgers en mantelzorgers bevorderen, het taboe rond bejaardenmis-(be)handeling doorbreken en de ernst van het probleem in kaart brengen.

Een ander autonoom centrum voor algemeen welzijnswerk, namelijk CAW De Terp (Antwerpen), plant in de periode 2003-2005 een Steunpunt Ouderenmishandeling op te starten.

Verder kunnen bejaarden die het slachtoffer zijn van mishandeling steeds een beroep doen op één van de dertien centra voor slachtofferhulp, die zijn ingebed in de autonome centra voor algemeen welzijnswerk.

Vraag nr. 240
van 14 augustus 2002
van mevrouw SONJA BECQ

Opvangouders – Samenwerkingsverbanden

Destijds vermeldde de minister dat er zou worden gewerkt aan een regeling waarbij opvangouders aangesloten bij een dienst, in samenwerkingsverband (soort duobaan ?) kinderen konden opvangen.

Graag ontvang ik hierover meer informatie.

1. Wat is de concrete inhoud/werkwijze van dit project ?
2. Vallen deze opvangouders onder de regeling van opvangouders verbonden aan een dienst ?

Ontvangen zij de startvergoeding of de vergoeding verbonden aan een particuliere opvanginstelling ?

Welke fiscale aftrek kunnen zij genieten ?

3. Kunnen zij de eigen woning als opvangplaats gebruiken of moeten zij een andere locatie huren ? Is de huurprijs in dit laatste geval fiscaal aftrekbaar ?
4. Wat zijn de interne afspraken tussen de twee opvangouders ? Gaat het om een vrije keuze van de "partners", of om een "opgelegd" samenwerkingsverband ?

Antwoord

1. De samenwerking van twee opvanggezinnen onder eenzelfde dak is een werkvorm waar, onder meer via de diensten voor opvanggezinnen, steeds meer door (kandidaat-) opvanggezinnen naar werd gevraagd. De mogelijkheid tot samenwerking zou (ver)nieuw(end)e impulsen kunnen geven aan de opvang in gezinsverband en zou een motiverend effect kunnen hebben op de betrokken opvanggezinnen. Teneinde te kunnen onderzoeken of de praktijk van samenwerkende opvanggezinnen in de feiten haalbaar is, en om op basis van de ervaring hiermee te

kunnen inschatten óf en hoé inschrijving van deze werkvorm in de regelgeving aangewezen is, werd een proefproject opgezet.

Het experiment duurt in principe drie jaar (augustus 2002 - augustus 2005). De kans tot participatie wordt geboden aan alle diensten voor opvanggezinnen met opvangouders die op deze wijze willen samenwerken. In samenspraak met vertegenwoordigers van de geïnteresseerde diensten voor opvanggezinnen en van de belangengroep voor opvanggezinnen werd het project door Kind en Gezin (K&G) voorbereid. Meerdere vormen van samenwerking zijn mogelijk. Het experiment beperkt zich echter wel tot samenwerking van twee opvangpersonen. Een kwaliteitskader werd ontwikkeld als leidraad, de administratieve toepasbaarheid werd geregeld, afspraken over hoe met zulke samenwerking kan worden gestart, werden gemaakt. De raad van bestuur van Kind en Gezin keurde het proefproject goed. Samenwerking van opvanggezinnen kan enkel binnen dit kader van start gaan.

Om de zes maanden wordt een evaluatierapport van iedere samenwerking door de betrokken dienst aan Kind en Gezin bezorgd : de evaluatie-items werden samen met de sector bepaald afhankelijk van het te voeren onderzoek. De kwalitatieve opvolging en evaluatie van het experiment worden verzekerd door de administratie van K&G in de schoot van een experimentstuurgroep waaraan de sector zelf ook participeert.

2. De betrokken opvangouders zijn ingeschreven als gewoon aangesloten opvanggezinnen van de dienst in kwestie. Administratief staan ze, alvast gedurende de duur van het proefproject, ingeschreven als twee afzonderlijke opvanggezinnen en worden ze ook als dusdanig beschouwd en uitbetaald.

Hoe deze opvanggezinnen na uitbetaling eventueel de kostenvergoeding delen, is een zaak die ze in onderlinge overeenstemming regelen. De dienst heeft opdracht erop toe te zien dat terzake goede afspraken worden gemaakt.

Indien het om nieuwe opvanggezinnen gaat en ze aan de voorwaarden van het ministerieel besluit voldoen, kunnen ze een startvergoeding ontvangen. Daarnaast heeft K&G ook in een beperkte projectsubsidie voorzien, waarmee onder meer een samenwerkingspremie kan worden uitbetaald aan samenwerkende opvanggezinnen indien zij nog geen startvergoeding heb-

ben ontvangen. Het beschikbare budget maakt uitbetaling van 60 van deze premies mogelijk.

De ontvangen vergoedingen worden als kostenvergoeding en aldus als niet-belastbaar beschouwd.

- De betrokken opvanggezinnen kunnen de opvang laten plaatsvinden in de eigen woning van (één van beide) opvangouders. De opvang kan ook plaatsvinden op een ander adres, bijvoorbeeld een gehuurd pand.

Financieel kan het gebruik van de eigen woonst wellicht interessanter zijn. Een eventuele huurprijs betreft kosten die in principe mee worden gedekt door de forfaitaire kostenvergoeding. Indien gewenst, kunnen opvanggezinnen er wel voor opteren om de effectieve kosten van de opvang aan te tonen in plaats van uit te gaan van de forfaitaire belastingvrije kostenvergoeding. In dat geval kan de huurprijs wél als effectieve kosten worden ingebracht.

- Het gaat uitsluitend om vrijwilligheid. Enkel opvanggezinnen die hier zelf bewust voor kiezen, kunnen met een samenwerking starten. Op geen enkele wijze kunnen opvanggezinnen hiertoe worden verplicht. Deze vrijwilligheid dient ook expliciet te worden verklaard bij melding van de start.

Alvorens met een samenwerking te kunnen starten, dient de dienst voor opvanggezinnen een specifiek op de samenwerking gerichte selectie en screening te doen. De opvanggezinnen moeten onderling én in samenspraak met de dienst voor opvanggezinnen ook tot goede afspraken komen. Deze afspraken worden vastgelegd in een schriftelijke overeenkomst. De minimale inhoud van deze overeenkomst werd in samenspraak met de sectorvertegenwoordigers bepaald.

De dienst dient in een specifieke begeleiding en ondersteuning te voorzien en terzake een eigen kwaliteitsbeleid uit te werken.

Vraag nr. 241
van 14 augustus 2002
van mevrouw SONJA BECQ

Buitenschoolse kinderopvang – DAC'ers

Naar aanleiding van de DAC-regularisering werd beslist alle DAC-personeelsleden ofwel te laten af-

vloeien, ofwel te laten opnemen in een regulier kader (DAC : Derde Arbeidscircuit). Voor sommige sectoren veroorzaakt dit problemen.

Initiatieven buitenschoolse kinderopvang (IBO) die een beroep deden op DAC-personeelsleden staan voor het probleem dat personeelsleden niet meer kunnen worden vervangen bij uitdiensttreding. Tevens zou de loonsubsidie stoppen vanaf 2006.

Voorzover mij bekend, is er voor de IBO's geen oplossing in een regulier kader, zoals bijvoorbeeld in principe wel voor kinderdagverblijven.

- Hoeveel IBO's werkten exclusief of in hoofdzaak met DAC-personeelsleden ? Graag een vermelding van initiatief, plaats, en aantal DAC-personeelsleden.
- Kunnen deze initiatieven in het raam van de Vlaamse regelgeving hun DAC-personeelsleden "omzetten" in Weerwerkgesco's (gesubsidieerde contractuelen) ?

Is het statuut (verloning, enz.) van de DAC-personeelsleden verschillend van dat van de Weerwerkgesco's ?

- Is er een oplossing uitgewerkt om deze DAC-personeelsleden in een reguliere regeling op te nemen ?

Antwoord

- Volgende IBO's werken in hoofdzaak of exclusief met ex-DAC-personeelsleden :
 - 't Hemeltje, Brasschaat, 4 FTE,
 - De Petteflet, Paal, 4 FTE (*FTE : fulltime equivalent – red.*)
- De huidige regelgeving laat niet zomaar toe om de aparte subsidie die nu wordt gegeven, om te zetten in Weerwerkgescopremies. Het probleem rijst overigens niet alleen voor IBO's. Ook DAC'ers in (een beperkt aantal) andere voorzieningen, gesubsidieerd of zelfstandig, komen niet als vanzelfsprekend in aanmerking voor regularisatie. Kind en Gezin kreeg de opdracht deze dossiers individueel – want ze zijn alle specifiek – te onderzoeken met het oog op een realistisch toekomstperspectief.

De DAC-personeelsleden hebben een gewoon contract gekregen van hun werkgever. De verloning gebeurt volgens de verplichtingen die die werkgever heeft : paritair comité of lokale overheid.

De gesco's waarvoor een Weerwerkpremie wordt toegekend door de Vlaamse overheid hebben normaal gezien eenzelfde contract met hun werkgever als de DAC'ers waarvoor nu een aparte subsidie wordt gegeven.

- Kind en Gezin kreeg, zoals al aangegeven, de opdracht voor elk project waaraan DAC'ers werden toegekend, na te gaan op welke wijze het project of de tewerkstelling van DAC'ers kan worden bestendigd of aangepast.

In 2003 zal Kind en Gezin een rapport met betrekking tot dit probleem voorleggen. Zo zullen eventueel noodzakelijke acties of maatregelen op tijd kunnen worden genomen.

Vraag nr. 242
van 14 augustus 2002
van mevrouw SONJA BECQ

Gezinszorg – DAC'ers

Naar aanleiding van de regularisatie van het DAC-personeel (poetshulp) in de sector Gezinszorg wordt verwezen naar het opzetten van een regulier wetgevend kader om deze personeelsleden in "onder te brengen" (DAC : Derde Arbeidscircuit). Dit geldt ook voor professionele oppas, klusjesdienst, ... Dit zou gebeuren door een regeling van "logistieke hulp en aanvullende thuiszorg", die in het thuiszorgdecreet zou worden ondergebracht.

Tegelijk blijft er een probleem voor de vele openbare poetsdiensten, oppasdiensten en klusjesdiensten, doordat de personeelsleden nog steeds in een gescostatuuat zijn tewerkgesteld (gesco : gesubsidieerde contractueel). Ook hier is regularisatie noodzakelijk.

- Wat is de stand van zaken in verband met een reguliere regeling voor de DAC-poetshulp, oppas- en klusjesdiensten ?
- Wordt deze regeling ingebouwd in een nieuw of aangevuld decreet op de thuiszorg, of in een nieuw (ouderen)zorgdecreet ? Wanneer kan dit decreet worden verwacht ?
- Heeft deze regularisatie gevolgen op het vlak van de arbeidsvoorwaarden, waaronder de ver-

loning ? Voorbeeld : DAC-oppas georganiseerd door diensten die nu vallen onder paritair comité 305 (federale gezondheidsdiensten) en in de toekomst zouden vallen onder paritair comité 318.

Op welke wijze worden hiervoor oplossingen uitgewerkt ?

- Welke stappen werden ondernomen met betrekking tot het gescostatuuat voor dezelfde personeelsgroep in de openbare diensten ?

Antwoord

- Op 1 januari 2001 werden de DAC'ers uit de poets-, klusjes- en oppasdiensten geregulariseerd binnen de sector van de logistieke hulp en de aanvullende thuiszorg.

Op 10 juli 2001 werd een subsidieregeling voor deze ex-DAC'ers goedgekeurd door de Vlaamse regering.

- De sector van de logistieke hulp en de aanvullende thuiszorg kan momenteel niet geïntegreerd worden in het nieuwe ouderenzorgdecreet vanwege de gescoproblematiek in de openbare en private diensten voor logistieke hulp en aanvullende thuiszorg.
- Het nieuwe ouderenzorgdecreet wordt verwacht tegen 1 januari 2004. Zowel de poets-, klusjes- en oppasdiensten vallen onder het paritair comité 318.
- Vlaanderen is afhankelijk van de trekkingsrechten voor de gesco's van de federale regelgeving.

De beide partijen hebben over deze belangrijke problematiek momenteel nog geen overeenkomst gesloten. Slechts wanneer daarover een akkoord gesloten wordt, kan de Vlaamse overheid een regeling uitwerken.

Vraag nr. 243
van 14 augustus 2002
van mevrouw SONJA BECQ

Zorgregio's – Overlegstructuren en werkingsgebieden

In het raam van de stroomlijning van overleg en dienstverlening (?) wordt een ontwerp van decreet op de zorgregio's voorbereid. Dit richt zich in hoofdzaak op de gezondheidssector, maar heeft

zeker implicaties voor de welzijnssector. Denk maar aan de centra voor algemeen welzijnswerk (CAW), de centra voor geestelijke gezondheidszorg (CGG), de palliatieve netwerken, de samenwerkingsinitiatieven thuiszorg (SIT) en de integrale jeugdzorg.

Diverse overleg- en afspraakstructuren zijn nu al aanwezig in het veld. Het is in het ontwerpdecreet niet altijd duidelijk in hoeverre hiermee rekening wordt gehouden.

1. Welke overlegstructuren/werkingsgebieden liggen reeds vast? Graag een overzicht per sector binnen Welzijn/Gezondheid met aanduiding van het overlegniveau/werkingsgebied.
2. In hoeverre stemt de in het ontwerp gemaakte regioafbakening overeen met de regio's voor de diverse sectoren vermeld in vraag 1? Waar liggen de verschillen? Graag een aanduiding op het niveau van gemeente, regio en provincie?

Antwoord

De werkingsgebieden van de voorzieningen en samenwerkingsverbanden en de organisatie van de overlegstructuren in de gezondheids- en welzijnszorg vertonen momenteel een heterogeen beeld met zeer uiteenlopende geografische omschrijvingen.

Enerzijds is dit grotendeels het gevolg van het feit dat de ruimtelijke afbakening van de werkingsgebieden veelal werd ingegeven door een aanbodgestuurde visie, anderzijds berusten samenwerkingsverbanden en overlegstructuren vaak veeleer op strategische, filosofische of zelfs opportunistische overwegingen dan op een effectieve behoefteanalyse en de gerichtheid van de bevolking.

Het huidig landschap is daardoor verwarrend, zowel voor verwijzers en zorgverleners als voor patiënten en cliënten: nu eens behoort een gemeente (of een deel daarvan) tot de ene overlegstructuur en dan weer tot een andere, eenzelfde voorziening kan voor verschillende aspecten van haar zorgaanbod verschillende gebiedsomschrijvingen hebben, twee voorzieningen met een gelijkaardig of een complementair zorgaanbod in eenzelfde gemeente behoren soms tot verschillende overlegstructuren met een verschillende gebiedsomschrijving, enzovoort. Daarenboven vertonen sommige werkingsgebieden ook nog eens een overlapping, zodat eenzelfde populatie verschillende keren in rekening wordt gebracht bij het omschrijven van het (poten-

tieel) patiënten- of cliëntenareaal voor eenzelfde dienstverlening.

Met het ontwerp van decreet m.b.t. de zorgregio's wordt een instrument gecreëerd dat de overheid moet helpen om dit landschap bij te sturen en beter af te stemmen op de reële behoeften van de bevolking.

Het biedt hiervoor een generiek model aan dat toelaat om aan de hand van een reeks objectieve indicatoren, gemeten en geanalyseerd in een eenduidig ruimtelijk kader, de zorgbehoeften en het zorgaanbod in kaart te brengen, teneinde een dynamische zorgstructuurplanning te kunnen uitwerken die een optimale spreiding van de voorziening waarborgt. Het is niet de bedoeling om de burger een of andere zorgvoorziening op te dringen, wél om op de diverse niveaus van zorgverlening een optimaal aanbod te verzekeren in een regio waarin hij zich spontaan beweegt.

De voordelen van het in het ontwerp van decreet vooropgestelde model zijn het generiek karakter, waardoor in een eenduidig ruimtelijk kader een planning mogelijk wordt van eerstelijnszorg tot zeer gespecialiseerde zorg, en het feit dat de indicatoren die daarvoor nodig zijn op alle niveaus van het model kunnen worden geaggregeerd en geanalyseerd, vertrekkende van cijfers verzameld op het gemeentelijk niveau.

1. Een gedetailleerde beschrijving geven van de ruimtelijke afbakening van alle werkingsgebieden, samenwerkingsverbanden en overlegstructuren die in de gezondheids- en welzijnszorg bestaan, is onbegonnen werk. Sommige zijn veel meer informeel, andere zeer lokaal, nog andere berusten veeleer op de samenlopende aspiraties en zorgaanbieders voor een welbepaald initiatief dan op een ruimtelijke afbakening.

In tabel 1, als **bijlage**, worden de belangrijkste structurele indelingen in de gezondheidszorg weergegeven die momenteel bestaan: overlegplatforms psychiatrie, LOGO's, ziekenhuisregio's, palliatieve netwerken, samenwerkingsinitiatieven voor thuiszorg (SIT's en deel-SIT's) en CGG-regio's (met werkingsgebied van de fusiestructuren) (*LOGO: lokaal gezondheidsoverleg – red.*). Om een vergelijking van deze werkingsgebieden mogelijk te maken, werd voor elke Vlaamse gemeente aangegeven tot welk werkingsgebied zij voor de verschillende structuren behoort. Daarnaast werd voor elke gemeente ook aangegeven tot welk bestuurlijk arrondissement zij behoort en tot welke hiërarchische zorgregioniveaus volgens het ontwerp van decreet.

Voor de welzijnszorg worden in tabel 2, als **bijlage**, de werkingsgebieden van de CAW's weergegeven. Aangezien eenzelfde CAW voor verschillende aspecten van zijn werking verschillende werkingsgebieden kan hebben, is de tabel anders gestructureerd en wordt vertrokken van het CAW, met daarnaast de vermelding van het werkingsgebied voor zijn verschillende functies. Wat de integrale jeugdzorg betreft, steunt de indeling op de gerechtelijke arrondissementen. Er zijn momenteel drie proefregio's, respectievelijk gevormd door het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, de gerechtelijke arrondissementen Hasselt en Tongeren en het gerechtelijk arrondissement Gent.

2. De afbakening van de zorgregio's in het ontwerp van decreet is gebaseerd op jarenlang wetenschappelijk onderzoek inzake ruimtelijke ordening en sociale relaties tussen gemeenten, uitgevoerd door het Instituut voor Sociale en Economische Geografie van de KU Leuven (prof. dr. E. Van Hecke) (*KU Leuven : Katholieke Universiteit Leuven – red.*).

Daarbij werden de opeenvolgende centra in kaart gebracht waarmee de inwoners van de gemeenten relaties onderhouden voor een zeer brede waaier van functies. Het daaruit afgeleid hiërarchisch model wordt aldus gevormd door centra waar verschillende diensten of opeenvolgende specialisatieniveaus daarvan worden aangeboden en waarop fluxen van "consumenten" zijn gericht. In dit model staat de "kleinstedelijke invloedssfeer" centraal, aangezien dit het niveau is waarop de centra hun aantrekkingskracht uitoefenen voor functies die weliswaar het gemeentelijk niveau overstijgen, maar toch nog vrij courant zijn.

Voor meer occasionele of gespecialiseerde diensten moet de burger zich al eens naar een verder gelegen centrum wenden en ook deze fluxen werden door professor Van Hecke uitgebreid onderzocht.

Zij vormen de basis voor de omschrijving van de "regionale invloedssferen", waarin de kleinstedelijke gebieden kunnen worden geaggregeerd. Anderzijds behoeven sommige zeer courante functies niet het draagvlak van een kleinstedelijk gebied of kunnen de afstanden binnen een kleinstedelijke invloedssfeer voor sommige laagdrempelige functies te groot zijn. Concreet betekent dit dat er binnen deze invloedssferen nog in een opsplitsing diende te worden voorzien ("subniveaus van 1ste of 2de orde"). Daarvoor werd gekeken naar de secundaire relaties

tussen gemeenten voor de meest courante functies. In een aantal kleinstedelijke gebieden konden op die manier subgebieden worden onderscheiden rond enkele beter uitgeruste gemeenten. De gemeenten die tot een dergelijk subgebied behoren, hebben met elkaar gemeen dat ze alle in de eerste plaats op het hoofdcentrum zijn gericht, maar daarnaast ook onderlinge relaties vertonen die weliswaar zwakker en vaak minder eenduidig zijn.

Het weze benadrukt dat de onderliggende vraag bij het afbakenen van de zorgregio's dus niet is geweest "uit welke gemeenten rekruteert een bepaalde voorziening of structuur zijn cliënten" (zoals meestal het geval is in een aanbodgestuurde ruimtelijke afbakening), maar wel "waar gaat de bevolking van een gemeente preferentieel naar toe voor het geheel van de courante, de meer occasionele en gespecialiseerde dienstverleningen op bovengemeentelijke vlak".

De zorgregio's berusten met andere woorden op de relaties die de *inwoners* van een gemeente met andere gemeenten onderhouden, en die zijn niet noodzakelijk dezelfde als de relaties die de *zorgaanbieders* onderling onderhouden of wenselijk achten. Alhoewel het bestaande aanbod van diensten ten dele en indirect wel een rol speelt in de "consumentenfluxen" (waar geen diensten worden verleend, gaat de bevolking deze ook niet zoeken), is het model van de zorgregio's niet opgebouwd vanuit het actuele aanbod in de gezondheids- en welzijnszorg, noch is rekening gehouden met een a priori van bestaande bestuursgrenzen, werkingsgebieden, samenwerkingsverbanden en overlegstructuren. Hierdoor komt de afbakening van de zorgregio's niet overeen met het – zeer heterogeen – landschap van de bestaande structuren.

Vanzelfsprekend zal het landschap van de gezondheids- en welzijnszorg niet van de ene dag op de andere veranderen. Het ontwerp van decreet voorziet trouwens in de mogelijkheid van een gefaseerde invoering van het model van de zorgregio's. Het lijkt mij echter logisch dat er van meet af aan rekening mee wordt gehouden bij nieuwe regelgeving of bij de introductie van nieuwe structuren (bv. de samenwerkingsinitiatieven voor eerstelijnszorg – SEL), terwijl de indeling progressief wordt uitgebreid naar bestaande sectoren en voorzieningen.

(*Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.*)

Vraag nr. 244
van 14 augustus 2002
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Mentaal gehandicapten in gevangenissen – Vlaams-Fondsdossier

In Vlaanderen zijn naar verluidt tussen de 170 en 200 mentaal gehandicapten geïnterneerd in de gevangenis in afwachting van opvang erbuiten. Sommige mentaal gehandicapten verblijven er al vele jaren zonder aangepaste opvang en begeleiding en zonder enige vooruitzichten.

De opvang van deze personen in de gehandicap-tensector is slechts mogelijk na erkenning van de handicap door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap. Blijkbaar is deze mogelijkheid weinig bekend, noch bij de directies van gevangenissen, noch bij de familie van betrokkenen zelf. Inschrijving en erkenning door het Vlaams Fonds verlopen via een inschrijvings-procedure bij een multidisciplinair team (MDT).

De opvang van ex-geïnterneerde personen met een handicap in de gehandicaptenvoorzieningen vraagt toch een zekere knowhow van de problematiek. Om deze reden lijkt de doorstroming van deze doelgroep naar de voorzieningen van het Vlaams Fonds niet zo goed te verlopen.

1. Hoeveel personen met een handicap en geïnterneerd in een gevangenis beschikken op dit ogenblik over een Vlaams-Fondsnummer ?
2. Zijn er inderdaad problemen m.b.t. deze doorstroming en op welke manier wordt dit verholpen ?
3. Hoeveel mensen stroomden de laatste vijf jaar door van de gevangenis naar een instelling ?
4. Door welke voorzieningen van het Vlaams Fonds worden deze mensen dan opgevangen ?

Wordt hiervoor in bijkomende omkadering voorzien ?

5. Bestaat de mogelijkheid dat het inschrijvingsdossier van het Vlaams Fonds opgemaakt wordt in de gevangenis zelf ?

Antwoord

1. Er verblijven ongeveer 115 mentaal gehandicapte geïnterneerden in de Vlaamse gevangenissen.

Van die groep bleken 61 personen een dossier bij het Vlaams Fonds te hebben. Voor 7 mensen oordeelt het Vlaams Fonds dat ze niet tot zijn doelgroep behoren omdat hun problematiek van zuiver psychiatrische aard is. Dit wil zeggen dat 54 mensen een geldige Vlaams-Fondsinschrijving hebben, zij het dat de zorgvraag niet geactualiseerd is en ze veelal beslissingen inzake tewerkstellingsondersteuning hebben.

2. De doorstroming verloopt inderdaad niet soepel, omdat het tot voor kort over een onzichtbare groep van mensen ging.

Het is een verwonderlijke vaststelling dat amper de helft van deze mensen over een geldig inschrijvingsdossier bij het Vlaams Fonds beschikt. De sociale diensten van de gevangenis blijken onvoldoende op de hoogte te zijn van de mogelijkheden en procedures van het Vlaams Fonds enerzijds, en de drempel – zowel letterlijk als figuurlijk – van de gevangenissen blijkt te hoog, waardoor algemene sociale diensten zoals de CAW's niet of nauwelijks deze groep kunnen bereiken.

Ik heb in het voorjaar 2002 een werkgroep opgericht die, in antwoord op de resolutie van het Vlaams Parlement betreffende de toestand van geïnterneerden in de instellingen voor sociaal verweer van 5 juli 2000, de opdracht kreeg om te onderzoeken hoe de toegang tot de voorzieningen erkend door het Vlaams Fonds verbeterd kan worden (*Stuk 265 (1999-2000) – Nr. 5 – red.*).

3. Tot 2001 zijn hierover geen cijfers bekend.

Voor dit jaar worden voor acht mentaal gehandicapte geïnterneerden concrete oplossingen gerealiseerd. Deze mensen stonden op de Centrale Wachtlijst met urgentiecode 1 en zijn in de "taskforce wachtlijsten" meegenomen in de prioritaire groep van mensen met de meest dringende zorgnood.

4. De instellingen die deze opvang realiseren, zijn : een tehuis niet-werkenden, een dagcentrum en een dienst voor begeleid wonen.

De huidige realisatie van de opvangplaatsen zoals in punt 3 beschreven, gebeurt binnen de reguliere erkenningscriteria en genereert dus geen bijkomende omkadering.

5. Ja, die mogelijkheid bestaat. Reglementair kan elk MDT deze taak op zich nemen, er is op geen enkele wijze vastgelegd waar het MDV opge-

maakt moet worden (*MDV : multidisciplinair verslag – red.*).

Zoals het mogelijk en soms wenselijk is dat een MDT aan huis gaat bij de persoon met een handicap, zo kan ook het MDT zich naar de gevangenis verplaatsen om voor een geïnterneerde een dossier op te maken.

**Vraag nr. 246
van 14 augustus 2002
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Kinderopvang na schokkende gebeurtenis – Campagne

In november 2001 heeft de minister een campagne gelanceerd om de opvang van kinderen na een schokkende gebeurtenis te verbeteren.

1. Welke instanties zijn bij de uitwerking van deze campagne betrokken, gelet op het feit dat dit een zeer complexe materie is die verschillende bevoegdheden raakt ?
2. De minister heeft onder meer een lessenpakket verdeeld onder de leerkrachten.

Is er een evaluatie gebeurd van het gevolg dat binnen het onderwijs is gegeven aan deze campagne ? Wat zijn hiervan de resultaten ?

3. Een voortdurende opvolging van deze problematiek is belangrijk : past dit eveneens in de doelstellingen van de minister en zo ja, op welke wijze gebeurt dit ?

Zijn er reeds beslissingen genomen voor het uitwerken van een permanent, gestructureerd project ?

Antwoord

De opvang van en hulpverlening aan personen behoren tot de exclusieve bevoegdheid van de minister bevoegd voor Welzijn. Het is vanuit die bevoegdheid dat ik de campagne heb gevoerd.

De campagne werd voorbereid en begeleid door een stuurgroep op kabinetsniveau met vertegenwoordigers van de administratie. Uiteraard was overleg met de vraagzijde over deze thematiek belangrijk. Daarom was er van in het begin overleg met de oudergroep van vermoorde en verongelukte kinderen. Voor de inhoudelijke expertise bij de

campagne werd een beroep gedaan op een stafmedewerker bij het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk VZW. Deze stafmedewerker werd sinds 15 maart 2001 door de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn gesubsidieerd en had als opdracht, in algemene lijnen gesteld, de kinderwerking binnen de centra voor algemeen welzijnswerk met bijkomende taak slachtofferhulp te ondersteunen of verder uit te bouwen.

Het werk van de stafmedewerker resulteerde eind 2002 in de finalisering van de brochure "Kinderen, slachtoffer van een schokkende gebeurtenis", door de Vlaamse Gemeenschap op grote schaal verspreid onder andere naar het onderwijs. Het eerste half jaar van de campagne werden meer dan 40.000 exemplaren van de brochure verstuurd. Op dit ogenblik wordt een herdruk van de brochure overwogen.

De verspreiding van de brochure naar de scholen (8.100 brochures en evenveel affiches naar 4.000 scholen) heeft tot gevolg gehad dat meerdere centra voor slachtofferhulp reeds vragen kregen vanuit het onderwijs voor een bijkomende vorming. De ontwikkeling van een vormingspakket voor het onderwijs wordt dan ook als een logisch gevolg op en als een tweede stap na de brochure beschouwd. Naast de leerkrachten wordt deze vorming ook gericht naar de centra voor leerlingenbegeleiding en andere betrokken actoren. Eind november 2002 zal dit lessenpakket af zijn.

Het doel van de vorming is leerkrachten een bruikbaar instrument te geven om te kunnen omgaan met kinderen die slachtoffer werden van een schokkende gebeurtenis. Onder "schokkende gebeurtenis" wordt verstaan : een misdrijf, een dodelijk verkeersongeval of zelfdoding.

De vraag vanuit de scholen en vanuit de centra voor leerlingenbegeleiding rond vorming en sensibilisering rond dit thema overtrof de mogelijkheden van één stafmedewerker. Voor de verdere ontwikkeling van een lessenpakket én de bijbehorende vorming van leerkrachten werd daarom gewacht op de indiensttreding van vijf provinciale coördinatoren. Zij traden in dienst vanaf half juni 2002. Zij vertegenwoordigen een kostprijs van 250.000 euro op jaarbasis. De vijf provinciale coördinatoren zullen samen met de centrale projectverantwoordelijke instaan voor de ontwikkeling van het vormingspakket. De coördinatoren zullen deze vorming ook geven, niet enkel binnen het onderwijs, maar ook aan andere betrokken actoren zoals de vrijwilligers en beroepskrachten van de centra voor slachtofferhulp.

De centrale projectcoördinator en de vijf provinciale coördinatoren staan in voor de voortdurende opvolging van deze problematiek. Op centraal niveau waakt een stuurgroep over de voortgang van het project.

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger tevens melden dat het tweede luik van deze campagne op dit ogenblik wordt uitgewerkt in samenwerking met minister Stevaert en tot doel heeft volwassenen te wijzen op de beperkingen van kinderen in het verkeer. De campagne zal van start gaan in de loop van volgend jaar.

Vraag nr. 248
van 14 augustus 2002
van de heer INGRID VAN KESSEL

Depressies – Beleid

Uit de Vlaamse Gezondheidsindicatoren 1999 blijkt dat bijna één op drie Vlamingen geregeld te maken heeft met een gevoel van psychisch onwelzijn. Ongeveer 7 % blijkt last te hebben gehad van depressiviteit.

Terecht wenst de minister aandacht te besteden aan de preventie en behandeling van depressies. Zij betekenen niet alleen veel persoonlijk leed voor de betrokkene en zijn/haar familie, maar tevens is de "economische" kostprijs enorm. In steeds meer gevallen leidt depressie of het hervallen in depressie tot zelfmoord.

Het herkennen van, het juist interpreteren van en het adequaat reageren op signalen van psychische nood zijn dan ook uiterst belangrijk. In tegenstelling tot in andere landen hebben Vlamingen op dit vlak een eigen cultuur; hulpvragen worden in deze situatie blijkbaar minder gesteld.

Niemand kan beter de diagnose van depressie stellen van bij het begin dan de huisarts. Studies wijzen uit dat in de meeste gevallen ook de opvolging door de huisarts een positieve uitwerking heeft.

1. Welk beleid staat de minister terzake voor ?
2. Wat is de stand van zaken van de aangekondigde gezondheidsconferentie in het najaar over depressies en depressiegerelateerde aandoeningen ?

Antwoord

Stand van zaken van de aangekondigde gezondheidsconferentie

De draagwijdte van de problematiek van depressie wordt inderdaad nog te veel onderschat in onze samenleving. Zij krijgt dan ook een grote prioriteit in mijn beleid. Vandaar dat ik, samen met mijn administratie en experts uit de klinische en wetenschappelijke wereld, op 3 en 4 december 2002 een gezondheidsconferentie rond zelfmoord en depressie heb opgezet. Deze gezondheidsconferentie heeft tot doel een zesde gezondheidsdoelstelling te kunnen formuleren die moet leiden tot de reductie van mortaliteit en morbiditeit ten gevolge van depressie en zelfmoord in Vlaanderen.

De ontwikkeling van deze gezondheidsdoelstelling is het werk van een stuurgroep en van werkgroepen. Zij zijn belast met de ontwikkeling van wetenschappelijk verantwoorde preventiestrategieën. Deze strategieën zullen op verschillende criteria worden gewogen en vervolgens gerangschikt. Het is de bedoeling om tijdens de gezondheidsconferentie tot een consensus te komen betreffende de gezondheidsdoelstelling en de verschillende preventiestrategieën. Naderhand dienen ook de regering en het parlement hun politiek fiat te verlenen.

Op dit ogenblik is men volop bezig met de weging van de preventiestrategieën die door de verschillende werkgroepen zijn ingediend.

Elk van de acht werkgroepen concentreerde zich de laatste zes maanden op één specifiek thema en kwam gemiddeld één keer per maand samen.

Vijf werkgroepen namen elk een belangrijk subdomein voor hun rekening : suicide en suicidepogingen, stemmingsstoornissen, alcohol- en middelenmisbruik, schizofrenie en gedrags- en persoonlijkheidsstoornissen. Deze indeling was gebaseerd op wetenschappelijke bevindingen waaruit bleek dat indeling volgens psychopathologie het meest aangewezen was. Later ontstond een aparte werkgroep voor jeugd en kinderen, omdat de aanpak naar deze doelgroep heel specifiek leek. Naast deze zes werkgroepen zijn er twee die geen strategieën ontwikkelen, maar ondersteunend werk leveren : de werkgroepen "epidemiologie" en "ethiek".

Binnen elke werkgroep vond men een samenstelling van de verschillende assen: zowel leeftijd, sector als setting. Voor "leeftijd" werden de groepen ingedeeld in kinderen én jeugd, volwassenen en be-

jaarden. Voor de as "sector" trachtte men in elke werkgroep een vertegenwoordiger te hebben van preventie, eerste lijn, tweede lijn of derde lijn. De settings waren erg uiteenlopend. De hoofdgroepen kon men terugbrengen tot school-, thuis- en werk-omgeving.

Als eerste opdracht moest elke werkgroep de wetenschappelijk onderbouwde determinanten en risicofactoren betreffende zijn subthema in kaart brengen. Hieruit volgde een selectie van beïnvloedbare determinanten en risicofactoren waarvoor wetenschappelijk onderbouwde preventiestrategieën soelaas kunnen bieden.

Na de bovenvermelde weging zullen wellicht een tiental strategieën zijn geselecteerd die op de gezondheidsconferentie zullen worden voorgesteld en beoordeeld.

Het beleid naar de huisartsen inzake depressie

Uit meerdere werkgroepen kwamen preventiestrategieën specifiek gericht op de eerstelijns werkers naar voor. Huisartsen vormen hier de grootste groep.

De werkgroep "stemmingsstoornissen" ontwikkelde een strategie ter deskundigheidsbevordering van de huisartsen en een screeningsinstrument voor de eerste lijn. Vanuit de werkgroep "suïcidepogingen" werd een elektronische helplijn voor de huisartsen en een samenwerkingsproject tussen ziekenhuis en huisarts voorgesteld. Ook de werkgroepen "schizofrenie" en "alcohol- en middelenmisbruik" schuiven een deskundigheidsbevordering of sensibilisatie naar voor als strategie naar de eerste lijn.

Aangezien de weging nog niet is gefinaliseerd, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger thans nog niet medelen welke strategieën zullen worden gekozen.

Vraag nr. 254 van 21 augustus 2002 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Partnergeweld – Hulpdiensten

Partnergeweld blijft al te vaak onzichtbaar. Dat blijkt nogmaals uit het jaarverslag van Tele-Onthaal Vlaanderen.

We leren hieruit dat door de affichecampagne rond partnergeweld het aantal vragen om info/hulp toe-

neemt. Reden is onder andere dat de diensten die hulp kunnen bieden onvoldoende bekend zijn bij een breed publiek en zelf met een tekort zitten aan tijd, middelen en mensen, waardoor ze zichzelf weinig promoten.

Welke concrete stimuli en middelen werden sinds 2000 gegeven om diensten die bezig zijn met partnergeweld meer zichtbaar te maken ?

Antwoord

In november vorig jaar liep de campagne "Breek de stilte". Deze campagne werd opgezet in samenspraak met mijn collega minister Onkelinx.

Wat het Vlaamse luik betreft, werden naast de verspreiding van de affiches met vermelding van het nummer 106 van Tele-Onthaal, eveneens folders verspreid. In deze folders zijn de adressen opgenomen van de CAW's, die zowel residentiële opvang als ambulante hulp bieden (*CAW : centrum voor algemeen welzijnswerk – red.*).

Aan Tele-Onthaal werd gevraagd om gedurende de campagne het aantal oproepen rond partnergeweld te registreren. Zij kregen hiervoor een vergoeding. Uit het jaarverslag blijkt inderdaad dat de campagne effect had. Daarom heb ik aan mijn federale collega gevraagd om de campagne ook dit jaar gedeeltelijk te hernemen. Zo zullen er opnieuw dit najaar kleinere affiches verspreid worden bij welzijns- en gezondheidsvoorzieningen (huisartsen, ziekenhuizen, CAW's e.d.) en zal de folder herdrukt worden in vier talen. De kosten van de verspreiding neem ik voor mijn rekening.

In het algemeen heb ik vastgesteld dat vooral de diensten van het algemeen welzijnswerk te weinig bekend zijn bij het publiek. De hervorming van de sector midden de jaren negentig is daaraan niet vreemd. Onder de autonome centra voor algemeen welzijnswerk in Vlaanderen ressorteren ongeveer 27 opvangcentra voor vrouwen en kinderen, waarvan negen zich specifiek richten naar mishandelde vrouwen (de zogenaamde vluchthuizen). Daarnaast hebben de dertien centra voor slachtofferhulp een belangrijke taak in de opvang van slachtoffers van partnergeweld, enerzijds door ze een eerste opvang te bieden, anderzijds door hen, indien nodig, door te verwijzen naar de meest geschikte voorziening.

Aan het Steunpunt gaf ik de opdracht te werken rond hun profilering en bekendmaking. Voor het project "Profilering welzijnswerk" ontving het Steunpunt een niet-gereguleerde subsidie

voor de werkingsperiode van 1 december 1999 tot 30 juni 2000. De subsidie bedroeg 1.725.000 frank.

Als resultaat van dit project presenteerde de sector mij onlangs de ontwerpen van een gemeenschappelijk logo, affiches en folders. Deze zullen ongetwijfeld bijdragen tot een betere bekendheid van het aanbod.

Omdat ik geloof in sensibilisering en preventie, ook in de problematiek van partnergeweld, werk ik vanuit het gelijkheidsbeleid aan een campagne rond grensoverschrijdend gedrag bij jongeren. De details van deze campagne worden op dit ogenblik door mijn medewerkers uitgewerkt. Deze campagne zal worden gevoerd in de Vlaamse media in het najaar van 2002 en is complementair aan de mediacampagne vanuit de federale overheid rond partnergeweld en geweld op vrouwen.

Vraag nr. 257
van 28 augustus 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kansarme gezinnen – Ondersteuning

Kind en Gezin voert reeds een aantal jaren een actief beleid gericht op kansarme gezinnen. Naast de middelen van Kind en Gezin gaan er ook middelen van OCMW's, van SIF-projecten en van projecten van de Koning Boudewijnstichting naar kansarme gezinnen (SIF : Sociaal Impulsfonds).

Allicht heeft de minister, als coördinerend minister bevoegd voor het armoedebeleid, de meest volledige informatie in verband met middelen die uiteindelijk effectief besteed worden aan kansarme gezinnen : uit de verslagen die ter beschikking staan van het parlement is dit immers niet af te leiden.

1. Hoeveel middelen besteden de preventie-
zorgcentra van Kind en Gezin in elke provincie
aan kansarme gezinnen ?
2. Hoeveel kansarme gezinnen detecteert Kind en
Gezin in elke provincie ? Betreft het hier een
concentratie van kansarme gezinnen in de gro-
tere steden ? Welke ? In een bepaalde regio van
de provincie ? Welke ?
3. Gaan er nog andere middelen van Kind en
Gezin specifiek naar kansarme gezinnen ?
Welke ? Hoe is de verdeling over de provincies ?
4. Hoeveel middelen gaan er via de SIF- en de
SIF-plusgemeenten naar kansarme gezinnen ?
Gebeurt dit in samenwerking met Kind en
Gezin ? Graag een detail voor de SIF-plusge-
meenten.
5. Weet de minister welke en hoeveel middelen er
via de provincies, OCMW's of sociale diensten
van gemeenten naar kansarme gezinnen gaan ?
Waar gebeurt dit in samenwerking met Kind en
Gezin ?

Antwoord

1. In de loop van 2001-2002 werden de preventie-
zorgcentra na een grondige evaluatie omge-
vormd tot inkoopteams. Hierbij werden de mid-
delen uitgetrokken voor de werking van de pre-
ventie-
zorgcentra verhoogd. Het gaat hierbij
om iets meer dan een verdubbeling.

In onderstaande tabel wordt een overzicht ge-
geven van de uitgetrokken middelen voor de
werking van de inkoopteams in 2003.

Gemeente	Straat en nummer	Loon- enveloppe (2002 * 2 %)	Werkings- kosten	Totaal 2003
Antwerpen	Pothoek Pothoekstraat 112 2060 Antwerpen	90.104,38	12.394,68	102.499,06
Antwerpen	De Wijk Willy Vandersteenplein 1, 2060 Antwerpen	99.786,88	12.394,68	112.181,56
Antwerpen	Zuidrand Van Peenestraat 6 (tijdelijke locatie : De Bosschaertstraat 94), 2020 Antwerpen	83.982,25	12.394,68	96.376,93
Mechelen	De Nieuwe Weg Keizerstraat 50B 2800 Mechelen	114.296,87	12.394,68	126.691,55
Provincie Antwerpen				437.749,10
Brussel	Kinderzorg Dansaert Antoine Dansaertstraat 94-96 1000 Brussel	85.845,83	12.394,68	98.240,51
Sint-Jans-Molen- beek (Brussel)	Mommaertstraat 22 1080 Sint-Jans-Molenbeek	97.883,86	12.394,68	110.278,54
Brusselse Hoofdstedelijke gewest				208.519,05
Gent	Reddie-Teddy Rerum Novarumplein 180A 9000 Gent	89.510,52	12.394,68	101.905,20
Gent	Brugse Poort Bevrijdingslaan 88 9000 Gent	115.375,97	12.394,68	127.770,65
Ronse	Abeelstraat 35	62.911,99	12.394,68	75.306,67
Oost-Vlaanderen				304.982,52
Menen	Kerkstraat 16B 8930 Menen	69.627,25	12.394,68	82.021,93
Oostende	Edith Cavellstraat 15 8400 Oostende	81.615,32	12.394,68	94.010,00
West-Vlaanderen				176.031,93
Algemeen totaal				1.127.282,60

2. Kansarmoedegegevens 2001

In 2001 kwamen blijkens de registratiegegevens van Kind en Gezin in het Vlaamse gewest 3.516 kinderen ter wereld in een kansarm gezin. Dit betekent op een geboortecijfer van 60.364 ruim 5,8 %, of ruim één kind op twintig.

Het kansarmoedepercentage overtreft in drie van de vijf Vlaamse provincies het percentage voor het Vlaamse gewest. Het gaat hierbij om de provincies Antwerpen, Oost-Vlaanderen en Limburg.

De onderstaande tabel toont een overzicht.

Tabel 1 – Kinderen geboren in een kansarm gezin in 2001 – Vlaamse gewest

Provincie	Geboorten 2001	Kinderen geboren in een kans- arm gezin 2001	Procentueel aandeel
Antwerpen	17.016	1.398	
Vlaams-Brabant	10.418	228	2,19
West-Vlaanderen	10.902	606	5,56
Oost-Vlaanderen	14.061	820	
Limburg	7.967	464	
Vlaamse gewest	60.364	3.516	5,82

Een overzicht per arrondissement

De onderstaande tabel toont een overzicht van het kansarmoedepercentage per arrondissement. In zeven arrondissementen ligt dit percentage hoger dan in het Vlaamse gewest. Het gaat hierbij om de arrondissementen Antwerpen, Oostende, Veurne, Eeklo, Gent, Oudenaarde en Hasselt.

Tabel 2 – Kinderen geboren in een kansarm gezin in 2001 – per arrondissement

Provincie	Geboorten 2001	Kinderen geboren in een kans- arm gezin 2001	Procentueel aandeel
Antwerpen	9.932	1.156	11,64
Mechelen	3.123	145	4,64
Turnhout	3.961	97	2,45
Antwerpen	17.016	1.398	8,22
Halle-Vilvoorde	5.674	97	1,71
Leuven	4.744	131	2,76
Vlaams-Brabant	10.418	228	2,19
Brugge	2.452	133	5,42
Diksmuide	490	23	4,69
Ieper	1.059	35	3,31
Kortrijk	2.802	146	5,21
Oostende	1.271	124	9,76
Roeselare	1.442	70	4,85
Tielt	893	46	5,15
Veurne	493	29	5,88
West-Vlaanderen	10.902	606	5,56
Aalst	2.384	113	4,74
Dendermonde	1.905	56	2,94
Eeklo	749	50	6,68
Gent	5.468	415	7,59
Oudenaarde	1.165	78	6,70
Sint-Niklaas	2.390	108	4,52
Oost-Vlaanderen	14.061	820	5,83
Hasselt	3.877	300	7,74
Maaseik	2.256	73	3,24
Tongeren	1.834	91	4,96
Limburg	7.967	464	5,82

Kansarmoede in stad en gemeente

In 2001 lag het kansarmoedepercentage in 54 van de 308 gemeenten in het Vlaamse gewest hoger dan 5,82 %. Het gaat hierbij om acht gemeenten in de provincie Antwerpen, vier gemeenten in de provincie Vlaams-Brabant, negentien gemeenten in de provincie West-Vlaanderen, negen gemeenten in de provincie Oost-Vlaanderen en veertien gemeenten in de provincie Limburg.

In 23 gemeenten ligt het kansarmoedepercentage gelijk aan of hoger dan 10 %. Het hoogste kansarmoedepercentage telt de stad Antwerpen. Hier worden welhaast twee kinderen op tien geboren in een kansarm gezin.

De onderstaande tabel toont de gemeenten met een kansarmoedepercentage hoger dan 5,82 %.

Tabel 3 – Overzicht gemeenten met een kansarmoedepercentage boven 5,82 %

Nis	Gemeente	Geboorten 2001	Kinderen geboren in een kansarm gezin 2001	Procentueel aandeel op gemeente- niveau
11002	Antwerpen	5.397	1.040	19,27
45041	Ronse	253	48	18,97
34027	Menen	309	56	18,12
71070	Heusden-Zolder	337	61	18,10
31004	Blankenberge	120	21	17,50
73022	Heers	40	7	17,50
71053	Sint-Truiden	312	52	16,67
44073	Wachtebeke	76	12	15,79
35011	Middelkerke	148	21	14,19
43005	Eeklo	186	26	13,98
11025	Lint	67	9	13,43
35013	Oostende	560	73	13,04
44021	Gent	2.697	342	12,68
71004	Beringen	439	55	12,53
71069	Ham	92	11	11,96
44072	Waarschoot	77	9	11,69
12025	Mechelen	964	112	11,62
38008	De Panne	96	11	11,46
43018	Zelzate	106	12	11,32
24107	Tienen	313	35	11,18
23047	Machelen	130	14	10,77
11052	Wommelgem	100	10	10,00
71034	Leopoldsburg	130	13	10,00
73107	Maasmechelen	398	38	9,55
35029	De Haan	95	9	9,47
73040	Kortesseem	79	7	8,86
41002	Aalst	692	58	8,38
37018	Wingene	144	12	8,33
73109	Voeren	49	4	8,16
36015	Roeselare	592	47	7,94
72038	Hechtel-Eksel	104	8	7,69
11050	Wijnegem	66	5	7,58
36010	Ledegem	95	7	7,37
72004	Bree	138	10	7,25
32003	Diksmuide	154	11	7,14
31005	Brugge	1.097	75	6,84
31043	Knokke-Heist	278	19	6,83
35002	Bredene	148	10	6,76
24020	Diest	201	13	6,47
34022	Kortrijk	727	47	6,46
35006	Ichtegem	125	8	6,40
13011	Herentals	236	15	6,36
37015	Tielt	189	12	6,35

Nis	Gemeente	Geboorten 2001	Kinderen geboren in een kansarm gezin 2001	Procentueel aandeel op gemeente- niveau
11023	Kapellen	211	13	6,16
71022	Hasselt	636	39	6,13
41063	Sint-Lievens-Houtem	99	6	6,06
11056	Zwijndrecht	149	9	6,04
24008	Bekkevoort	50	3	6,00
37011	Pittem	67	4	5,97
71066	Zonhoven	201	12	5,97
38016	Nieuwpoort	84	5	5,95
71057	Tessenderlo	152	9	5,92
37017	Wielsbeke	119	7	5,88
41018	Geraardsbergen	308	18	5,84

(NIS : Nationaal Instituut voor de Statistiek – red.)

Een stedelijke problematiek

In het Vlaamse gewest woont 50 % van de kinderen geboren in een kansarm gezin in zeven steden. In de provincie Antwerpen gaat het om de steden Antwerpen met ongeveer een derde van de totaliteit, en Mechelen met 3 %. In Oost-

Vlaanderen gaat het om de steden Gent met ruim 9 % en Aalst met 1,6 %. In de provincie West-Vlaanderen gaat het om de steden Brugge en Oostende, elk met 2 %.

In de provincie Limburg gaat het over Heusden-Zolder.

Tabel 4 – Overzicht van gemeenten die samen 50 % van de kansarme geboorten tellen

Nis	Gemeente	Geboorten 2001	Kinderen geboren in een kansarm gezin 2001	Procentueel aandeel gemeente	Procentueel aandeel Vlaamse gewest	Cumulatief percentage
11002	Antwerpen	5.397	1.040	19,27	29,58	29,58
44021	Gent	2.697	342	12,68	9,73	39,31
12025	Mechelen	964	112	11,62	3,19	42,49
31005	Brugge	1.097	75	6,84	2,13	44,63
35013	Oostende	560	73	13,04	2,08	46,70
71070	Heusden-Zolder	337	61	18,10	1,73	48,44
41002	Aalst	692	58	8,38	1,65	50,09

3. Bijkomende middelen specifiek voor kansarme gezinnen

Naast de subsidiëring van de inloopteams voorziet Kind en Gezin in de volgende middelen.

3.1. Bijkomend zorgaanbod door de regioverpleegkundigen

Binnen de preventieve dienstverlening aan gezinnen wordt specifiek voorzien in een aanvullend zorgaanbod van 24 huisbezoeken gespreid over drie jaar.

Op jaarbasis houdt dit de inzet in van 31,7 fulltime equivalent regioverpleegkundigen. In onderstaande tabel wordt een overzicht gegeven per provincie.

	Voltijds equivalent	Gemiddelde loonkosten
Antwerpen	10,1	413.722 euro
Vlaams-Brabant	3,4	140.008 euro
West-Vlaanderen	5,6	228.995 euro
Oost-Vlaanderen	7,9	322.784 euro
Limburg	4,8	195.531 euro
Totaal Vlaamse gewest	31,7	1.301.041 euro

3.2. Inzet van ervaringsdeskundigen en interculturele medewerkers

Om de effectiviteit van de preventieve dienstverlening te verhogen, zet Kind en Gezin ervaringsdeskundigen (ED) in de kansarmoede en interculturele medewerkers (IM) in. Deze beiden focussen hun activiteiten specifiek op de ondersteuning van kansarme gezinnen.

In onderstaande tabel wordt een overzicht gegeven van het aantal ingezette interculturele medewerkers en ervaringsdeskundigen per provincie. Het gaat in totaal om 28,7 fulltime equivalent medewerkers en 6,5 fulltime equivalent interculturele ervaringsdeskundigen.

		Aantal	Voltijds equivalent
Antwerpen	IM	17	12,3
	ED	5	2,5
Vlaams-Brabant en Brussel	IM	12	7,5
	ED	0	0,0
West-Vlaanderen	IM	0	0,0
	ED	1	0,8
Oost-Vlaanderen	IM	9	5,1
	ED	6	3,2
Limburg	IM	11	3,8
	ED	0	0,0

3.3. Organisatie van prenatale consultatiebureaus

Specifiek ten aanzien van kansarme aanstaande moeders zet Kind en Gezin op een aantal locaties prenatale raadplegingen op. In onderstaande tabel wordt een overzicht gegeven van de bestede middelen per provincie in 2001.

Antwerpen	43.377,40 euro
Vlaams-Brabant	8.332,64 euro
Brussel	65.647,46 euro
Limburg	0,00 euro
Oost-Vlaanderen	47.903,54 euro
West-Vlaanderen	8.134,28 euro
BSD	4.381,77 euro
Totaal	177.777,09 euro

(BSD : *Belgische strijdkrachten in Duitsland – red*).

3.4. Projectsubsiëring

Kind en Gezin subsidieert diverse projecten die zich specifiek richten op kansarme gezinnen. In totaal gaat het om een bedrag van 1.090.204 euro. Het grootste gedeelte van het geld dat Kind en Gezin ter beschikking heeft voor projecten komt thans uit de dotatie van de Nationale Loterij.

Wigwam Lolanden 12 3010 Leuven 016/25 78 30	134.077 euro
Amber Pompstraat 22 3020 Leuven 016/23 50 94	110.935 euro
De Wurpskes Ridderstraat 60/5 3000 Leuven 016/20 15 34	104.036 euro
Vlaams-Brabant	349.048 euro
De Tuimel Auwerstraat 11 2600 Berchem 03/230 42 05	180.966 euro
Het Spoor Begijnhof 44 2300 Turnhout 014/42 66 08	86.495 euro
Elief F. Coosemansstraat 116 2600 Berchem 03/218 56 63	97.394 euro
Oummahat Belgiëlei 22-24 2018 Antwerpen 03/285 43 17	50.077 euro

Antwerpen 414.932 euro

Huis der Gezinnen 90.233 euro
Emile Delvastraat 35
1020 Brussel
02/524 44 68

EVA 144.720 euro
Vooruitgangstraat 333
1000 Brussel
02/274 01 90

Brusselse Hoofdstedelijke Gewest 144.720 euro

De Keerkring 91.270,98 euro
Dalstraat 69/7
9100 Sint-Niklaas
03/755 00 71

Oost-Vlaanderen 91.270,98 euro**Totaal Vlaamse en Brusselse Hoofdstedelijke gewest 1.090.204 euro****3.5. Specifieke middelen in de kinderopvang**

Voor de kinderen opgevangen in de erkende en gesubsidieerde sector van Kind en Gezin (kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen) betalen de ouders een ouderbijdrage die berekend wordt op basis van hun belastbaar gezinsinkomen. Gezinnen met een laag inkomen betalen bijgevolg een lagere ouderbijdrage. Alle ouderbijdragen worden als een geheel beschouwd. Elk opvanginitiatief krijgt evenwel een gegarandeerd niveau van ontvangsten uit ouderbijdrage door de wijze van subsidiëren. Aangezien de ouderbijdragen die de erkende en gesubsidieerde voorzieningen innen, inkomsten zijn van Kind en Gezin, kan dit beschouwd worden als een rechtstreekse ondersteuning.

Daarenboven is regelgevend bepaald dat voor gezinnen in een specifieke financiële situatie een sociaal tarief aangerekend kan worden. Dit kan zowel in de erkende voorschoolse opvang, als in de erkende buitenschoolse opvang.

Vraag nr. 258
van 28 augustus 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Schuldbemiddeling OCMW's en CAW's – Stand van zaken

Minister Vande Lanotte heeft vorig jaar één miljard frank uitgetrokken voor de ondersteuning van de schuldbemiddeling in de OCMW's. De Vlaamse Gemeenschap bepaalde dat in Vlaanderen de OCMW's en de centra voor algemeen welzijnswerk (CAW) aan schuldbemiddeling kunnen doen. Het is dus duidelijk dat bij het federale miljard voor schuldbegeleiding vragen kunnen worden gesteld, onder andere inzake het niet respecteren van de decreten van de Vlaamse Gemeenschap.

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag terzake verzekerde de minister mij dat de wijze waarop deze middelen over de OCMW's worden verdeeld, nog onderwerp van gesprek was binnen de federale regering en werd opgevolgd binnen de gemeenschappen en gewesten. De OCMW's zouden hun middelen kunnen overdragen aan de CAW's (vraag nr. 125 van 8 maart 2001 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 25 mei 2001, blz. 1835).

1. Welke OCMW's hebben geen erkende dienst voor schuldbemiddeling ?
2. Met welk CAW maakten zij afspraken voor de bewoners op hun grondgebied ?
3. Hoeveel personen (m/v) worden nu begeleid in het kader van schuldbemiddeling ?

Antwoord

1. Tot dusver zijn 208 van de 308 OCMW's erkend als instelling voor schuldbemiddeling. De lijst gaat als **bijlage 1**.
2. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, is de financiering slechts vanaf 1 januari 2005 afhankelijk van een erkenning van het betrokken OCMW als instelling voor schuldbemiddeling.

Er komen steeds nieuwe aanvragen tot erkenning toe op de administratie. Het is mij niet bekend welke OCMW's geen erkenning zullen aanvragen en evenmin of zij eventueel een samenwerkingsovereenkomst met een CAW zullen sluiten.

Om de samenwerking tussen CAW's en OCMW's, onder meer op gebied van schuldbemiddeling, te bevorderen, worden in oktober 2002 vijf provinciale ontmoetingsdagen georganiseerd.

3. Extrapolatie van de gegevens waarover we beschikken dankzij het onderzoek "Hulp op krediet, schuldbemiddeling in de Vlaamse OCMW's en CAW's" dat door de HIVA in 2001 werd uitgevoerd, geeft de volgende richtinggevende cijfers voor de schulddienstverlening (*HIVA : Hoger Instituut voor de Arbeid – red.*).

Ongeveer 25.000 verschillende cliënten met schulden zijn in de periode van januari tot en met maart 2001 bij een OCMW of een CAW voor hulp gaan aankloppen (**bijlage 2**).

(*Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.*)

**Vraag nr. 259
van 28 augustus 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Inburgeringsbeleid – Voortzetting SIF-taalprojecten

Heel wat gemeenten besteden SIF/SIF-plusmiddelen aan taalstimuleringsprojecten, in het kader van het lokale minderhedenbeleid (SIF : Sociaal Impulsfonds).

Nu de SIF-middelen stoppen, worden in de gemeenten de lopende projecten geëvalueerd, eventueel voortgezet, bijgestuurd of afgebouwd. Gemeenten hebben immers heel wat noden, en daarboven verklaarde de minister in het parlement naar aanleiding van een interpellatie van de heer Chokri Mahassine dat zij deze gemeentelijke middelen voortaan zelf zou uittrekken via het inburgeringsbeleid (Handelingen Commissievergadering nr. 231 van 21 mei 2002, blz. 1-9).

Toch zijn er in heel wat gemeenten verschillen : zo is de doelgroepomschrijving voor nieuwkomers in de gemeenten meestal ruimer, richten gemeenten hun middelen ook naar allochtonen, enzovoort. Ook wat het programma betreft, kunnen er afwijkingen zijn en staat vaak het functioneel taalgebruik centraal, en dit vanuit de visie dat het ontwikkelen van communicatieve competenties essentieel is om te kunnen participeren aan de lokale samenleving.

Voor de minister is het dus belangrijk zicht te krijgen op de bestaande variatie in doelgroepen, methoden en doelstellingen, teneinde het lokale beleid en het Vlaamse beleid complementair te laten zijn.

1. Welke gemeenten besteden SIF- of gemeentelijke middelen aan Nederlandse taalstimulerende programma's ? Om hoeveel middelen/mankracht gaat het ?
2. Welke doelgroep wordt in elk van deze gemeenten beoogd ? Hoeveel personen worden bereikt ?
3. Welke van deze initiatieven komen inzake zowel doelgroep als programma en methodiek overeen met de inburgeringsexperimenten die de Vlaamse regering opgezet heeft ?

Neemt de Vlaamse overheid deze trajecten over ? Wanneer ?

Antwoord

Als **bijlage** is een opsomming te vinden van alle onthaalbureaus (OB) met vermelding van de betrokken gemeenten, die met andere middelen dan met inburgeringsmiddelen gefinancierd worden.

Nadere verklaring van de tabellen :

- IB2001 traject : het aantal trajecten dat gerealiseerd dient te worden door het onthaalbureau met inburgeringsmiddelen 2001
- IB2001 euro : het subsidiebedrag dat werd verleend aan het onthaalbureau ter uitvoering van het aantal inburgeringstrajecten 2001
- Andere middelen 2002 euro : het totaal van alle andere middelen waarmee het onthaalbureau gefinancierd wordt (totaal van SIF, reguliere gemeentemiddelen, gesco)
- Totaal andere projecten : het totaal van trajecten dat het onthaalbureau realiseert met de andere middelen 2002. Dit betreft zowel trajecten voor doelgroepen van het inburgeringsbeleid als voor niet-doelgroepen (nog niet ontvankelijk verklaarde asielzoekers, personen die al langer in België verblijven, ...)
- Doelgroep IB : het totaal van trajecten gefinancierd met andere middelen bestemd voor doelgroepen van het inburgeringsbeleid
- Niet-doelgroep IB : het totaal van trajecten gefinancierd met andere middelen bestemd voor niet-doelgroepen van het inburgeringsbeleid
- SIF euro : het aandeel SIF-middelen in het totaal van andere middelen 2002

- Gescro euro : het aandeel gescomiddelen in het totaal van andere middelen 2002
 - Regulier euro : het aandeel reguliere gemeentelijke middelen in het totaal van andere middelen 2002
 - SIF of regulier VTE : het aantal voltijds equivalenten (VTE) die gefinancierd worden met SIF-middelen of reguliere gemeentelijke middelen
 - Gescro VTE : het aantal voltijds equivalenten (VTE) die gefinancierd worden met gescomiddelen
 - Omschrijving invulling : een omschrijving of het initiatief overeenkomst met de methodiek van het inburgeringsprogramma
 - IB 2002? Ja/nee : ja, als door het onthaalbureau een aanvraag ingediend werd ter vervanging van de SIF-financiering door inburgeringsmiddelen 2002 ; nee, als geen vervanging aangevraagd werd. De inburgeringsmiddelen 2002 zullen in de loop van november 2002 toegekend worden
- (gescro : gesubsidieerde contractueel – red.)*

Onthaalbureau	IB2001 traject	IB2001 euro	2002 andere middelen euro	Totaal andere trajecten	Doelgr. IB	Niet- doelgr IB	SIF euro	Gesco euro	Regulier euro	SIF of regulier VTE	Gesco VTE	Omschrijving invulling IB2002?	
Compas Foyer	100	321.022,11	94.200,00	25	25		94.200,00			1,00		inburgeringsprogramma	neen
Tracé	100	312.859,47	94.199,55	25	25		94.199,55			0,50		inburgeringsprogramma	neen
PINA	520	1.663.819,00	418.022,85	150	150		418.022,85			8,00		inburgeringsprogramma	ja
Kom-Pas Gent	246	789.714,40	797.841,93	240	240		769.072,16		28.769,77	13,50		inburgeringsprogramma	ja
Socan	40	128.409,00	225.425,99	202	189	13	192.737,21		32.688,78	9,50		inburgeringsprogramma	ja
Kompas - PRICMA	80	250.183,00	69.118,38	40	40		69.118,38			2,50		inburgeringsprogramma	neen
Genk	60	151.770,00	176.645,28	100	100		159.231,84		17.413,44	1,00		lokale inburgeringstrajecten	ja
Hasselt	60	134.497,00	29.461,91						29.461,91	0,75		ondersteuning OB	neen
West-Limburg	40	134.984,00	55.002,00	40	20	20	45.790,00	9.212,00		0,50	0,25	enkel trajectbegeleiding	ja
Houthalen- Helchteren	30	78.890,00	11.155,20						11.155,20	0,25		ondersteuning OB	neen
Kom-Pas Waas- land	25	87.164,00	81.061,00	91	85	6	81.061,00			1,50		inburgeringsprogramma	neen
Ronse	20	50.692,00	29.100,00	20		20	29.100,00			1,00		trajectbegeleiding	neen
Link Oostende	80	264.254,00	94.250,00	52	52		26.250,00	68.000,00			2,00	beperkt programma	ja
Zuidwest Vlaanderen	160	532.807,00	70.649,65	85	85		70.649,65			1,50		inburgeringsprogramma	ja
Algemene totalen	1.561	4.901.064,98	2.246.133,74	1.070	1.011	59	2.049.432,64	77.212,00	119.489,10	41,5	2,25		

Betrokken gemeenten bij het onthaalbureau, die mee het onthaalbureau financieren

Compas Brussel	Brussel
Tracé	Brussel
PINA	Antwerpen
Kom-Pas Gent	Gent
Socan	Mechelen
Kompas - PRICMA	Arendonk, Beerse, Boechout, Boom, Bornem, Borsbeek, Geel, Grobbendonk, Hemiksem, Herenthout, Herselt, Hoogstraten, Lier, Merksplas, Mol, Niel, Oud-Turnhout, Retie, Schelle, Sint-Katelijne-Waver, Turnhout, Willebroek, Zwijndrecht, Baarle-Hertog, Balen, Herentals, Hove, Meerhout, Nijlen, Olen, Putte, Puurs, Sint-Amands, Vosselaar
Genk	Genk
Hasselt	Hasselt
West-Limburg	Heusden-Zolder
Houthalen-Helchteren	Houthalen-Helchteren
Kom-Pas Waasland	Beveren, Kruibeke, Sint-Gillis-Waas, Sint-Niklaas, Stekene en Temse
Ronse	Ronse
Link Oostende	Oostende
Zuid-West-Vlaanderen	Kortrijk

(PINA : Project Integratie Nieuwkomers Antwerpen ; Socan : Stedelijk Onthaalcentrum Anderstalige Nieuwkomers ; PRICMA : Provinciaal Integratiecentrum Minderheden Antwerpen – red.)

Vraag nr. 260
van 28 augustus 2002
van de heer DIRK DE COCK

Slachtofferhulp – Steun

Eind december 2001 richtte de minister van Justitie een schrijven tot alle erkende centra voor slachtofferhulp in Vlaanderen waarin hij meedeelde dat hij de subsidiëring van het vrijwilligersproject "Burgers voor burgers" zou stopzetten. Justitie kon slachtofferhulp niet verder subsidiëren, omdat dit tot de gemeenschapsmateries behoort.

In een antwoord op een brief (18/02/2002) van Slachtofferhulp deelde de minister mee dat er nog geen definitieve beslissing over de verdere subsidiëring van het project kon worden genomen. Con-

creet betekent dit voor Vlaanderen een inlevering van tien voltijdse equivalenten. Voor Slachtofferhulp in Dendermonde betekent dit een inlevering van één van de vier regiocoördinatoren.

Binnen de context van het bij decreet goedgekeurde samenwerkingsakkoord tussen Binnenlandse Zaken, Welzijn en Justitie, waarbinnen in een systematische doorverwijzing werd voorzien van alle slachtoffers die contact hadden met de dader of die slachtoffer werden van een inbraak, is deze vermindering van personeel een contraproductief gegeven. Voorzichtige schattingen wijzen uit dat er op termijn 10.000 slachtoffers een hulpaanbod moeten krijgen. Volgens Slachtofferhulp is dat zelfs binnen de huidige personeelsbezetting niet haalbaar, laat staan na afbouw.

1. Welke beslissingen heeft de minister sinds april 2002 genomen om op deze prangende kwestie een antwoord te bieden ?
2. Bestaan er plannen om deze waardevolle werking in de toekomst verder te ondersteunen ?

Zo ja, op welke manier wordt ernaar gestreefd om het personeelsbestand te behouden, opdat de slachtofferhulp op een efficiënte manier wordt opgevolgd ?

Zo neen, hoe wordt de voortzetting van het slachtofferbeleid dan bestendig ?

3. Wordt de slachtofferwerking van Dendermonde als voldoende waardevol beschouwd om de subsidiëring van dit project en zijn personeelsleden te bestendigen ?

Antwoord

Enerzijds heb ik mijn administratie de opdracht gegeven om, in samenwerking met de VZW Steunpunt Algemeen Welzijnswerk, te werken aan een eigen evaluatie van het samenwerkingsakkoord inzake slachtofferzorg van 1998 met daarin specifieke aandacht voor noden en knelpunten binnen de centra voor slachtofferhulp. Anderzijds heb ik het tegenover de centra aangegeven engagement om het dossier bij de begrotingsbesprekingen voor 2003 te verdedigen, waargemaakt. Daarbij heb ik ernaar gestreefd het huidige personeelsbestand volledig in stand te houden.

Uiteraard vind ik het werk van alle centra voor slachtofferhulp, en dus ook dat van Dendermonde, waardevol. Het is ook nooit mijn bedoeling ge-

weest om de schaar te zetten in de middelen voor Slachtofferhulp, wel integendeel. Omdat ik de eerste opvang en hulp aan slachtoffers zo belangrijk vind, gaf ik Slachtofferhulp de opdracht zijn werking ook te oriënteren naar kinderen. Dit jaar heb ik hiervoor 300.000 euro vrijgemaakt.

Het feit dat ik nog geen definitieve beslissing aan de centra voor slachtofferhulp kon medelen over de overname van de projecten die door de federale overheid worden afgestoten, is volledig van begrotingstechnische aard.

Niettemin kan ik vandaag, na de afronding van de begroting in de ministerraad, medelen dat ik over de nodige middelen beschik om het personeel dat door Justitie op projectmatige basis werd gesubsidieerd in het kader van het globaal plan, nu rechtstreeks en op permanente basis toe te kennen aan de CAW's met opdracht slachtofferhulp. Bovendien neem ik ook de werkingssubsidie voor mijn rekening.

Vraag nr. 263
van 28 augustus 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

OCMW's – GSM-rekeningen

De kosten voor gebruik van gsm, internet, telefoon, ... stijgen. Steeds meer mensen doen naar verluidt een beroep op het OCMW omdat ze hun telefoonrekeningen en gsm-gesprekken niet meer kunnen betalen. Gsm-operatoren bevestigen dat de lijst van wanbetalers alsmaar langer wordt.

Belgische telecombedrijven wapenen zich nu tegen die wanbetalers met de Preventielijst, een soort zwarte lijst voor wie zich zwaar in de schulden belt. Deze personen kunnen zo uitgesloten worden van verdere service.

Maar ook de welzijnsdiensten – zoals OCMW's, centra voor algemeen welzijnswerk, centra voor geestelijke gezondheidszorg – hebben nu hogere telefoonkosten omdat hun "cliënteel" vaak enkel beschikt over één of meerdere mobiele telefoon-toestellen en vraagt hen daar te contacteren.

Kan de minister, bevoegd voor de inhoudelijke werking van OCMW's, antwoorden op volgende vragen ?

1. Is de minister op de hoogte van deze problemen voor burgers ? Bestaan hierover cijfergegevens ?

2. Is de minister op de hoogte van de mogelijke meeruitgaven voor de welzijnsdiensten ?

Wordt hiermee rekening gehouden bij het toekennen van de financiering van deze diensten ?

Antwoord

1. Ik dank de Vlaamse volksvertegenwoordiger om mijn aandacht op dit probleem te vestigen. Er zou inderdaad een "zwarte lijst" van wanbetalers bestaan. Officiële cijfergegevens zijn hierover momenteel niet beschikbaar.

Voor verdere informatie wil ik verwijzen naar mijn collega van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties, belast met Middestand, minister Rik Daems.

2. De communicatie van een OCMW met zijn cliënteel gebeurt in hoofdzaak schriftelijk of mondeling naar aanleiding van een onderhoud met de cliënt (zitdag maatschappelijk werker, huisbezoek).

Aangezien ook personeels- en raadsleden beschikken over een gsm-toestel, is het onmogelijk na te gaan in hoeverre eventuele meeruitgaven het gevolg zijn van het gsm-gebruik van cliënten.

Momenteel overweeg ik geen aanpassing van de subsidiëring van welzijnsdiensten naar aanleiding van het gsm-gebruik van hun cliënten,

Vraag nr. 264
van 28 augustus 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Minderhedenbeleid – Experimentele subsidies 2001

In 2001 konden experimentele subsidies aangevraagd worden voor projecten in het kader van het minderhedenbeleid. Ouderenbeleid, gericht op oudere migranten, was één van de thema's.

1. Welke projecten werden in 2001 ingediend voor dit thema ?
2. Welke projecten werden in aanmerking genomen ? Op welke basis ?

Hoeveel middelen vroegen ze ? Hoeveel werden er toegewezen ?

3. Welke initiatiefnemers werden niet in aanmerking genomen ? Op welke basis ?

Werden zijzelf, in geval van onduidelijkheid, gehoord ter verduidelijking van hun project ?

4. Bestaat er een mogelijkheid voor afgewezen projectindieners om in beroep te gaan tegen deze beslissing ?

Antwoord

1. Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een lijst met de ingediende projecten.
2. In de bijlage kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger zien welke projecten in aanmerking werden genomen.

De selectie gebeurde als volgt.

Na indiening werden alle aanvragen gescreend op ontvankelijkheid. De ontvankelijke projectaanvragen werden beoordeeld aan de hand van diverse criteria. Deze waren : vooropgestelde projectresultaten / vernieuwend / maatschappelijk relevant / implementeerbaar in het regulier beleidsdomein / lokaal draagvlak van het project / sterkte van de organisatie met betrekking tot slaagkansen van de projectuitvoering / beantwoordt het aan een dringende behoefte / intentie tot samenwerking / is er een samenwerkingsakkoord / vernieuwend inzake methodieken en doelgroep.

Er werd bijkomend advies gevraagd aan zowel externe als interne instanties.

Bijvoorbeeld : één van de criteria was "lokaal draagvlak". Hiervoor werd extra advies ge-

vraagd aan de diverse integratiediensten. Een ander criterium was "implementeerbaar binnen het regulier beleid". Hiervoor werd advies gevraagd aan de betrokken administraties. Voor "ouderenbeleid" werd raad gevraagd aan de afdeling Welzijnzorg van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn. Voor de beoordeling "sterkte van de organisatie" werd een beroep gedaan op de afdeling Volksontwikkeling van de administratie Cultuur. Op basis van deze beoordelingen werd een score berekend door de administratie.

3. Het project van ACLI-Vlaanderen heeft geen subsidie ontvangen. Vanwege het beperkte budget konden niet alle projecten rond ouderenbeleid een subsidie ontvangen. Ook de andere thema's moesten aan bod kunnen komen. Bovendien werd er rekening gehouden met een regionale spreiding van de projecten.

Het project van ACLI-Vlaanderen werd minder vernieuwend bevonden dan de andere vergelijkbare projecten. (*ACLI : Associazioni Cristiane Lavoratori Internazionali – red.*)

De projectaanvragers werden niet meer gecontacteerd over hun project. Sporadisch kan dit gebeuren, bij echte onduidelijkheid. Dat was echter hier niet het geval.

4. Er is geen beroepsprocedure vastgesteld in de regelgeving.

Aangezien er slechts 17 miljoen frank in de begroting was uitgetrokken voor experimentele projecten in het kader van het minderhedenbeleid, is het niet mogelijk dat er nog bijkomende projecten zouden worden gesubsidieerd buiten de projecten die reeds werden geselecteerd.

Ingediende projecten 2001

LD	Organisatie	Gemeente	Titel	Gevraagd	Toegekend
eps2001/001	ACLI-Vlaanderen	Genk	De veranderende multiculturele samenleving vergrijst	402.300	
eps2001/004	Dünya	Houthalen	MANtelzorg? VROUWtelzorg!	346.600	346.600
eps2001/009	Unie van Turkse Verenigingen VZW	Antwerpen	Seniorenwerking en de Turkse gemeenschap	1.803.162	1.500.000
eps2001/014	CDF - Federatie van Vooruitstrevende Turkse Verenigingen	Sint-Amandsberg	Ouder worden in Sint-Amandsberg	1.500.000	1.300.000
eps2001/024	Almanar VZW	Brussel	Ouder worden in Vlaanderen als allochtoon	6.050.450	1.500.000
eps2001/043	Vereniging voor Ontwikkeling en Emancipatie van Moslims	Antwerpen	Een brug tussen oudervoorzieningen en allochtone ouderen : zorgen voor later	1.225.968	1.123.900
eps2001/045	Turkse Unie van België	Beringen	Interculturalisatie seniorennetwerk	2.000.000	1.800.000

Vraag nr. 265
van 28 augustus 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Minderhedenbeleid – Experimentele subsidies 2002

In het Staatsblad van 21 mei 2002 stond een oproep om experimentele subsidies aan te vragen voor projecten in het kader van het minderhedenbeleid voor het jaar 2002. Gezinsondersteuning, jeugdhulpverlening, ouderenbeleid en geestelijke gezondheidszorg zijn de thema's waarrond gewerkt moet worden.

De aanvragen moesten uiterlijk op 1 juni 2002 aangekondigd verstuurd zijn naar de administratie. Dit is vrij snel en zeker niet van die aard dat nieuwe initiatiefnemers, die nog ondervinding moeten opdoen in het samenstellen van een project, hiertoe worden aangezet.

1. Welke projecten werden ingediend voor elk van de vier thema's ?
2. Welke projecten werden in aanmerking genomen ? Op welke basis ?

Hoeveel middelen vroegen ze ? Hoeveel werden er toegewezen ?

3. Welke initiatiefnemers dienden in het verleden nog geen project in en zijn dus echte nieuwkomers ?

Antwoord

De oproep om experimentele projectsubsidies aan te vragen, is inderdaad vrij laat in het Belgisch Staatsblad verschenen. Omdat het meestal een tijd duurt vooraleer een doorgegeven besluit daadwerkelijk in het Belgisch Staatsblad verschijnt, heeft de administratie deze oproep reeds begin april 2002 naar een groot aantal organisaties gestuurd.

Volgende organisaties ontvingen de oproep rechtstreeks : alle landelijke verenigingen van migranten (14), alle lokale verenigingen van migranten (915) die bekend zijn bij de afdeling Volksontwikkeling van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de gesubsidieerde integratiecentra en -diensten. De administratie schreef ook naar alle provinciale cellen voor vluchtelingenwerk en woonwagenwerk, met de vraag om de informatie inzake de projectcriteria 2002 aan relevante organisaties door te geven. De oproep verscheen ook op de website van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

1. In de **bijlage 1** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een volledige lijst van de ingediende projectaanvragen. Hierbij staat telkens het thema vermeld. Soms hoorde een project bij twee thema's thuis.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger vindt hierbij ook het aangevraagde en het toegekende bedrag.

2. In de **bijlage 2** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de projecten die in aanmerking werden genomen, met vermelding van de aangevraagde en toegewezen middelen.

De selectie gebeurde op de volgende manier.

Na de indiening werden alle aanvragen gescreend op ontvankelijkheid. Aangezien enkel verenigingen van migranten, verenigingen van woonwagenbewoners, het Intercultureel Centrum voor Migranten of het Forum reglementair een aanvraag mochten indienen, werden de projectaanvragen die niet tot deze categorieën behoorden niet ontvankelijk verklaard.

De ontvankelijke projectaanvragen werden beoordeeld aan de hand van diverse criteria. Deze waren : draagvlak van het project / sterkte van de organisatie met betrekking tot slaagkansen van het project / vernieuwend / resultaatgericht / implementeerbaar in het regulier beleidsdomein / de mate waarin de interculturalisering van de zorg aan bod komt. Bij verlengingen van aanvragen van verleden jaar werd gekeken naar de tussentijdse stand van zaken.

Bij de beoordeling van de projectaanvragen werd een variante van de Argusmethode (Achieving Respect for Grades by Using Ordinal Scales) toegepast. Meer uitleg over deze beoordelingsmethode vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger in het budgettair implementatieplan dat ter goedkeuring aan de Inspectie van Financiën werd voorgelegd (zie **bijlage 3**).

Voor de beoordeling werd bijkomend advies gevraagd aan zowel externe als interne instanties.

Bijvoorbeeld : één van de criteria was "lokaal draagvlak". Hiervoor werd extra advies gevraagd aan de diverse integratiediensten. Een ander criterium was "implementeerbaar binnen het regulier beleid". Hiervoor werd advies gevraagd aan de betrokken administraties. Voor "ouderenbeleid" werd raad gevraagd aan de afdeling Welzijnzorg van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn. Voor de beoordeling "sterkte van de organisatie" werd een beroep gedaan op de afdeling Volksontwikkeling van de administratie Cultuur.

Naast bovenvermelde criteria werd er bovendien ook rekening gehouden met de regionale spreiding en de diversiteit van de projecten. Bij projecten die reeds verleden jaar een aanvraag indienden, werd rekening gehouden met het tussentijds verslag en de voorlopige resultaten van het lopende project.

3. Echte nieuwkomers, die in het verleden nog geen project indienden, zijn :

Romano Dzuvdipe VZW

El Wahda – De Eenmaking VZW

Antwerpriza VZW – Russisch Cultureel Centrum

Stichting Afrikaans Hoop VZW

(Bovenvermelde bijlage 3 ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Bijlage 1 : Overzicht van alle ingediende aanvragen

ID	Organisatie	Gemeente	Titel	Beleidsdomein	Gevraagd bedrag (euro)	Toegekend (euro)
eps 2002/001	Onder Ons VZW	Brussel	Wijkgericht emancipatiecentrum	gezinsondersteuning/ jeugdhulpverlening	37.184,02	0,00
eps 2002/002	VZW Al Madina	Tienen	Al Madina : Marokkaans ontmoetingscentrum	jeugdhulpverlening	12.395,00	0,00
eps 2002/003	VZW 't Centrum	Bevingen-Sint-Truiden	Jongeren-Buurt-Samenwerking	jeugdhulpverlening	811,00	0,00
eps 2002/004	VZW 't Centrum	Bevingen-Sint-Truiden	Multiculturele vakantiekampen 2003	jeugdhulpverlening	4.046,00	0,00
eps 2002/005	VZW 't Centrum	Bevingen-Sint-Truiden	Human young people therapy	jeugdhulpverlening	1.321,65	0,00
eps 2002/006	Unie van Turkse Verenigingen VZW	Antwerpen	Seniorenwerking en de Turkse gemeenschap	ouderen	45.766,21	0,00
eps 2002/007	Cultureel Centrum Mesopotamië VZW	Leuven	Ondersteuning participatieproces Koerdische jongeren	gezinsondersteuning	110.430,00	0,00
eps 2002/008	Vereniging van Turkse Arbeiders in Lier VZW	Lier	Een nulde lijn voor de eerste generatie	ouderenbeleid	50.000,00	0,00
eps 2002/009	Romano Dzuvdipe VZW (Het leven van de Roma)	Sint-Niklaas	Uitbouw van een laagdrempelige inlooppplaats waar Kosovoarse Roma gezinsondersteuning krijgen	gezinsondersteuning/ geestelijke gezondheidszorg	44.348,83	33.000,00
eps 2002/010	Cercle Maritime Afro-Euro VZW	Antwerpen	Thuishaven België	jeugdhulpverlening	3.000,00	0,00
eps 2002/011	Posküder (Posof Kültür Derneği) VZW	Sint-Amandsberg	Onderwijs voor iedereen	jeugdhulpverlening	26.923,86	0,00

ID	Organisatie	Gemeente	Titel	Beleidsdomein	Gevraagd bedrag (euro)	Toegekend (euro)
eps 2002/012	Antwerpriza VZW – Russisch Cultureel Centrum	Ekeren	Jeugd, cultuur en integratie	jeugdhulpverlening	8.000,00	2.500,00
eps 2002/013	Nationaal Comité van Woonwagengebruikers VZW	Brussel	Directe hulp aan doortrekkers (woonwagengebruikers)	gezinsondersteuning	6.400,00	6.400,00
eps 2002/014	El Wahda-De Eenmaking VZW	Gent	Opleiding van ervaringsdeskundigen en ontwikkeling van methodiek voor vorming rond drugs	gezinsondersteuning	65.000,00	65.000,00
eps 2002/015	Turkse Unie van België	Beringen	Interculturalisatie (allochtonen) Ouderenzorg in Limburg	ouderbeleid	52.550,00	0,00
eps 2002/016	AIF VZW (Associazione Internazionali Federate)	Genk	Wegwijs in het onderwijs	gezinsondersteuning	78.050,00	0,00
eps 2002/017	Internationaal Comité VZW (i.s.m. Arktos VZW)	Hasselt	Experimenteel ondersteuningsprogramma voor ouders waarvan een zoon of dochter is ingeschreven in Het Treffend Limburg (centrum deeltijdse vorming)	gezinsondersteuning	43.169,00	0,00
eps 2002/018	Akabe Jeugdvereniging VZW	Antwerpen	Mediabibliotheek	gezinsondersteuning en jeugdhulpverlening	11.898,00	0,00
eps 2002/019	Federatie van Marokkaanse Verenigingen VZW	Antwerpen	Het Marokkaans Vrouwenhuis	gezinsondersteuning en ondersteuning vrouwenemancipatie	102.209,00	0,00
eps 2002/020	Turkse Unie van België VZW	Beringen	Ondersteuningsprogramma "onderwijs en opvoeding" Turkse gemeenschap Limburg	gezinsondersteuning	48.945,00	48.945,00

ID	Organisatie	Gemeente	Titel	Beleidsdomein	Gevraagd bedrag (euro)	Toegekend (euro)
eps 2002/021	VZW El Moustakba	Genk	Voorlichtingsmethodiek "Ouder worden in Vlaanderen – Voorlichting aan Marok. ouderen"	ouderen	46.367,00	0,00
eps 2002/022	KSK Zendavesta VZW	Leuven	Vraag en aanbod (meer activiteiten en meer ploegen = betere integratie)	jeugdhulpverlening	10.000,00	0,00
eps 2002/023	MEVA VZW	Berchem	Achterstand ? Dat gaan we effe inhalen ?	gezinsondersteuning en jeugdhulpverlening	17.500,00	0,00
eps 2002/024	ACLI-Vlaanderen VZW	Genk	Reminiscentieproject	ouderen	50.454,58	0,00
eps 2002/025	Federatie van Migrantenvrouwengroepen – Wereldvrouwen	Houthalen	Medet-foon	gezinsondersteuning en jeugdhulpverlening	96.710,00	75.000,00
eps 2002/026	Nti Ya Mangulu – De Mangoboom in Bloei VZW	Anderlecht	Senioren actief onder de mango-boom	ouderenbeleid	95.400,00	0,00
eps 2002/027	Ekdad VZW	Zele	Ondersteuning en begeleiding van de Turkse ouders en jongeren van Zele rond onderwijs	gezinsondersteuning	22.100,00	0,00
eps 2002/028	Turkse Culturele Jeugdbeweging VZW	Antwerpen	Een tweetalig tijdschrift voor en door jongeren	jeugdhulpverlening	12.422,66	0,00
eps 2002/029	Turks-Islamitische Culturele Vereniging Aalst	Aalst	Toegankelijkheid en kwaliteit jeugdhulpverlening verhogen van Turkse jongeren van Aalst	jeugdhulpverlening	46.307,38	0,00

ID	Organisatie	Gemeente	Titel	Beleidsdomein	Gevraagd bedrag (euro)	Toegekend (euro)
eps 2002/030	Almanar VZW	Brussel	Ouder worden in Vlaanderen als allochtoon	gezinsondersteuning en ouderenbeleid	118.850,00	64.910,00
eps 2002/031	Vereniging voor Ontwikkeling en Emancipatie van Moslims	Antwerpen	Ouder worden in Vlaanderen : een brug bouwen tussen allochtone senioren en ouderenvoorzieningen	ouderenbeleid	36.100,00	36.100,00
eps 2002/032	Turks Cultureel Centrum VZW	Antwerpen	Documentatiecentrum voor Turkse ouderen	ouderenbeleid	14.650,00	0,00
eps 2002/033	Federatie van Migrantenvrouwengroepen – Wereldvrouwen	Houthalen	Nazorg van de vormingsreeks : "Niet alles is mij duidelijk in mijn relaties. Wat kan ik eraan doen ?"	gezinsondersteuning en geestelijke gezondheidszorg	22.685,00	0,00
eps 2002/034	Werkgroep Integratie Vluchtelingen VZW	Mechelen	Vluchtelingen en psychische hulpverlening	geestelijke gezondheidszorg	59.758,87	0,00
eps 2002/035	Dünya VZW	Houthalen	MANtelzorg ? VROUWtelzorg ?	ouderenbeleid en gezinsondersteuning	28.285,00	28.285,00
eps 2002/036	CDF VZW (Federatie van Vooruitstrevende Turkse Verenigingen)	Sint-Amandsberg	Ouder worden in Sint-Amandsberg	ouderenbeleid	44.350,00	0,00
eps 2002/037	Academie Onderwijs Centrum	Antwerpen	Buitenschoolse kinderopvang	gezinsondersteuning	34.962,00	0,00
eps 2002/038	WWW afrik-kans VZW	Brussel	Cultuurgelijke gezinnen bieden opvang	jeugdhulpverlening	42.250,00	0,00

ID	Organisatie	Gemeente	Titel	Beleidsdomein	Gevraagd bedrag (euro)	Toegekend (euro)
eps 2002/039	Casa Chile Solidaridad Y Desarrollo VZW	Antwerpen	Netwerkvorming van allochtone eindgebruikers van eerste- en tweedelijnsdiensten in het kader van sociale en psychosociale zorg en geestelijke gezondheidszorg, met het oog op de bevordering van de toegankelijkheid en de interculturalisering van de zorg	geestelijke gezondheidszorg	43.100,00	0,00
eps 2002/040	Safina VZW	Borgerhout	Integraal ondersteuningspunt jongeren, een hefboom ter bevordering van maatschappelijke participatie van allochtone jongeren	jeugdhulpverlening	17.359,00	0,00
eps 2002/041	El Oussra VZW	Antwerpen	Gezinsondersteuningsproject El Oussra	gezinsondersteuning	68.224,00	0,00
eps 2002/042	Opre Roma VZW	Gent	Netwerk voor integratie van Roma in de jeugdhulpverlening (NIRJE)	jeugdhulpverlening	46.300,00	0,00
eps 2002/043	Stichting Afrikaanse Hoop VZW	Halle	Waardig Anders Ouder : een oriënterings- en bemiddelingsdienst voor bejaarden uit de doelgroep etnisch-culturele minderheden	ouderenbeleid	19.600,00	19.600,00
eps 2002/044	Sanza Na Moyi VZW	Kortrijk	Mozaik 2002-2003	gezinsondersteuning en geestelijke gezondheidszorg	16.610,01	0,00
eps 2002/045	Platform Allochtone Jeugdwerkingen	Antwerpen	Zelforganisatie van allochtone jongeren : een hefboom voor een vernieuwend, positief en emanciperend jeugdbeleid	jeugdhulpverlening	86.414,00	0,00

ID	Organisatie	Gemeente	Titel	Beleidsdomein	Gevraagd bedrag (euro)	Toegekend (euro)
eps 2002/046	Turks-Belgisch Cultuur-, Hulpverlenings- en Ontmoetingscentrum Heusden-Zolder	Heusden-Zolder	Taalstimulering voor 5-jarige allochtone kleuters	gezinsondersteuning	55.260,00	55.260,00
Eps 2002/047	CFS VZW	Hoboken	Alfabet	Jeugdhulpverlening (te laat ingediend)	15.000,00	0,00

Bijlage 2 : Geselecteerde projecten

ID	Organisatie	Gemeente	Titel	Beleidsdomein	Gevraagd bedrag (euro)	Toegekend (euro)
eps 2002/009	Romano Dzuvdipe VZW (Het leven van de Roma)	Sint-Niklaas	Uitbouw van een laagdrempelige inloopplaats waar Kosovaarse Roma gezinsondersteuning krijgen	gezinsondersteuning/ geestelijke gezondheidszorg	44.348,83	33.000,00
eps 2002/020	Turkse Unie van Belgische VZW	Beringen	Ondersteuningsprogramma "onderwijs en opvoeding" Turkse gemeenschap Limburg	gezinsondersteuning	48.945,00	48.945,00
eps 2002/025	Federatie van Migrantenvrouwengroepen – Wereldvrouwen	Houthalen	Medet-foon	gezinsondersteuning en jeugdhulpverlening	96.710,00	75.000,00
eps 2002/030	Almanar VZW	Brussel	Ouder worden in Vlaanderen als allochtoon	gezinsondersteuning en ouderenbeleid	118.850,00	64.910,00
eps 2002/031	Vereniging voor Ontwikkeling en Emancipatie van Moslims VOEM VZW	Antwerpen	Ouder worden in Vlaanderen : een brug bouwen tussen allochtone senioren en ouderenvoorzieningen	ouderenbeleid	36.100,00	36.100,00
eps 2002/035	Dünya VZW	Houthalen	MANtelzorg ? VROUWtelzorg ?	ouderenbeleid en gezinsondersteuning	28.285,00	28.285,00
eps 2002/012	Antwerpriza VZW – Russisch Cultureel Centrum	Ekeren	Jeugd, cultuur en integratie	jeugdhulpverlening	8.000,00	2.500,00
eps 2002/013	Nationaal Comité van Woonwageneigenaars VZW	Brussel	Directe hulp aan doortrekkers (woonwageneigenaars)	gezinsondersteuning	6.400,00	6.400,00

ID	Organisatie	Gemeente	Titel	Beleidsdomein	Gevraagd bedrag (euro)	Toegekend (euro)
eps 2002/014	El Wahda – De Eenmaking VZW	Gent	Opleiding van ervaringsdeskundigen en ontwikkeling van methode voor vorming rond drugs	gezinsondersteuning en jeugdhulpverlening	65.000,00	65.000,00
eps 2002/043	Stichting Afrikaanse Hoop VZW	Halle	Waardig Anders Ouder : een oriënterings- en bemiddelingsdienst voor bejaarden uit de doelgroep etnisch-culturele minderheden	ouderenbeleid	19.600,00	19.600,00
eps 2002/046	Turks-Belgisch Cultuur-, Hulpverlenings- en Ontmoetingscentrum Heusden-Zolder	Heusden-Zolder	Taalstimulering voor 5-jarige allochtone kleuters	gezinsondersteuning	55.260,00	55.260,00

Vraag nr. 266
van 28 augustus 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Rusthuizen – Inspectie

Geregeld ontvangen rusthuizen inspectie in het kader van een verlenging of verlening van een erkenning en van klachtenonderzoeken voor vergunningen, voor bouwdoossiers of voor opvolgingsonderzoeken.

In het kader van de begeleiding om de kwalitatieve normen te halen, zijn deze inspectiebezoeken zeer waardevol : deze visitatie is vaak een stimulans om aanpassingen te doen.

Afwijkingen van de opgelegde regels worden alleen beperkt in tijd toegestaan wanneer vervangende maatregelen worden voorgesteld of wanneer het leefcomfort van de ouderen niet in het gedrang komt.

1. Hoeveel inspecties werden er in 2001 en 2002 gedaan in het kader van het verlenen/verlengen van een erkenning ? Hoeveel naar aanleiding van concrete klachten, al dan niet gemeld via de Rusthuisinfofoon ?
2. Bij hoeveel rusthuizen werden, naar aanleiding van deze inspectie, tijdelijke afwijkingen op de reglementeringen toegestaan ?
3. Welke rusthuizen in Limburg kregen sinds 1999 een tijdelijke afwijking ? Om welke redenen ? Voor welke termijn ?

Antwoord

1. In 2001 en van januari tot juni 2002 werden in rusthuizen de volgende inspecties uitgevoerd door de afdeling Inspectie en Toezicht van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn :

	2001	Januari-juni 2002
Erkenning	237	144
Opvolging	329	79
Klachten	170	72
Andere (bouwdoossiers, voorafgaande vergun- ning, ...)	217	111
Totaal	953	406

2. In antwoord op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar het aantal rusthuizen dat naar aanleiding van een inspectie een tijdelijke afwijking op de reglementering kreeg, kan ik meedelen dat hiervan geen lijsten worden bijgehouden.

Het lijkt mij dan ook zowel om materiële als inhoudelijke redenen weinig zinvol om over te gaan tot een individuele controle van alle rusthuisdossiers om de gevraagde informatie te verzamelen. Bovendien zegt een naakt cijfer ook weinig met betrekking tot de achterliggende administratieve praktijk en het gevoerde beleid inzake het verlenen van afwijkingen op de regeling.

Artikel 5 van het besluit van de Vlaamse regering van 17 juli 1985 tot vaststelling van de normen waaraan een serviceflatgebouw, een woningcomplex met dienstverlening of een rusthuis moet voldoen om voor erkenning in aanmerking te komen, bepaalt dat op gemotiveerde aanvraag van de verantwoordelijke beheersinstantie van deze voorzieningen een afwijking op de erkenningsnormen kan worden toegestaan.

De meeste afwijkingen worden toegestaan bij rusthuizen die niet volledig voldoen aan de infrastructurale normen en waaraan veelal om architectonische redenen niet (onmiddellijk) kan worden voldaan. De meest voorkomende toegestane afwijkingen hebben onder andere betrekking op de hoogte van de raamdorpel in de individuele kamer van de bewoner (bv. bij beschermde gevels), de verhouding meerpersoonskamers ten opzichte van de totale huisvestingscapaciteit, het ontbreken van (aangepast) sanitair in de individuele woongelegenheden, ...

In deze gevallen wordt een afwijking enkel toegestaan wanneer vervangende maatregelen worden voorgesteld en/of wanneer het wooncomfort en de verzorging van de bejaarde bewoners niet in het gedrang komen. Vaak zit de definitieve remediëring van de vastgestelde tekorten vevat in een dossier met betrekking tot verbouwing of vervanging van de huidige infrastructuur, al dan niet met subsidiëring van de overheid.

Een afwijking op deze normen wordt toegestaan voor de nuttige periode van de aanpassingswerken of voor de duur van de verleende erkenning. In dit laatste geval gebeurt dan telkens bij het onderzoek naar de verdere erken-

ning een evaluatie van de toestand met betrekking tot de vorderingen der werken.

In een beperkt aantal gevallen worden ook afwijkingen toegestaan op de normen die betrekking hebben op de werking van de voorziening. Zo wordt de vereiste bewonersraad in een aantal voorzieningen, mits het verkrijgen van een afwijking, gelet op het zorgprofiel van de bewoners aangevuld met of vervangen door een familieraad. Daarnaast worden ook afwijkingen verleend op de vastgelegde minimumleeftijd van 60 jaar voor opname in een rusthuis. In dergelijke gevallen dient een degelijk gemotiveerde aanvraag te worden ingediend waaruit blijkt dat de opname van die persoon in een rusthuis is vereist vanuit zijn specifieke woon- en zorgvraag en dat het rusthuis de aangewezen opvangvorm is.

3. Dienaangaande verwijs ik naar de uiteenzetting zoals die voorafgaat onder punt 2.

**Vraag nr. 267
van 4 september 2002
van mevrouw SONJA BECQ**

Residentiële opvang gehandicapten – Dagprijs en supplementen

Het is bekend dat de dagprijs van sommige (semi-)residentiële voorzieningen voor personen met een handicap de werkelijke kosten niet dekt. Veel hangt af van de zorgintensiteit die de cliënten van zo'n instelling nodig hebben, en dat kan sterk verschillen van voorziening tot voorziening. Daarom rekenen nogal wat instellingen een supplement aan bovenop de dagprijs.

1. Hoe wordt de dagprijs in een (semi-)residentiële instelling bepaald ?
2. Wat is de gemiddelde, de hoogste en de laagste dagprijs voor de diverse soorten voorzieningen ?
3. Welke verschillende supplementen kunnen worden aangerekend en hoe hoog kunnen die oplopen ?

4. Worden de bewoners vooraf geïnformeerd over de supplementen die zij dienen te betalen en hoe ?

Antwoord

1. De dagprijs in een residentiële en semi-residentiële voorziening is samengesteld uit volgende elementen.
 - Vaste kosten : waaronder de verblijfskosten, kosten betreffende gebouwen en afschrijvingen alsook bepaalde supplementen afhankelijk van de zwaarte van de handicap van de opgenomen personen. Het geheel bedraagt (tegen de huidige index) ongeveer tussen de 14 en 15,5 euro per persoon en per onderhoudsdag in een voorziening voor dag- en nachtopvang, en ongeveer 7,5 euro in de semi-residentiële voorzieningen. Het vervoer in de dagcentra wordt gesubsidieerd tot maximum 6,59 euro per onderhoudsdag.

Tijdens de afwezigheidsdagen wordt de dagprijs verminderd met de kosten voor voeding en beddegoed.

Op jaarbasis, rekening houdende met het gemiddelde aanwezigheidspercentage, bedraagt de gemiddelde subsidie voor vaste kosten per persoon dus tussen 4.490 en 5.314 euro voor dag- en nachtopvang, 2.378 euro voor semi-internaatsopvang en 4.628 euro voor dagcentra die vervoer organiseren voor hun gehandicapte personen.

- Personeelskosten : deze zijn gebaseerd op de volledige loonkosten van de binnen de personeelsnormen tewerkgestelde personeelsleden. Met betrekking tot de personeelsnormen onderscheiden we 23 verschillende normen, afhankelijk van de doelgroep en de leeftijd van de gehandicapten. Er zijn 22 verschillende weddeschalen, goed voor 88 verschillende functies of disciplines.
2. Overzicht van de gemiddelde, de hoogste en de laagste dagprijs voor de diverse soorten voorzieningen (het betreft dagprijzen 1999).

Type voorziening	Dagprijs 1999					
	Gemiddelde		Hoogste		Laagste	
	fr.	euro	fr.	euro	fr.	euro
Internaat	4.016	99,55	6.827	169,24	2.842	70,45
Semi-internaat	1.592	39,46	3.410	84,53	591	14,65
Dagcentrum	2.017	50,00	3.664	90,83	873	21,64
Observatiecentrum	4.714	116,86	5.371	133,14	4.095	101,51
Tehuis werkenden	2.664	66,04	3.562	88,30	1.322	32,77
Tehuis niet-werkenden	4.356	107,98	6.102	151,26	3.177	78,76
Kortverblijf	4.336	107,49	6.184	153,30	3.651	90,51
Nursing	5.151	127,69	6.416	159,05	3.576	88,65

3. Er is geen lijst van de grootte of de aard van de verschillende supplementen aangelegd. Het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap heeft enkele algemene richtlijnen uitgewerkt in een omzendbrief van 28 maart 2002.

Hierin wordt het volgende gestipuleerd.

a) Zoals reeds bepaald in de omzendbrief van 15 april 1997, is het alleszins niet toegestaan om forfaitaire sommen te vorderen van de personen met een handicap. De supplementen dienen te worden gestaafd door individueel aanwijsbare uitgaven van de betrokken personen.

b) Volgende uitgaven kunnen onder geen beding worden aangerekend, ook niet indien ze op één of andere manier worden gepersonaliseerd :

- administratiekosten,
- energiekosten,
- infrastructuurkosten,
- aan de voorziening gebonden taksen en belastingen,
- kosten voor atelierwerking.

c) De regelgeving primeert hier op het adviesrecht van de gebruikersraad. Het akkoord van de gebruikersraad is geen voldoende reden om van deze richtlijnen af te wijken. Daarnaast dient er niettemin overleg met de gebruikersraad te zijn over onverschillig

welke soorten supplementen er worden gevraagd.

d) Elke uitgave boven het totale maandinkomen van de betrokken persoon met een handicap, ook persoonlijk toewijsbare, kan maar gebeuren in overleg met de betrokken persoon en/of zijn familie.

e) Bijdragen aan solidariteitsfondsen kunnen niet worden verplicht.

4. De supplementen dienen te worden vermeld in het protocol van verblijf dat elke gehandicapte (of zijn vertegenwoordiger) dient te ondertekenen bij de opname in een voorziening.

Wijzigingen hieraan dienen eerst door de gebruikersraad te worden goedgekeurd.

**Vraag nr. 270
van 4 september 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Thuislozenzorg – Begeleid wonen

Op de begroting 2002 staan extra middelen ten bedrage van 1.024.000 euro ingeschreven voor het realiseren van zogenaamde "nieuwe initiatieven". Een deel van deze middelen zou worden aangewend om een verder inclusief beleid inzake thuislozenzorg te voeren, meer bepaald de verruiming van het begeleid wonen.

Waarvan deze middelen zouden worden besteed, kon de minister begin december 2001 nog niet meedelen.

1. Hoeveel van deze middelen werden ondertussen uitgegeven aan thuislozenzorg? Op welke manier?
2. Hoeveel van deze middelen gingen in dit kader naar begeleid wonen?
3. Welke afspraken werden hierover gemaakt met de minister bevoegd voor Huisvesting?

Antwoord

Op de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor 2002, meer bepaald programma 41.7, basisallocatie 34.04 (subsidies aan erkende centra en samenwerkingsinitiatieven in het kader van het algemeen welzijnswerk), stond initieel een krediet ingeschreven van 1.024.000 euro voor het realiseren van zogenaamde "nieuwe initiatieven".

Van dit krediet is 741.949,52 euro aangewend om uitvoering te geven aan het ministerieel besluit van 23 januari 2002 houdende de definiëring van de objectieve parameters voor de centra voor algemeen welzijnswerk in het kader van de ziekenfondsen en om aldus het onevenwicht tussen de verschillende ziekenfondsen weg te werken.

Het resterende bedrag van 282.050,48 euro is intussen verhoogd met een bedrag van 909.450 euro dat is overgeheveld van het programma 40.3, basisallocatie 01.01, en dit ter uitvoering van het Vlaams Intersectoraal Akkoord voor de social-profitsector 2000-2005, meer bepaald met betrekking tot het element jobcreatie. In het totaal betekent dit dus een bedrag van 1.191.500,48 euro.

Van deze middelen is een recurrent bedrag op jaarbasis van 1.035.278.40 euro bestemd voor de uitbreiding "begeleid wonen" in zes proefregio's. Daar deze uitbreiding en daaraan gelinkt de subsidiëring van 24 extra personeelsleden pas op 1 april 2002 in werking is getreden, bedraagt de budgettaire implicatie voor dit jaar 776.459 euro. Wat de concrete uitvoering van dit initiatief betreft, wil ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijzen naar mijn antwoord op haar vraag terzake (*schriftelijke vraag nr. 201 van 14 juni 2002 – Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 4 oktober 2002, blz. 68 – red.*). Ter ondersteuning van de uitbouw van het begeleid wonen in de respectieve proefregio's heb ik bovendien beslist een eenmalige subsidie van 42.923 euro toe te kennen aan het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk.

Tot slot kan ik medelen dat ik mijn collega bevoegd voor Huisvesting heb aangeschreven om een gezamenlijk actieplan terzake op te zetten en aldus de samenwerking tussen de welzijns- en de huisvestingssector, en dit vanuit kerntaken, op korte termijn op gang te trekken.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 117
van 9 juli 2002
van de heer DIRK HOLEMANS

Academische functies – Vrouwen

In twee vragen om uitleg, behandeld in de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid van 23 december 1999 en 8 juni 2000, heb ik de geringe promotiekansen voor vrouwen in academische functies aangekaart. In haar antwoorden stelde de minister dat een duurzame remedie de integratie van het gelijkekansenbeleid in de organisatiecultuur van de universiteiten vergt (Handelingen Commissievergadering nr. 47 van 23 december 1999, blz. 20-21; Handelingen Commissievergadering nr. 85 van 8 juni 2000, blz. 14-15).

In haar antwoord van december 1999 stelde de minister dat ze een advies van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid (VRWB) afwachtte, dat ook de situatie in het buitenland in kaart zou brengen. Verder zou de minister de problematiek bespreken met de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR).

In het antwoord van 8 juni 2000 verwees de minister opnieuw naar de "belangrijke studie die door de VRWB wordt uitgevoerd", een studie met als doel "materiaal te verzamelen voor een vergelijkend onderzoek over de maatregelen in het buitenland over deze materie". Deze studie zou worden afgerond tegen 1 oktober 2000. Verder verwees de minister naar het Vlaams overlegforum opgericht door de administratie Wetenschap en Innovatie (AWI). Op basis van al deze adviezen zou de minister "enkele initiatieven tot stimulering opzetten".

Tijdens de recente bespreking van de begrotingsaanpassing in de Verenigde Commissies voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid, en Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme (23 mei jl.) peilde ik opnieuw naar de stand van zaken.

De minister antwoordde toen "dat ze in elk geval eerst de universiteiten hun eigen verantwoordelijkheid wil laten opnemen. Indien dit niet lukt, moet hierover overleg worden gepleegd. Ze neemt zich voor om dit thema aan te snijden tijdens het overleg met de VLIR en de Vlhora. Met deze instellingen is hierover al vaak van gedachten gewisseld, maar nu is het tijd om duidelijke standpunten naar voren te brengen" (Stuk 19-C (2001-2002) – Nr. 6-K) (Vlhora : Vlaamse Hogescholenraad).

Om zicht te krijgen op de uitvoering van het reeds in 1999 aangekondigde beleid zou ik de minister volgende vragen willen stellen.

1. Hoeveel bedraagt het percentage vrouwen voor de onderscheiden academische niveaus (assistent, doctor-assistent, docent, hoofddocent, hoogleraar, gewoon hoogleraar) ?

Graag cijfers voor heel Vlaanderen, en uitgesplitst per universiteit, voor de jaren 1999, 2000 en 2001.

2. Beschikt de minister over een "benchmarking" van Vlaanderen in vergelijking met andere Europese landen inzake de promotiekansen van vrouwen in academische functies ?

Wat zijn de percentages van vrouwen in de onderscheiden academische functies (onderzoeker, docent, hoogleraar) in de ons omringende landen ?

Wat zijn de cijfers uit de Scandinavische landen, waar reeds heel wat concrete maatregelen werden genomen ?

3. Welke activiteiten heeft het bovenvermeld Vlaams overlegforum ontplooid ?

Hoe vaak kwam dit forum samen ?

4. Welke concrete maatregelen die de minister aankondigde in haar antwoord op mijn vraag om uitleg van 8 juni 2000, heeft ze ondertussen genomen ?

Welke resultaten zijn hieruit voortgekomen ?

5. In haar antwoord van 23 december 1999 stelt de minister dat de doorstroming van vrouwen onder meer negatief zou worden beïnvloed door het criterium "aantal publicaties".

Op welke wijze heeft de minister dit inzicht verwerkt in verdere beleidsbeslissingen inzake evaluatie van wetenschappelijk onderzoek ?

Antwoord

1. Het percentage vrouwen aan de Vlaamse universiteiten voor de onderscheiden academische niveaus voor de jaren 1999, 2000 en 2001, uitgesplitst per universiteit en in aantal personeelsleden, is als **bijlage 1** toegevoegd. Deze tabellen zijn opgemaakt op basis van de gegevens uit de statistische jaarboeken inzake personeel (Statistische gegevens betreffende het personeel aan de Vlaamse universiteiten 1999, 2000 en 2001) van de VLIR. Er is een tabel voor het voltijds en een voor het deeltijds personeel. Bij deze laatste tabel zijn dubbeltellingen niet uitgesloten, aangezien een personeelslid deeltijds aan twee verschillende instellingen verbonden kan zijn.

Het is evident dat de periode van drie jaar te kort is om evoluties te kunnen waarnemen of conclusies te kunnen trekken. Toch merken we op dat er in die drie jaar geen significante wijzigingen vast te stellen zijn in het aandeel van de vrouwen, veeleer een stagnatie. Bovendien zijn er toch wel belangrijke verschillen tussen de universiteiten onderling, maar geen enkele instelling scoort echt goed voor het aantal vrouwen in de hogere functies.

Voor de gegevens uitgedrukt in VTE (voltijdse eenheden) verwijs ik naar de bijgevoegde tabellen (**bijlage 2**) van de VLIR (1992 tot 2001), die ook grotendeels op zijn webpagina vermeld staan.

2. Er zijn voorlopig geen doelstellingen voor aantallen vrouwelijke personeelsleden aan de universiteiten op Vlaams niveau vastgelegd.

Zoals vroeger reeds meegedeeld, is er in eerste instantie voor gekozen om de universiteiten zelf hun verantwoordelijkheid te laten opnemen, zonder bindende richtlijnen van bovenuit. Een echt gelijkemansbeleid vraagt, zoals ook te lezen is in het advies van de VRWB, een engagement van de hele universitaire gemeenschap, maar ook en vooral van de top van de universiteiten (Rapport van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid : "Wetenschappelijk onderzoek en de genderproblematiek"). Bovendien vergt het een culturele omschakeling. Een dergelijk proces moet van binnenuit totstandkomen.

Indien de maatregelen die genomen worden door de instellingen zelf ontoereikend blijken of niet het beoogde effect hebben, dan is ingrijpen natuurlijk wel aangewezen.

Het recentelijk verschenen rapport van de Helsinkiwerkgroep bevat een voorlopige vergelijking van 30 landen inzake vrouwen in het wetenschappelijk onderzoek, waaronder ook onze buurlanden en de Scandinavische landen (European Commission : The Helsinki Group on Women and Science : "National Policies on Women and Science in Europe", maart 2002). Ook op de webpagina van Cordis (<http://europa.eu.int/comm/research/science-society/women/wssi/index.en.html>) is een massa statistische gegevens te vinden over de lidstaten en geassocieerde landen ; als **bijlage 3** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger er enkele.

Bij de interpretatie van statistische gegevens is enige voorzichtigheid geboden, aangezien de gebruikte classificatie door de landen soms op een verschillende wijze geïnterpreteerd is.

De cijfers worden door de Europese Commissie jaarlijks opgevraagd aan de lidstaten en geassocieerde staten, en het zal in de toekomst mogelijk worden om evoluties waar te nemen.

3. Het Vlaams overlegforum werd opgericht in 2000 en kwam slechts één maal samen, op 6 april 2000. Het doel van dit overlegforum was om de discussies en de acties die op Europees niveau plaatsvinden, onder andere in de Helsinkiwerkgroep maar ook daarbuiten, te communiceren met de Vlaamse onderzoekswereld en andere belanghebbenden.

Op de oprichtingsvergadering is beslist om zoveel mogelijk via e-mail verder te communiceren, wat ook op geregelde basis gebeurt. Intussen is er ook de webpagina van de Europese Commissie zelf, waardoor de noodzaak van een permanent forum gereduceerd is. De informatiedoorstroming gebeurt dus hoofdzakelijk via het web, onder meer via de webpagina van AWI (www.innovatie.vlaanderen.be/gender). In de nabije toekomst wil men daarbij ook met een nieuwsbrief of via gerichte mailings de contactpersonen op de hoogte houden van de Europese evoluties.

Eén van de taken van de Helsinkiwerkgroep is het jaarlijks doorgeven van statistische data van de lidstaten en de geassocieerde staten over het aandeel van vrouwen in het wetenschappelijk

onderzoek. Binnen het Vlaams overlegforum en AWI wordt momenteel nagedacht over de uitbouw van een permanent Vlaams monitoring-systeem, dat deze cijfers jaarlijks zou kunnen aanleveren voor de universiteiten, hogescholen en onderzoeksinstituten. Daarbij ligt een nauwe samenwerking met de steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek (onder andere Gelijke Kansen en O&O-indicatoren) voor de hand (*O&O : onderzoek en ontwikkeling – red.*).

4. Naar aanleiding van het advies van de ad hoc werkgroep binnen de VRWB is er binnen de VLIR een werkgroep Gelijke Kansen opgericht op 9 februari 2001, met daarin vertegenwoordigers van het personeel van de universiteiten en van de studenten. Deze werkgroep is onmiddellijk begonnen met het inventariseren van de bestaande initiatieven en voorzieningen voor gelijke kansen (m/v en allochtonen) aan de universiteiten. Het rapport van deze inventarisatie wordt momenteel gefinaliseerd. Bij het rapport worden ook een reeks aanbevelingen geformuleerd.

De meeste universiteiten zijn bezig met het opstellen van een actieplan rond gelijke kansen of hebben er reeds een opgesteld. Tegelijk werden ook een (veeleer beperkt) aantal concrete maatregelen genomen. Het leidt geen twijfel dat het bewustzijn van de problematiek binnen de universiteiten groeit. Maar voorlopig blijven de acties nog vooral beperkt tot het oprichten van commissies, het analyseren van pijnpunten en het opstellen van rapporten. Het wordt hoog tijd om concrete maatregelen te nemen die voel- en meetbaar zijn.

Zo zou elke universiteit, en bij uitbreiding ook hogescholen en wetenschappelijke instellingen, een coördinator moeten aanstellen die zich specifiek bezighoudt met de problematiek van gelijke kansen en met gender mainstreaming, en die daarvoor de nodige financiële middelen en (personeels)omkadering krijgt. Ook moet worden gewerkt aan de organisatiecultuur en het intern beleid. Benoemings- en bevorderingsprocedures moeten worden getoetst op hun genderneutraliteit, maar ook zou er een meer evenredige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen moeten zijn in de organen die beslissen over benoeming en bevordering. Maatregelen om het werk beter met het privé-leven te combineren, zijn eveneens noodzakelijk.

Ik zal binnenkort overleggen met VLIR en Vlhora over deze punten, maar de instellingen

zelf moeten beslissen hoe ze het probleem aanpakken. Sommige instellingen staan al veel verder met een gelijkheidsbeleid dan andere, en het is aan de instellingen zelf om een beleid te voeren aangepast aan de eigen noden.

Bij de herziening van het besluit op de jaarverslagen zal aan de rapportering over het gelijkheidsbeleid bij de instellingen een paragraaf worden gewijd. Ook nu al rapporteerden enkele universiteiten hierover in hun jaarverslag.

5. Het criterium "aantal publicaties" speelt in het nadeel van vrouwen, omdat vrouwen gemiddeld gezien over een hele carrière minder publiceren dan mannen. Er zijn verschillende wetenschappelijke studies gebeurd die dat aantonen. Er kunnen verscheidene redenen aangehaald worden waarom vrouwen minder publiceren. Zonder twijfel spelen zwangerschap en zorg voor kinderen een rol, maar ook een ander publicatiegedrag zou aan de basis liggen.

Voor de evaluatie van het wetenschappelijk onderzoek zijn de universiteiten uiteraard zelf bevoegd. Momenteel werkt de VLIR-werkgroep Onderzoek een voorstel uit voor een stelsel van kwaliteitszorg van het wetenschappelijk onderzoek. De criteria die gebruikt zullen worden, staan momenteel nog niet vast, en ik zal de werkgroep erop attent maken dat deze criteria getoetst moeten worden op hun genderneutraliteit.

In het nieuwe BOF-besluit, dat zopas goedgekeurd werd door de Vlaamse regering, wordt het aantal publicaties wel als criterium gebruikt

(BOF : *Bijzonder Onderzoeksfonds – red.*). De verdeelsleutel die voorgesteld werd door de VLIR, koppelt de financiering van het wetenschappelijk onderzoek (voorlopig) voor een klein percentage aan het aantal publicaties en het aantal citaties. Het was zeker niet de bedoeling om hiermee een negatief signaal te geven aan de universiteiten inzake de genderproblematiek. Dat blijkt trouwens uit de toegeving in artikel 5b, waarin gesteld wordt dat de universiteiten in hun beleidsdoelstellingen bijzondere aandacht moeten besteden aan het versterken van de deelname van vrouwen aan het onderzoek. Toch begrijp ik dat, wanneer het belang van het aantal publicaties en citaties voor de financiering nog zal toenemen, dit wel eens negatieve gevolgen zou kunnen hebben voor de benoeming en doorstroming van vrouwen in academische functies. Het is echter zeer moeilijk om een consensus te bereiken rond indicatoren voor kwaliteit van wetenschappelijk onderzoek, die objectief moeten zijn en waarvan de administratieve last zo laag mogelijk moet zijn.

Dit BOF-besluit is maar een voorlopige oplossing, en ik heb nu al de opdracht gegeven aan de VLIR om de sleutel te herzien en de indicatoren te verfijnen. Ik zal erop toezien dat het effect op de carrière van vrouwelijke onderzoekers bekeken wordt bij het uitwerken van een nieuwe sleutel, zoals in een beleid van gender mainstreaming past.

(*Bovenvermelde bijlagen 2 en 3 liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.*)

Bijlage 1 : Academische functies – Vrouwen – Voltijds personeel

KU Leuven	man	vrouw	% vrouwen	RUG	man	vrouw	% vrouwen	VUB	man	vrouw	% vrouwen
Gewoon hoogleraar				Gewoon hoogleraar				Gewoon hoogleraar			
1999	329	10	2,9	1999	106	11	9,4	1999	73	15	17,0
2000	324	11	3,3	2000	125	11	8,1	2000	78	14	15,2
2001	331	12	3,5	2001	125	12	8,8	2001	80	15	15,8
Hoogleraar				Hoogleraar				Hoogleraar			
1999	131	19	12,7	1999	129	8	5,8	1999	50	8	13,8
2000	135	19	12,3	2000	114	8	6,6	2000	51	8	13,6
2001	156	22	12,4	2001	124	9	6,8	2001	49	10	16,9
Hoofddocent				Hoofddocent				Hoofddocent			
1999	154	17	9,9	1999	95	14	12,8	1999	51	12	19,0
2000	155	20	11,4	2000	102	19	15,7	2000	51	14	21,5
2001	187	31	14,2	2001	125	24	16,1	2001	56	14	20,0
Docent				Docent				Docent			
1999	73	24	24,7	1999	147	28	16,0	1999	35	14	28,6
2000	77	22	22,2	2000	158	31	16,4	2000	32	14	30,4
2001	77	20	20,6	2001	163	37	18,5	2001	36	13	26,5
Doctor-assistent				Doctor-assistent				Doctor-assistent			
1999	8	4	33,3	1999	24	9	27,3	1999	9	3	25,0
2000	8	5	38,5	2000	33	10	23,3	2000	10	2	16,7
2001	12	5	29,4	2001	45	14	23,7	2001	8	2	20,0
Assistent (+praktijkass.)				Assistent (+praktijkass.)				Assistent (+praktijkass.)			
1999	250	201	44,6	1999	208	162	43,8	1999	103	64	38,3
2000	215	169	44,0	2000	225	192	46,0	2000	89	70	44,0
2001	226	164	42,1	2001	245	217	47,0	2001	91	70	43,5
UIA	man	vrouw	% vrouwen	RUCA	man	vrouw	% vrouwen	ÛFSIA	man	vrouw	% vrouwen
Gewoon hoogleraar				Gewoon hoogleraar				Gewoon hoogleraar			
1999	47	3	6,0	1999	18	1	5,3	1999	36	2	5,3
2000	46	3	6,1	2000	25	1	3,8	2000	31	2	6,1
2001	45	3	6,3	2001	25	1	3,8	2001	32	2	5,9
Hoogleraar				Hoogleraar				Hoogleraar			
1999	19	2	9,5	1999	26	0	0,0	1999	30	3	9,1
2000	20	2	9,1	2000	16	0	0,0	2000	29	4	12,1
2001	24	4	14,3	2001	16	0	0,0	2001	27	5	15,6
Hoofddocent				Hoofddocent				Hoofddocent			
1999	33	3	8,3	1999	23	2	8,0	1999	29	7	19,4
2000	32	2	5,9	2000	22	2	8,3	2000	31	7	18,4
2001	40	5	11,1	2001	26	4	13,3	2001	27	8	22,9
Docent				Docent				Docent			
1999	6	2	25,0	1999	6	6	50,0	1999	5	2	28,6
2000	9	3	25,0	2000	9	5	35,7	2000	8	2	20,0
2001	8	1	11,1	2001	7	3	30,0	2001	11	3	21,4
Doctor-assistent				Doctor-assistent				Doctor-assistent			
1999	4	1	20,0	1999	3	2	40,0	1999	3	1	25,0
2000	2	2	50,0	2000	4	2	33,3	2000	3	2	40,0
2001	3	1	25,0	2001	6	2	25,0	2001	4	4	50,0
Assistent (+praktijkass.)				Assistent (+praktijkass.)				Assistent (+praktijkass.)			
1999	37	25	40,3	1999	29	16	35,6	1999	35	38	52,1
2000	36	28	43,8	2000	28	20	41,7	2000	44	36	45,0
2001	38	26	40,6	2001	27	18	40,0	2001	38	36	48,6

LUC	man	vrouw	% vrouwen	KU Brussel	man	vrouw	% vrouwen	Totaal	man	vrouw	% vrouwen
Gewoon hoogleraar				Gewoon hoogleraar				Gewoon hoogleraar			
1999	36	4	10,0	1999	10	0	0,0	1999	655	46	6,6
2000	35	3	7,9	2000	10	0	0,0	2000	674	45	6,3
2001	37	3	7,5	2001	10	0	0,0	2001	685	48	6,5
Hoogleraar				Hoogleraar				Hoogleraar			
1999	16	1	5,9	1999	4	1	20,0	1999	405	42	9,4
2000	15	2	11,8	2000	4	1	20,0	2000	384	44	10,3
2001	18	2	10,0	2001	4	1	20,0	2001	418	53	11,3
Hoofddocent				Hoofddocent				Hoofddocent			
1999	13	3	18,8	1999	6	1	14,3	1999	404	59	12,7
2000	9	2	18,2	2000	6	1	14,3	2000	408	67	14,1
2001	9	2	18,2	2001	5	1	16,7	2001	475	89	15,8
Docent				Docent				Docent			
1999	4	2	33,3	1999	1	2	66,7	1999	277	80	22,4
2000	5	4	44,4	2000	1	2	66,7	2000	299	83	21,7
2001	6	6	50,0	2001	2	1	33,3	2001	310	84	21,3
Doctor-assistent				Doctor-assistent				Doctor-assistent			
1999	3	1	25,0	1999	0	0		1999	54	21	28,0
2000	3	0	0,0	2000	1	0	0,0	2000	64	23	26,4
2001	4	1	20,0	2001	1	0	0,0	2001	83	29	25,9
Assistent (+praktijkass.)				Assistent (+praktijkass.)				Assistent (+praktijkass.)			
1999	30	20	40,0	1999	3	4	57,1	1999	695	530	43,3
2000	28	22	44,0	2000	3	4	57,1	2000	668	541	44,7
2001	26	20	43,5	2001	2	3	60,0	2001	693	554	44,4

Academische functies – Vrouwen – Deeltijds personeel

KU Leuven	man	vrouw	% vrouwen	RUG	man	vrouw	% vrouwen	VUB	man	vrouw	% vrouwen
Buitengewoon hoogleraar				Buitengewoon hoogleraar				Buitengewoon hoogleraar			
1999	59	1	1,7	1999	13	0	0,0	1999	4	0	0,0
2000	56	1	1,8	2000	13	0	0,0	2000	7	1	12,5
2001	55	2	3,5	2001	17	2	10,5	2001	6	1	14,3
Gewoon hoogleraar				Gewoon hoogleraar				Gewoon hoogleraar			
1999	0	0		1999	0	0		1999	0	0	
2000	1	0	0,0	2000	0	0		2000	0	0	
2001	3	0	0,0	2001	0	0		2001	0	0	
Hoogleraar				Hoogleraar				Hoogleraar			
1999	85	9	9,6	1999	26	3	10,3	1999	45	4	8,2
2000	94	10	9,6	2000	38	5	11,6	2000	44	3	6,4
2001	79	7	8,1	2001	30	3	9,1	2001	43	2	4,4
Hoofddocent				Hoofddocent				Hoofddocent			
1999	159	20	11,2	1999	68	6	8,1	1999	78	12	13,3
2000	150	26	14,8	2000	51	4	7,3	2000	73	13	15,1
2001	117	23	16,4	2001	49	5	9,3	2001	71	11	13,4
Docent				Docent				Docent			
1999	172	52	23,2	1999	58	18	23,7	1999	115	28	19,6
2000	197	56	22,1	2000	57	18	24,0	2000	117	31	20,9
2001	170	55	24,4	2001	73	19	20,7	2001	135	37	21,5
Doctor-assistent				Doctor-assistent				Doctor-assistent			
1999	7	5	41,7	1999	2	3	60,0	1999	5	6	54,5
2000	4	5	55,6	2000	1	3	75,0	2000	3	4	57,1
2001	3	6	66,7	2001	3	2	40,0	2001	3	4	57,1
Assistent (+praktijkass.)				Assistent (+praktijkass.)				Assistent (+praktijkass.)			
1999	167	172	50,7	1999	135	114	45,8	1999	115	72	38,5
2000	209	215	50,7	2000	142	122	46,2	2000	131	82	38,5
2001	226	210	48,2	2001	150	125	45,5	2001	135	82	37,8

UUA	man	vrouw	% vrouwen	RUCA	man	vrouw	% vrouwen	ÛFSIA	man	vrouw	% vrouwen
Buitengewoon hoogleraar				Buitengewoon hoogleraar				Buitengewoon hoogleraar			
1999	3	0	0,0	1999	0	0		1999	1	0	0,0
2000	3	0	0,0	2000	0	0		2000	1	0	0,0
2001	3	0	0,0	2001	0	0		2001	0	0	
Gewoon hoogleraar				Gewoon hoogleraar				Gewoon hoogleraar			
1999	0	0		1999	0	0		1999	2	0	0,0
2000	0	0		2000	0	0		2000	1	0	0,0
2001	2	0	0,0	2001	0	0		2001	3	0	0,0
Hoogleraar				Hoogleraar				Hoogleraar			
1999	9	3	25,0	1999	3	0	0,0	1999	20	3	13,0
2000	8	3	27,3	2000	4	0	0,0	2000	18	2	10,0
2001	10	3	23,1	2001	2	0	0,0	2001	16	2	11,1
Hoofddocent				Hoofddocent				Hoofddocent			
1999	54	5	8,5	1999	14	2	12,5	1999	29	0	0,0
2000	50	6	10,7	2000	13	1	7,1	2000	27	0	0,0
2001	46	6	11,5	2001	14	1	6,7	2001	27	0	0,0
Docent				Docent				Docent			
1999	14	5	26,3	1999	22	1	4,3	1999	16	4	20,0
2000	26	9	25,7	2000	28	2	6,7	2000	14	7	33,3
2001	29	10	25,6	2001	26	2	7,1	2001	13	7	35,0
Doctor-assistent				Doctor-assistent				Doctor-assistent			
1999	1	0	0,0	1999	0	0		1999	0	2	100,0
2000	0	0		2000	1	0	0,0	2000	0	0	
2001	0	0		2001	0	1	100,0	2001	0	1	100,0
Assistent (+praktijkass.)				Assistent (+praktijkass.)				Assistent (+praktijkass.)			
1999	25	15	39,0	1999	11	12	52,2	1999	11	22	66,7
2000	28	15	34,9	2000	9	11	55,0	2000	9	20	69,0
2001	27	14	34,1	2001	4	13	76,5	2001	18	21	53,8
LUC	man	vrouw	% vrouwen	KU Brussel	man	vrouw	% vrouwen	Totaal	man	vrouw	% vrouwen
Buitengewoon hoogleraar				Buitengewoon hoogleraar				Buitengewoon hoogleraar			
1999	2	0	0,0	1999	1	0	0,0	1999	83	1	1,2
2000	2	1	33,3	2000	1	0	0,0	2000	83	3	3,5
2001	1	0	0,0	2001	1	0	0,0	2001	83	5	5,7
Gewoon hoogleraar				Gewoon hoogleraar				Gewoon hoogleraar			
1999	0	0		1999	0	0		1999	2	0	0,0
2000	0	0		2000	0	0		2000	2	0	0,0
2001	0	0		2001	0	0		2001	8	0	0,0
Hoogleraar				Hoogleraar				Hoogleraar			
1999	15	1	6,3	1999	0	0		1999	203	23	10,2
2000	13	1	7,1	2000	0	0		2000	219	24	9,9
2001	11	1	8,3	2001	0	0		2001	191	18	8,6
Hoofddocent				Hoofddocent				Hoofddocent			
1999	2	2	50,0	1999	21	7	25,0	1999	425	54	11,3
2000	4	5	55,6	2000	20	6	23,1	2000	388	61	13,6
2001	2	3	60,0	2001	16	5	23,8	2001	342	54	13,6
Docent				Docent				Docent			
1999	25	8	24,2	1999	2	1	33,3	1999	424	117	21,6
2000	25	3	10,7	2000	9	5	35,7	2000	473	131	21,7
2001	20	2	9,1	2001	8	7	46,7	2001	474	139	22,7
Doctor-assistent				Doctor-assistent				Doctor-assistent			
1999	0	0		1999	2	1	33,3	1999	17	17	50,0
2000	1	1	50,0	2000	1	1	50,0	2000	11	14	56,0
2001	1	0	0,0	2001	1	0	0,0	2001	11	14	56,0
Assistent (+praktijkass.)				Assistent (+praktijkass.)				Assistent (+praktijkass.)			
1999	8	4	33,3	1999	6	9	60,0	1999	478	421	46,8
2000	7	4	36,4	2000	9	7	43,8	2000	544	476	46,7
2001	7	5	41,7	2001	8	8	50,0	2001	575	478	45,4

Vraag nr. 118
van 9 juli 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Taalgebruik in bestuurszaken – VCT-adviezen

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
 Vraag nr. 118
 van 9 juli 2002
 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
 Blz. 671

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 121
van 9 juli 2002
van de heer KRIS VAN DIJCK

Nederlandstalig onderwijs Brussel – Bijzondere regelingen

In de loop der jaren zijn er een heel aantal specifieke maatregelen genomen die het Nederlandstalig onderwijs in Brussel een andere, meer voordelige regeling bieden. Zo is er ook in het onlangs goedgekeurde GOK I-decreet een aparte regeling opgenomen voor het Nederlandstalig onderwijs in Brussel (Artikel VI. 4, 4° : "Het aantal punten van scholen in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad wordt vermenigvuldigd met een door de Vlaamse Regering vastgelegde coëfficiënt, die ten minste gelijk is aan 1 en ten hoogste gelijk is aan 1,5") (GOK : gelijke onderwijskansen). Daarnaast zijn er natuurlijk ook nog steeds aparte programmatie- en rationalisatienormen.

Om mij hiervan een volledig beeld te kunnen vormen, zou ik de minister volgende vragen willen stellen.

1. Wat zijn de redenen om voor het Nederlandstalig onderwijs in Brussel een aparte regeling uit te werken ?
2. Welke "aparte regelingen" voor Brussel werden in de loop der jaren uitgewerkt ?

Waren deze regelingen altijd in het voordeel van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel ?

3. Is het correct te stellen dat de "Brusselnorm" al deze voordelen verzamelt, of wordt met de "Brusselnorm" één specifieke regeling bedoeld ?
4. Komen deze aparte regelingen voldoende tegemoet aan de specifieke situatie van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel ? Wat moet er nog worden gerealiseerd ?
5. Wat is de gemiddelde klasgrootte van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel ?

Verschilt die met de gemiddelde klasgrootte in Vlaanderen ? En indien een opsplitsing wordt gemaakt naar onderwijsniveau, -net en -richting (algemeen secundair onderwijs, technisch secundair onderwijs, beroepssecundair onderwijs, kunstsecundair onderwijs).

6. Zijn er grote verschillen tussen klassen/scholen in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest ? Waar zitten die en hoe komt dit ?
7. Hoe zit het met het buitengewoon onderwijs (BUO) in Brussel ? Hoeveel scholen zijn er ? Van welk net ? Basisonderwijs of buitengewoon secundair onderwijs ? Welke types worden er aangeboden ?
8. Wat zijn de meest opvallende bevindingen bij de februaritelling 2002 voor het Nederlandstalig basis- en secundair onderwijs in Brussel ?

Zijn er trendbreuken met het verleden en zo ja, welke ? Kunnen de volledige cijfers en gegevens van de februaritelling 2002 worden meegeedeeld ?

Antwoord

Basisonderwijs

1. Brusselse GOK-benadering

Sinds 1991 wordt in Vlaanderen een onderwijsvoorrangsbeleid (OVV) gevoerd om de integratie van kansarme migrantenkinderen te bevorderen. Het GOK I-decreet integreert dit OVV-project in één globaal ondersteuningsaanbod.

Overeenkomstig het thans opgeheven OVB-besluit werd het aantal extra lestijden berekend door op het aantal doelgroep leerlingen een coëfficiënt groter dan één toe te passen. Voor Brussel werd toen al een meer gunstige coëfficiënt toegepast. Door het gelijkheidsdecreet wordt deze gunstmaatregel verlengd.

2. In tegenstelling tot de basisscholen in Vlaanderen zijn de programmatienormen en rationalisatienormen voor scholen en vestigingsplaatsen in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad die van de geïsoleerde scholen en vestigingsplaatsen in gemeenten met minder dan 75 inwoners per km². Dit betekent dat de gunstige normen van toepassing zijn op de Nederlandstalige basisscholen in Brussel.

Daarnaast zijn er afzonderlijke lestijdenscalen vastgelegd voor het gewoon kleuter- en lager onderwijs in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. Deze schalen zijn gunstiger in de Brusselse scholen tot 116 leerlingen. Vanaf de 116de leerling zijn de lestijdenscalen identiek.

De vestigingsplaatsen van scholen voor gewoon basisonderwijs worden bovendien steeds afzonderlijk geteld voor de berekening van het lestijdenpakket (terwijl in Vlaanderen in een school met verschillende vestigingsplaatsen de leerlingen van alle vestigingsplaatsen samengeteld worden als ze minder dan 2 km van elkaar liggen).

In het GOK I-decreet is er, zoals reeds eerder gesteld, een aparte regeling opgenomen voor het Nederlandstalig onderwijs in Brussel, maar ook het onderwijsvoorrangsbeleid dat tot eind vorig schooljaar van toepassing was, kende een gunstiger regeling voor de Brusselse basisscholen. Er werd in het gewoon basisonderwijs een gunstiger coëfficiënt toegepast voor een leerling- onderwijsvoorrang dan in Vlaanderen.

De aparte regelingen waren aldus altijd in het voordeel van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel.

3. Met de "Brusselnorm" worden enkel de gunstiger programmatie- en rationalisatienormen bedoeld, en niet een verzameling van al deze voordelen.
4. De lagere normen voor programmatie en rationalisatie en de gunstiger lestijdenscalen zijn in-

dertijd ingevoerd om het Nederlandstalig onderwijs in Brussel een kans te geven.

Of al deze specifieke maatregelen voldoende zijn, zal ten gronde aan bod komen tijdens de discussies over de hertekening van het onderwijslandschap. Ik wil immers de komende twee jaar een aantal maatregelen nemen die het draagvlak van de basisscholen moeten verhogen. Ik zal hierbij rekening houden met de ligging van de scholen.

Het Nederlandstalig onderwijs in Brussel neemt daarbij uiteraard een bijzondere plaats in.

5. Gemiddelde in het Nederlandstalig basisonderwijs in Brussel op 1 september 2000

a) Het gemiddelde wordt berekend : aantal leerlingen gedeeld door (aantal lestijden gedeeld door 24).

b) Kleuteronderwijs : 12.548 lestijden : 24 = 523 ambten FTE, 8.860 kleuters : 523 ambten = 16,94 gemiddeld per klas.

N.B. In februari is het kleuteraantal met circa 1.000 gestegen in vergelijking met september. Het aantal "beschikbare" leerkrachten blijft evenwel ongeveer constant, zodat het klasgemiddelde vanaf februari stijgt tot 18,97 (9.919 kleuters : 523 ambten).

c) Lager onderwijs : 17.686 lestijden : 24 = 767 ambten FTE, 11.808 leerlingen : 737 ambten = 16,02 gemiddeld per klas.

(FTE : fulltime equivalent – red.)

6. Verschillen en verklaring van de verschillen

De verschillen zijn duidelijk merkbaar en worden verklaard door enerzijds uitsluitend de "Brusselse lestijdenpakketten" tot +/- de 85ste leerling en de 50ste kleuter, en anderzijds de Brusselse afzonderlijke telling per vestigingsplaats.

Lagere scholen of vestigingsplaatsen tot +/- 78 leerlingen kunnen zes klassen organiseren, wat neerkomt op een klasgemiddelde van 13,00 leerlingen.

Kleuterscholen of -vestigingsplaatsen tot 35 kleuters kunnen drie klassen organiseren, wat neerkomt op een klasgemiddelde van 11,67.

Secundair onderwijs

1. Specificiteit van de Brusselse situatie

Net zoals in een aantal steden in Vlaanderen bestaat de leerlingenpopulatie in bepaalde Brusselse scholen en wijken uit een groot aantal kinderen en jongeren van allochtone origine. De hiermee gepaard gaande problematiek is in wezen niet verschillend van die van de andere regio's in Vlaanderen die met dezelfde problematiek geconfronteerd worden.

Uit contacten met de onderwijsactoren in het Brusselse is gebleken dat de specificiteit van de onderwijssituatie in Brussel voornamelijk hierin bestaat dat voor meer en meer leerlingen het Nederlands enkel als schooltaal fungeert. Niet alleen thuis is de omgangstaal vaak een andere taal dan het Nederlands – meestal het Frans – maar ook in de dagelijkse omgang, op straat, in winkels, in de buurt en allerlei diensten. Gevolg is dat voor deze leerlingen het Nederlands niet altijd gezien wordt als een maatschappelijk relevante taal : de functionaliteit van het Nederlands wordt onvoldoende ervaren.

Deze situatie komt in geen andere stad in Vlaanderen voor en kan natuurlijk de schoolmotivatie in negatieve zin beïnvloeden, wat leidt tot een inperking van het leerpotentieel en ook de kansen op leerachterstanden vergroot.

Een andere eigenheid betreft de meertaligheid en het multiculturalisme, die kenmerkend zijn voor een hoofdstad met internationale roeping. Naast de concurrentie van de Franstalige scholen is er ook nog de concurrentie van de vele internationale scholen, die een leerlingenpotentieel hebben dat ook naar Nederlandstalige scholen zou kunnen komen. Deze scholen rekruteren niet alleen in de EG-instellingen en internationale bedrijven. (*EG : Europese Gemeenschap – red.*)

We mogen evenmin uit het oog verliezen dat de Nederlandstalige bevolking in Brussel een minderheid is naast vele andere minderheden. We staan dus voor een dubbele uitdaging : naast een stevig onderwijsaanbod om te kunnen optornen tegen het Franstalig en Europees onderwijs is er nood aan een continue interne kwaliteitsbewaking van het Nederlandstalig onderwijs van Brussel.

2. Specifieke maatregelen voor Brussel

Voor het voltijds gewoon secundair onderwijs

- Het decreet van 14 juli 1998 op het secundair onderwijs voorziet in meer rationalisatienormen voor de Brusselse scholen (art. 48, 2°, 49, 2°, 50, § 1, 2°).
- De leerlingencoëfficiënten van de Brusselse scholen gelegen in een scholengemeenschap waarop de omkadering uitgedrukt in uren-leraar wordt berekend, worden voor de tweede tot en met de vierde graad van het secundair onderwijs verhoogd met 0,20 en voor de eerste graad met 0,10 (besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1990 tot vastlegging van het pakket "uren-leraar" in het voltijds secundair onderwijs, art. 4, § 2, 8°).
- Scholen die aan bepaalde voorwaarden voldoen, komen in aanmerking voor zogenaamde minimumpakketten : het desbetreffend aantal uren-leraar is gunstiger dan de berekening van leerlingencoëfficiënten zou opleveren.

Er zijn drie categorieën van minimumpakketten, variërend in omvang. De scholen in Brussel zijn ondergebracht in de tweede categorie.

- Het decreet van 14 juli 1998 op het secundair onderwijs : splitsing van instellingen zonder tot meer instellingen te leiden (= herstructurering), is voor Brussel aan een meer gunstige norm onderworpen (art. 25, 3, b.).

Voor het deeltijds secundair onderwijs

- Het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs II : de oprichtingsnorm voor een centrum van deeltijds beroepssecundair onderwijs in Brussel bedraagt 18 regelmatige leerlingen (art. 70, § 1), terwijl de gewone norm vastgesteld is op 25 regelmatige leerlingen.
- Een centrum voor deeltijds beroepssecundair onderwijs in Brussel kan een betrekking van coördinator organiseren zodra 35 (gewone norm = 50 leerlingen) regelmatige leerlingen geteld worden (besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1990 houdende de inrich-

ting van het deeltijds beroepssecundair onderwijs).

Wat het buitengewoon secundair onderwijs betreft

- Het koninklijk besluit nr. 439 van 11 augustus 1986 houdende rationalisatie en organisatie van het buitengewoon onderwijs voorziet eveneens in bepaalde meer voordelige programmatie- en rationalisatienormen.

Voor het buitengewoon secundair onderwijs zijn er geen speciale Brusselse normen van toepassing voor het bepalen van de lesuren en urenpakketten : het BUSO werkt op zich al met bijzonder gunstige normen.

(*BUSO : buitengewoon secundair onderwijs – red.*)

3. De term "Brusselnorm" wordt doorgaans gebruikt om het geheel van gunstmaatregelen aan te duiden die betrekking hebben op de oprichting of instandhouding van scholen en/of structuren en op de wijze waarop de personeelsformatie van deze scholen bepaald wordt.
4. Met bovenvermelde maatregelen – deze zijn er niet allemaal ineens gekomen maar werden geleidelijk aan genomen na contact en in overleg met de lokale onderwijsverstrekkers – streeft de Vlaamse regering ernaar om aan de Nederlandstalige onderwijsinstellingen in Brussel de nodige middelen toe te kennen om ondanks de complexe onderwijssituatie degelijk onderwijs te kunnen organiseren.

Gezien het globaal genomen groeiende succes van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel meen ik te mogen stellen dat deze maatregelen zeker hun uitwerking niet missen.

Tot voor enkele jaren was de daling van het aantal leerlingen in het Nederlandstalig secundair onderwijs in Brussel sterker dan in Vlaanderen. Deze neerwaartse trend lijkt nu te zijn gestopt.

Meer dan het basisonderwijs heeft het secundair onderwijs in Brussel te kampen met het soms negatieve beeld dat van de hoofdstad opgehangen wordt in de media. Daarnaast is er de zware concurrentie van de secundaire scholen in de Vlaamse Rand en ook het feit dat het onderwijsaanbod vrij onevenwichtig is, met een opvallende dominantie van het ASO. Dit kan allicht het relatief klein percentage leerlingen van allochtone afkomst – in vergelijking met het Franstalig onderwijs alleszins – in het Nederlandstalig secundair onderwijs verklaren.

- 5 en 6. Het departement vraagt bij de scholen geen informatie op m.b.t. de klasgroottes.
7. Op niveau van het buitengewoon secundair onderwijs zijn er in het Brusselse vijf scholen : twee vrije gesubsidieerde, twee officieel gesubsidieerde en één school van het Gemeenschaps-onderwijs.

Het buitengewoon secundair onderwijs wordt niet zozeer onderverdeeld in types, maar wel in opleidingsvormen (OV). Er zijn vier opleidingsvormen, die in Brussel allemaal aangeboden worden.

8. Volgens de februaritelling van 2002 waren er in de Nederlandstalige secundaire scholen in het Brusselse 11.729 leerlingen : 11.345 in het gewoon secundair onderwijs en 384 in het BUSO

Ten opzichte van de voorgaande schooljaren kan men spreken van een status-quo :

- schooljaar 2000-2001 : 11.746, waarvan 385 in het BUSO
- schooljaar 1999-2000 : 11.666, waarvan 373 in het BUSO
- schooljaar 1998-1999 : 11.880, waarvan 386 in het BUSO
- schooljaar 1997-1998 : 12.091, waarvan 394 in het BUSO.

Brusselse Hoofdstedelijke gewest / Vlaamse Rand

1. *Buitengewoon basisonderwijs*

Net	Schoolnr	Naam	Straat	Nr	Postcode	Gemeente	Type 1	Type 2	Type 3	Type 4	Type 5	Type 6	Type 7	Type 8	Type Internaat	Semi- internaat	Andere
Gemeenschaps	3301	MPIGO	Koning Albertlaan	181	1120	Neder-Over-Heembeek	ja	ja		ja					ja	ja	BHG
Gemeenschaps	3327	BSBOGO	Is. Meyskensstraat	75	1780	Wemmel	ja							ja			Taalgrens-gemeente
Officieel	25262	GGLSBO	Itterbeekselaan	226	1070	Anderlecht	ja	ja						ja			OVB BHG
Officieel	25271	GGBSBO	Dilbeekstraat	1	1082	Sint-Aghatha-Berchem			ja	ja		ja	ja		ja	ja	BHG
Officieel	25296	GGLSBO	H. Familieplein	1	1200	Sint-Lam-brechts-Woluwe	ja							ja			BHG
Vrij	25247	GVBSBO	Molenbeeksestraat	173	1020	Laken	ja	ja									BHG
Vrij	25254	GVLSBO	Vandermootstraat	52	1080	Sint-Jans-Molenbeek								ja			OVB BHG
Vrij	25288	GVBSBO	G. Henrilaan	278	1200	Sint-Lam-brechts-Woluwe							ja		ja	ja	BHG

BHG : Brusselse Hoofdstedelijke gewest

OVB : observatiecentrum

N.v.d.r.

MPIGO : medisch-pedagogisch instituut van het gemeenschapsonderwijs

BSBOGO : basisschool voor buitengewoon onderwijs van het gemeenschapsonderwijs

GGLSBO : gesubsidieerde gemeentelijke lagere school voor buitengewoon onderwijs

GGBSBO : gesubsidieerde gemeentelijke basisschool voor buitengewoon onderwijs

GVLSBO : gesubsidieerde vrije lagere school voor buitengewoon onderwijs

GVBSBO : gesubsidieerde vrije basisschool voor buitengewoon onderwijs

2. *Buitengewoon secundair onderwijs*

Gemeenschapsonderwijs

Nr.	Gemeente +adres telefoonnummer	OV	Type	Afdelingen
27193	SSBOGO Koning Albertlaan 181 1120 Brussel (Neder-over- Heembeek) 02/262.02.60 Fax 02/268.84.40	1	2,4	

Officieel gesubsidieerd onderwijs

Nr.	Gemeente +adres telefoonnummer	OV	Type	Afdelingen
27359	Officieel gesubsidieerde BUSO-school Huidevetterstraat 41 1000 Brussel 02/512.14.75 Fax 02/511.59.44	3	1,4	grafische, plastische en kunst- technieken lederbewerking metaalbewerking schilderen, behangen, garne- ren en stofferen
27383	Officieel gesubsidieerde BUSO-school Dilbeekstraat 1 1080 Sint-Agatha-Berchem 02/465.58.96 fax 02.465.67.11	2 3	6,7 6,7	metaalbewerking textiel tuinbouw verkoop-en kantoortechnieken

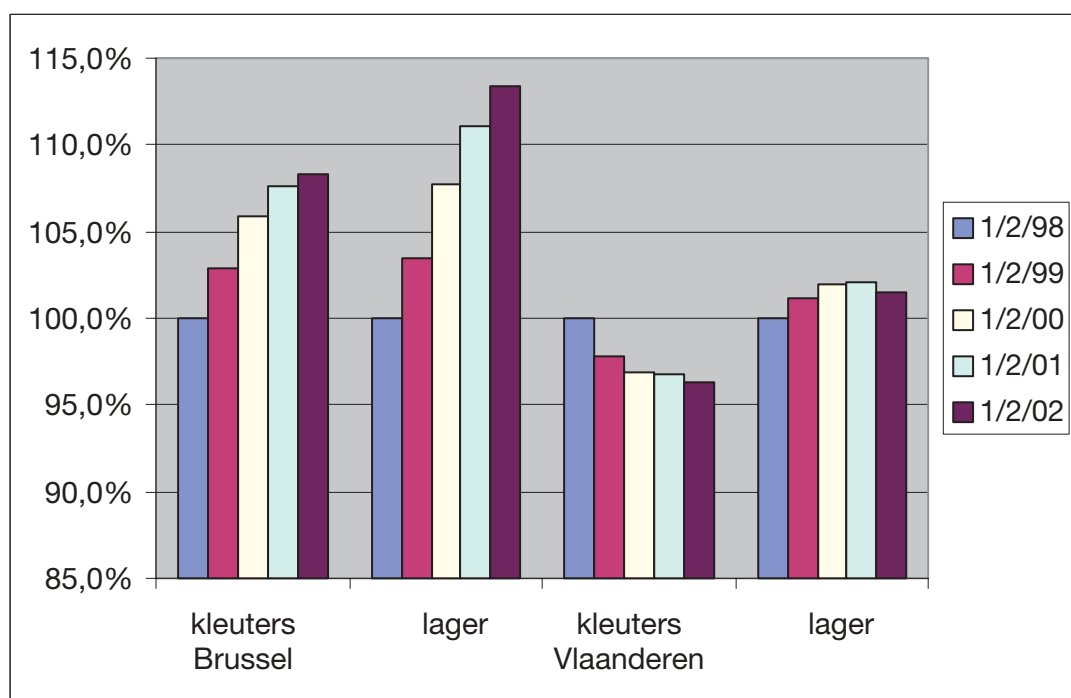
Vrij gesubsidieerd onderwijs

Nr.	Gemeente +adres telefoonnummer	OV	Type	Afdelingen
27367	Cardijnschool Mathieu Desmaréstraat 1020 Brussel 02/478.03.33 fax 02/478.53.77	1 2 3	2 2 1,3	gezins- en nijverheidstechnieken schilderen, behangen, garneren en stofferen voeding
27391	Koninklijk Instituut voor Doven en Blinden Georges Henrilaan 278 1200 Sint-Lambrechts-Woluwe 02/735.40.85 fax 02/733.24.63	1 2 3	6 6,7 6,7	gezins- en nijverheidstechnieken- verkoop- en kantoortechnieken
		4	6,7	1ste graad : 1ste jaar A en 2de jaar moderne en wetenschappen 2de graad : ASO – economie- wetenschappen en TSO – handel-talen

Leerlingenevolutie

	Brussel		Vlaanderen	
	kleuters	lager	kleuters	lager
1/2/98	9.212	10.679	237.622	391.395
1/2/99	9.478	11.045	232.448	396.014
1/2/00	9.752	11.505	230.235	399.027
1/2/01	9.910	11.867	230.058	399.476
1/2/02	9.980	12.111	228.941	397.381

	Brussel		Vlaanderen	
	kleuters	lager	kleuters	lager
1/2/98	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
1/2/99	102,9%	103,4%	97,8%	101,2%
1/2/00	105,9%	107,7%	96,9%	101,9%
1/2/01	107,6%	111,1%	96,8%	102,1%
1/2/02	108,3%	113,4%	96,3%	101,5%

Vraag nr. 122
van 18 juli 2002
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Wetenschappelijke onderzoekers – Stimuli

Er was een tijd dat de "braindrain" van jonge afgestudeerden aan onze universiteiten bezorgdheid wekte, omdat een aantal uitstekende en veelbelovende elementen moeilijk kon weerstaan aan de lokroep van grote multinationale bedrijven, meestal gevestigd in Noord-Amerika. Niet weinigen hebben er carrière gemaakt en zich in hun sector als baanbrekers ontpopt.

Zij dragen niet bij tot de ontwikkeling van een hoogwaardige activiteit in onze eigen research en industrie, noch bezorgen zij aan onze eigen economie een belangrijke toegevoegde waarde, nadat zij nochtans in de beste omstandigheden hier hun studies konden verrichten en voltooiën.

Een betere valorisatie van de doctoraatstitel kan wellicht een stimulus zijn om in eigen land of ten minste binnen de Europese Unie hun kennis en ervaring ten dienste te stellen.

1. Welke maatregelen werden reeds genomen ten gunste van de researchers om hen aan te moedigen zich verder toe te leggen op de ontwikkeling van hun kennis ?
2. Hoeveel doctoraatsdiploma's met thesis werden de jongste jaren door de Vlaamse universitaire instellingen afgeleverd ?

Welke financiële stimuli worden hun aangeboden ?

3. Tot welke conclusies is men gekomen tijdens een Europees colloquium, in de lente gehouden, met het oog op de centralisatie van informatie aangaande de postdoctoraten in de lidstaten van de Unie ?

Werd reeds een strategie bepaald binnen de Vlaamse Gemeenschap om een integratie te verzekeren binnen de Europese research ?

4. Andere researchers, niet in het bezit van een doctoraatsdiploma, leveren op hun niveau ook een bijdrage tot de ontwikkeling van nieuwe of verbeterde producten.

In welke mate worden zij aangemoedigd ?

Antwoord

1. Zowel de vorige als de huidige Vlaamse regering hebben meer middelen vrijgemaakt voor wetenschappelijk onderzoek. Op die manier werd de financiële structuur van het Vlaams onderzoeksbesteding fors versterkt. Aan meer jonge afgestudeerden wordt de mogelijkheid geboden hun opleiding voort te zetten door het zelfstandig verrichten van onderzoek met het oog op het behalen van een doctoraat.

Na het behalen van een doctorstitel verlaten een groot aantal onderzoekers de universiteit om hun loopbaan elders verder uit te bouwen, onder meer in de Vlaamse industrie. Een aantal onderzoekers wordt de mogelijkheid geboden na het behalen van hun doctorstitel hun loopbaan aan een Vlaamse universiteit voort te zetten. Hiervoor zijn er een aantal mogelijkheden, waarvan de belangrijkste zijn :

- een mandaat van postdoctoraal onderzoeker bij het FWO Vlaanderen ;
- een mandaat van postdoctoraal onderzoeker bij het IWT Vlaanderen, waarbij bijzondere aandacht wordt besteed aan de valorisatie van resultaten naar de Vlaamse industrie ;
- een mandaat van doctor-assistent aan een universiteit. Deze mandaten worden gefinancierd met de werkingssubsidies ;
- een mandaat van postdoctoraal onderzoeker gefinancierd met middelen uit het Bijzonder Onderzoeksfonds, dat de Vlaamse overheid aan elke universiteit beschikbaar stelt om een eigen onderzoeksbeleid te voeren ;
- bovendien zijn er bij diverse "onderzoeksprojecten" gefinancierd door het FWO, het IWT Vlaanderen en de middelen van het Bijzonder Onderzoeksfonds plaatsen van postdoctoraal onderzoeker beschikbaar.

(FWO : Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek ; IWT : Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk Technologisch Onderzoek in de Industrie – red.)

Sedert 1996 is het aantal betrekkingen voor postdoctoraal onderzoeker bijna verdubbeld. Hiermee beschikt Vlaanderen over een belangrijk kennispotentieel. Een aantal van deze postdoctorale onderzoekers zal na het beëindigen van het mandaat aangesteld worden in het

ZAP-kader en op die manier zowel instaan voor het onderwijs als voor de verdere uitbouw van het universitair onderzoek. Immers, Vlaanderen staat voor een dubbele uitdaging : enerzijds bijkomend ZAP-leden aanstellen om het onderzoek dat gefinancierd kan worden met de stijgende onderzoeksbegroting te organiseren en anderzijds, als gevolg van de generatiewissel, de vrijkomende ZAP-formatieplaatsen invullen met hooggekwalificeerde onderzoekers (*ZAP : zelfstandig academisch personeel – red.*).

Om deze eerste uitdaging te beantwoorden, heeft de Vlaamse regering tijdens deze legislatuur eveneens inspanningen gedaan om het aantal ZAP-formatieplaatsen uit te breiden. Hier toe worden de universitaire werkingssubsidies in de periode 2001-2004 jaarlijks met meer dan 6 miljoen euro verhoogd. Daarnaast heeft de

overheveling van de onderzoekers in vast dienstverband bij het FWO Vlaanderen naar de universitaire ZAP-formatie enige financiële ruimte geschapen voor bijkomende ZAP-formatieplaatsen.

Niet alle personen die aangesteld worden als postdoctorale onderzoeker zetten na het beëindigen van dit mandaat hun loopbaan aan de universiteit voort, zij gaan ook naar de industrie om hun onderzoeksexpertise te gebruiken zowel in het onderzoek als in diverse andere functies.

2. De voorbije vijf jaar hebben de Vlaamse universiteiten 3.239 diploma's van doctor afgeleverd (per universiteit en per jaar) :

Instelling	1996-1997	1997-1998	1998-1999	1999-2000	2000-2001
Katholieke Universiteit Brussel	–	2	2	1	6
Katholieke Universiteit Leuven	270	332	261	313	334
Limburgs Universitair Centrum	13	11	21	14	15
Universiteit Antwerpen	72	65	70	78	76
Universiteit Gent	156	175	172	183	217
Vrije Universiteit Brussel	69	87	69	80	75
Totaal	580	672	595	669	723

Bron : databank tertiair onderwijs vanaf 1998-1999 / Statistisch Jaarboek VLIR 1996-1997/1997-1998

De stijging weerspiegelt de stijging van de onderzoeksbudgetten voor de universiteiten.

Nagenoeg alle promovendi aan onze universiteiten ontvangen een salaris als assistent (1.334,7 FTE) of genieten een doctoraatsbeurs toegekend door het FWO Vlaanderen (ongeveer 600), via het IWT-systeem van specialisatiebeurzen (ongeveer 610), of door de universiteit zelf middels financiering met middelen van het Bijzonder Onderzoeksfonds, het Vlaams Interuniversitair Instituut voor Biotechnologie, het vijfde kaderprogramma van de EU, het FWO Vlaanderen of het IUAP-programma (*FTE : fulltime equivalent ; EU : Europese Unie ; IUAP : interuniversitaire attractiepolen – red.*). Het bedrag van de beurs stemt grosso modo overeen met het nettosalaris van een assistent. Een beurs is belastingvrij. De bursalen zijn volledig in orde met de sociale zekerheid.

3. Het is mij en mijn administratie niet duidelijk over welke Europese conferentie de Vlaamse volksvertegenwoordiger het heeft in zijn vraag.

De integratie van gegevens over het wetenschappelijk potentieel in internationale organisaties zoals de EU en de OESO verloopt via de federale overheid (*OESO : Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling – red.*). Immers, op grond van artikel 6bis, § 2, 6° van de Bijzondere Wet op de Hervorming van de Instellingen, is de federale overheid bevoegd voor het bijhouden van een permanente inventaris van het wetenschappelijk potentieel van het land volgens de regels vastgelegd in een samenwerkingsakkoord.

De Vlaamse overheid is actief betrokken bij de informatieuitwisseling op Europees niveau via deelname aan conferenties en seminars.

Op het vlak van de integratie van de gegevens in een Europees verband heb ik geen weet van problemen.

4. Naast de postdocs en de promovendi hebben de universiteiten nog heel wat jonge onderzoekers in dienst die contractonderzoek verrichten in opdracht van de overheid (beleidsgericht en beleidsonderstunend onderzoek) en van het bedrijfsleven, of die projectonderzoek doen gefinancierd door het IWT (het programma generisch basisonderzoek aan de universiteiten).

De Vlaamse regering heeft het beleidsondersteunend onderzoek geherstructureerd van kortlopende onderzoeksprojecten naar de vorming van steunpunten met een structurele financiering van vijf jaar, zodat de aangeworven onderzoekers een onderzoeksspecialisatie kunnen uitbouwen. Dit kan leiden tot een doctoraatsproefschrift.

Ook voor dit soort onderzoek maakt de Vlaamse regering extra middelen vrij.

Vraag nr. 132
van 14 augustus 2002
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Beleidsrelevant onderzoek – Steunpunten

In februari 2001 heeft de Vlaamse regering de regeling goedgekeurd voor de erkenning en subsidiëring van de steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek.

1. Welke steunpunten zijn momenteel erkend en worden gesubsidieerd ?

Op basis van welke criteria is de selectie verlopen ?

Wat is de duurtijd van de erkenning ?

2. Wat is de stand van zaken betreffende de resultaten van dit beleidsrelevant onderzoek ?
3. Is er een evaluatie gepland van deze resultaten ? Zo ja, wanneer en wie is hiervoor verantwoordelijk ?

Antwoord

1. Naar aanleiding van het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 2001 houdende de re-

geling van de procedure en de voorwaarden van erkenning en subsidiëring van de steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek zijn twaalf steunpunten erkend : "Bestuurlijke organisatie in Vlaanderen", "Duurzame landbouw", "Gelijkheidsbeleid", "Loopbanen doorheen onderwijs naar arbeidsmarkt", "Milieu en gezondheid", "Milieubeidswetenschappen", "O&O-statistieken", "Ondernemersschap, ondernemingen en innovatie", "Re-creatief Vlaanderen", "Sport, beweging en gezondheid", "Toerisme en recreatie" en "Verkeersveiligheid" (*O&O : onderzoek en ontwikkeling – red.*).

De steunpunten worden gevormd door één of meerdere onderzoeksgroepen uit één of meerdere Vlaamse universiteiten, die samen gedurende een langere periode wetenschappelijke ondersteuning bieden aan de Vlaamse overheid. De steunpunten zullen wetenschappelijk onderzoek leveren rond thema's die door de Vlaamse overheid beschouwd worden als relevant en prioritair voor beleidsvoorbereiding en beleidsevaluatie. Daarnaast doen zij ook aan kennisoverdracht, het opbouwen van gegevensverzamelingen en het uitvoeren van gegevensanalyses.

Voor elk thema is een lastenboek opgesteld, goedgekeurd door de Vlaamse regering, dat de procedure voor erkenning en subsidiëring beschrijft.

De administratie Wetenschap en Innovatie kreeg de opdracht de ontvangen voorstellen te registreren, de ontvankelijkheid te controleren en hierover te rapporteren. De verdere administratieve selectieprocedure werd toevertrouwd aan een externe consultant.

Per thema zijn er voor de inhoudelijke beoordeling van de ontvankelijke voorstellen twee beoordelingscommissies : een wetenschappelijke beoordelingscommissie en een beoordelingscommissie van beleidsmedewerkers. De samenstelling en de werking van deze commissies en de door hen gebruikte beoordelingscriteria vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger terug in VR/2001/02.06/DOC.0505, goedgekeurd op de vergadering van de Vlaamse regering van 8 juni 2001 (VR/PV/2001/23 – punt 17). Ik noem ze hier kort : "wetenschappelijke waarde", "inbreng van ervaring en expertise", "relevantie en bruikbaarheid voor het beleid", "beheersmatige aanpak" en "materiële en logistieke inbreng".

Een eerste oproep tot voorstellen werd op 4 mei 2001 in het Belgisch Staatsblad gepubli-

ceerd. Voor vier thema's werd een tweede oproep gelanceerd op 7 september 2001.

De beslissing van de Vlaamse regering voor de erkenning van de steunpunten gebeurde op basis van een advies, dat is opgesteld op basis van de beoordelingen door de commissies. Met de erkende steunpunten zijn, op basis van onderhandelingen, beheersovereenkomsten afgesloten met een looptijd van 1 oktober 2001 tot en met 31 december 2006, overeenkomstig de bepalingen in artikel 9 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 2001 houdende de regeling van de procedure en de voorwaarden van erkenning en subsidiëring van de steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek.

Voor elk steunpunt wordt een stuurgroep opgericht. De functioneel bevoegde minister en zijn/haar administratie staan in voor de contacten met het steunpunt en de werking van de voor elk steunpunt opgerichte stuurgroepen. De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming is bevoegd voor de algemene coördinatie van het beleid met betrekking tot de steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek.

2. Vermits de steunpunten slechts zeer recentelijk opgestart zijn en het eerstvolgende jaarverslag verwacht wordt tegen maart 2003, zijn er nog geen resultaten bekend.

Vanzelfsprekend zijn alle steunpunten bezig met de uitvoering van de meerjarenplanning en wordt het werk opgevolgd door de stuurgroepen.

3. Het door de Vlaamse regering goedgekeurde lastenboek vermeldt dat de activiteiten van elk steunpunt opgevolgd worden door een stuurgroep. De functioneel bevoegde minister ordent de werkzaamheden van de stuurgroep. De stuurgroep heeft als opdracht de uitgevoerde jaaractiviteiten en de planning voor het komende jaar te toetsen aan het meerjarenplan. De stuurgroep kan hierover aanbevelingen geven aan het steunpunt en aan de functioneel bevoegde ministers.

Elk steunpunt legt aan de Vlaamse regering een jaarverslag voor met de uitgevoerde activiteiten en de planning voor het volgende werkingsjaar. Op basis van deze jaarverslagen kan de stuurgroep, in overleg met het steunpunt, beslissen de geplande werkzaamheden voor het volgende jaar aan te passen en/of bij te sturen.

De beheersovereenkomsten vermelden dat de steunpunten onderworpen worden aan een globale evolutie in het laatste jaar van de beheersovereenkomst. Deze evaluatie betreft de twee dimensies die de werking van het steunpunt moeten bepalen, met name de wetenschappelijke waarde en de beleidsrelevantie. Daarnaast kan de Vlaamse regering beslissen om tussentijdse evaluaties van de werking van een steunpunt door te voeren.

**Vraag nr. 133
van 14 augustus 2002
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

*Wetenschappelijke en technologische samenwerking
– Evaluatie*

Zie :
Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening
Vraag nr. 161
van 14 augustus 2002
van mevrouw Marijke Dillen
Blz. 658

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister voor Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

**Vraag nr. 135
van 21 augustus 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Specialisatiejaren SO – Europese ontwikkelingen

De specialisatiejaren van de derde graad en de leerjaren van de vierde graad voltijds secundair onderwijs kwamen niet aan bod naar aanleiding van de Bologna-akkoorden, alhoewel het hier in feite ook om volwaardig onderwijs gaat, in de praktijk zelfs beschouwd wordt als een vorm van "hoger" onderwijs.

"In het licht van de Europese onderwijsontwikkelingen zal de onderwijsoverheid de plaats en de rol van dit tertiair onderwijs buiten het hoger onderwijs opnieuw bekijken", aldus de minister op 31 januari 2002 in haar antwoord op mijn vraag om uitleg (Handelingen Commissievergadering nr. 109 van 31 januari 2002, 21-24).

Welke stappen zijn hiertoe reeds gedaan in verband met het cultureel samenwerkingsverdrag met Nederland enerzijds en de Europese onderwijsontwikkelingen anderzijds ?

Antwoord

De zevende specialisatiejaren maken op dit ogenblik integraal deel uit van het secundair onderwijs. Het ligt niet in mijn bedoeling om in de toekomst iets aan die inbedding te wijzigen.

Ook voor de vierde graad voltijds secundair onderwijs zie ik momenteel geen reden om de inbedding ervan in het secundair onderwijs te veranderen.

Leerlingen krijgen na het succesvol beëindigen van het eerste leerjaar van de vierde graad het diploma van secundair onderwijs. Dit geeft hen toegang tot het hoger onderwijs. Een beslissing over een nieuwe inbedding voor de resterende jaren van de vierde graad kan enkel worden genomen nadat de positie van de graduaatsopleidingen is uitgeklaard en nadat er een procedure is afgesproken voor de accreditatie van dergelijke opleidingen. Dit moet dan uiteraard worden bekeken in het ruimere kader van de gehele herstructurering van het hoger onderwijs.

Vraag nr. 136 van 21 augustus 2002 van de heer CARL DECALUWE

Dodehoekspiegels – Overheidsinitiatieven (2)

Zie :
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 142
van 21 augustus 2002
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 696

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 137 van 28 augustus 2002 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

"Geneesheer-specialist" – Genderperspectief

In wetteksten, koninklijke besluiten, ... verwijst men geregeld naar termen als "geneesheer-specialist" en "huisarts".

De term geneesheer-specialist komt oubollig over en beantwoordt zeker niet meer aan de maatschappelijke realiteit. Vanuit genderperspectief is dit trouwens helemaal voorbijgestreefd.

Naar aanleiding van eerdere vragen hierover verklaarde de minister dat de universitaire opleidingen zouden worden aangepast, waardoor de academische graad effectief de benaming "arts-specialist" zou kunnen krijgen.

Wat is de stand van zaken m.b.t. deze opleidingen en de bijbehorende concrete naamgeving van de titel ?

Antwoord

Op Vlaams niveau is reeds sinds 1991 een aangepaste terminologie ingevoerd en spreekt men van de academische graden van kandidaat-arts, arts en huisarts binnen het studiegebied geneeskunde. In het voortgezet academisch onderwijs bestaan er specialisatieopleidingen die leiden tot de academische graad van "gediplomeerde in de gespecialiseerde studies" (GGS), bijvoorbeeld de specialisatieopleiding in de arbeidsgeneeskunde.

De term "geneesheer-specialist" is een beroepstitel. De bepaling van de beroepstitels behoort uitsluitend tot de federale bevoegdheid. Het koninklijk besluit van 25 november 1991 heeft de lijst van de bijzondere beroepstitels voor de beoefenaars van de geneeskunde vastgelegd. Deze lijst spreekt nog steeds van huisarts en geneesheer-specialist. Zolang deze lijst niet aangepast wordt, zal ook in andere koninklijke besluiten die verband houden met de problematiek de term van geneesheer-specialist voorkomen, omdat dit de officiële beroepstitel is.

Zo vinden we deze term ook terug in het koninklijk besluit van 16 maart 1999 dat de academisering van de specialisatieopleiding in de geneeskunde vastlegt. Op Vlaams niveau werken de universitei-

ten momenteel aan deze academisering. De bevoegdheid op Vlaams niveau in deze problematiek strekt zich niet uit tot het uitreiken van de beroepstitels en de benamingen, maar beperkt zich tot de organisatie van een academisch onderdeel van de opleiding.

Zo leidt op federaal niveau de specialisatieopleiding in de arbeidsgeneeskunde nog steeds tot de beroepstitel van "geneesheer-specialist in de arbeidsgeneeskunde". De academische GGS-opleiding in de arbeidsgeneeskunde betreft de eerste twee jaren (het academische gedeelte) van deze beroepsopleiding.

Zolang op federaal niveau het bovenvermelde koninklijk besluit dat de beroepstitels vastlegt niet aangepast wordt, zal de officiële beroepstitel "geneesheer-specialist" blijven voorkomen in de Vlaamse regelgeving.

**Vraag nr. 140
van 4 september 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Alternatieve geneeskunde – Kwaliteitsbewaking opleidingen

Door de wet van 29 april 1999 betreffende de niet-conventionele praktijken inzake de geneeskunde, de artsenijbereidkunde, de kinesitherapie, de verpleegkunde en de paramedische beroepen, werd een officiële erkenning gegeven aan een aantal met naam genoemde en een aantal nog niet met naam genoemde praktijken.

Als niet-conventionele praktijken worden de homeopathie, de chiropraxie, de osteopathie en de acupunctuur in wetteksten reeds vermeld.

1. Bestaan er inmiddels opleidingen/bijscholingen in het onderwijs voor deze niet-conventionele praktijken en zo ja, waar ?
2. Hoe gebeurt in Vlaanderen de kwaliteitsbewaking van de opleidingen/bijscholingen homeopathie, chiropraxie, osteopathie en acupunctuur ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vogels (vraag nr. 271) en Vanderpoorten (nr. 140).

Antwoord

De wet van 29 april 1999 beschouwt als niet-conventionele praktijk de homeopathie, de osteopathie, de chiropraxie en de acupunctuur.

Voor de toepassing van de wet is de totstandkoming van een paritaire commissie "niet-conventionele praktijken" cruciaal. Deze paritaire commissie zal een kamer hebben per niet-conventionele praktijk. De Koning zal uiteindelijk op advies van de paritaire commissie de voorwaarden vaststellen voor de individuele registratie van de beoefenaars. Het is de bevoegde kamer die eerst advies uitbrengt bij de paritaire commissie. De bedoelde voorwaarden kunnen ook te maken hebben met de vooronderstelde genoten opleiding. Alle uitvoeringsbesluiten kunnen geen uitwerking hebben zonder bij wet bekrachtigd te zijn. De helft van de leden van de bedoelde kamers van de paritaire commissie zijn beoefenaars van de bedoelde niet-conventionele praktijk en worden voorgedragen door een erkende beroepsvereniging. Het is de Koning die de voorwaarden vaststelt onder welke een vereniging van beroepsuitoefenaars in aanmerking komt voor erkenning. De Koning heeft op 4 juli 2001 de criteria vastgesteld, die betrekking moeten hebben op de rechtspersoonlijkheid, de ledenlijst en de verbintenis om deel te nemen aan wetenschappelijk onderzoek en aan een externe evaluatie.

Het officieel registreren van de beoefenaars van de niet-conventionele praktijken is, wegens het nog niet bestaan van de paritaire commissies, zeker niet in de komende maanden te verwachten. Dit staat bovendien los van de vraag of de bedoelde beoefenaars dan in een Riziv-profiel zullen kunnen fungeren (dus tegen terugbetalingstarieven) (*Riziv : Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering – red.*). Daarmee is ook duidelijk gesteld dat vandaag helemaal niet bekend is welke opleiding(en) als basisvoorwaarde in aanmerking zal (zullen) komen. Men kan ten hoogste verwijzen naar buitenlandse situaties, maar de vergelijking is vaak uitermate moeilijk.

Geheel afgezien van het ontbreken van welke juridische basis dan ook om de niet-conventionele praktijken officieel gestalte te geven in België, c.q. Vlaanderen, bestaan er wel verenigingen die zich aanmelden als representatief en die de door hen gepropageerde niet-conventionele praktijk willen bevorderen. Vaak hebben deze beoefenaars een opleiding genoten in het buitenland of bij een

privé-instelling, waarvan het bona fide karakter niet steeds vaststaat.

De beoefenaars kunnen zich nochtans een titel aanmeten, omdat deze (eventuele) titel thans helemaal niet beschermd noch gereguleerd is, althans niet in België.

Met deze gegevens op de achtergrond is het duidelijk dat er momenteel geen Vlaamse opleidingen bestaan die kunnen leiden tot het behalen van een van de betrokken titels. Er is dan ook nog geen sprake van kwaliteitsbewaking van deze opleidingen.

**Vraag nr. 141
van 4 september 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Verpleegkundigen – Beroepstitels

Het koninklijk besluit (KB) nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de geneeskunst, de verpleegkunde, de paramedische beroepen en de geneeskundige commissies heeft een grote impact op het onderwijssysteem van de gemeenschappen. Elke verandering aan KB nr. 78 moet dan ook aandachtig opgevolgd worden.

Voormalig federaal minister Aelvoet wilde de bijzondere beroepstitels afschaffen en vervangen door beroepsbekwaamheid. Deze beroepsbekwaamheid zal na alle bijscholingen gegeven worden. Hierdoor zal er geen verschil meer zijn tussen langdurige en korte opleidingen. Zo zouden de opleiding intensieve zorg-spoed (900 uur) en de andere opleiding spoed met een 250-tal uur op eenzelfde manier gehonoreerd worden.

Beroepsbekwamingen en beroepstitels worden tot nu toe via het onderwijs sociale promotie georganiseerd. De studies doen verpleegkundigen of op eigen kosten, of in afspraak met de werkgever. Vaak moet men in deze periode zijn werk al dan niet volledig stopzetten, met loonverlies.

In Vlaanderen stelden beroepsverenigingen en hogescholen een beroeps- en opleidingsprofiel op voor verpleegkundigen, dat goedgekeurd werd door de Raad voor het Hoger Onderwijs van de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR). In het kader van de Bolognabesprekingen zou dit als voortgezette opleiding na de bachelor kunnen gezien worden.

Nu wou de voormalige federale minister naar verluidt in dit KB ook de voorwaarden voor de titels

en bekwamingen van andere specialiteiten veranderen. Dit zal een grote invloed hebben op het onderwijs in de gemeenschappen.

1. Werd de minister gecontacteerd over deze mogelijke verandering van het KB nr. 78 ?
2. Zijn er reeds plannen om de specialiteit na het behalen van de beroepstitel gegradueerde verpleegkundige in te passen in de Bolognahervormingen van het hoger onderwijs ?
3. Waar kunnen de opleiding vierde graad en de specialisaties voor gediplomeerde verpleegkundigen – sommige specialisaties gelden zowel voor gegradueerde als voor gediplomeerde verpleegkundigen – in het kader van de Bologna-akkoorden worden gevolgd ?

Antwoord

Ter aanvulling van de informatie wil ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger er eerst over informeren dat de titel van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 gewijzigd werd en nu luidt : "betreffende de uitoefening van de gezondheidsberoepen" (wet van 10 augustus 2001, Belgisch Staatsblad van 1 september 2001).

Verder wil ik graag de drie gestelde vragen beantwoorden.

1. De federale minister bevoegd voor volksgezondheid heeft mij in de voorbije jaren geregeld geraadpleegd over en op de hoogte gehouden van bepaalde evoluties in de gezondheidszorg.

Wanneer wijzigingen in deze regelgeving aanleiding zouden kunnen geven tot opleidingseisen, dan zullen we daar zeker rekening mee houden. De voorwaarde is nochtans dat deze wijzigingen inderdaad formeel doorgevoerd zijn, wat tot op heden niet het geval is.

Bij wijze van voorbeeld : in de komende weken volgt een overleg over de "zorgkundige" en de "logistiek assistent" in ziekenhuizen en zorginstellingen die de federale regering in het genummerd besluit wil invoeren.

2. Voorzover het verkrijgen van beroepsbekwamingen in de toekomst een bijkomende opleiding zou vergen die men met een graad moet afsluiten, is de meest waarschijnlijke vorm om dit te realiseren de creatie van een bacheloropleiding die men enkel kan volgen na het behalen van

een eerste bachelorgraad. Dat althans volgens de principes die opgenomen zijn in het ontwerp van structuurdecreet dat ik weldra in het Vlaams Parlement zal neerleggen. Datzelfde ontwerp voorziet echter ook in de mogelijkheid voor het uitreiken van postgraduaatgetuigschriften na de succesvolle afronding van een opleidingstracject van ten minste 20 studiepunten.

Deze bepaling is ingeschreven precies met het oog op een verdere professionalisering of verbreding, c.q. verdieping, van competenties verworven bij de afronding van een bacheloropleiding, zonder daarom een specifieke graad te moeten behalen.

- Indien de beoogde beroepsbekwaamheden ook behaald zouden mogen worden door gediplomeerde verpleegkundigen, dan ontstaat een nieuwe situatie, die we dan verder zullen onderzoeken. Het aanbod van het hoger onderwijs zal zich evenwel beperken tot de gediplomeerden van dat hoger onderwijs.

Misschien is een samenwerking tussen een hogeschool en een centrum voor volwassenenonderwijs in dat geval een mogelijkheid.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 79
van 9 juli 2002
van de heer DIDIER RAMOUDT

Vlaamse Kust – Promotie in Groot-Brittannië

Recentelijk werd de afvloeiing van 40 werknemers bij de firma Hoverspeed aangekondigd, de enige nog vanuit Oostende opererende kanaalferrydienst. Tevens kondigde Hoverspeed aan de lijn gedurende de wintermaanden volledig stop te zetten.

Als reden daarvoor wordt vermeld dat de lijn gedurende de wintermaanden structureel verlieslatend is, mede door de concurrentiestrijd met andere rederijen. De Britten haken massaal af, aldus Hoverspeed, die daarbij ook kritiek levert op de toeristische diensten, die amper inspanningen zouden doen om de Vlaamse Kust in Groot-Brittannië te promoten.

- Klopt het dat er ten aanzien van de Britten weinig inspanningen worden geleverd om onze kust te promoten en zo ja, waarom ?
- Zo neen, op welke manier gebeurt dit dan, eventueel in samenspraak met de provinciale diensten, en op welke manier wordt de impact van deze promotie geëvalueerd ?
- Wat is het huidige aandeel van Britse toeristen in het totaalcontingent dat onze kust bezoekt ?

Antwoord

- Er worden wel degelijk inspanningen geleverd om onze kust ook in Groot-Brittannië te promoten via alle kanalen die ons hiervoor ter beschikking staan (acties richting pers en trade).
- Dit gebeurt in samenwerking met Westtoer en de kustgemeenten. De middelen worden ingepast in het "Partners in Promotion-programma", waarbij we ernaar streven de Vlaamse middelen door de inbreng van Britse partners te verdubbelen.

De impact hiervan wordt geëvalueerd aan de hand van de boekingscijfers die via deze campagne worden gerealiseerd.
- Het huidige aandeel van Britse toeristen in het totaalcontingent dat onze kust bezoekt, is 6,6 % (overnachtingscijfers 2001 NIS : 404.396 overnachtingen van Britten t.o.v. 6.068.114 in het totaal) (NIS : Nationaal Instituut voor de Statistiek – red.).

Vraag nr. 83
van 9 juli 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Actieplan Vlaamse Rand – Toerisme

- In het Actieplan 2001 van de Vlaamse regering voor de Vlaamse Rand wordt melding gemaakt van de oprichting van een toeristische koepelorganisatie "De Gulden Gordel", waarin de drie regionale verenigingen voor vreemdelingenverkeer (VVV) als intergemeentelijke samenwerkingsvorm participeren en investeren.

Werd dit voornemen reeds verwezenlijkt ?

2. Tevens is er in het plan sprake van de uitbouw van streekbezoekerscentra in Halle, Tervuren en Grimbergen.

Wat is hierbij de stand van zaken ?

3. Ten slotte wordt vooropgesteld dat lokale gemeentelijke diensten voor toerisme in de Rand geoptimaliseerd en waar nodig begeleid zullen worden tot hun erkenning door Toerisme Vlaanderen.

Hoeveel dergelijke diensten werden er ondertussen geoptimaliseerd ?

Hoeveel daarvan hebben een erkenning door Toerisme Vlaanderen verkregen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Landuyt (vraag nr. 83) en Van Grimbergen (nr. 124).

Gecoördineerd antwoord

Het luik "toerisme" in het Actieplan Vlaamse Rand werd opgesteld in overleg met Toerisme Vlaams-Brabant, de toeristische federatie van de provincie Vlaams-Brabant, en is gebaseerd op het "Ontwikkelingsplan voor Toerisme en Recreatie Vlaams-Brabant 2001-2006".

Essentieel daarin is dat de provincie Vlaams-Brabant toeristisch geprofileerd en gepromoot wordt via haar grote toeristische entiteiten : de kunststad Leuven en de regio's Hageland en Groene Gordel. Hiermee past Toerisme Vlaams-Brabant zich in de marketingstrategie van Toerisme Vlaanderen in, om Vlaanderen te promoten via zijn macroproducten : kust, kunststeden en regio's.

1. Toerisme Vlaams-Brabant bereidt de oprichting van de regionale koepelorganisatie "Groene Gordel" voor.

De regionale VVV's "Dijleland" en "Pajottenland en Zennevallei" hebben zich reeds akkoord verklaard om zich in dit samenwerkingsverband in te schakelen.

Voor het noord-westen wordt de oprichting voorbereid van een regionale VVV met Grimbergen als ankerpunt.

2. In Halle en Tervuren is die uitbouw verzekerd via de werking van de regionale infokantoren

voor toerisme. In Grimbergen functioneert een lokaal infokantoor.

De gemeente Grimbergen heeft zich na overleg met Toerisme Vlaams-Brabant principieel akkoord verklaard om dit lokale kantoor uit te bouwen tot een regionaal infokantoor en wordt hierin momenteel begeleid door de regiocoördinatoren van Toerisme Vlaams-Brabant, in nauw overleg met Toerisme Vlaanderen.

3. De optimalisatie van de gemeentelijke diensten voor toerisme in de Rand is gepland. Dit zal een essentieel element vormen van de strategische planning voor de Groene Gordel (een gedetailleerd strategisch plan – richtinggevend voor een periode van vijf jaar – ter uitvoering van voornoemd "Ontwikkelingsplan voor Toerisme en Recreatie Vlaams-Brabant 2001-2006") en een taak voor de in 2002 aangeworven regiocoördinatoren in overleg met Toerisme Vlaanderen.

In de planning van Toerisme Vlaams-Brabant is dit opgenomen voor de periode 2003-2004, nadat het proces voor de opmaak van het strategisch plan gefinaliseerd is.

Vraag nr. 86 van 18 juli 2002 van mevrouw MARIJKE DILLEN

Toeristische promotie – Internet

Voor het kusttoerisme heeft de minister in zijn Kustactieplan budgetten vrijgemaakt voor de creatie van een website "kust".

1. Heeft de minister ook projecten uitgewerkt voor de creatie van een website met betrekking tot de verschillende kunststeden die Vlaanderen rijk is ? Ook voor deze steden kan het internet worden gebruikt als ondersteuning en versterking van de traditionele promotie-instrumenten.

Op welke wijze krijgt dit vanuit het departement van de minister ondersteuning ?

Welke financiële middelen worden hiervoor uitgetrokken ?

2. Werden in het kader van Brugge 2002, Culturele Hoofdstad van Europa, bijzondere initiatieven genomen en ondersteund met betrekking tot de verschillende mogelijkheden die het in-

ternet biedt ter ondersteuning van de traditionele promotie ?

Wat is de inhoud van deze eventuele initiatieven ?

Welke financiële middelen zijn hiervoor vrijgemaakt ?

Antwoord

- Ik heb, zoals aangekondigd in de Beleidsnota 1999-2004, het initiatief genomen tot een versnelde integratie van informatica- en communicatietechnologie in de werking van Toerisme Vlaanderen (*Stuk 156 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*). Een nieuwe en vooral interactieve website maakt als deelproject van het strategisch informaticaplan van Toerisme Vlaanderen één van de kernprojecten uit. Het internet neemt als marketinginstrument immers een steeds belangrijker plaats in een geïntegreerde en toeristische marketingpolitiek in.

De nieuwe website van Toerisme Vlaanderen zal al de informatie bevatten die nodig is voor de dienstverlening ten aanzien van potentiële bezoekers. Als belangrijke pijler van de buitenlandse marketing zal de toeristische relevante informatie over de kunststeden via deze site ontsloten worden.

Ten behoeve van de realisatie van deze nieuwe website ontwikkelt Toerisme Vlaanderen – met de medewerking van de diverse toeristische actoren en diensten voor toerisme – een nieuwe toeristische productdatabank, die hiervoor als basis zal dienen. In februari 2002 ging de projectrealisatie effectief van start. Het project zal ongeveer één jaar in beslag nemen. In het totaal werd voor de realisatie van de productdatabank en voor de basiswebsite van Toerisme Vlaanderen een bedrag van ongeveer 770.000 euro begroot.

Ondertussen blijven de huidige website van Toerisme Vlaanderen (www.visitflanders.com), die in juni 1999 gefinaliseerd werd, en de hieraan gekoppelde marktgeïntegreerde websites, ontwikkeld door de buitenlandkantoren van Toerisme Vlaanderen, uiteraard actief.

- Brugge 2002 was de rode draad en hét thema in de marketingacties van 2001 en 2002. Zoals voor de vorige evenementen van de viersterrencategorie (Van Dyck 1999, Mode 2001) heeft

Toerisme Vlaanderen de coördinatie opgenomen van de buitenlandse marketing van het evenement en adviseerde ze evenzeer voor de communicatie en marketing op de binnenlandse markt. De afspraken hieromtrent werden vastgelegd in een samenwerkingsovereenkomst tussen Brugge 2002 en Toerisme Vlaanderen. Hierin werd ook overeengekomen dat Toerisme Vlaanderen voor specifieke uitgaven een tegemoetkoming ter waarde van maximaal 500.000 euro zou reserveren, gespreid over de begroting van 2001 en 2002.

De VZW Brugge 2002 heeft een eigen website ontwikkeld, die in de brede communicatie met het publiek – in meerdere talen – voorzigt, alsook de ticketverkoop voor de evenementen. Toerisme Vlaanderen heeft als vanzelfsprekend links gelegd vanuit al haar eigen actieve websites naar de site van Brugge 2002.

Vraag nr. 87 van 14 augustus 2002 van de heer JOHAN SAUWENS

Sport – Werkgelegenheidsprojecten

Zie :
Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden
Vraag nr. 8
van 14 augustus 2002
van de heer Johan Sauwens
Blz. 720

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Guy Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden.

Vraag nr. 88 van 14 augustus 2002 van mevrouw MARIJKE DILLEN

VDAB-computeropleidingen – Stand van zaken

Uit gegevens van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) uit 2001 blijkt dat vijftig procent van de Vlaamse werkzoekenden nog nooit een computer heeft gebruikt of gebruik heeft gemaakt van het internet.

1. De VDAB nam begin 2001 de beslissing om te starten met een basisopleiding "omgaan met de computer en het internet".

Wat is hierbij de stand van zaken ?

Worden deze cursussen, zoals gepland, nu aangeboden in heel Vlaanderen ?

Zo neen, waarom niet ?

2. De VDAB kondigde aan op jaarbasis 15.000 cursisten te willen opleiden.

Werd deze doelstelling bereikt ?

Hoeveel cursisten hebben in 2001 en de eerste helft van 2002 deze cursus gevolgd ? Indien mogelijk een opsplitsing per provincie.

Is de mogelijkheid volledig operationeel dat de werkzoekende die de cursus heeft gevolgd, na de opleiding gedurende een maand een computer kan lenen voor internetgebruik ?

Welke voorwaarden worden hierbij gesteld ?

Maken veel cursisten gebruik van deze mogelijkheid ? Wat zijn hier de cijfers ?

3. Deze basisopleiding is gereserveerd voor werkzoekenden.

Is er reeds een beslissing genomen om het project ook toegankelijk te maken voor werknemers ?

Wat is hier de stand van zaken ?

4. Welke financiële ondersteuning wordt door het departement van de minister aan dit project gegeven ?

Antwoord

1. Op 5 maart 2001 werd het project "Aangename kennismaking met de computer" opgestart.

Dit project spitst zich toe op het verwerven van basisvaardigheden ICT op het niveau van de persoonlijke vaardigheden, waartoe ook sleutelkwalificaties als lezen, schrijven en rekenen behoren (*ICT : informatie- en communicatietechnologie – red.*). Sinds 9 april 2002 is dit project operationeel in heel Vlaanderen.

2. Onderstaande tabel biedt een overzicht van het aantal bereikte deelnemers : in 2001 voor de periode maart tot en met december, in 2002 voor de periode januari tot en met juli.

LKC	Totaal 2001	Jan t.e.m. juli 2002	Provincie	Totaal
Antwerpen	426	394	Antwerpen	2.812
Turnhout	508	437		
Mechelen	519	528		
Leuven	236	270	Vlaams-Brabant	1.591
RDB Brussel	38	105		
Vilvoorde	540	402		
Hasselt	580	395	Limburg	2.071
Tongeren	713	383		
Aalst	410	312	Oost-Vlaanderen	2.912
Gent	829	498		
Sint-Niklaas	468	395		
Brugge	546	403	West-Vlaanderen	2.659
Kortrijk	542	363		
Oostende	442	363		
Totaal	6.797	5.248		12.045

(LKC : lokaal klantencentrum – red.)

Het referentiecijfer 15.000 betreft de maximale bezettingsgraad voor de leermobiel op jaarbasis. De cijfers als **bijlage** bewijzen dat de participatie stijgt (2002 betreft immers slechts eerste jaarhelft), maar dat de maximale capaciteitsbezetting nog niet bereikt is. Deze cijfers houden ook geen rekening met de werkzoekenden die bereikt werden in het kader van de uitbesteding.

Het (tijdelijk) uitlenen van een internettoestel (type Compaq Clipper) is sinds begin september 2001 mogelijk in heel Vlaanderen. Elk LKC beschikt over 140 internettoestellen om uit te lenen. Oorspronkelijk was deze actie beperkt tot werkzoekenden van specifieke kansengroepen die in een eerste fase de opleiding "Aangename kennismaking met de computer" gevolgd hebben.

Uit een analyse van de lage participatiegraad die vastgesteld werd tijdens de eerste maanden bleek dat :

- de betaling van een waarborgsom van 2.000 frank (49,58 euro) door de werkzoekenden als een belangrijke financiële drempel werd ervaren,
- het concept en de mogelijkheden van een "internettoestel" onvoldoende bekend

waren bij de kandidaten (verwachtingspatroon naar de functionaliteiten van een personal computer).

Om de toegang tot de actie te bevorderen, werd :

- met het behoud van de prioriteit voor werkzoekenden uit specifieke kansengroepen de actie uitgebreid naar alle werkzoekenden die een VDAB-opleiding volgen of gevolgd hebben, of een sollicitatietraining volgen,
- het betalen van een waarborg vervangen door een verklaring op eer,
- extra aandacht besteed aan lokale communicatieacties en demonstraties van de internettoestellen.

Bijkomende voorwaarden zijn dat :

- de werkzoekende thuis niet beschikt over een pc en internetverbinding,
- de werkzoekende thuis beschikt over een telefoonverbinding (Belgacom of Telenet).

In onderstaande tabel vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van het aantal ontleningen in de periode september 2001 t.e.m. juli 2002.

LKC	Totaal 2001	Jan t.e.m. juli 2002	Provincie	Totaal
Antwerpen	0	46	Antwerpen	309
Turnhout	67	125		
Mechelen	0	71		
Leuven	0	42	Vlaams-Brabant	230
RDB Brussel	2	103		
Vilvoorde	0	83		
Hasselt	63	152	Limburg	432
Tongeren	39	178		
Aalst	18	97	Oost-Vlaanderen	383
Gent	63	159		
Sint-Niklaas	0	46		
Brugge	59	86	West-Vlaanderen	410
Kortrijk	0	97		
Oostende	0	168		
Totaal	311	1.453		1.764

3. Zoals aangegeven, werd voor deze opleiding prioriteit gegeven aan de doelgroep van de werkzoekenden. De vraag om deze opleiding ook toegankelijk te maken voor werknemers is geleidelijk op gang gekomen.

In 2001 waren er in totaal 128 werknemers die deze basisopleiding gevolgd hebben. In 2002 zullen, in het kader van de uitbestedingsprojecten "Basisvaardigheden ICT" 7.300 werknemers dergelijke basisopleiding kunnen volgen. Het is evident dat de VDAB deze basisopleiding ook kan aanbieden aan werknemers.

Daarnaast wordt, op mijn initiatief, samenwerking gezocht met de sectororganisatie om mijn project nog verder uit te breiden voor werknemers. Deze samenwerking kan dan verankerd worden in de sectorconvenants.

4. In 2001 werd voor dit project een budget van 3.344.635,36 euro (134.922.256 frank) ter beschikking gesteld voor :

- de aankoop van de mobiele computernetwerken en internettoestellen,
- de operationele kosten en technische support van de leermobielen en de internettoestellen,
- de tegemoetkoming in de communicatiekosten voor de internettoestellen,
- extra administratieve ondersteuning.

In 2002 werd voor dit project een budget van 524.240,31 euro (21.873.920 frank) ter beschikking gesteld voor :

- de aankoop van reservemateriaal,
- de operationele kosten en technische support van de leermobielen en de internettoestellen,
- de tegemoetkoming in de communicatiekosten voor de internettoestellen,
- extra administratieve ondersteuning.

Bijlage 1 : achtergrondinformatie m.b.t. het project.

In het kader van dit project worden mobiele computernetwerken (leermobielen) ingezet voor opleiding op diverse locaties (zowel intern als extern) ;

dit met de bedoeling om de instapdrempel tot een absoluut minimum te herleiden. Deze formule biedt immers de mogelijkheid om een flexibele organisatievorm te ontwikkelen, zowel wat de samenstelling van de deelnemersgroepen betreft, als naar de locatie en het tijdstip waarop de opleiding plaatsvindt. Dit veronderstelt uiteraard een directe samenwerking met de verenigingen en andere organisaties op lokaal niveau.

Een leermobiel bestaat uit een draadloos computernetwerk met een server, portable pc's voor de deelnemers (12) en een trainer en alle benodigde randapparatuur, zoals een modem, printer en data-projector. Het geheel kan worden opgeborgen in twee mobiele racks (flight cases), die met een kleine bestelwagen vervoerd kunnen worden. In totaal werden in veertien leermobielen voorzien, zodat elk LKC (13), en ook het VDAB-centrum in Brussel beschikken over de nodige infrastructuur voor de uitvoering van dit project in de respectieve regio's.

De opleiding als zodanig is opgevat als een doe-training. Gedurende vier halve dagen worden deelnemers die nog niet vertrouwd zijn met het gebruik van ICT, begeleid om concrete vaardigheden te verwerven in drie grote toepassingsgebieden, met name :

- het gebruik van een pc en andere courante terminals en apparaten (zoals de WIS-paal en de kaartlezer voor Proton en SIS),
- communicatie met gebruik van ICT (bv. e-mail),
- basisgebruik internet.

(WIS : Werkinformatiesysteem ; SIS : Sociaal Informatiesysteem – red.)

Het leer materiaal dat speciaal voor dit project ontwikkeld werd, en bijna volledig digitaal is, bestaat uit :

- een cd-rom met een computersimulatie die de deelnemers op een aangename manier introduceert in het gebruik van de Windowswerkomgeving en de computer zelf als instrument,
- Powerpointpresentaties die de praktijkgerichte toelichting van andere deelaspecten visueel ondersteunen,
- een assortiment van digitale oefeningen (bv. voor tekstverwerking, rekenblad),

- een homepage voor het project, de Internetverkenner, met een 700-tal sites die thematisch gegroepeerd staan en de deelnemers toelaten om na driemaal doorklikken een site met informatie vinden die aansluit bij hun persoonlijke belangstelling, wat een eerste "positieve" ervaring met het internet verzekert.

Daarnaast is er ook :

- een kaartlezer beschikbaar om het gebruik van elektronische kaarten te oefenen,
- een beknopte handleiding met basisinformatie en praktische tips.

Het geheel is erop gericht om het gebruik van ICT voor de deelnemers toegankelijk te maken en hen

eerste positieve ervaringen te laten opdoen, wat op zijn beurt de zelfwerkzaamheid van de deelnemers op dit vlak aanwakkert en hen uitnodigt om zich daar verder in bij te scholen, al dan niet in een formele opleidingscontext.

In dit verband past ook de mogelijkheid voor werkzoekenden om, gedurende een periode van een maand, een internettoestel te lenen voor gebruik thuis (type Compaq Clipper).

Bijlage 2 : aantal deelnemers aan de opleiding in 2001

In onderstaande tabel vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een meer gedetailleerd overzicht van de doelgroepen die in 2001 bereikt werden.

Deelnemers	Totaal	Mannen	Vrouwen	%
Algemeen totaal	6.979	2.286	4.551	66,4 % vrouwen
Categorie				
WZ	6.669	2.247	4.422	66,3 % vrouwen
WN eigen verzoek	82	24	58	70,7 % vrouwen
WN op vraag WG	46	15	31	67,4 % vrouwen
Leeftijd				
<25 jaar	782	334	448	57,2 % vrouwen
25-45 jaar	3.511	1.095	2.416	68,8 % vrouwen
>45 jaar	1.962	713	1.249	63,6 % vrouwen
Nationaliteit				Totaal
Belgisch	5.908	1.837	4.071	86,9 %
Andere EG	116	55	61	1,7 %
Niet-EG	773	394	379	11,4 %
Studieniveau				
Lager onderwijs	3.151	1.060	2.091	46,3 %
Hoger sec. onderwijs	1.860	438	1.422	27,3 %
Middenstandsopleiding	197	64	133	2,9 %
Buitenlands onderwijs	1.087	542	545	15,9 %
HOBU	276	72	204	4,0 %
Universitair onderwijs	187	91	96	2,7 %

(WZ : werkzoekende ; WN : werknemer ; WG : werkgever ; EG : Europese Gemeenschap ; HOBU : hoger onderwijs buiten de universiteit – red.)

Het groot aantal deelnemers uit de groep van laaggeschoolden en/of allochtone WZ toont aan dat de keuze om deze opleiding te integreren in de trajectbegeleiding (module 5 : persoonlijke vaardigheden) goed is, en dat de laagdrempelige aanpak effectief blijkt.

Vraag nr. 89
van 14 augustus 2002
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Werkgelegenheidsbeleid – Brussel

Op 16 maart 2001 heeft de minister van de Vlaamse regering een mandaat gekregen om één derde van de Brusselse werkzoekenden (WZ) via taal- en opleidingsinitiatieven naar de Vlaamse arbeidsmarkt te begeleiden. Eveneens werd het Werkplan Brussel 21 goedgekeurd.

1. Op welke wijze werd het opleidings- en tewerkstellingsaanbod in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest structureel uitgebouwd ?

Welke initiatieven heeft de minister hierbij genomen en uitgevoerd ?

2. Op welke wijze werd het aanbod aan taalopleidingen op de werkvloer uitgebreid ?

Welke initiatieven zijn hierbij genomen ?

3. Het was de bedoeling één derde van de Brusselse werkzoekenden te bereiken, waarbij een tussentijdse evaluatie zou worden opgemaakt in 2002.

Werd deze doelstelling bereikt ?

Heeft de evaluatie inmiddels plaatsgehad en wat zijn de resultaten ?

4. Het behoorde ook tot de opdrachten van de minister om in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest een Brusselse variant van de Vlaamse lokale werkwinkel te openen.

Wat is hier de stand van zaken ?

5. De minister kreeg eveneens een mandaat om te onderhandelen met zijn collega uit de regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest over een nieuwe samenwerking.

Wat is hier de stand van zaken ?

Antwoord

1. De nieuwe beleidsvisie en de voorstellen voor de structurele uitbouw van een Vlaams opleidingsaanbod binnen het Brusselse Hoofdstedelijke gewest sluiten aan bij het samenwerkingsakkoord Vlaanderen-Brussel, dat van kracht is

vanaf 1999. Mijn Werkplan Brussel 21 versterkt deze visie. De krachtlijnen passen binnen de Vlaamse bijdrage tot realisatie van de Europese werkgelegenheidsrichtsnoeren.

Zij omvatten :

- de oprichting van een nieuwe vestiging voor de tertiaire sector + administratieve diensten ;
- de verdubbeling van de opleidingscapaciteit over een periode van vijf jaar. Als uitgangsbasis werden de resultaten van 1997 genomen. Dit betekent een verdubbeling van het aantal op te leiden werkzoekenden, namelijk van 900 naar 1.800 over een periode van 1999 tot 2003 ;
- de verhoging van het aantal opleidingstrajecten voor Brusselse werkzoekenden met een factor vier, dit wil zeggen van 300 naar 1.200 ;
- de verhoging van de visibiliteit van het Vlaams opleidingsaanbod binnen het Brussels Hoofdstedelijke gewest ;
- de oprichting van een nieuwe vestiging voor de tertiaire sector, een feit sinds november 2001 (taal, pc, bedrijfsadministratie, NT2), + administratieve diensten ;
- de verhoging van de visibiliteit van het aanbod voor Nederlandstalige werkzoekendenopleidingen in eigen beheer door de ruimere geografische spreiding van de opleidingen over het Brussels grondgebied :

Anderlecht : secundaire sector (confectie, CV-sanitair, elektriciteit, auto-mechanica, carrosserie-plaatslager, PVC-schrijnwerkerij, taxi) ;

Wetstraat : tertiaire sector + administratieve diensten ;

Vorst : basis metaal, draaien/frezen, lassen, lifttechnieken ;

Schaarbeek : zwaar vervoer + LPG.

(NT2 : Nederlands Tweede Taal ; CV : centrale verwarming ; PVC : polyvinylchloride ; LPG : liquified petroleumgas – red.)

Om de verdere uitbouw van de opleidingen te garanderen, zijn een aantal beslissingen in de schoot van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbe-

middeling en Beroepsopleiding (VDAB) genomen die in 2003 zullen resulteren in een bijkomende opleidingscapaciteit (nieuwe sectie "bekister", nieuwe sectie "facility", uitbreiding "confectie", uitbreiding "zwaar vervoer" en "elektriciteit").

Tevens heeft het VDAB-beheerscomité beslist het gebouw in Anderlecht (thans eigendom van VDAB-Bruxelles Formation) volledig aan te kopen en te renoveren om de secundaire opleidingspolen die nog moeten worden opgericht, erin onder te brengen (stukadoor, automechanica, schilder/restaurateur).

Inzake het tewerkstellingsaanbod moet ik verwijzen naar de BGDA, omdat dit een gewestmaterie is (*Brusselse Gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling – red.*).

2. Sedert 1 maart 2002 is er één instructeur in dienst. Hij heeft sindsdien twee groepen begeleid. Voor het najaar wordt in nog vier groepen voorzien.

Het was de bedoeling één derde van de Brusselse werkzoekenden te bereiken, waarbij een tussentijdse evaluatie zou worden opgemaakt in 2002.

3. Er werd een tussentijdse evaluatie opgemaakt in de loop van juni 2002, waarbij kan worden gesteld dat de resultaten het vooropgestelde groeppad overtreffen.

In 2001 werd het vooropgestelde doel van 2002 reeds gehaald en in 2002 wordt in juni reeds 91 % van de jaardoelstelling gehaald wat de Brusselse werkzoekenden betreft.

	Doel	2001	Resultaten	2002 (maand juni)		
		Bereik		Doel	Bereik	Resultaten
Aantal Brusselse WZ	840	1.014	121 %	1.020	925	91 %
Aantal Vlaamse WZ	600	763	127 %	600	516	86 %
Totaal	1.440	1.777	123 %	1.620	1.441	89 %

Van de aanwezige Brusselaars volgden er in 2001 452 een beroepsspecifieke opleiding en 667 een persoonsgerichte vorming (NT2 of Nederlands voor gevorderden).

Zoals in het oorspronkelijke opzet is bepaald, is het aandeel Vlamingen in de opleidingen van de RDBB vrij stabiel gebleven de laatste vijf jaar (600) (*RDBB : Regionale Dienst Beroepsopleiding Brussel – red.*). De toename is bijna volledig te situeren bij de Brusselaars, waarvan een groot deel een onvoldoende kennis Nederlands bezit om een technische opleiding te kunnen volgen. De meesten moeten eerste een opleiding NT2 volgen alvorens te kunnen starten met een beroepsspecifieke opleiding. Ongeveer de helft van de cursisten NT2 stroomt door naar een finaliteitsopleiding. Hierdoor zijn de gemiddelde trajecten een combinatie van meerdere modules, hetgeen een lange looptijd impliceert.

Het behoorde ook tot mijn opdrachten om in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest een Brusselse variant van de Vlaamse lokale werkwinkel te openen.

4 en 5. De onderhandelingen met de Brusselse minister van Werkgelegenheid, de heer Thomas, zijn nog niet afgerond. Ik kreeg eveneens een mandaat om te onderhandelen met mijn collega uit de regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voor een nieuwe samenwerking. Voor eind dit jaar wil ik een akkoord over een Vlaamse werkopleidingswinkel in Brussel.

Vraag nr. 90
van 14 augustus 2002
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Actieplan Diversiteit en Evenredige Arbeidsdeelname – Evaluatie

Bij beslissing van de Vlaamse regering van 18 mei 2001 is het Actieplan Diversiteit en Evenredige Arbeidsmarktdeelname van de minister goedgekeurd, waarbij voor 2001 een budget werd toegekend van 110 miljoen frank.

1. Ondernemingen en organisaties die taalstages en cursussen Nederlands organiseren, actief mi-

granten aanwerven, interculturele communicatie bevorderen of in hun aanwervingsbeleid positieve acties voeren, krijgen een subsidie.

Hoeveel ondernemingen waren er in 2001 bij dit actieplan betrokken ?

Hoeveel aanvragen zijn er ingediend voor 2001 door ondernemingen en/of organisaties in het kader van bovenvermelde doelstellingen ?

Hoeveel ingediende aanvragen zijn er geselecteerd en wat zijn de gehanteerde criteria voor de keuze ? Kan een opsplitsing worden gegeven per provincie ?

2. Wordt er in een evaluatie voorzien van de uitvoering van het actieplan ? Gebeurde dit reeds en zo ja, wat zijn de resultaten ?
3. Het was eveneens een doelstelling van de minister om "een aantal goede praktijken rond diversiteit en verschillende doelgroepen te ondersteunen" (cfr. persmededeling van 18 mei 2001).

Wat is de inhoud van deze doelstelling ?

Hoeveel projecten kwamen hiervoor in aanmerking en hoeveel zijn er daadwerkelijk geselecteerd ?

Kan ook hier een opsplitsing worden gegeven per provincie ?

4. Op welke wijze is er gedurende de zittingsperiode 2001-2002 samengewerkt met de sociale partners betreffende deze doelstelling en wat zijn de resultaten ?

Antwoord

1. In 2001 hadden 149 ondernemingen en instellingen een gesubsidieerd positieve-actieplan ontwikkeld en opgestart, tien organisaties (vooral lokale besturen) hebben een positieve-actieplan zonder subsidiëring opgestart en tien ondernemingen en instellingen hebben een "beste praktijk" ontwikkeld.

Het aanvraagdossier van één organisatie is door de administratie Werkgelegenheid ongunstig geadviseerd en ik heb dit advies gevolgd. Er zijn in 2001 in totaal 149 actieplannen gesubsidieerd, die allemaal positief geadviseerd werden door het betrokken STC en door de administratie

Werkgelegenheid (*STC : subregionaal tewerkstellingscomité – red.*).

De actieplannen moeten rekening houden met een aantal criteria.

Elk plan moet op een planmatige aanpak opgebouwd zijn en hanteert minimaal een vierstap-penaanpak :

- probleemdetectie aan de hand van een controlelijst ;
- bepalen van de oorzaken van het probleem ;
- vastleggen van een oplossingsstrategie ;
- uitvoeren, evalueren en dissemineren van de gekozen aanpak.

De aanvragers dienen een aanvraag in bij het bevoegde STC, dat het dossier beoordeelt op basis van de gestelde voorwaarden en een advies verzendt aan de administratie. De administratie Werkgelegenheid geeft eveneens een advies. Beide adviezen worden overgezonden aan mij. Ik beslis over de toekenning van de subsidie, waarbij minstens één positief advies als voorwaarde geldt voor de goedkeuring.

De onderneming of instelling draagt minimum één derde van de totale kosten van het actieplan. Maximum twee derde wordt gesubsidieerd, met een plafond van 12.350 euro, na voorlegging van een inhoudelijk en financieel eindrapport.

Opgesplitst per provincie ziet de spreiding van de actieplannen er als volgt uit :

Antwerpen : 25
Oost-Vlaanderen : 39
West-Vlaanderen : 15
Limburg : 42
Vlaams-Brabant : 14
Brusselse Hoofdstedelijke gewest : 14

2. Zesmaandelijks wordt door de STC's een opvolgingsverslag aangaande de globale uitvoering van de actieplannen en "beste praktijken" aan de administratie toegestuurd. Deze resultaten worden verwerkt en mij bezorgd. Momenteel worden de tussentijdse resultaten verwerkt.

Op het einde van de subsidieperiode wordt een financieel en een inhoudelijk verslag opgesteld. Het financieel verslag bevat de uitgaven

voor de uitvoering van het actieplan, uitgesplitst per actie. Het inhoudelijk eindrapport geeft een beschrijving van het verloop van elke actie opgenomen in het actieplan.

3. Om als "beste praktijk" in aanmerking te komen, moeten ondernemingen of instellingen aan volgende voorwaarden voldoen :

- een positieve-actieplan opgestart hebben in het kader van één van de vorige Vesoc-jaarprogramma's inzake allochtonen, of in het verleden, bewezen inspanningen geleverd hebben rond gelijke kansen voor mannen en vrouwen of voor de integratie in de onderneming van arbeidsgehandicapten of oudere werknemers (*VESOC : Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité – red.*).
- hun ervaringen bekendmaken en functioneren als voorbeeldonderneming binnen een regio en/of sector ;
- een nieuw positieve-actieplan opstellen dat voldoet aan alle in de reglementering gestelde voorwaarden en waarin tevens concrete engagementen opgenomen worden omtrent instroom en/of doorstroom van leden van diverse kansengroepen, waaronder allochtonen ;
- het actieplan omvat eveneens één of meerdere specifieke acties vermeld in het besluit van de Vlaamse regering van 18 mei 2001.

Tien bedrijven en instellingen hebben een aanvraag ingediend. Alle zijn ze gunstig geadviseerd en goedgekeurd. De verdeling ervan per provincie ziet eruit als volgt :

Antwerpen : 2
 Oost-Vlaanderen : 2
 West-Vlaanderen : 0
 Limburg : 3
 Vlaams-Brabant : 3
 Brusselse Hoofdstedelijke gewest : 0

4. In uitvoering van onderdelen van het Actieplan Diversiteit en Evenredige Arbeidsdeelname 2001 werden volgende acties opgezet in samenwerking met de sociale partners.

- Tussen mij en VEV en VKW werd in januari 2001 een protocol van samenwerking afgesloten inzake management van diversiteit, wat geleid heeft tot de inventarisatie van de kritische succesfactoren bij de invoering van een

beleid van waardering van veranderende verschillen op de werkvloer en tot de publicatie van de VEV-brochure "Diversiteit op de bedrijfagenda. Tips van en voor ondernemers" (september 2001), gebaseerd op de bevraging van een dertigtal ondernemers (*VEV : Vlaams Economisch Verbond ; VKW : Vlaams Verbond van Kristelijke Werknemers en Kaderleden – red.*).

- Een ander protocol van samenwerking betreft de non-discriminatie in de uitzendsector (protocol tussen de minister en Upedi inzake non-discriminatie van 9 maart 2001).

Het protocol voorziet in vormingen voor uitzendconsulenten in het hanteren van een (geactualiseerde) tienstappenaanpak bij indirect discriminerende vragen en in het gebruik van een modelbrief bij opdrachtgever die rechtstreeks of onrechtstreeks discrimineren.

De geactualiseerde tienstappenaanpak, herwerkt door de administratie Werkgelegenheid en de werkgroep "non-discriminatie" van Federgon, is in brochurevorm beschikbaar sinds eind mei 2002, onder de titel "10-stappenplan voor uitzendconsulenten. Diversiteit werkt".

(*Upedi : Federatie van de Uitzendbureaus ; Federgon : Federatie van Partners voor Werk – red.*)

- Tussen ABVV, ACLVB, ACV en mijzelf werd een samenwerkingsprotocol afgesloten op 26 juni 2001 over de uitvoering van een actieplan van de drie vakbonden, dat voorziet in een brede sensibilisatie en vorming van verkozenen en militanten en in de ontwikkeling van aangepaste instrumenten voor leden van de overlegorganen op ondernemingsniveau, en dat moet uitmonden in positieve-actieplannen binnen zoveel mogelijk ondernemingen en instellingen, te beginnen in die ondernemingen welke het Charter tegen Racisme en/of het Charter Ondernemers voor Diversiteit onderschreven hebben.

Speciale vormingsmodules werden uitgewerkt en tal van regionale vormings- en contactdagen werden ondertussen georganiseerd door de drie vakbonden.

(*ABVV : Algemeen Belgisch Vakverbond ; ACLVB : Algemene Centrale der Liberale*

Vakbonden van België ; ACV : Algemeen Christelijk Vakverbond – red.)

- Op 25 september 2001 werd tussen Unizo en mijzelf een protocol van samenwerking afgesloten inzake management van diversiteit, dat moet toelaten een brede sensibiliserende en overtuigende campagne op te zetten naar zelfstandige ondernemers en KMO's om werk te maken van een diversiteitsbeleid. Daarvoor zullen concrete instrumenten ontwikkeld worden, specifiek gericht op (kleine) KMO's, waarbij de expertise vanuit de Trivisi-diversiteit en de administratie Werkgelegenheid gevaloriseerd zal worden.

De campagne is van start gegaan met de conferentie "Vreemd gaan" op 25 september in Roeselare. Artikels in de uitgaven van Unizo, aangepaste checklists voor het personeelsbeleid in de "HRM-coach" en aangepaste ondersteuning van allochtone ondernemers zijn enkele andere resultaten van de campagne.

(Unizo : Unie van Zelfstandige Ondernemers ; Trivisi : Baanbrekend ondernemen voor mens, milieu en maatschappij ; HRM : human resources management – red.)

Met het afsluiten van dergelijke protocols van samenwerking met de Vlaamse sociale partners wordt een grotere betrokkenheid van al deze partners nagestreefd, wordt het draagvlak versterkt voor een geïntegreerd beleid van evenredige arbeidsdeelname en management van diversiteit, en wordt proactief invulling gegeven aan de Europese non-discriminatielijnen en aan het decreet houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt.

Daarnaast werd met de sociale partners samengewerkt binnen de pioniersgroep "diversiteit" van het Trivisi-proces, waar zij een belangrijke inbreng hadden bij de totstandkoming van de verschillende producten, meer bepaald bij de brochures "Kritische succesfactoren van een diversiteitsbeleid", "Checklists en goede praktijkvoorbeelden" en "Goede praktijken van instroom kansengroepen".

Met de sectorale sociale partners werden in het kader van de sectorconvenants diversiteitsdoelstellingen afgesloten met volgende sectoren : social profit, de bedienden van het Aanvullend Nationaal Paritair Comité voor de Bedienden, de visserij, de autosector en aanverwante sectoren, de sector van de elektriciens, de montage,

de grafische sector, kleding en confectie, de textielsector, de Vlaams kusthavens en de uitzendsector. Met een aantal andere sectoren is het overleg nog lopende. De diversiteitsdoelstellingen kunnen betrekking hebben op het toepassen van een non-discriminatiecode binnen de sector, op het opstarten van een bepaald aantal diversiteitsplannen, op opleidingen of op instroom of doorstroom van kansengroepen.

**Vraag nr. 91
van 14 augustus 2002
van de heer CARL DECALUWE**

Lokale werkwinkels – Stand van zaken

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 79 van 21 juni 2001 zou ik de minister volgende vragen willen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 19 oktober 2001, blz. 310).

1. Hoeveel werkwinkels zijn er momenteel operationeel en in welke steden en gemeenten ?
2. Wordt er een toename vastgesteld in vergelijking met vorige jaren ?
3. De Vlaamse Stuurgroep ontwikkelde boordta-bellen die de realisatie van de strategische doelstellingen van de lokale werkwinkels (LWW) moeten meten.

Welke resultaten worden afgeleid aan de hand van dit werkinstrument ?
4. Welke conclusies en eventuele bijstellingen worden hieraan gekoppeld ?
5. Welke middelen worden dit jaar uitgetrokken door het Vlaams Gewest voor deze lokale werkwinkels ?

Antwoord

1. Vandaag zijn er 66 lokale werkwinkels operationeel, waarvan ik er reeds 62 officieel heb geopend. Tegen het einde van 2002 zouden er 99 operationeel moeten zijn. Reeds twaalf werkwinkels hebben formeel hun opening gehad.

Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een lijst van steden en gemeenten waar reeds een lokale werkwinkel operationeel is en de bijbehorende zorggebieden.

2. Voor 2000 waren er 36 werkwinkels gepland, voor 2001 waren er dat 37 en een uitbreiding

van vijf bestaande werkwinkels. Voor 2002 waren er 26 gepland en een uitbreiding van zes bestaande. Voor 2003 zijn er 22 lokale werkwinkels gepland en een uitbreiding van twee bestaande. Op 31 december 2001 waren er 47 werkwinkels operationeel, op 13 september 2002 zijn er dat 66. Dat betekent een toename van negentien werkwinkels. Zoals reeds aangegeven in vraag 1 verwachten we dat er in december 2002 99 lokale werkwinkels operationeel zullen zijn, hetgeen een toename betekend van 52 werkwinkels.

Het jaarlijks aantal te openen werkwinkels daalt, aangezien we in de proeffase reeds zijn vertrokken van een groot aantal werkwinkels. Het werkelijk operationaliseren van het concept van de werkwinkel verloopt steeds vlotter, aangezien de lokale besturen betrokken geweest zijn bij de opmaak van het implementatieplan en vanwege het feit dat reeds in 2001 alle besturen op de hoogte werden gebracht van de zorggebieden waartoe hun lokale werkwinkel behoort en van het opstartjaar. Hierdoor konden de lokale onderhandelingen dan ook tijdig worden opgestart, evenals de praktische zaken zoals het vinden van een geschikt gebouw.

3. Door Cap Gemini/Ernst&Young werden, in samenwerking met de lokale medewerkers van de werkwinkels, enquêtes uitgevoerd in drie lokale werkwinkels, met name in Kortrijk, Borgerhout en Rupelstreek/Aartselaar.

De resultaten van die enquêtes werden per lokale werkwinkel verzameld. Concreet werden per lokale werkwinkel gegevens samengebracht over de samenwerking binnen de lokale werkwinkel, de interne werking, de financiële rapportering, de geïntegreerde dienstverlening en de lokale diensteneconomie.

Deze bevragingen en de bijbehorende resultaten werden getransformeerd tot boordtabellen voor de lokale werkwinkels. Ze dienen als instrument om de lokale fora te informeren en de lokale werking te evalueren en eventueel te optimaliseren.

4. Uit de vergelijking van de resultaten van de bevragingen in de drie lokale werkwinkels kunnen volgende conclusies worden getrokken :
- twee van de drie lokale werkwinkels betrokken in de bevraging hebben een beleidsplan

en overleggen actief in de lokale werkwinkel, terwijl in één van de drie lokale werkwinkels nog geen sprake is van een lokaal beleidsplan ;

- de drie bevraagde werkwinkels profileren op zich in deze fase voornamelijk door het uitdelen en versturen van folders ;
- in twee van de drie werkwinkels is er maandelijks een cliëntenoverleg ;
- in twee van de drie werkwinkels werken de partners aan gezamenlijke projecten, in de derde is men zover nog niet ;
- de drie werkwinkels doen aan geïntegreerde dienstverlening.

5. Voor de continuering van de in 2000 en 2001 opgerichte werkwinkels en voor de installatie van de werkwinkels 2002 en de lokale contactpunten werd in 2002 in een budget van 12,3 miljoen euro voorzien.

Operationele werkwinkels per provincie

Provincie Antwerpen (18)

LWW	Zorggebied
Antw.-Noord	Antwerpen-Noord
Antw.-Borgerhout	Borgerhout
Antw.-Deurne	Deurne
Antw.-Ekeren	Ekeren
Antw.-Merksem	Merksem
Rupelstreek (Boom)	Boom, Schelle, Hemiksem, Niel, Aartselaar, Ranst
Brasschaat	Stad
Mechelen	+ Bonheiden en St.-Katelijne-Waver
Heist-o/d-Berg	+ Putte
Klein-Brabant (Bornem)	Bornem, Puurs, St.-Amands
Willebroek	Stad
Nijlen	+ Berlaar
Herentals	+ Olen
Turnhout	+ Oud-Turnhout, Vosse-laar, Beerse
Kalmthout	+ Essen, Wuustwezel
Schoten	Stad
Wijnegem	+ Wommelgem, Ranst, Schilde
Geel	+ Laakdal, Meerhout

Provincie Limburg : (9)

LWW	Zorggebied
Beringen	+ Leopoldsburg
Dilsen-Stokkem	Stad
Genk	+ As, Opglabbeek, Zutendaal
Hasselt	+ Diepenbeek
Maaseik	+ Kinrooi
Lommel	Stad
Herk-de-Stad	+ Lummen
Bilzen	+ Hoeselt
St.-Truiden	Stad

Provincie Vlaams-Brabant : (8)

LWW	Zorggebied
Tienen	+ Boutersem, Glabbeek-Zuurbemde, Hoegaarden
Leuven	+ Herent
Aarschot	+ Begijnendijk, Tielt-Wingeg
Z-O-Hageland : Zoutleeuw	Geetbets, Kortnaken, Landen, Linter, Zoutleeuw
Z-O-Hageland : Landen	Geetbets, Kortnaken, Landen, Linter, Zoutleeuw
Halle	Stad
St.-Pieters-Leeuw	Stad
Vilvoorde	+ Grimbergen, Zemst, Kampenhout, Machelen, Steenokkerzeel

Provincie Oost-Vlaanderen : (16)

LWW	Zorggebied
Aalst-rechteroever	Stad
Aalst-linkeroever	+ Denderleeuw, Erpe-Mere, Haaltert, Lede
Ninove	Stad
Ronse	Stad
Geraardsbergen	Stad
Gent 1	Gent-Minnemeers
Gent 2	Nieuw-Gent (Zuid)
Gent 3	Gentbrugge-Ledeberg
Eeklo	+ Kaprijke, Maldegem, St.-Laureins, Assenede
Lokeren	Stad
St.-Niklaas	+ Stekene, St.-Gillis-Waas
Hamme	+ Waasmunster
Zelee	+ Berlare
Beveren-Waas	Stad
Wetteren	+ Laarne, Wichelen
Dendermonde	Stad

Provincie West-Vlaanderen : (15)

LWW	Zorggebied
Brugge	+ Damme, Jabbeke
Knokke	Stad
Torhout	Stad
Oostkamp	+ Beernem, Zedelgem
Kortrijk	Stad
Harelbeke	+ Kuurne
Tielt	+ Dentergem, Pittem, Ruislede, Wingene, Meulebeke
Ieper	+ Langemark, Heuveland, Mesen, Zonnebeke
Oostende	+ Middelkerke
Bredene	+ De Haan
Poperinge	+ Vleteren
Diksmuide	+ Houthulst, Lo-Reninge, Kortemark, Koekelare
Izegem	+ Ingelmunster, Lendelede
Menen	+ Wervik
Roselare	+ Moorslede, Staden, Ardooie, Hooglede, Lichtervelde

Vraag nr. 92
van 14 augustus 2002
van de heer CARL DECALUWE

Gescopremies – Berekening bij flexibele prestaties

In het kader van de reglementering betreffende de kleine flexibiliteit is het mogelijk de werknemers een aantal uren boven of beneden de dag- en weegrens tewerk te stellen. De contractuele gemiddelde wekelijkse arbeidsduur wordt binnen dit systeem behaald binnen een vastgelegde referentieperiode (referentieperiode is maximum 1 jaar).

Dit heeft als gevolg dat de werknemers in dalperiodes minder uren presteren dan de gemiddelde contractuele arbeidsduur, en in piekperiodes meer uren. De werkgever moet maandelijks aan de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) via een prestatiestaat het totale aantal gepresteerde en gelijkgestelde uren doorgeven van de gesubsidieerde contractuelen (gesco's). Indien de werkgever het hierboven be-

sproken systeem van kleine flexibiliteit toepast, schommelen de doorgegeven uren op de prestatie staat en komen dus niet overeen met het aantal uren dat zou worden doorgegeven indien de werknemer een vast uurrooster had.

De gescopremie schommelt echter niet mee. Indien minder uren op de prestatie staat voorkomen dan een tewerkstelling tegen de gemiddelde contractuele arbeidsduur zou geven, dan wordt de premie verlaagd. Worden echter meer uren vermeld, dan wordt de premie niet verhoogd, maar berekend aan de hand van de gemiddelde contractuele arbeidsduur.

Deze berekeningswijze is bijgevolg bijzonder nadelig voor de werkgever. De werkgever krijgt immers over de referteperiode een premie die lager ligt dan de loonkosten berekend volgens de gemiddelde contractuele arbeidsduur.

Waarom worden de gescopremies niet berekend volgens het aantal effectief doorgegeven uren voor die werkgevers welke het systeem van de kleine flexibiliteit volgen ?

Wordt een wijziging in het vooruitzicht gesteld en zo ja, binnen welke termijn ?

Antwoord

De uitbetaling van de gesubsidieerde contractuelen gebeurt op basis van het besluit van de Vlaamse regering van 27 oktober 1993 tot veralgemening van het stelsel van gesubsidieerde contractuelen. Artikel 23 van dit besluit bepaalt dat de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding de premie stort voor de tiende van de betrokken maand. Tevens stelt dit artikel dat het bedrag van de premie wordt berekend op basis van de effectieve tewerkstelling voor de betrokken maand.

Op basis van deze bepaling wordt nu maandelijks a rato van 1/12 van de toegekende jaarpremie bij wijze van voorschot een premie betaald. Trimesterieel gebeurt een afrekening op basis van de effectief geleverde prestaties in de betrokken maanden van het kwartaal. De vaststelling van de effectief geleverde prestaties gebeurt aan de hand van prestatiestaten die de werkgever maandelijks naar de VDAB stuurt.

De verwijzing in de regelgeving "voor de betrokken maand" maakt het op dit moment onmogelijk om rekening te houden met de schommelingen in het uren aantal zoals in de vraag omschreven.

Het is anderzijds niet de bedoeling dat een werkgever die bedoelde reglementering toepast, hier nadelen van ondervindt. Er wordt opdracht gegeven aan de administratie Werkgelegenheid te onderzoeken op welke wijze de aangehaalde problematiek kan worden opgelost.

Vraag nr. 94 van 21 augustus 2002 van de heer DIDIER RAMOUDT

Kust – Toeristische evenementen en mobiliteit

Tijdens de afgelopen zomer hebben we voor het eerst kennis kunnen maken met het mobiliteitsprobleem aan onze kust. Ik stel me dan ook ernstige vragen bij het gebruik van de "Kustbaan" als toeristische slagader voor alles wat tijdens de zomermaanden aan de kust beweegt.

Zoals de minister weet, werden grote stukken van deze weg op één rijstrook gebracht, waardoor elke badstad voorzien is van een soort flessenhals, met files tot gevolg.

Daarnaast slaagt men erin "grote" evenementen zoals zandsculptuurfestivals, vloeddagen, "Tien om te zien", enzovoort, te plannen op gelijklopende data. Daardoor loopt het verkeer op diverse plaatsen volledig vast. In het weekend van 13-14 juli deed men twee uur over de afstand Oostende-Knokke-Heist. Gelukkig viel het weer mee en was het hoogseizoen nog niet begonnen.

1. Is de minister op de hoogte van de mobiliteitsproblemen op de "Kustbaan" ?
2. Op welke manier is er gecommuniceerd betreffende de planning van grote evenementen aan de kust ?
3. Welke maatregelen worden eventueel genomen ?

Antwoord

1. De bijzondere aantrekkelijkheid van de Kust als toeristische site heeft inderdaad ook gevolgen op het vlak van mobiliteit.

De functie van de "Kustbaan" anno 2002 is echter niet meer te vergelijken met deze van pakweg 20 jaar geleden. In het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan West-Vlaanderen heeft deze weg de functie van lokale verbinding tussen

aangrenzende badplaatsen door de selectie van deze weg als secundaire weg type II. De "Kustbaan" is dus geen hoofdverkeersweg meer. Dit betekent dat op dergelijk type van weg de verkeersleefbaarheid en het openbaar vervoer primeren. Grotere bovenlokale verplaatsingen verlopen het best via de A18 aan de Westkust, waar het optimaliseren van de kamstructuur een oplossing moet bieden. Tussen Oostende en Blankenberge ligt dit moeilijker.

Wegens voormeld belang van het openbaar vervoer wordt prioriteit gegeven aan de kusttram, als volwaardig alternatief voor de auto en om de congestie en files te vermijden, c.q. te voorkomen. Maatregelen om meer auto's toe te laten, zijn absoluut geen oplossing. Zowel voornoemd structuurplan, het Strategisch Plan Toerisme en Recreatie aan de Kust, als de mobiliteitsplannen van de kustgemeenten schuiven de kusttram naar voren als belangrijk transportmiddel.

Een rit met de kusttram van Oostende naar Knokke duurt iets meer dan een uur ; tijdens de zomermaanden is dit aanzienlijk sneller dan een autoverplaatsing op dit traject. In die periode alleen al vervoert de kusttram ongeveer 3 miljoen reizigers (gegevens 2002), op jaarbasis vervoert de kusttram meer dan 7 miljoen reizigers.

2. Het merendeel van de grote evenementen aan de Kust zijn gemeentelijke initiatieven, waaraan door het Vlaamse beleidsniveau geen subsidies worden verstrekt. De gemeentelijke autonomie respecterende, is het bijgevolg uitgesloten dat het Vlaamse bestuurshelon rechtstreeks eisen kan stellen met betrekking tot de kwaliteit en de planning van de evenementen.

Toerisme Vlaanderen werkt wel specifiek mee aan de uitwerking van sommige evenementen met een nationale en/of internationale uitstraling, die jaren op voorhand worden gepland. De medewerking van Toerisme Vlaanderen wordt afhankelijk gemaakt van diverse criteria, zoals kwaliteit, draagkracht, schaal en spreiding in de tijd.

Westtoer, het autonoom provinciebedrijf voor toerisme en recreatie in West-Vlaanderen, doet daarenboven pogingen om een afstemming te bewerkstelligen tussen de diverse kustgemeenten wat evenementen betreft. Westtoer organiseert reeds twee jaar een maandelijks overleg met de directeurs van alle diensten voor toerisme aan de Kust.

De doelstellingen van dit platform zijn onder meer :

- informatieverzameling omtrent de gemeentelijke initiatieven op het vlak van toerisme en recreatie ;
- het zoveel mogelijk op elkaar afstemmen van de gemeentelijke initiatieven.

Daarnaast zijn binnen de structuur van het autonoom provinciebedrijf voor toerisme en recreatie in West-Vlaanderen regionale adviescomités actief. Het Adviescomité Kust is samengesteld uit vertegenwoordigers van alle kustgemeenten, van het provinciebestuur en van de private sector. Voor de kustgemeenten hebben ofwel een mandataris, ofwel een ambtenaar zitting.

De doelstellingen van de adviescomités zijn driedelig :

- informatieverzameling omtrent alle gemeentelijke initiatieven ;
- afstemming van de initiatieven ;
- adviezen verstrekken aan de raad van bestuur van Westtoer.

Naast deze structurele overlegmogelijkheden, aangevuld met het periodiek overleg dat ik heb met de kustburgemeesters, zijn er tussen de vertegenwoordigers van de kustgemeenten heel wat informele contacten. Dit neemt niet weg dat kustgemeenten soms toch hun eigen gang gaan. De organisatie deze zomer van een alternatief zandsculptuurfestival, in concurrentie met een reeds jaren bestaand gelijkaardig evenement in een naastgelegen gemeente, is daar een treffend voorbeeld van. In het Strategisch Beleidsplan Toerisme en Recreatie aan de Kust wordt voorgesteld dat de gemeenten een gedragscode zouden ondertekenen omtrent het aantrekken van nieuwe attracties of evenementen met bovenlokale uitstraling.

3. Naast de initiatieven vermeld onder 2 supra verwijs ik ook naar de initiatieven van De Lijn.

De frequentie en de amplitude van de kusttram worden tijdens de zomermaanden aanzienlijk verhoogd (10'-frequentie tijdens het voor- en naseizoen en 20'-frequentie tijdens de wintermaanden). Via speciale ticketten en tarieven probeert De Lijn de kustbewoners en -bezo-

kers te overtuigen om de auto aan de kant te laten en de kusttram te gebruiken om de diverse evenementen en attracties aan de Kust te bereiken. De Lijn voert – vooral tijdens de zomermaanden – dan ook een uitgebreide promotiecampagne ("Kusttramactie") om het gebruik van de kusttram te promoten, vooral ook in combinatie met het bezoek aan één van de vele evenementen aan de Kust (pluskaarten, evenementenbiljetten, dagkaarten, ...). Ook de recente aanpassingen van de tarieven (bijvoorbeeld Buzzy Pazz, netabonnement 65+, dagkaarten, ...) hebben een invloed. Jaarlijks wordt een mediaplan uitgewerkt waarin in communicatie above (Vlaams niveau) en below the line (ter plaatse) wordt voorzien. Zo is er bijvoorbeeld een uitgebreid kusttrammagazine met een overzicht van belangrijke attracties die bereikbaar zijn met de kusttram.

Naar aanleiding van bepaalde evenementen wordt door de betrokken politiediensten, de organisator en De Lijn telkens een concreet mobiliteitsplan uitgewerkt. Deze kunnen als voorbeeld dienen voor toekomstige evenementen.

Ten slotte herinner ik ook aan de belangrijke inspanningen van de NMBS om tijdens het toeristisch seizoen extra toeristische treinen naar de Kust in te leggen als alternatief voor verplaatsingen met de auto. Ook bij de NMBS worden initiatieven genomen om voor het bezoek aan evenementen aan de Kust de trein te gebruiken, al of niet in combinatie met de kusttram.

De Lijn blijft dan ook actief bezig met het verder uitbouwen van de kusttram als volwaardig alternatief door :

- het verder uitbreiden en verbeteren van de kusttramexploitatie (verhogen frequentie, uitbreiden amplitude, vernieuwing voertuigen, uitbreiden capaciteit, ...);
- het verder verbeteren van de veiligheid van de doorstroming (onder andere in het kader van de werkgroep N34 en doortochtprojecten).

Het Kustactieplan van de minister steunt actief de inspanningen van De Lijn op dat vlak door subsidiëring van een aantal nieuwe comfortmaatregelen, met name realtime-informatie voor wachtende reizigers, auditieve aankondiging van de halteplaatsen in de trams en verbetering van de toegankelijkheid voor mindervaliden.

**Vraag nr. 96
van 21 augustus 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Werkgelegenheid gehandicapten – Stimuli

De minister maakte op 6 september 2001 in Brugge bekend dat hij bijna 200.000 euro wou vrijmaken om de tewerkstelling voor mensen met een handicap te bevorderen. Ook ontving de Brugse VZW Computer Braille Service Club toen 1.115 euro. De voorzitter van deze VZW wees de minister op een aantal problemen waarmee blinden en slechtzienden te maken krijgen wanneer ze op zoek zijn naar een job. Ook tijdens een hoorzitting in het Vlaams Parlement werden deze knelpunten opnieuw aangehaald.

Er is een mobiliteitsprobleem : veel bedrijven bevinden zich in een industriepark, maar daar komt geen openbaar vervoer ; telewerk zou meer gepromoot moeten worden ; het maximumbedrag dat personen met een handicap mogen verdienen, is te laag. Daardoor zouden sommige gehandicapten niet gemotiveerd zijn om actief naar werk te zoeken.

1. Gaat het hier om middelen voor tewerkstelling van personen met een handicap (Vlaams Fonds) of voor alle arbeidsgehandicapten ?
2. Welke middelen gingen naar :
 - BUSO-schoolverlaters
 - personen met een handicap
 - VDAB-arbeidsgehandicapten ?
 (BUSO : buitengewoon secundair onderwijs ; VDAB : Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding)
3. Welke acties werden sinds 6 september 2001 ondernomen om de tewerkstelling voor mensen met een handicap te bevorderen ?
4. Werd het bovenvermelde mobiliteitsprobleem reeds besproken met de collega-ministers ?
5. Werden reeds stappen gedaan om telewerk te promoten ?
6. Werd een eventuele verhoging van het maximumbedrag dat personen met een handicap mogen verdienen, reeds onderzocht ?

Antwoord

De 200.000 euro waarvan sprake in de vraag waren bestemd voor de uitvoering van het Vesoc-actieplan 2001 inzake de bevordering van de werkgelegenheidskansen voor arbeidsgehandicapten (*Vesoc : Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité – red.*).

In dit actieplan, goedgekeurd op de Vesoc-vergadering van 16 mei 2001, werd geopteerd voor het ter beschikking stellen van eenmalige projectsubsidies ter ondersteuning en versterking van de reguliere en gespecialiseerde trajectbegeleiding en -uitvoering.

De keuze voor deze prioriteiten werd ingegeven door het feit dat in het kader van het Vesoc-akkoord van 19 juni 2000 en van het protocol inzake de bevordering van de werkgelegenheid van personen met een handicap, afgesloten op 30 mei 2000 tussen de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen en de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme, reeds de inbedding van de ATB-diensten in het lokaal werkgelegenheidsbeleid mogelijk werd gemaakt, evenals een verhoging van het aantal specifieke trajecten voor arbeidsgehandicapten zonder Vlaams-Fondsnummer (*ATB : arbeidstrajectbegeleiding – red.*).

De middelen werden dus niet ingezet voor één of andere categorie binnen de kansengroep van personen met een handicap, maar werden gebruikt voor het ontwikkelen van specifieke methodieken op volgende terreinen.

Maatregel 1 : ontwikkelen van concrete methodieken en instrumenten, zoals handleidingen, inhoudelijke pakketten, geïnformatiseerde systemen en dergelijke, voor het optimaliseren van de activering, intake, screening, diagnose en oriëntering van arbeidsgehandicapten. Als actieterreinen werden daarbij in aanmerking genomen :

- optimaliseren van de activering van de doelgroep ;
- optimaliseren van de gegevensverzameling (die via intakegesprekken, screening van gegevens, observatie en dergelijk kan verlopen) ter inschatting van de afstand tot de arbeidsmarkt. Aandacht dient hierbij zowel naar de persoons- en arbeidsmarktgerelateerde kenmerken van arbeidsgehandicapten, als naar de jobprofielen te gaan ;
- optimaliseren van de beroepsoriëntering.

Maatregel 2 : instrumenten ontwikkelen voor de bevordering van jobcoaching en levenslang leren met het oog op de duurzame tewerkstelling en de loopbaanontwikkeling van de doelgroep. Als actieterreinen werden daarbij in aanmerking genomen :

- methodiekontwikkeling rond loopbaanontwikkeling en -planning ten behoeve van arbeidsgehandicapten, zoals instrumenten ten behoeve van de monitoring van de doelgroep, het in kaart brengen van ondersteuningsbehoeften, detectie van scharniermomenten in de loopbaan en dergelijke ;
- instrumenten ontwikkelen ter optimalisering van jobcoaching met het oog op jobbehoud, zoals technische bijscholingspakketten, sensibilisatie- en vormingspakketten voor de collegawerknemers, instrumenten voor attitudestraining op de werkplek en dergelijke.

De aanvragen moesten passen binnen de opgesomde actieterreinen en acties, gericht zijn op methodiekontwikkeling, afstemming nastreven met de producten die binnen Trivisi ontwikkeld werden, inspanningen doen om de producten en instrumenten vertaalbaar te maken naar andere kansengroepen, en ze moesten een disseminatiestrategie bevatten (*Trivisi : Baanbrekend ondernemen voor mens, milieu en maatschappij – red.*).

Na advies van de administratie Werkgelegenheid en een advieswerkgroep met vertegenwoordigers van de sociale partners en experts werden negen projecten gesubsidieerd. Deze projecten zijn zeer divers. Sommige richten zich op de ontwikkeling van specifieke screenings- of begeleidingsmethodieken voor een bepaald segment van de kansengroep arbeidsgehandicapten, zoals personen met autisme of personen met psychische problemen ; andere projecten richten zich op retentiebeleid : hoe kunnen medewerkers met beperkingen in een kwalitatief hoogstaande job behouden blijven via detailanalyses van de verschillende arbeidsposten ; nog andere projecten combineren jobfinding en jobhunting met specifieke begeleiding van de onderneming en de werkzoekende arbeidsgehandicapte ; ook de ontwikkeling van specifieke ICT-tools, van aangepaste assessmentmethodieken en dergelijke komt in de goedgekeurde projecten aan bod (*ICT : informatie- en communicatietechnologie – red.*).

In de totaliteit van de goedgekeurde projecten werd dus gestreefd naar complementariteit en naar het opvullen van een aantal blinde vlekken in het pakket van instrumenten dat momenteel voorhan-

den is om de tewerkstellingskansen van arbeidsgehandicapten te bevorderen. Daarbij werd uitgegaan van een brede definitie van het begrip "arbeidsgehandicapten" : personen met of zonder een VFSIPH-nummer, en/of ten hoogste een diploma BUSO, en/of bij de VDAB ingeschreven staan als beperkt of zeer beperkt arbeidsgeschikt (*VFSIPH : Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap – red.*). Het is door de aard van de projecten (methodiekontwikkeling) niet mogelijk om aan te geven hoeveel van de middelen nu direct ten goede komen van één van de genoemde categorieën.

Voor concrete resultaten van de projecten is het nog te vroeg : aanvragen konden tot 31 januari 2002 worden ingediend, waarna de advisering nog moest gebeuren. De meeste projecten zijn dan ook momenteel nog in opstartfase.

Naast deze projecten in uitvoering van het Vesoc-actieplan 2001 inzake de bevordering van de werkgelegenheidskansen voor arbeidsgehandicapten, werd ondertussen ook het Vesoc-actieplan 2002 "Evenredige arbeidsdeelname en diversiteit" opgestart. De doelstelling daarvan blijft evenredige arbeidsdeelname, als volgt gedefinieerd : een geheel van maatregelen en acties, met het oog op het managen van diversiteit, die (verborgen) drempels opsporen en wegnemen en aangepaste voorzieningen scheppen om de horizontale en verticale mobiliteit op de arbeidsmarkt van de kansengroepen te bevorderen en hun voortijdige uitstroom tegen te gaan, met het oog op hun evenredige en volwaardige deelname aan de publieke en private arbeidsmarkt, zonder evenwel relevante technisch-instrumentele functievereisten te verlagen. Dit veronderstelt een geïntegreerde aanpak, ingebouwd in een positief en inclusief beleid.

In deze geïntegreerde aanpak wordt de specifieke aandacht voor de verschillende kansengroepen onder andere gewaarborgd door de monitoring van de diversiteitsplannen binnen de ondernemingen en instellingen ; er wordt gestreefd naar minstens 37 diversiteitsplannen waarin specifieke aandacht aan de kansengroepen arbeidsgehandicapten wordt besteed. De ondernemingen en instellingen hebben nog de tijd tot 15 oktober om hun aanvraag in te dienen, maar alles wijst erop dat dit aantal zal worden gehaald.

Jaarlijks worden ook de zogenaamde ATB-trajecten binnen de lokale werkwinkels gesubsidieerd. Dit is geregeld in een samenwerkingsovereenkomst tussen de ATB-diensten, het VFSIPH en de

VDAB (2000). Jaarlijks worden in dit kader een 1.000-tal trajecten gefinancierd.

Wat het mobiliteitsprobleem betreft, ook daar wordt naar samenwerking gestreefd om zoveel mogelijk maatwerkoplossingen te kunnen aanbieden. Naast de tegemoetkomingen die het Vlaams Fonds onder bepaalde voorwaarden biedt in de kosten die personen met een handicap maken voor de verplaatsing van en naar het werk, kunnen de diensten voor aangepast vervoer (DAV) in elf regio's vraagafhankelijk vervoer aanbieden aan personen die vanwege een mobiliteitsbeperking geen gebruik kunnen maken van het reguliere openbaar vervoer, waarbij assistentie kan worden geleverd voor, tijdens en na de rit.

Deze initiatieven alleen lossen het mobiliteitsprobleem van arbeidsgehandicapten niet op. Vanuit Werkgelegenheid proberen wij mee te werken aan de aanpak van deze problematiek, onder andere door de ondersteuning van de DAV's (gescosubsidies), waardoor hun werkterrein kan worden verbreed (*gesco : gesubsidieerde contractueel – red.*).

**Vraag nr. 97
van 4 september 2002
van mevrouw VEERLE DECLERCQ**

Campings – Omvorming tot woonzone

Via de pers vernemen we dat de gemeenten onder bepaalde voorwaarden een camping op hun grondgebied kunnen omvormen tot woonzone. Er zou voor elke camping een oplossing à la carte gezocht worden. Er wordt verwacht dat er toch nog twintig tot dertig campings zullen moeten verdwijnen (De Morgen van 3 augustus 2002).

Kan de minister dan ook het volgende meedelen.

1. Welke gemeenten en campings komen in aanmerking voor omvorming tot woonzone ?
2. Voor welke campings wordt verwacht dat ze gesloten zullen moeten worden ?
3. Kan de minister ook aangeven over hoeveel campingbewoners het telkens gaat ?

Antwoord

Vooreerst wens ik erop te wijzen dat de gestelde vragen tot de bevoegdheid behoren van meerdere ministers.

Wat mijn bevoegdheid betreft, wordt het kader gevormd door het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openlucht-recreatieve verblijven. Het decreet stelt dat indien iemand een dergelijk terrein wil uitbaten, hij ervoor moet zorgen dat er geen permanente bewoning is. Uit sociale overwegingen werd echter het camping-decreet in 1999 gewijzigd. De wijziging voorziet in een uitdoofscenario voor permanente bewoners op "campings", uiterlijk tegen eind 2005 op basis van een door de Vlaamse regering goedgekeurd gemeentelijk begeleidingsplan. Dit was het geval voor 23 gemeenten.

De bedoeling is dat er tegen eind 2005 in die "campings" geen permanente bewoning meer voorkomt.

In een aantal beperkte gevallen, in het bijzonder wanneer het over een groot aantal gezinnen gaat, kan een gemeente, als oplossing daartoe, ervoor opteren om (een deel van) de bestemming verblijfsrecreatie of een andere bestemming te wijzigen in woonzone met recreatief karakter. In dat geval vervalt de toepassing van het decreet van 3 maart 1993.

De realisatie van deze bestemming gebeurt volgens de reglementering op het vlak van de ruimtelijke ordening, die onder de bevoegdheid valt van de minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening. Ook de minister van Huisvesting kan betrokken partij zijn indien een sociale bouwmaatschappij zou instaan voor de realisatie van de wooneenheden met het oog op de herhuisvesting van de permanente bewoners.

Momenteel worden initiatieven in die zin genomen door de gemeenten Temse en Jabbeke.

In Jabbeke woonden er op 30 juni 1999 126 personen permanent op een camping. Eind juli 2001 waren er dat nog 80.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 271
van 9 juli 2002
van de heer PATRICK LACHAERT

Milieuwerken Zwijnaarde – Stillegging

Op 30 mei 2001 besliste de rechtbank van eerste aanleg in kortgeding werken te laten stilleggen op een reeks percelen gelegen in Zwijnaarde tussen Merelbeke en Gentbrugge bekend als "Het Eiland", en dit op eis van drie actiegroepen. Het betrof werken vergund door de toenmalige minister, die op 23 december 1998 het vergunningsbesluit van de bestendige deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 25 juni 1998 bevestigde.

De werken hadden, samengevat, betrekking op het lagunereren van baggerspecie, een monostortplaats voor baggerspecie, het lozen van bedrijfsafvalwater en huishoudelijk afvalwater en een aantal opslagen. De vergunning werd bij besluit van de bestendige deputatie uitgebreid op 1 maart 2001. De werken werden uitgevoerd door Fasiver, een exploitatievennootschap met als aandeelhouders bij oprichting onder meer de provincie Oost-Vlaanderen, de stad Gent en de Vlaamse Milieuholding.

Het hof van beroep van Gent vernietigde echter de beslissing van de rechtbank van eerste aanleg op 23 november 2001, aangezien het geen enkel argument vond om de werken te schorsen, laat staan het herstel in de oorspronkelijke staat te rechtvaardigen.

Het gevolg van deze gang van zaken is dat er waarschijnlijk een aanzienlijk financieel verlies werd geleden.

Wat was de uiteindelijke kostprijs voor het stilleggen van de werken in Zwijnaarde en op wie worden deze kosten verhaald?

Antwoord

Het Vlaams Gewest heeft kennis genomen van de schade-eis die de CVBA Fasiver tegen het gewest aanhangig heeft gemaakt als gevolg van het vonnis van 30 mei 2001 van de rechtbank van eerste aanleg van Gent.

Aangezien de stillegging van de werken enkel te wijten is aan een stakingsvonnis uitgesproken door de bevoegde rechtbank, wijst het Vlaams Gewest elke aansprakelijkheid af.

Vraag nr. 272
van 9 juli 2002
van de heer FRANS DE COCK

Bosgebieden Westerlo – Aankoop

Reeds op 30 november 2000 en op 24 januari 2002 heb ik vragen om uitleg gesteld aan de minister over de aankoop door de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) van de groen- en bosgebieden gelegen tussen de abdijen van Tongerlo en Averbode (resp. Handelingen Commissievergadering nr. 38 van 30 november 2000, blz. 10-13 ; Handelingen Commissievergadering nr. 95 van 24 januari 2002, blz. 6-9). Toen raakte bekend dat twee vennootschappen van de betrokken eigenaars 1.470 hectare gronden (natuur, bos, landbouwgebied) te koop aanboden. Sindsdien is de consensus gegroeid dat de VLM het gebied in zijn totaliteit zou aankopen en daarna de diverse geïnteresseerden, zoals de Stichting Kempens Landschap, de terreinbeherende natuurverenigingen, de betrokken gemeentebesturen en de afdeling Bos en Groen, zou betrekken bij het beheer ervan. Tegen september 2001 moest alles rond zijn.

Na mijn vraag om uitleg van 24 januari 2002 werd duidelijk dat de verkoop in een impasse zit door onenigheid over de geboden prijs, die gebaseerd is op het schattingsverslag.

Omdat het verder aanwenden van deze percelen als natuur-, bos-, agrarisch en park- en recreatiegebied voor de lokale publieke opinie van zeer groot belang is, zou ik de minister volgende vragen willen stellen.

1. Kan de minister toelichting geven bij de huidige stand van de onderhandelingen ? Is een akkoord op korte termijn mogelijk ?

Diverse bronnen beweren dat de waarde van het gebied te laag ingeschat is. Wordt er in voorkomend geval een hogere prijs betaald ? Er bestaat daarvoor wel degelijk een bijzondere procedure.

2. Loopt het contract met de aangestelde "professionele onderhandelaar" nog steeds ?

Is de aankoopstrategie van de VLM nog steeds dezelfde (ofwel het totale gebied, ofwel niets) ?

3. Werden geïnteresseerde partners (gemeenten, natuurverenigingen, Stichting Kempens Landschap, ...) betrokken bij de onderhandelingen, of krijgen zij de vrije hand om eventueel zelf acties te ondernemen ?
4. Wat is de inhoud van het fiscaal advies van het bureau Tiberghien, dat door de VLM opgevraagd werd ?

Antwoord

1. De onderhandelingen in dit dossier lopen nog en vereisen de nodige tijd en discretie.

Uit het feit dat de onderhandelingen aan de gang zijn, blijkt dat beide partijen nog menen over een voldoende marge te beschikken om tot een vergelijk/akkoord te kunnen komen. Over de vraag of de waarde al dan niet te laag is ingeschat, kan geen uitsluitel worden gegeven gezien de lopende onderhandelingen.

Er werden twee schattingen gedaan : een interne schatting door de VLM en een schatting door de bevoegde aankoopcomités van Mechelen, Antwerpen en Hasselt. De waarde van de gronden is bepaald op basis van vroegere grootschalige verkopen en op basis van de gangbare marktprijzen in de streek.

De "diverse bronnen" die in de pers laten noteren dat de geschatte waarde te laag zou zijn, dragen een zware politieke verantwoordelijkheid. In geen geval zal ik de belastingbetaler laten opdraaien voor de speculatie die ze hiermee op gang pogen te brengen.

2. Dit contract loopt inderdaad nog steeds. Hij voert de aan de gang zijnde onderhandelingen.

Het is de bedoeling om alle door de verkoper aangeboden gebieden volledig aan te kopen.

3. Het Vlaams Gewest heeft een overleginitiatief opgezet met betrekking tot de aankoop van het domein, en dit in overleg met de verschillende partners.

Op een overlegvergadering op 30 november 2000 is de VLM aangesteld als coördinator. Ik heb dan de VLM op 21 december 2000 formeel aangesteld als coördinator van het aankoopinitiatief. Deze aanstelling en alle eerder gemaakte afspraken gelden nog steeds.

4. De inhoud van dit fiscaal advies kan niet kenbaar worden gemaakt zolang er geen overeenkomst is met de verkoper.

**Vraag nr. 273
van 9 juli 2002
van de heer JOHAN MALCORPS**

Begraafplaatsen – Milieuvriendelijk beheer

Begravingen op kerkhoven gaan met heel wat problemen gepaard. Een oordeelkundig beheer van begraafplaatsen niet enkel boven, maar ook onder de grond (milieuhygiëne) is absoluut nodig.

Bij begravingen in volle grond doen zich verontreinigingen voor van bodem en grondwater door lijkvocht en door residu's in lijken van medicatie, chemo en zelfs licht-radioactief materiaal. Door het veelvuldig gebruik van biologisch niet-afbreekbare plastic lijkzakken wordt een goede vertering van de lijken belemmerd. Nochtans is in artikel 12 van de wet op de begraafplaatsen van 20 juli 1971 bepaald dat geen materialen mogen worden gebruikt die de normale ontbinding van het lijk beletten. Als bovendien door een slechte aanleg en afwatering, grafputten en kisten permanent onder water komen te staan, worden zware problemen gecreëerd van grondwaterverontreiniging enerzijds en van onverteerde lijkresten en gisting anderzijds.

Dit levert de grootste problemen op bij de ontruiming en ontbeendering van graven. De ruimte op kerkhoven is doorgaans beperkt, zodat geregeld tot het opgraven van kisten en lijken moet worden overgegaan. De onverteerde lijkresten inclusief residu's moeten dan dikwijls in geïmproviseerde massagraven of putten worden geborgen. In het beste geval op het kerkhof. Het probleem van "oververzadigde" kerkhofgronden blijft echter reëel. En de afvoer van verontreinigde kerkhofgrond wordt dan bijzonder problematisch.

Een bijkomend probleem is het verlies aan expertise, doordat veel gemeenten geen beroep meer doen op permanente grafdelvers, maar veeleer via een beurtrol werken binnen bijvoorbeeld een groendienst.

1. Minimale richtlijnen inzake een verantwoord (milieu)hygiënisch beheer van kerkhoven, met aandacht voor de aard van de ondergrond waarin wordt begraven, problemen van drainage en de berging van de resten, zijn absoluut noodzakelijk. Doordat er zoveel als een maatschappelijk taboe rust op de omgang met doden en lijken, wordt hier ten onrechte veel te zorgeloos mee omgesprongen. Wat bijvoorbeeld fel contrasteert met de intussen verstrengde regelgeving inzake crematie en de emissies door crematoria (inmiddels ook opgenomen in Vlarem).

De vraag is of ook de milieuhygiënische voorwaarden voor de uitbating van begraafplaatsen niet in Vlarem minimaal dienen te worden geregeld.

Zijn er in dit verband reeds initiatieven ?

In welke mate wordt de exploitatie van kerkhoven nog geregeld door de wet van 20 juli 1971 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging ?

In welke mate wordt er gedacht aan actualisering van de wetgeving, ook vanuit milieuhygiënisch standpunt ?

Zijn er nu normen voor de kwaliteit van bodem en grondwater op begraafplaatsen ?

Onder welke voorwaarden mag verontreinigde grond van begraafplaatsen worden afgevoerd en waar kan men daarmee terecht ?

2. Het gebruik van grafkelders biedt betere mogelijkheden voor een ontbinding van lijken in droge omstandigheden indien wordt gezorgd voor een voldoende toevoer van zuurstof. Geurhinder kan worden vermeden door het afleiden van de geuren door vormen van ventilatie (afvoerbuizen, eventueel in combinatie met geurneutraliserende stoffen of actieve-koolstoffilters). Tegelijk kan via goten in de bodem de afvoer van overtollig grondwater steeds worden verzekerd.

Grafkelders worden in ons land meestal tegen betaling ter beschikking gesteld op concessiegronden. Niet iedereen kan zich een grafkelder veroorloven. En men gaat er al snel van uit dat er te weinig ruimte is voor veel grafkelders. In een aantal gemeenten worden grafkelders geweerd of is het gebruik van grafkelders zelfs helemaal afgeschaft. Hoewel dit in strijd zou zijn met de bepalingen van de omzendbrief-De-meester van 25 maart 1997 betreffende de toepassing van de wet op de begraafplaatsen, waarin duidelijk wordt gesteld dat gemeenten bij het treffen van schikkingen voor begraafplaatsen rekening dienen te houden met alle godsdienstige en levensbeschouwelijke overtuigingen.

In Nederland (bv. Bussum) kiest de overheid er op verschillende plaatsen zelf voor om grafkelders als "beste beschikbare techniek" aan te moedigen en deze gratis ter beschikking te stellen, waardoor heel wat hygiëneproblemen achteraf worden vermeden en de latere ontruimingskosten veel beperkter kunnen worden gehouden. Een verwerking van droge beenderresten in crematoria levert dan nauwelijks problemen op. Net als het hergebruiken van de grafkelders.

Is het niet wenselijk terzake richtlijnen of ten minste aanbevelingen te richten tot de bevoegde gemeentebesturen, zo nodig in samenwerking en overleg met andere bevoegde ministers (Volksgezondheid, Vlaams en federaal) ?

Is er geen onderzoek nodig naar de beste technieken (vanuit het standpunt (milieu)hygiëne, maar ook vanuit het kostenstandpunt) inzake aanleg van begraafplaatsen, graven en eventueel een toepassing op ruimere schaal van bijvoorbeeld verschillende lagen van grafkelders ?

Is het niet zinvol in dit verband proefprojecten op te zetten ?

Welke initiatieven zijn er op dat vlak reeds genomen ?

Antwoord

1. De Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst terecht naar het feit dat begraafplaatsen reeds zijn gereguleerd door de federale wet van 20 juli 1971 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging, wet die is gewijzigd door de wet van 20 september 1998.

Bij artikel 4 van de Bijzondere Wet van 13 juli 2001 houdende overdracht van diverse bevoegdheden aan de gewesten en de gemeenschappen (BS 3 augustus 2001), werd artikel 6, § 1, VIII van de Bijzondere Wet van 8 augustus tot Hervorming van de Instellingen vervangen.

Met het nieuwe artikel 6, § 1, VIII, 7° werden de begraafplaatsen en de lijkbezorging een Vlaamse materie. De begraafplaatsen vallen echter onder "VIII : ondergeschikte besturen". Deze problematiek behoort dan ook in eerste instantie tot de bevoegdheid van mijn collega bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden.

Op basis van voormelde wet van 20 juli 1971, zoals gewijzigd, is een procedure van toepassing zowel voor het aanleggen van nieuwe begraafplaatsen als voor het verwijderen van bestaande begraafplaatsen. Gelet op het feit dat er terzake reeds een regelgeving bestaat enerzijds, en rekening houdende met de ethische aspecten anderzijds, acht ik een opname van begraafplaatsen in de Vlaamse-indelingslijst minder opportuun. Wel ben ik bereid aan collega Van Grembergen te vragen een overleg te organiseren, teneinde te onderzoeken of milieuhygiënische bepalingen

via een andere weg kunnen worden opgenomen.

2. Zoals reeds op deelvraag 1 geantwoord, behoort de wijze van begraven tot de bevoegdheid van mijn collega bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden.

Vraag nr. 277 van 18 juli 2002 van de heer CARL DECALUWE

Biociden – Bermen en perceelsranden

Het parlement keurde onlangs een voorstel van decreet goed waarin het gebruik van bestrijdingsmiddelen door de openbare diensten van het Vlaamse gewest sterk aan banden wordt gelegd. Het gebruik van deze middelen zal vanaf 1 januari 2004 verboden zijn voor deze diensten op het openbaar domein, bermen, op wegranden, in natuur- en bosgebied, ...

Dit is een eerste stap in de richting van een reductie van deze bestrijdingsmiddelen. Uit wetenschappelijke studies blijkt immers dat de diversiteit van de flora op bermen stelselmatig achteruitgaat wegens besproeiing met bestrijdingsmiddelen. Ook diersoorten (zoals insecten, vogels en amfibieën) zouden ten gevolge van het vernietigen van specifieke plantensoorten verdwijnen.

Dikwijls wordt met een beschuldigende vinger gewezen naar landbouwers, die deze bestrijdingsmiddelen onzorgvuldig zouden gebruiken en zodoende ook de aanpalende bermen van de landbouwpercelen ermee besproeien.

1. Wordt er door de Vlaamse administratie op ge-regelde tijdstippen controle uitgeoefend op het gebruik van pesticiden op bermen en dergelijke ? Zo ja, met welk resultaat ?

Bevestigt dit resultaat dat er een achteruitgang is van de diversiteit inzake fauna en flora ?

2. Indien overmatig gebruik wordt vastgesteld op het openbaar domein en de bermen in eigendom van het Vlaams Gewest, wordt dan gezocht naar de verantwoordelijken hiervoor ?
3. Worden er sancties genomen tegen landbouwers die de perceelsgrenzen overschrijden en eveneens bermen besproeien ? Zo ja, door welke instantie en werden er reeds veel overtredingen vastgesteld ?

4. Het goedgekeurde voorstel van decreet inzake de vermindering van pesticiden door openbare diensten is een eerste belangrijke stap. Plant de minister nog andere wetgevende initiatieven om de diversiteit van de fauna en flora op de Vlaamse bermen en openbare domeinen te beschermen en te vrijwaren van vernietiging ?

Antwoord

1. Het wettelijk kader dat het gebruik van biociden regelt, is niet beperkt tot het nieuwe decreet van 21 december 2001 houdende vermindering van het gebruik van bestrijdingsmiddelen door openbare diensten in het Vlaamse gewest.

Het bermbesluit van 27 juni 1984 verbiedt het gebruik van biociden op bermen (ook onbegroeide). Het vegetatiebesluit van 23 juli 1998 legt in bepaalde gebiedscategorieën een vergunningplicht op voor het vernietigen van vegetatie met chemische middelen. Zo is het gebruik van biociden op vegetatie van perceelsrandbegroeiingen en sloten vergunningplichtig voor zowel natuurlijke als rechtspersonen in onder andere landschappelijk waardevolle agrarische gebieden. Ten slotte houdt het decreet "natuurbehoud" van 21 oktober 1997 een algemene zorgplicht in.

De controles die de natuurwachters van de afdeling Natuur uitvoeren, kunnen gericht zijn, maar meestal worden vaststellingen gedaan tijdens verplaatsingen in hun ambtsgebied. Gewoonlijk beperkt de controle zich tot de belangrijkste bermen met waardevolle vegetaties en fauna, zoals in de duinen, langs spoorwegen,... Indien biocidengebruik op openbare bermen wordt vastgesteld, wordt de overtreder (gemeentebestuur, administratie Wegen en Verkeer, NMBS, ..) al dan niet schriftelijk aangeklaagd voortaan de reglementering te respecteren. Bij een ernstige ingebrekestelling zal de afdeling Natuur evenwel onmiddellijk proces-verbaal opmaken. Jaarlijks worden aldus een tiental processen-verbaal opgemaakt voor overtredingen op het biocidengebruik.

Herbiciden hebben evident nefaste effecten op planten en dieren. Waar herbiciden worden gebruikt op bermen langs spoorwegen en autowegen zijn de kruidenvegetaties en de kleinere faunaorganismen nagenoeg volledig gedood. Het effect is uiteraard afhankelijk van de gebruikte herbiciden : selectief werkende dicotylenoders, totaalherbiciden of allesdodende

middelen en groeiremmende middelen, die de grasgroei vertragen.

2. Overmatig gebruik van pesticiden op het openbaar domein en de bermen in eigendom van het Vlaamse gewest, wordt gelukkig maar weinig vastgesteld. Het beheer van de gewestelijke bermen wordt meestal uitbesteed. De aannemers hebben een uitdrukkelijk verbod om biociden te gebruiken. Het gebeurt wel dat bij het beheer van de wegrand – het verharde gedeelte dat wel tegen ongewenste planten wordt bespoten – de aannemer onzorgvuldig tewerk gaat, waardoor de rand van de berm is afgestorven. Indien zich dit voordoet, zal de afdeling Natuur – in verhouding tot de aard van de schade – de aannemer hierover aanspreken.

Momenteel wordt het beheer van de bermen langs de autosnelwegen geoptimaliseerd door de opmaak van bermbeheersplannen, waarin in eerste instantie aandacht uitgaat naar de fauna en flora in de berm.

3. Indien de schade aan de vegetatie op perceelsranden belangrijk is, door bijvoorbeeld het doden van kleine landschapselementen met pesticiden door landbouwers, zal de afdeling Natuur optreden. Er wordt dan een waarschuwing of proces-verbaal opgemaakt door de natuurwachter tegen de overtreder of tegen onbekenden.

De administratie meldt me dat in de provincie Limburg verschillende gemeenten inspanningen hebben geleverd om overmatig pesticidengebruik door landbouwers langs bermen tegen te gaan.

Zij hebben in een schrijven de grondgebruikers aangemaand het biocidengebruik na te laten en strenge controles aangekondigd. Bovendien maken zij bij flagrante overtredingen en/of vernietiging van bijzondere bermen proces-verbaal op.

4. Beheersovereenkomsten met landbouwers zijn een belangrijk instrument om de diversiteit van de fauna en flora op de Vlaamse bermen en openbare domeinen te beschermen tegen randeffecten vanuit landbouwpercelen.

Het meest voor de hand liggende voorbeeld is het perceelsrandenbeheer, waarbij de landbouwers geen bestrijdingsmiddelen gebruiken op de randen van hun perceel. Ook de beheerspakketten aanleg en beheer van kleine landschapsele-

menten en botanisch beheer dragen bij tot het verminderd gebruik van pesticiden in de landbouw, en dus tot vermindering van de randeffecten.

Het ontwerpdecreet inzake integraal waterbeheer schenkt aandacht aan de bermen langs waterlopen om de diversiteit van fauna en flora te beschermen.

Vraag nr. 280
van 14 augustus 2002
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Milieuvriendelijke landbouw – Subsidiëring

1. Bij beslissing van 18 mei 2001 heeft de Vlaamse regering haar goedkeuring gegeven aan het besluit van de minister tot toekenning van subsidies voor het toepassen van milieuvriendelijke landbouwproductiemethoden en het in stand houden van de genetische diversiteit.

Kan de minister een stand van zaken geven betreffende de subsidies die in het kader van deze beslissing zijn toegekend ?

Aan de hand van welke criteria zijn deze subsidies toegekend ?

Wat zijn de resultaten van de evaluatie van de subsidies betreffende het toepassen van milieuvriendelijke landbouwproductiemethoden ?

2. Er kunnen beheersovereenkomsten worden afgesloten die de vermindering van het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen en meststoffen stimuleren in de sierteelt.

Hoeveel kandidaturen zijn er ingediend en hoeveel beheersovereenkomsten zijn er in dit kader afgesloten ?

Hoeveel subsidies zijn er in het totaal toegekend ?

De sierteler die deze subsidies wil genieten, dient een resultaatsverbintenis aan te gaan met betrekking tot de vermindering van het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen en meststoffen.

Wanneer en op welke wijze gebeurt de evaluatie ?

Wie is hiervoor verantwoordelijk ?

Welke afspraken zijn er gemaakt indien de sierteler deze resultaatsverbintenis niet haalt ?

Antwoord

1. In het kader van de landbouw-milieuverordening (EEG) nr. 2078/92 waren een aantal subsidiemaatregelen uitgewerkt voor het toepassen van bepaalde milieuvriendelijke maatregelen. De landbouw-milieuverordening werd overgenomen in de ruimere plattelandsverordening (1257/99), die een hele reeks van steunmaatregelen aan de landbouw bundelt.

In uitvoering van de plattelandsverordening kunnen land- en tuinbouwers subsidies ontvangen voor het toepassen van volgende milieuvriendelijke landbouwproductiemethoden op hun percelen die gelegen zijn in het Vlaamse gewest.

Het gaat hierbij om :

- subsidie voor groenbedekking ;
- subsidie voor mechanische onkruidbestrijding ;
- subsidie voor vermindering van gewasbeschermingsmiddelen en meststoffen ;
- subsidie voor de instandhouding van de genetische diversiteit van bedreigde lokale rassen en variëteiten ;
- subsidie voor de reconversie naar biologische zeugenhouderij.

Om voor deze subsidie in aanmerking te komen, sluiten de landbouwers een overeenkomst van vijf jaar af.

Regelgeving in uitvoering van de verordening (EG) nr. 1257/99 :

- BVR van 18 mei 2001 betreffende de toekenning van subsidies voor het toepassen van milieuvriendelijke landbouwproductiemethodes en het instandhouden van de genetische diversiteit, gewijzigd bij BVR van 1 februari 2002.

In uitvoering van het BVR zijn vijf MB's opge-
maakt (1 MB per maatregel) :

- MB van 18 mei 2001 betreffende de toekenning van subsidies voor het inzaaien van een groenbedekker met toepassing van het Vlaams Programma voor Plattelandsontwikkeling ;
- MB van 18 mei 2001 betreffende de toekenning van subsidies voor mechanische onkruidbestrijding met toepassing van het Vlaams Programma voor Plattelandsontwikkeling ;
- MB van 18 mei 2001 betreffende de toekenning van subsidies voor de vermindering van gewasbeschermingsmiddelen en meststoffen

in de sierteelt met toepassing van het Vlaams
Programma voor Plattelandsontwikkeling ;

- MB van 18 mei 2001 betreffende de toekenning van subsidies voor de bescherming van de genetische diversiteit met toepassing van het Vlaams Programma voor Plattelandsontwikkeling ;
- MB van 16 april 2002 betreffende de toekenning van subsidies voor de reconversie naar de biologische zeugenhouderij met toepassing van het Vlaams Programma voor Plattelandsontwikkeling.

(BVR : besluit van de Vlaamse regering ; MB :
ministerieel besluit – red.)

Stand van zaken 31 augustus 2002

Maatregel	Aantal lopende contracten	Oppervlakte (ha)/ aantal dieren	Bedrag/jaar (euro)	Bedrag/totaal (euro)
Groenbedekking	3.299	27.068,56	1.351.643	6.758.217
Mechanische onkruidbestrijding	298	2.033,34	277.328	1.386.638
Vermind. gewasbeschermingsmidd. en meststoffen in de sierteelt		zie deel 2 van parlementaire vraag		
Genetische diversiteit :				
Belgisch trekpaard	443	1.082	128.746	643.730
schapen en geiten	90	2.089	60.700	303.500
Reconversie naar biologische zeugenhouderij	2	83 (dieren)	4.974	24.870

Groenbedekking

(MB van 18 mei 2001 betreffende de toekenning van subsidies voor het inzaaien van een groenbedekker met toepassing van het Vlaams Programma voor Plattelandsontwikkeling)

Maatregel

Landbouwers die een groenbedekker inzaaien na de hoofdteelt kunnen een jaarlijkse subsidie van 50 euro per hectare krijgen. De maatregel is van toepassing voor heel Vlaanderen, waarbij de groenbedekker ingezaaid kan worden na alle teelten, met een ruim assortiment van groenbedekkers.

De landbouwer verbindt zich ertoe gedurende vijf opeenvolgende jaren een bepaald aantal hectaren groenbedekker uit te zaaien. Voor oppervlaktes kleiner dan 2 hectare wordt geen subsidie toegekend. De groenbedekker moet worden uitgezaaid voor 1 november en moet minstens tot 15 februari behouden blijven. Jaarlijks dient voor 30 september een perceelsopgave te gebeuren van de percelen waar de groenbedekking dat jaar toegepast zal worden.

Landbouwers die op een bepaald perceel de 25 % verhoogde bemesting in het kader van het mestdecreet willen genieten, kunnen hiervoor evenwel geen subsidie ontvangen.

Mechanische onkruidbestrijding

(MB van 18 mei 2001 betreffende de toekenning van subsidies voor mechanische onkruidbestrijding met toepassing van het Vlaams Programma voor Plattelandsontwikkeling)

Maatregel

Landbouwers die mechanische onkruidbestrijding toepassen, kunnen een jaarlijkse subsidie van 150 euro per hectare krijgen voor volledig mechanische onkruidbestrijding en van 50 euro per hectare voor mechanische onkruidbestrijding gecombineerd met rijbespuiting. Voor oppervlaktes kleiner dan 1 hectare wordt geen subsidie toegekend.

Alle vollegrondteelten, met uitzondering van graslanden, komen in aanmerking voor de subsidie van uitsluitend mechanische onkruidbestrijding. Voor de subsidie van de combinatie van mechanische en chemische onkruidbestrijding wordt een minimale rijafstand van 20 centimeter als bijkomende voorwaarde gesteld.

De landbouwer verbindt zich ertoe gedurende vijf opeenvolgende jaren een bepaalde oppervlakte volledig mechanisch te behandelen en/of mechanische onkruidbestrijding te combineren met rijbespuiting. Voor 15 maart van elk jaar doet de landbouwer opgave van de percelen waarop hij mechanische onkruidbestrijding zal toepassen. Tijdens het teeltseizoen wordt per perceel een teeltfiche met de teeltgegevens en de uitgevoerde veldwerkzaamheden bijgehouden.

Vermindering gewasbeschermingsmiddelen en meststoffen in de sierteelt

(MB van 18 mei 2001 betreffende de toekenning van subsidies voor de vermindering van gewasbeschermingsmiddelen en meststoffen in de sierteelt met toepassing van het Vlaams Programma voor Plattelandsontwikkeling)

Zie deel 2 van parlementaire vraag.

Bescherming genetische diversiteit

(MB van 18 mei 2001 betreffende de toekenning van subsidies voor de bescherming van de genetische diversiteit met toepassing van het Vlaams Programma voor Plattelandsontwikkeling)

Maatregel

In het verleden konden landbouwers met merries van het ras "Belgisch trekpaard" die ingeschreven zijn in het stamboek, een jaarlijkse subsidie van 118,99 euro per merrie ontvangen.

Met toepassing van de plattelandsverordening kunnen volgende rassen gesubsidieerd worden :

Rood Rundveeras van België, Hertkleurige Geit, Kempens Schaap, Belgisch Melkschaap, Ardense Voskop, Entre-Sambre-et-Meuse-Schaap, Witte Geit, Houtlandschaap, Mergelandschaap, Vlaamse Kuddeschaap, Lakens Schaap, Vlaams Schaap.

Een landbouwer die zich ertoe verbindt om jaarlijks gedurende vijf opeenvolgende jaren een aantal dieren van deze lijst te houden, kan hiervoor een subsidie van 100 euro per jaar per rund ontvangen en een subsidie van 25 euro per jaar per geit of schaaap.

De behandeling van de dossiers gebeurt via erkende verenigingen. Voor de uitvoering van deze maatregel zijn drie stamboekverenigingen erkend :

- Rood Rund van België : Vlaamse Rundveevereniging VZW ;
- geiten en het Belgisch Melkschaap : Nationaal Verbond van Geiten en Melkschapenfokkers VZW ;
- overige schapenrassen : Stichting Levend Erfgoed VZW.

Reconversie naar biologische zeugenhouderij

(MB van 16 april 2002 betreffende de toekenning van subsidies voor de reconversie naar de biologische zeugenhouderij met toepassing van het Vlaams Programma voor Plattelandsontwikkeling)

Maatregel

Een landbouwer die zich ertoe verbindt om gedurende vijf opeenvolgende jaren zijn volledig land- of tuinbouwbedrijf om te schakelen naar de biologische productiemethode, kan voor de biologische zeugenhouderij een jaarlijkse subsidie van 829 euro per hectare buitenloopgrasland ontvangen.

Het maximale aantal hectare buitenloop waarvoor de subsidie verkregen kan worden, is gelijk aan de minimale oppervlakte die, volgens het geldende lastenboek voor de biologische productie, voor het opgegeven aantal zeugen nodig is.

Om in aanmerking te komen, moet de landbouwer aantonen dat hij :

- overgegaan is tot de biologische productiemethode ;
- een erkende controleorganisatie op de hoogte gebracht heeft van deze omschakeling naar de biologische productiemethode ;
- met de reconversie naar de biologische zeughouderij nog niet langer dan twee jaar geleden gestart is.

Deze maatregelen zijn opgenomen in het Vlaamse Programmeringsdocument voor Plattelandsontwikkeling 2000-2006 (PDPO). In uitvoering van artikel 49 van verordening (EG) nr. 1257/1999 en artikel 42 van verordening (EG) nr. 1260/1999 zal met betrekking tot het PDPO een "mid-term-evaluatie" uitgevoerd worden. Bij deze evaluatie zullen ook de diverse maatregelen geëvalueerd worden. Deze evaluatie moet worden uitgevoerd door een onafhankelijke evaluator en uiterlijk op 31 december 2003 aan de Europese Commissie bezorgd worden.

2. Het antwoord op vraag 2 omvat twee luiken. Het eerste luik heeft betrekking op de overeenkomsten die afgesloten werden voor het einde van 2000 in het kader van de regelgeving inzake het toepassen van milieuvriendelijke landbouwproductiemethoden. Het tweede luik behelst de overeenkomsten die afgesloten werden in het kader van het Vlaams Programma voor Plattelandsontwikkeling.

Tot het einde van 2000 konden overeenkomsten afgesloten worden voor de vermindering van gewasbeschermingsmiddelen en meststoffen in de sierteelt, op basis van het besluit van de Vlaamse regering van 13 april 1999 betreffende de toekenning van subsidies om landbouwproductiemethoden toe te passen en het sluiten van beheersovereenkomsten ter uitvoering van de verordening (EEG) nr. 2078/92 van de Raad van 30 juni 1992 betreffende landbouwproductiemethoden die verenigbaar zijn met de eisen inzake milieubescherming, en betreffende natuurbeheer en op basis van het ministerieel be-

sluit van 4 juni 1999 betreffende het toepassen van milieuvriendelijke landbouwproductiemethoden ter uitvoering van de verordening (EEG) nr. 2078/92 van de Raad van 30 juni 1992.

De overeenkomsten bepalen dat een sierteler in hoofdberoep die zich ertoe verbindt om gedurende ten minste vijf opeenvolgende jaren het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen en meststoffen te optimaliseren via registratie en via de voorlegging en uitvoering van een plan om het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen en meststoffen in de sierteelt te verminderen of op het minimale niveau te houden, een jaarlijkse subsidie van 120 frank per are voor eenjarige teelten en 338 frank per are voor meerjarige teelten, met een maximum van 10.000 frank per bedrijf, ontvangt.

In het kader van deze reglementering werden 90 overeenkomsten afgesloten. Hiermee is een jaarlijks totaalsubsidiebedrag gemoeid van 21.228 euro. Vier aanvragen konden niet ingewilligd worden omdat niet aan de voorwaarde "sierteler in hoofdberoep" voldaan was.

De producent ontvangt zijn subsidie voor de eerste maal als hij het bewijs van het eerste jaar van registratie bij een erkend centrum voor milieubewuste tuinbouw geleverd heeft en hij het vereiste plan voorgelegd heeft. Dit centrum staat in voor een permanente controle op het bedrijf.

Indien hij verder aan zijn verplichtingen voldoet, ontvangt de producent nog gedurende vier jaar dezelfde jaarlijkse subsidie. De betaling van de subsidie wordt stopgezet zodra niet langer aan de voorwaarden van de overeenkomst voldaan wordt of wanneer vastgesteld is dat de overeenkomst niet volledig uitgevoerd werd. De administratie Land- en Tuinbouw van het departement Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Zaken en Landbouw is belast met het toezicht op en de evaluatie van de maatregel.

In het kader van het Vlaams Programma voor Plattelandsontwikkeling 2000-2006, dat door de Commissie goedgekeurd werd op 6 oktober 2000, en meer bepaald op basis van het besluit van de Vlaamse regering van 18 mei 2001 betreffende de toekenning van subsidies voor het toepassen van milieuvriendelijke landbouwproductiemethoden en het in stand houden van de genetische diversiteit en het ministerieel besluit

van 18 mei 2001 betreffende de toekenning van subsidies voor de vermindering van gewasbeschermingsmiddelen en meststoffen met toepassing van het Vlaams Programma voor Plattelandsontwikkeling, kunnen overeenkomsten afgesloten worden.

De sierteler die zich ertoe verbindt om gedurende vijf opeenvolgende jaren het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen en meststoffen in zijn bedrijf te optimaliseren via registratie en via de voorlegging en de uitvoering van een plan om het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen en meststoffen in de sierteelt te verminderen, kan een jaarlijkse subsidie verkrijgen van 250 euro per hectare voor intensieve teelt onder glas of plastic, van 100 euro per hectare voor intensieve teelt in open lucht en van 50 euro per hectare voor extensieve teelten, namelijk alle boomkwekerijgewassen in de volle grond.

De modaliteiten inzake registratie en voorlegging en uitvoering van een plan zijn dezelfde als die welke gestipuleerd zijn in de regelgeving betreffende het toepassen van milieuvriendelijke landbouwproductiemethoden beschreven onder punt 1. Bijkomend is in het ministerieel besluit van 18 mei 2001 de volgende resultaatsverbintenis opgenomen : de subsidie is pas definitief verworven als het gemiddelde van twee opeenvolgende jaren 25 % reductie aantoont ten aanzien van het eerste startjaar. In geval van teeltregistratie voor teelten in rotatie moet deze 25 % gerealiseerd worden ten opzichte van de gangbare inzet van pesticiden en meststoffen of ten opzichte van de vorige teeltrotatie.

In het kader van de besluiten van 18 mei 2001 werden 51 overeenkomsten afgesloten. Er zijn nog acht aanvragen in behandeling. De jaarlijkse subsidie voor de 51 afgesloten overeenkomsten bedraagt 36.225 euro. Vermits het programma loopt tot 2006, kunnen uiteraard nog meer overeenkomsten afgesloten worden.

De controle en evaluatie gebeuren door de bevoegde ambtenaren van de administratie Land en Tuinbouw, op analoge wijze als hierboven beschreven. Indien het plan niet gerealiseerd wordt of de resultaatsverbintenis niet nagekomen wordt, zal het reeds uitbetaalde bedrag teruggevorderd worden.

Vraag nr. 281
van 14 augustus 2002
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Leader+-projecten – Stand van zaken

De Vlaamse regering heeft bij beslissing van 10 november 2000 haar goedkeuring gehecht aan de programmering voor Vlaanderen in het kader van het communautair initiatief voor plattelandsontwikkeling Leader+ 2000-2006.

1. Wat is de stand van zaken ?
2. Enkel "plaatselijke groepen" komen in aanmerking voor een tegemoetkoming.

Wat is de inhoud van het begrip "plaatselijke groepen" ?

Hoeveel plaatselijke groepen hebben sinds de goedkeuring van Leader+ initiatieven ontwikkeld en subsidies ontvangen en wat zijn hierbij de doelstellingen ?

Kan een overzicht worden gegeven per provincie ?

3. Werd er reeds een evaluatie gemaakt van de gesubsidieerde projecten ? Wat zijn de resultaten ?

Antwoord

1. Het Vlaamse Leader+-programma werd door de Europese Commissie goedgekeurd op 20 december 2001.

In het Leader+-programma zijn drie specifieke onderdelen opgenomen :

- onderdeel 1 : gebiedsgebonden geïntegreerde strategieën voor plattelandsontwikkeling met een experimenteel karakter,
- onderdeel 2 : samenwerking tussen plattelandsgebieden,
- onderdeel 3 : netwerkvorming.

Voorgescreven procedure voor uitvoering onderdeel 1 : oproep tot indiening van voorstellen (VI. Gewest + provincies), uitwerking, ontwikkelingsplannen (plaatselijke groepen), beoorde-

ling plannen (bestendige deputaties), selectie + toekenning middelen (Vl. regering).

Onderdeel 2 en 3 zijn opgenomen in een latere fase van het programma.

Voor de uitvoering van onderdeel 1 werd eind maart 2002 een oproep tot indiening van voorstellen gelanceerd, onder meer gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 10 april 2002. Tegen uiterlijk 31 juli 2002 konden plaatselijke groepen voor een bepaalde regio een ontwikkelingsplan indienen. In totaal werden acht plannen ingediend.

Gepland is dat de selectieprocedure tegen eind 2002 kan worden afgerond, waarna met de effectieve uitvoering van de geselecteerde ontwikkelingsplannen kan worden gestart begin 2003.

2. In de mededeling van de Europese Commissie (EC) aan de lidstaten van 14 april 2000 tot vaststelling van de richtsnoeren voor het communautaire initiatief voor plattelandsontwikkeling (Leader+) is bepaald dat "de begunstigden van de financiële bijdrage bestaan uit een geheel van partners "plaatselijke groepen" (PG's) genoemd".

Verder is door de EC bepaald dat "de PG's moeten bestaan uit een geheel van partners waarin de verschillende milieus van het gebied evenwichtig en representatief vertegenwoordigd zijn. Op het niveau van de besluitvorming moeten de economische partners en de verenigingen ten minste 50 % van het plaatselijke partnerschap uitmaken.

(...)

De leden van de PG's moeten ter plaatse gevestigd zijn en

- hetzij een administratieve en financiële coördinator aanstellen die in staat is overheids-subsidies te beheren en erop toeziet dat het partnerschap goed functioneert ;
- hetzij zich verenigen in een gemeenschappelijke rechtsstructuur waarvan de statuten een goed functioneren van het partnerschap en het vermogen om overheidssubsidies te beheren, waarborgen.

In navolging van de oproep die werd gelanceerd, werden acht voorstellen ingediend :

- Antwerpen : regio Kempen ;
- Limburg : Midden-Maasland ;
- Oost-Vlaanderen : Meetjesland ;
- Vlaams-Brabant : Pajottenland, plattelandsgebied rond Tienen ;
- West-Vlaanderen : Brugs Ommeland, Westhoek, Bekkencomité Roobeek-Gistelbeek.

In de ingediende ontwikkelingsplannen van de plaatselijke groepen kunnen de doelstellingen als volgt worden samengevat :

- kwaliteits- en kwantiteitsbeheersing van de waterstromen in de regio ;
- begeleiding van verbreding en milieuzorg in de landbouw ;
- ondersteuning van de ontwikkelingen inzake multifunctionele landbouw ;
- identiteitsversterking van de regio ;
- bestrijding verdoken armoede in de landbouw ;
- uitbouwen van een plattelandscentrum en van een recreatief-educatief plattelandsnetwerk ;
- geïntegreerde streekontwikkeling op valleiranden.

In het Leader+-programma is opgenomen dat drie tot vijf ontwikkelingsplannen van plaatselijke groepen zullen worden geselecteerd, waarna Leader+ in de geselecteerde gebieden zal worden uitgevoerd.

De selectieprocedure is momenteel nog lopende en aangezien nog geen projecten werden goedgekeurd, werden ook nog geen subsidies uitgekeerd.

3. In uitvoering van artikel 42 van verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad van 21 juni 1999 houdende algemene bepalingen inzake de structuurfondsen, zal met betrekking tot het Vlaamse Leader+-programma een "evaluatie halverwege" worden uitgevoerd.

Deze evaluatie moet worden uitgevoerd door een onafhankelijke evaluator en uiterlijk op 31 december 2003 aan de Europese Commissie worden bezorgd.

Vraag nr. 282
van 14 augustus 2002
van de heer CARL DECALUWE

Bosgebieden West-Vlaanderen – Aankopen

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 85 van 8 februari 2001 zou ik de minister volgende vragen willen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 27 april 2001, blz. 1453).

1. Heeft de Vlaamse overheid sedert begin 2001 nog bossen aangekocht in de provincie West-Vlaanderen? Zo ja, voor welk bedrag en met welke oppervlakte?
2. Welke nieuwe bosgebieden in de provincie West-Vlaanderen werden sindsdien nog aangelegd? Hoeveel hectare nemen deze bosgebieden in?

3. Werden er nog particuliere bossen in deze provincie opengesteld voor het publiek?
4. Zijn er door de Vlaamse regering sedertdien nog beslissingen genomen voor de verdere aankoop en aanleg van nieuwe bosgebieden in de provincie West-Vlaanderen?

Antwoord

1 en 2. Het Vlaams Gewest kocht in West-Vlaanderen in het jaar 2001 67 ha 46 a 86 ca beboste gronden en 188 ha 27 a 75 ca niet beboste gronden, bestemd om bebost te worden of om als open ruimte in het bosdomein op te nemen. Voor deze gezamenlijke oppervlakte van 255 ha 74 a 61 ca werd een bedrag van 4.197.395,060 euro (= 169.322.497 fr.) betaald.

Gemeente	Domein	Bos	Te bebossen grond	Totaal
Dentergem	Vijverbos	0,0000	22,4932	22,4932
Houthulst	Merkem	0,0000	11,8277	11,8277
Oostkamp	Rooiveld-Papenvijvers	53,8213	115,5911	169,4124
Ieper	Galgebossen	0,0000	7,9980	7,9980
Ieper	Groenenburg	0,0000	4,3720	4,3720
Vleteren	Sixtusbos	9,7701	10,5525	20,3226
Moorslede	Vierkaven	0,0000	14,9450	14,9450
Poperinge	Sixtusbos	3,3111	0,4980	3,8091
Wingene	Vagevuurbossen	0,5661	0,0000	0,5661
Totaal		67,4686	188,2775	255,7461

Het Vijverbos in Dentergem (= tevens stadsbos voor Tielt), het complex Rooiveld-Papenvijvers in Oostkamp en de Vierkaven in Moorslede zijn volledig nieuwe domeinbossen.

3. Er werden geen particuliere bossen opengesteld voor het publiek.
4. De Vlaamse regering heeft de projecten Preshoekbos (stadsbos regio Kortrijk) en De Keignaert (stadsbos Oostende) aangewezen als gebiedsgerichte projecten waar wederbeleg betaald mag worden aan de verkopers.

Lokalisatiestudies werden uitgevoerd voor stadsbossen in Roeselare en Waregem-Wielsbeke.

In samenwerking met de gemeente Hooglede werd een speelbos aangelegd nabij het domein Dominiek Savio.

De stad Roeselare heeft het beheer van het domein De Kleiputten overgedragen aan Bos en Groen. Het domein werd uitgebreid door een bosplantactie.

Tevens werd een beheersoverdracht getekend met de gemeente Lendeledede en werden de eerste beplantingen van het domein De Bergkapel uitgevoerd.

Ten slotte kan nog vermeld worden dat de totale vastgelegde som voor aankoopdossiers in West-Vlaanderen op dit moment 4.764.578 euro

(192.202.604 fr.) bedraagt, voor een totale oppervlakte van 95 hectare bos en 155 hectare beboscbare gronden. Een deel van deze gronden werd intussen reeds aangekocht, voor een ander deel zijn de onderhandelingen nog lopende.

Vraag nr. 283
van 14 augustus 2002
van de heer CARL DECALUWE

Rio-dossiers – Uitbetalingen (2)

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 58 van 6 november 2001 stelde de minister dat er reeds belangrijke inspanningen geleverd werden om de achterstand inzake de uitbetaling van Rio-dossiers weg te werken. Er werd een noodprogramma opgesteld en extra personeel aangeworven. Er werd vooropgesteld dat de achterstand volledig weggewerkt zal zijn tegen april 2002 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 29 maart 2002, blz. 981).

Wat is de stand van zaken m.b.t. de uitbetaling van de achterstallige bedragen ?

Is de achterstand inzake behandeling nu volledig weggewerkt ?

Zo neen, wat is de oorzaak ?

Welke bijkomende maatregelen neemt de minister ?

Ten belope van welk bedrag werd er uitbetaald ?

Antwoord

De gehele problematiek van achterstand in uitbetalingen heeft betrekking op dossiers die binnengekomen waren vóór het jaar 2000. Al deze dossiers werden ondertussen behandeld en afgesloten. Van het jaar 2000 rest er één dossier van de maand december waarvoor nog niet alle documenten ontvangen werden. Hetzelfde geldt ook voor zes dossiers ingestuurd tijdens de eerste helft van 2001.

Systematisch worden door mijn administratie de ontbrekende documenten opgevraagd aan de provincies, gemeenten of Aquafin. De termijn waarbinnen telkens aan de vragen herinnerd wordt, bedraagt momenteel drie maanden.

Van een echte achterstand bij de administratie inzake de uitbetalingen van de saldi kan dus niet

meer gesproken worden. De voorschottendossiers worden vrijwel onmiddellijk behandeld en worden binnen de termijn van twee weken naar het MINA-fonds gestuurd ter uitbetaling (*MINA-fonds : Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur – red.*).

Het ordonnanceringskrediet bedraagt 46,8 miljoen euro, hiervan werd op 18 september 2002 reeds 27,2 miljoen euro uitbetaald.

Vraag nr. 284
van 14 augustus 2002
van de heer CARL DECALUWE

Heulebeek Kortrijk – Waterbeheersing

De overstroming van de Heulebeek in Moorsele zorgde voor heel wat overlast voor de omwonenden de voorbije jaren. Het dossier sleept al lang aan en is het voorwerp geweest van heel wat denkwerk om een bevredigende oplossing na te streven.

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 46 van 6 december 2000 zou ik de minister volgende vragen willen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 16 februari 2001, blz. 1051).

1. Hoever staat het met het waterinrichtingsproject dat de afdeling Water liet opmaken ?
2. Wat zijn de hoofdlijnen van dit project ?
3. Hoever staat het met de verwerving van de terreinen waar het wachtbekken zal worden aangelegd ?
4. Wat is de stand van zaken in verband met de eigenlijke werken om het wachtbekken aan te leggen ?
5. Wat is de huidige kostenraming voor dit project ?
6. Wordt er op geregelde basis overleg gepleegd met alle betrokken actoren ?

Antwoord

Aan de gemeentebesturen van Kortrijk en Wevelgem is gevraagd om een inventaris te maken van schadeclaims of geregistreerde schade ten gevolge van wateroverlast vanuit de Heulebeek. Geen van beide gemeenten hebben een voorbeeld gevonden van een schadegeval.

Bij de afdeling Water zijn slechts twee gevallen van schade bekend :

- de BVBA Van Hilst, een schrijnwerkerij, heeft op 26 december 1999 ongeveer 20 centimeter onder water gestaan. De vloer van deze schrijnwerkerij is inmiddels met ongeveer 50 centimeter verhoogd door de eigenaar ;
- de D. Savioschool in Moorsele-Wevelgem is voor het laatst onder water gekomen op 3 en 4 november 1998. Hier is inmiddels door de afdeling Water een volledige en voldoende oplossing gerealiseerd door de bouw van een beschermingsmuur, een uitwateringskunstwerk en een bemaling van dit laaggelegen pand.

Aangezien er geen schadedreiging meer is, zijn de kosten voor de aanleg en inrichting van een wachtbekken niet verantwoord.

1. Elk waterinrichtingsproject van de afdeling Water voor de Heulebeek is stilgelegd.
2. In eerste instantie was gekozen voor aanleg van een wachtbekken in Moorsele, en niet voor verhoging van de afvoercapaciteit van de Heulebeek. Er was nog een MER in opmaak toen beslist werd om het project af te voeren (*MER : milieueffectrapport – red.*). Er was nog slechts een voorontwerp en geen uitgewerkt ontwerp.
3. Er was een onteigeningsplan opgemaakt en een raming gevraagd aan het Aankoopcomité. Er was nog discussie over de motivatie van de lokalisatie, aangezien deze in strijd leek met de regelgeving op de ruimtelijke ordening. Een onteigeningsbesluit was nog niet ter goedkeuring ingediend.

Ook dit deel van de voorbereiding werd stilgelegd.

4. Aangezien er nog geen afgeronde MER was, noch een definitief ontwerp, was er nog geen aanbestedingsprocedure gestart. Deze zal ook niet meer gestart worden.
5. Het Aankoopcomité heeft uiteindelijk geen raming gemaakt, de basis van een gedetailleerde kostenraming ontbreekt dus.

De voorlopige, benaderende raming bedroeg ongeveer 10 miljoen euro.

6. Over het afgevoerde project is er geen overleg meer. Er is wel met de gemeentebesturen afge-

sproken dat eventuele lokale problemen samen geëvalueerd kunnen worden.

Inmiddels heeft de afdeling Water de sifon van de Heulebeek onder de R8 in Heule laten inspecteren en aangezien deze deels aangeslibd was, een totale reiniging uitgevoerd in april 2002.

Er is ook een ontwerp in opmaak voor het plaatsen van een automatische roosterreiniging vóór deze sifon en een studieopdracht is uitbesteed om een zandvang te ontwerpen stroomopwaarts van deze sifon.

**Vraag nr. 286
van 14 augustus 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

LPG-stations – Milieuvergunning

Zowel de brandstoffenverdelers als de provincies zijn blijkbaar vragende partij om tot duidelijke afspraken te komen waarbij het milieuvriendelijke aspect van LPG (Liquified Petroleum Gas) (in vergelijking met benzine en diesel) afgewogen wordt tegen het veiligheidsrisico voor omwonenden van LPG-verdeelstations. Voor het ogenblik zijn de toegepaste normen op sommige plaatsen blijkbaar zo streng dat LPG alleen nog maar getankt zal kunnen worden langs autowegen of helemaal alleengelegen historisch ontstane stations, die bijna altijd zonevreemd zijn ... De meeste brandstofverdeelstations liggen echter in een woonzone of er vlakbij, of in een bewoond gebied.

Zeker nu de overheid LPG als milieuvriendelijke brandstof propageert en LPG-voertuigen toelaat in ondergrondse parkings, moet ze garanties geven dat geïnteresseerden de kans krijgen in hun omgeving LPG te tanken.

In opdracht van Febupro (Federatie van Butaan en Propan) en de Belgische Petroleumfederatie werd een handleiding opgesteld voor de milieuvergunningaanvragen voor nieuwe LPG-stations met ondergrondse tank.

1. Waaraan moeten de gedeputeerden van de provincies die verantwoordelijk zijn voor de milieuvergunningen zich houden bij het al dan niet verlenen van een milieuvergunning ?
2. Wordt er onderscheid gemaakt :

- tussen nieuw te bouwen stations en bestaande stations ;
 - als de tank beneden de 10.000 liter is (klasse 2 of 3) en de buurt hiertegen geen bezwaar ingediend heeft ;
 - als er op een afstand van 5 tot 10 kilometer geen ander aanbod is van LPG ?
3. Hoe garandeert de overheid een voldoende aanbod aan LPG voor automobilisten die door de stimuli van de overheid willen overschakelen op LPG, als blijkt dat in de bebouwde zones geen LPG meer aangeboden mag worden ?

Antwoord

1. Volgens titel I van het Vlarem behoort het tot de bevoegdheid van de bestendige deputatie van de provincieraden om uitspraak te doen in eerste aanleg over milieuvergunningaanvragen eerste klasse. Conform de procedure vastgesteld door titel I van het Vlarem wordt de deputatie voor deze uitspraak geadviseerd door een provinciale milieuvergunningencommissie.

Wat de LPG-tanks betreft, past het een bijzondere zorg te besteden aan de veiligheidsrisico's. Vandaar dat de terzake bevoegde afdeling Milieuvergunningen in haar adviesverlening over dergelijke inrichtingen onderzoekt of de risico's voor de omwonenden in de beschouwde situatie tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt. Met het oog op een objectieve en eenduidige beoordeling van deze veiligheidsrisico's is het wenselijk concrete criteria te hanteren. De milieuvorwaarden van titel II van het Vlarem zijn in die zin als minimumregels te beschouwen, die volgens het geval gemotiveerd door strengere bijzondere vergunningsvoorwaarden kunnen worden aangevuld. Daar waar voorhanden, wordt rekening gehouden met de conclusies van een veiligheidsonderzoek uitgevoerd door een erkend veiligheidsdeskundige.

Steeds wat de beoordelingscriteria betreft, kan nog worden meegedeeld dat de federatie van distributeurs van butaan en propaan Febupro een veiligheidsstudie heeft laten maken door een deskundige erkend in de discipline veiligheidsrapportage. In een eerste fase werden daarbij alleen LPG-stations met een ondergrondse (ingegraven) LPG-tank beschouwd, omdat deze plaatsingswijze nu algemeen als beste beschikbare techniek (BBT) wordt be-

schouwd. De conclusies van deze studie bevestigen dat, teneinde de veiligheidsrisico's die inherent zijn aan de exploitatie van een LPG-station tot een voor de omgeving aanvaardbaar niveau te beperken, er een significante ruimtelijke scheiding ten aanzien van de nabije bewoning moet worden aangehouden.

De resultaten van deze studie op Vlaams niveau worden sinds begin mei 2002 door de ambtenaren van de afdeling Milieuvergunningen gehanteerd in het kader van haar adviesverlening. In het kader van een Vlarem-herziening die momenteel wordt voorbereid, zullen deze afwegingscriteria voor beoordeling van vergunningsaanvragen voor LPG-stations worden verankerd in het Vlarem, om een uniforme beoordeling van dergelijke aanvragen in heel Vlaanderen te garanderen.

2. Wat de veiligheidsrapportage betreft, wordt er bij het onderzoek van een milieuvergunningaanvraag in de regel geen onderscheid gemaakt tussen bestaande of nieuwe inrichtingen. De exploitatie, respectievelijk verdere exploitatie wordt slechts gunstig geadviseerd in de mate dat het veiligheidsrisico tot een voor de omgeving aanvaardbaar niveau kan worden beperkt. Uiteraard zijn de aanwezige of geplande preventieve maatregelen van belang bij de beoordeling van de aanvragen.

De opslagcapaciteit is – zoals uit de vermelde veiligheidsstudie van Febupro blijkt – minder relevant dan de frequentie van de vuloperaties. Het ontbreken van bezwaren vanwege de buurtbewoners verandert niets aan het gehanteerde voorzorgsbeginsel.

Het gebrek aan aanbod speelt – zoals bij het overaanbod van tankstations voor benzine en diesel – bij een vergunningsbeslissing weinig of geen rol. Bij de beoordeling van een milieuvergunningaanvraag worden immers enkel de milieu-effecten en risico's ten gevolge van de beoogde exploitatie geëvalueerd. Voor de stimulering van het gebruik van milieuvriendelijke brandstoffen werden andere instrumenten ingevoerd. Het probleem van onvoldoende aanbod wordt voor een deel veroorzaakt door tijdsverlies bij indiening van vergunningsaanvragen voor plaatsen waar het risico te groot wordt geacht en de vergunning uiteindelijk wordt geweigerd.

Het inschrijven van duidelijke beoordelingscriteria in het Vlarem zal ervoor zorgen dat de pe-

troleumfirma's en particulieren de locatie van de LPG-stations vooraf zullen kunnen toetsen aan de Vlarem-eisen, zodat de kans op een weigering kleiner wordt.

3. Het voorwerp van deze deelvraag betreft een economische aangelegenheid en behoort niet tot mijn bevoegdheid.

Wel kan nog worden opgemerkt dat door de vooruitgang van de techniek en de uitbreiding van de voorzorgsmaatregelen de betrouwbaarheid van de installaties in de toekomst wellicht nog groter kan worden gemaakt. Dit kan in de loop der jaren tot uiting komen in lagere faalkanscijfers. Het is dan ook mogelijk dat in de toekomst de veiligheidsstudies kleinere veiligheidsafstanden zullen opleveren.

Zoals onder punt 2 reeds gemeld, zal ook de Vlarem-herziening een verhoging van het aanbod in de hand kunnen werken.

Vraag nr. 287
van 21 augustus 2002
van de heer ANDRE VAN NIEUWKERKE

Zwinbosjes-BPA Finis Terrae – Motie

Zie :

Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening
 Vraag nr. 164
 van 21 augustus 2002
 van de heer André Van Nieuwkerke
 Blz. 661

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 288
van 21 augustus 2002
van de heer CARL DECALUWE

Individuele waterzuivering – Subsidiëring (3)

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 56 van 6 november 2001 zou ik de minister volgende vragen willen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 29 maart 2002, blz. 114l).

1. Welk bedrag aan subsidies werd in 2001-2002 door het Vlaams Gewest in het kader van optie 10 van het milieuconvenant uitbetaald aan gemeenten ?
 2. Hoeveel projecten werden gerealiseerd ?
 3. Wordt er een toename van het aantal projecten vastgesteld in vergelijking met de jaren 1999 en 2000 ?
 4. Staat de financiële inspanning van het Vlaams Gewest in verhouding tot het geboekte resultaat ?
- Werd reeds een onderzoek naar de efficiëntie en effectiviteit van deze optie 10 uitgevoerd ?

Antwoord

- 1, 2 en 3. Overzicht van de uitbetalingen gedurende de drie afgelopen jaren

1999 : 21 gemeenten, 131 hemelwaterputten, 7 infiltratievoorzieningen, 1 IBA
 Totaalbedrag : 41.155 euro

2000 : 101 gemeenten, 694 hemelwaterputten, 12 infiltratievoorzieningen, 59 IBA's
 Totaalbedrag : 293.767 euro

2001 : 97 gemeenten, 636 hemelwaterputten, 7 infiltratievoorzieningen, 133 IBA's
 Totaalbedrag : 380.371 euro

(IBA : individuele behandeling van afvalwater – red.)

Opmerkingen bij deze getallen

- De optie 10 werd destijds pas in de loop van 1999 (april) aan de gemeenten bekendgemaakt.

Om dossiers te kunnen goedkeuren en indienen, moesten de gemeenten de optie nog ondertekenen en vaak nog een premiereglement opmaken, alsook de bevolking hiervan op de hoogte brengen. Bovendien moesten de dossiers reeds ingediend worden in november, waardoor het aantal aanvragen in 1999 heel beperkt gebleven is.

- Er kan worden vastgesteld dat het aantal gesubsidieerde infiltratievoorzieningen minimaal blijft.

Terwijl er bij de installatie van een hemelwaterput financiële voordelen meespelen en bij de aanleg van een IBA meestal de verplichting die opgelegd werd in de bouwvergunning, zijn deze factoren niet aanwezig bij de aanleg van een infiltratievoorziening. Dit verklaart in grote mate de beperkte interesse. Maar ook andere factoren lijken mee te spelen, zoals de relatief complexe dimensionering van infiltratievoorzieningen en specifieke individuele factoren (hoge grondwaterstanden, lage infiltratiecapaciteit van de bodem, angst voor natte kelder, plaatsgebrek, ...).

- Het aantal aanvragen voor hemelwaterputten lijkt in 2001 licht gedaald te zijn ten opzichte van 2000, doch is dit te wijten aan een aantal aanvragen voor het jaar 2001 die laat-tijdig binnengekomen zijn en die bijgevolg doorgeschoven zijn naar 2002.

In werkelijkheid is het aantal aanvragen lichtjes gestegen.

- Het aantal IBA's is spectaculair gestegen.

Dit is niet verwonderlijk. De gemeenten raken meer en meer vertrouwd met individuele waterzuiveringsinstallaties en steeds meer worden ze opgelegd in de bouwvergunning.

- De subsidie was in het convenant 1997-1999 en 2000-2001 optioneel (optie 10). In de samenwerkingsovereenkomst 2002-2004 is het een verplicht onderdeel van de cluster "water".

In principe mag er verwacht worden dat het aantal gemeenten dat subsidieaanvragen indient ongeveer zal verdubbelen.

4. Er werd nog geen diepgaand onderzoek verricht naar de efficiëntie en de effectiviteit van het subsidiëringmechanisme zoals dit in de vroegere optie 10 en in de huidige cluster "water" van de samenwerkingsovereenkomst aan bod komt. Toch kan men onmiddellijk een aantal belangrijke vaststellingen doen.

Voor de hemelwaterputten kan men spreken van een financiële aanmoediging die een belangrijke invloed kan hebben op de beslissing om al dan niet een installatie te plaatsen. Omdat de gemeentelijke en gewestelijke subsidiëring gekoppeld zijn, kan deze aanmoediging immers

oplopen tot 750 euro, wat ongeveer een derde van de investeringskosten van een goed werkende installatie bedraagt.

Deze financiële inspanning komt de overheid heel voordelig uit. In principe wordt er vanuit het Vlaams Gewest in een bedrag voorzien van 50 euro per kubieke meter waterinhoud van de put. Indien men in eenzelfde buffering zou moeten voorzien in een gemengd rioleringsstelsel bedraagt de prijs al gauw 750 euro per kubieke meter. Bovendien is er in het geval van hemelwaterinstallaties het bijkomende effect dat de druk op de grondwatervoorraden wordt vermindert door het gebruik van laagwaardig water voor laagwaardige toepassingen. En last but not least is er het duidelijke effect van sensibilisering dat een dergelijk subsidiëringmechanisme heeft, zowel op de burger die er aanspraak op kan maken, als op de gemeentelijke overheid die zich aangesproken voelt om eveneens een duik in het zakje te doen.

De ondersteuning voor infiltratievoorzieningen wordt weinig aangevraagd/gebruikt. Verdere sensibilisering m.b.t. de mogelijkheden inzake infiltratievoorzieningen is hier aangewezen.

Met betrekking tot de IBA's ligt de zaak anders. Hier gaat het in de praktijk om een subsidiëring van een verplichting die de particulier opgelegd gekregen heeft.

**Vraag nr. 289
van 21 augustus 2002
van de heer CARL DECALUWE**

Dodehoekspiegels – Overheidsinitiatieven (2)

Zie :
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 142
van 21 augustus 2002
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 696

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 291
van 21 augustus 2002
van de heer CARL DECALUWE

Luchthaven Deurne – Geluidsmetingen

Naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen kwamen m.b.t. de regionale luchthavens de geluidsnormering en de schadelijke uitstoot van sportvliegtuigen ter sprake. De door mij gestelde vraag bleef echter onbeantwoord, deels omdat minister vice-president Stevaert niet bevoegd is voor de normering.

Toch blijkt dit een belangrijk probleem te zijn voor de omwonenden van de luchthaven van Antwerpen. De luchthaven doet niet alleen dienst voor zakenreizen en dergelijke, maar wordt ook veel gebruikt als uitvalsbasis voor trainings- en recreatieve vluchten.

In juni werd bekend dat de Vlaamse Gemeenschap 300.000 euro geïnvesteerd heeft in permanente geluidsmetingen rond de luchthaven van Antwerpen. De Katholieke Universiteit Leuven (KU Leuven) is gestart met proefmetingen aan de hand van vier meettoestellen opgesteld in de naderings- en opstijgzones van de luchthaven.

1. Aan welke normen voor geluid en schadelijke uitstoot van stoffen zijn sportvliegtuigen onderworpen ?
2. Zijn de resultaten van de eerste proefmetingen in Deurne reeds bekend ?

Zo ja, worden de geluidsnormen overschreden wat de recreatieve en sportvliegtuigen betreft ?

Zo neen, wanneer mogen we de eerste resultaten verwachten ?

3. Wordt schadelijke uitstoot van stoffen ook door de KU Leuven getest ?

Zo ja, wat zijn hier de resultaten ?

Zo neen, worden er in de toekomst metingen van schadelijke uitstoot gepland ?

Antwoord

1. *De normen voor geluid*

Onderscheid dient te worden gemaakt tussen emissie- en immissienormen.

Geluidsemissienormen voor vliegtuigen houden verband met productnormering en -classificatie. De AIP (Aeronautical Information Publication) bepaalt dat de vliegtuigen die gebruikmaken van de luchthaven van Deurne moeten zijn gecertificeerd volgens ICAO-bijlage 16 (ICAO : International Civil Aviation Organization). Propelleraangedreven vliegtuigen worden volgens ICAO-bijlage 16 geluidstechnisch ingedeeld in "hoofdstukken", afhankelijk van het gewicht van het toestel en de datum van aflevering van het luchtvaardigheidsattest voor het prototype.

Een concreet voorbeeld illustreert deze indelingswijze.

Recente propelleraangedreven toestellen < 9.000 kilogram, met een luchtwaardigheidsattest afgeleverd na 17 november 1988, worden ingedeeld als "hoofdstuk 10"-vliegtuigen.

Voor deze toestellen gelden maximaal toegestane geluidsniveaus L_{Amax} , variërend op een logaritmische schaal van 76 dB(A) voor een toestel met een massa van 600 kilogram, lineair toenevend met het logaritme van de massa op basis van een logaritmisch increment van 9,83 dB(A) bij verdubbeling van de massa, tot een waarde van 88 dB(A), vanaf waar het maximaal toegestane niveau constant blijft tot een massa van 9.000 kilogram.

Deze gecertificeerde niveaus zijn gebaseerd op metingen volgens een vastgestelde meetmethode beschreven in appendix 6 van ICAO-bijlage 16. Het gaat om gecertificeerde maximale geluidsdrukniveaus L_{Amax} , gemeten in de meterstand "slow" onder duidelijk omschreven tekstomstandigheden, die karakteristiek zijn voor de geluidsemissie van een bepaald (type) toestel.

Voor propelleraangedreven toestellen > 9.000 kilogram en/of met een luchtwaardigheidsattest afgeleverd voor 17 november 1988 is een indeling in de hoofdstukken 2, 5 en 6 toepasselijk.

Emissiebeperkende maatregelen in de vorm van bijkomende limietwaarden voor het gecertificeerde maximale geluidsdrukniveau van toestellen zijn er tot dusver niet op de luchthaven van Deurne.

Volgens informatie ingewonnen bij de afdeling Personenvervoer en Luchthavens (AWV) wordt het lokaal invoeren van een emissiebeperkende maatregel momenteel wel door de uitbater overwogen, evenals het verplicht stellen van ge-

luids dempende maatregelen, zoals geluids dempende en geluidsarme schroeven. De haalbaarheid van deze maatregelen wordt door de afdeling Personenvervoer en Luchthavens nader onderzocht in overleg met het Bestuur der Luchtvaart.

Met betrekking tot de geluidsimmissie – het geluid gemeten aan de grond in de omgeving – moet de luchthaven voldoen aan Vlarem titel II, Hoofdstuk 5.57 Vliegvelden, en aan de bijzondere voorwaarden opgenomen in de milieuvergunning. De bepalingen in Vlarem leggen als nog geen normen op voor de geluidsimmissies van individuele vliegbewegingen. Ook in de bijzondere voorwaarden van de milieuvergunning zijn voor Deurne geen specifieke limietwaarden voor de geluidsimmissie opgenomen.

De normen voor uitstoot van schadelijke stoffen

Het vastleggen van normen voor de uitstoot van schadelijke stoffen in de lucht betreft een aanleggenheid van productnormering die tot de bevoegdheid behoort van de federale overheid.

Binnen de bevoegdheden van de gewesten bestaat in het Vlaamse gewest wel een milieuvergunningplicht voor de exploitatie van luchthavens en gelden terzake de milieuvoorwaarden vastgesteld door titel II van Vlarem. Met toepassing van de Vlarem-reglementering kunnen in de milieuvergunning voor een luchthaven bijkomend bijzondere vergunningsvoorwaarden worden opgelegd, steeds met betrekking tot de exploitatie van de luchthaven.

Volgens de beheerder van de luchthaven zijn er, in tegenstelling tot de luchthaven van Oostende, tot dusver in Deurne geen klachten over de mogelijke schadelijke uitstoot van sportvliegtuigen, gelet op het beperkte motorvermogen van de toestellen.

2. De resultaten van de eerste proefmetingen in Deurne zijn nog niet bekend.

Volgens gegevens van de afdeling Personenvervoer en Luchthavens wordt momenteel rond de luchthaven van Deurne het permanent geluidsmetnet geïnstalleerd, zoals voorgeschreven door de milieuvergunning. Het systeem zal naar verwachting in september 2002 operationeel zijn. De ingebruikname vraagt een inloophase waarbij configuratieparameters nader moeten worden ingesteld en geëvalueerd. Tegen einde

2002 worden de eerste effectieve meetresultaten in rapportvorm verwacht.

Over proefmetingen uitgevoerd door de KU Leuven is noch bij de afdeling Personenvervoer, noch bij het Laboratorium Akoestiek en Thermische Fysica (ATF) van de KU Leuven iets bekend. Dit labo is alleen voor advies betrokken geweest bij de voorafgaande keuze van de locatie van de meetstations van het te installeren meetnet. Hierbij zijn geen proefmetingen in de omgeving van de luchthaven uitgevoerd.

3. De schadelijke uitstoot van stoffen wordt door de KU Leuven niet getest.

In de toekomst voorziet de beheerder van de luchthaven, de afdeling Personenvervoer en Luchthavens, niet in specifieke metingen van de uitstoot van schadelijke stoffen door de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) of een ander gecertificeerd laboratorium, om de in 1 aangehaalde redenen.

Vraag nr. 293 van 28 augustus 2002 van mevrouw ISABEL VERTRIEST

Afvalwaterheffing – Vrijstelling

Mensen die hun afvalwater zelf zuiveren, kunnen vrijstelling krijgen van (afval)waterheffingen. Reeds enkele jaren geleden werd de regelgeving vereenvoudigd en sindsdien kan de vrijstelling gegeven worden voor vijf jaar, terwijl die vroeger jaarlijks aangevraagd moest worden.

Toch ontvang ik nog klachten van zelfzuiveraars die niet de vijfjaarregeling kunnen genieten, maar aan wie de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) nog jaarlijks een aanmaning stuurt om te betalen. Dit betekent een jaarlijks terugkerende papierwinkel in plaats van administratieve vereenvoudiging.

1. Is de vijfjaarregeling voor vrijstelling reeds operationeel ?
2. Hoeveel mensen hebben reeds ingetekend op de vijfjaarregeling voor vrijstelling ?
3. Hoeveel mensen zitten nog in een regeling van jaarlijkse aanmaningen ?
4. Op welke manier wordt de administratie terzake door de VMM vereenvoudigd ?

Antwoord

1. De vrijstellingsregeling die verleend wordt aan particulieren die zelf instaan voor de zuivering van hun afvalwater, werd decretaal ingevoerd vanaf het heffingsjaar 2001 (waterverbruik 2000) en is ondertussen dus reeds van toepassing.
2. De Vlaamse Milieumaatschappij heeft op basis van de aanvragen voor de vorige heffingsjaren aan 216 heffingsplichtigen automatisch vrijstelling verleend.

Aan 166 heffingsplichtigen werd vrijstelling verleend op basis van een nieuwe schriftelijke aanvraag voor het heffingsjaar 2001.

- 3 en 4. Voor deze 166 heffingsplichtigen onderzoekt de VMM momenteel hoe er een koppeling kan gebeuren aan de databanken, zodat een automatische vrijstelling verleend wordt.

Dat deze niet automatisch gekoppeld konden worden, ligt meestal aan verschillen in de schrijfwijze van de naam tussen bijvoorbeeld de databank van de drinkwatermaatschappijen en deze van het Rijksregister. Zodra de juiste betrokkene teruggevonden werd in de databestanden brengt de Vlaamse Milieumaatschappij de koppeling manueel tot stand.

De heffingsplichtigen die op basis van de gegevens van vorige heffingsjaren niet teruggevonden kunnen worden bij het volgende heffingsjaar en zij die voor het eerst een goedgekeurde eigen waterzuiveringsinstallatie in gebruik namen, zijn aangewezen op een schriftelijke aanvraag voor het verkrijgen van bedoelde vrijstelling. De Vlaamse Milieumaatschappij heeft de intentie haar werkwijze verder te optimaliseren (bv. door het creëren van unieke nummers), zodat op termijn zo weinig mogelijk aanvragen voor het verkrijgen van bedoelde vrijstelling manueel moeten gebeuren.

Een aantal installaties voldoen echter niet aan alle wettelijk vereiste voorwaarden, zoals bijvoorbeeld een controle door de afdeling Milieuinspectie of een attest van de burgemeester, waardoor ze niet in aanmerking kunnen komen voor automatische vrijstelling, ook al werd deze aangevraagd. In dat geval wijst de Vlaamse Milieumaatschappij de heffingsplichtigen op het knelpunt dat verholpen dient te worden.

**Vraag nr. 294
van 28 augustus 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Afvalinzameling – Personen met mobiliteitsproblemen

Het inzamelen van gescheiden huishoudelijk afval is een probleem voor mensen die met lichamelijke problemen te maken hebben of geen eigen vervoer hebben. Fundamenteel rijst dit probleem in gemeenten waar de verschillende afvalstoffen nog niet allemaal huis-aan-huis worden opgehaald.

In verschillende gemeenten wordt dit nu opgelost via sociale projecten, vaak in het kader van het Sociaal Impulsfonds (SIF). Al te vaak gebeurt dit zonder bepaalde normen te hanteren. Zo kan een wagen die dient voor het ophalen van huisvuilzakken bij oudere personen, op andere ogenblikken te worden gebruikt voor gemeenschappelijk personenvervoer door vrijwilligers, zonder specifieke kleidij, ...

1. Welke gemeenten halen niet alle te scheiden afval afzonderlijk huis-aan-huis op ? Om welk soort afval gaat het ?
2. Hoe garandeert de minister dat de thuis geselecteerde afvalstoffen van personen zonder eigen vervoer of met lichamelijke problemen, worden opgehaald/gebracht ?
3. Worden voor personen en wagens die sporadisch maar wel volgens een eigen reglement huisvuil ophalen bij personen met mobiliteitsproblemen, bepaalde normen gehanteerd ? Welke ?

Antwoord

1. Artikel 15 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen (afvalstoffendecreet) bepaalt dat de gemeenten verplicht zijn om de huishoudelijke afvalstoffen in de gemeenten op regelmatige tijdstippen op te halen of op een andere wijze in te zamelen. Via uitvoeringsbesluiten, meer bepaald het besluit van 17 december 1997 tot vaststelling van het Vlaams Reglement inzake Afvalvoorkoming en -beheer (Vlarea) en het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 1997-2001 (verlengd tot eind 2002), heeft de Vlaamse regering minimale inzamelvoorwaarden voor verschillende afvalstoffen opgelegd.

Concreet dient de gemeente, eventueel in samenwerking met derden zoals haar intercommunale en/of privé-ophaler(s), volgende afvalstoffen huis-aan-huis in te zamelen :

- huisvuil, minstens 1x per 14 dagen ;
- grofvuil, minstens 2x per jaar ;
- papier en karton, minstens 12x per jaar ;
- in groenafvalregio's : groenafval (tuinafval en/of snoeihout), minstens 6x per jaar, of in GFT-regio's : GFT-afval, minstens 1x per 14 dagen (*GFT : groente-, fruit- en tuinafval – red.*).

Dit zijn de afvalstoffen die elke gemeente minstens huis-aan-huis moet inzamelen. Bijna alle gemeenten beantwoorden aan deze minimale voorwaarden voor de inzameling van deze huishoudelijke afvalstoffen. Daarnaast kan de gemeente voor andere huishoudelijke afvalstoffen ook kiezen voor een huis-aan-huisinzameling. Concrete voorbeelden hiervan zijn :

- PMD-inzameling aan huis : momenteel in 250 gemeenten (van de 308) ;
- glaszameling aan huis : slechts in een beperkt aantal gemeenten gebeurt dit. De meeste gemeenten opteerden voor een inzameling via glascontainers langs de straat op of openbare pleinen ;
- textielinzameling aan huis : in bijna alle gemeenten wordt dit afval door organisaties voor het goede doel huis-aan-huis opgehaald ;
- KGA-inzameling aan huis : dit gebeurt nog in een beperkt aantal gemeenten. Andere gemeenten organiseren een wijkinzameling of een inzameling op het containerpark. (*KGA : klein gevaarlijk afval – red.*)

Voor deze afvalstoffen wordt complementair, evenals voor de meeste andere huishoudelijke afvalstoffen, een inzameling via het containerpark (dat minstens 25 uur per week geopend moet zijn, waarvan minstens 6 uur op zaterdag) georganiseerd.

2. Voor personen met lichamelijke problemen of zonder eigen vervoer zijn er in een aantal gemeenten sociale projecten om deze mensen de mogelijkheid te bieden ook hun afvalstoffen selectief in te zamelen. Dit gebeurt slechts in een

kleine minderheid van de gemeenten. Deze projecten worden op eigen initiatief ontwikkeld. Vanuit de Vlaamse overheid worden de gemeenten niet verplicht om zelf iets dergelijks op te zetten.

Bij het uitwerken van een gemeentelijk afvalbeleid wordt de gemeenten wel aanbevolen om een goede inzamelerservice (vooral op het vlak van bereikbaarheid en toegankelijkheid) aan alle inwoners aan te bieden.

3. De bepalingen van het Vlarea met betrekking tot de ophaling van afvalstoffen (meer bepaald de erkenning voor ophalers en de registratie van vervoerders van afvalstoffen) zijn hierop van toepassing.

Deze bepalingen zijn afhankelijk van het soort afval dat opgehaald wordt.

**Vraag nr. 295
van 28 augustus 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Jeker – Waterkwaliteit

De waterkwaliteit van de Jeker blijft slecht. Vooral na het meetpunt in Lauw is de biologische kwaliteit zeer slecht.

Rivierverdragen tussen Vlaanderen en Wallonië hebben immers alleen betrekking op de kwaliteit van de hoofdstromen Maas en Schelde. Een formele opvolgingsstructuur voor grensoverschrijdende bekkens bestaat blijkbaar niet tussen het Waals en Vlaams Gewest. Hierdoor wordt te weinig aandacht besteed aan de kwaliteit van de zijwaterlopen, die nochtans de kwaliteit van de hoofdstromen beïnvloeden.

De Vlaamse overheid heeft hier dus een rol te spelen en kan hiervoor samenwerken met alle mogelijke partners, zoals gemeenten, provincies, Vlaamse Milieumaatschappij (VMM), administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), ...

1. Werden er, in het kader van de interministeriële conferentie, afspraken gemaakt met Wallonië om het probleem van de Jekervervuiling op Waals grondgebied (o.a. door de suikerfabriek in Oreye) te verhelpen ? Welke ?
2. Hebben de infrastructuurwerken in Lauw een invloed op de waterkwaliteit van de Jeker ?

3. Zijn er meetresultaten die wijzen op vervuiling door de landbouw? Waar?

Antwoord

De metingen van de Vlaamse Milieumaatschappij tonen aan dat de biologische waterkwaliteit van de Jeker in het jaar 2000 matig was en dat de kwaliteit ter hoogte van Lauw in dat jaar zelfs zeer slecht was.

Wellicht hebben de infrastructuurwerken hier een negatieve invloed gehad op de invertebratenfauna, met een lage Belgische Biotische Index (BBI) als gevolg (BBI = 2). In 2001 echter behaalde de Jeker voor het eerst op alle bemonsterde meetplaatsen (in Lauw, Tongeren en Kanne) een matige biologische kwaliteit (BBI = 5). De Prati-index voor zuurstofverzadiging (PIO) wijst vooral aan de gewestgrens in Lauw op een langzame verbetering van de waterkwaliteit; hij daalde van een waarde van 6,28 in 1997 naar een waarde van 4,16 in 2001 (hoe lager het cijfer, hoe beter de zuurstofhuishouding). De PIO behoort echter nog steeds tot de klasse "verontreiniging", behalve in Kanne waar de verontreiniging slechts matig is.

De Jeker beantwoordt dan ook geenszins aan de basiskwaliteitsnormen.

Op alle meetplaatsen zijn er overschrijdingen voor het chemisch zuurstofverbruik (CZV), ammonium, zuurstof, fosfor en zwevende stoffen. In Lauw, Mal en Kanne zijn er daarenboven ook normoverschrijdingen vastgesteld voor het biochemisch zuurstofverbruik (BZV). Na een spectaculaire daling in 2000 zijn de concentraties aan ammonium, kjeldahlstikstof en fosfor en het chemisch zuurstofverbruik in 2001 weer gestegen (verdrievoudiging): in Lauw wordt bijvoorbeeld een gemiddeld BZV van 25 mg/l en een gemiddelde ammoniumconcentratie van 4,1 mg/l gemeten. Dit hoge gemiddelde wordt echter verklaard door eenmalige extreem hoge waarden die opgetekend werden op 30 januari 2001 (BZV = 233 mg/l, CZV = 660 mg/l, ammonium = 33,9 mg n/l) (*N: stikstof – red.*) Deze verontreiniging was afkomstig uit Wallonië. Rekening houdende met het feit dat op die datum ook duidelijk verhoogde concentraties gemeten werden aan boor, koper en zink, kan worden gesteld dat het een ongeoorloofde industriële lozing betrof.

De verontreiniging van de Jeker op Waals grondgebied wordt inderdaad ten dele veroorzaakt door de suikernijverheid. Dit blijkt uit een slechtere waterkwaliteit tijdens de bietenooigstcampagne (periode september-december). Het is onduidelijk of de ver-

ontreiniging van de suikerfabriek van Oreye komt, of van een verder stroomopwaarts gelegen suikerfabriek.

1. Op de ministeriële conferentie van november 2001 betreffende de stroomgebieden van de Maas en de Schelde werden specifiek voor de Jeker geen afspraken gemaakt tussen Vlaanderen en Wallonië. In paragraaf 6 van de ministerverklaring wordt meer algemeen wel gesteld dat de coördinatie voor de grensoverschrijdende deelstroomgebieden toevertrouwd wordt aan de regionale structuren (par. 6 van de ministersverklaring: "De multilaterale coördinatie voor de tenuitvoerlegging van de Kaderrichtlijn Water op het niveau van het internationale stroomgebiedsdistrict "Maas" zal plaatsvinden in de schoot van de ICBM; op het niveau van het internationale stroomgebiedsdistrict "Schelde" zal deze plaatsvinden in de schoot van de ICBS. De ministers spreken af dat ten aanzien van grensoverschrijdende deelstroomgebieden (grensoverschrijdend oppervlakte-, grond- en kustwater) de coördinatie plaats zal vinden in een passend regionaal kader.") (*ICBM/ICBS: Internationale Commissie ter Bescherming van de Maas/Schelde – red.*).

Tot op heden bestaat er nog geen formele overlegstructuur tussen Vlaanderen en Wallonië voor de grensoverschrijdende bekkens. Het voorontwerp van decreet "integraal waterbeleid" voorziet voor de bekkens in de oprichting van bekkenoverlegstructuren (bestuur, secretariaat en raad) en, voor deelbekkens als dat van de Jeker, in waterschappen waarin de samenwerking tussen de verschillende waterbeherende instanties beoogd wordt. Het is evident dat voor grensoverschrijdende bekkens of deelbekkens vervolgens gestreefd zal worden naar samenwerking met de instanties die in het Waalse gedeelte van deze (deel)bekkens bevoegd zijn voor het waterbeheer.

Voorlopig kunnen knelpunten inzake gewestgrensoverschrijdende waterlopen aangekaart worden in de Interministeriële Conferentie voor Leefmilieu.

Op 3 april 2003 zal er in Tongeren een symposium over de Jeker plaatsvinden. Het is de bedoeling dat elke partij (Vlaanderen, Nederland en Wallonië) een korte bespreking zal geven omtrent het beheer van de Jeker op haar grondgebied. Het definitief programma is echter nog niet vastgelegd, maar uiteraard zal hier ook de waterkwaliteit uitgebreid aan bod komen en dienen afspraken gemaakt te worden rond op-

lossingen voor het probleem van de Jekervervuiling op Waals grondgebied.

2. De infrastructuurwerken in Lauw, die plaatsvonden tussen mei 1999 en juli 2002, hebben geen meetbare invloed op de fysisch-chemische kwaliteit van de Jeker.

Het bestaande biotoop werd echter wel verstoord, waardoor de BBI in 2000 lager was in vergelijking met de jaren voordien. De biologische monsterneming in 1999 werd weinig of niet beïnvloed door de werken, omdat de staalname gebeurde onmiddellijk na de start van de werken.

3. De vervuiling vanuit de landbouw wordt onder andere gemeten via het MAP-meetnet (*MAP: Mestactieplan – red.*). Deze meetpunten liggen nooit op grote waterlopen, omdat op deze waterlopen niet éénduidig de hoofdvervuiling aangeduid kan worden. Men heeft er immers een combinatie van verontreiniging door ongezuiverde huishoudelijke lozingen, restvervuiling door rioolwaterzuiveringsinstallaties, verontreiniging door de industrie en diffuse verontreiniging afkomstig van de landbouw. De MAP-meetpunten bevinden zich dus op kleine waterlopen in landelijke gebieden, waar de mogelijk slechte waterkwaliteit bijna hoofdzakelijk aan de landbouw toegewezen kan worden.

In het Jekerbekken bevinden zich twee MAP-meetpunten. Het betreft een monsternameplaats op de Afvoersloot en één op een zijbeek van de Ezelsbeek. Op beide plaatsen werd gedurende de volledige winterperiode 2000-2001 een nitraatconcentratie gemeten van minder dan 50 mg/l (= norm). Deze punten zijn dus niet problematisch en voor de zijbeek van de Ezelsbeek ging de toestand er in 2001 zelfs op vooruit.

Op de meetplaats in Lauw worden door de VMM eveneens bestrijdingsmiddelen gemeten. Op deze meetplaats wordt de norm voor lindaan (een organochloorinsecticide) overschreden. Dit product is intussen verboden. Ook andere bestrijdingsmiddelen worden op deze meetplaats soms in hoge concentraties gemeten: endosulfan, chloortoluron, isoproturon, metoxuron, diuron, atrazine, simazine, chloridazon, trifluralin, dimethoaat, malathion, glyfosaat ("Roundup") en AMPA (*amino-methyl-fosfonzuur – red.*). Verschillende van deze producten worden enkel in de akkerbouw aangewend,

chloridazon zelfs bijna uitsluitend in de bieten-teelt.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN EN BEGROTING,
INNOVATIE, MEDIA
EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 160
van 14 augustus 2002
van de heer JOS GEYSELS

Militair domein Westerlo – Bestemming

Uit persberichten blijkt dat de federale minister van Landsverdediging André Flahaut een vraag heeft gericht aan de minister m.b.t. de nabestemming van het militair domein Kamp A op de grens van Herentals, Olen en Westerlo.

Hierbij vraagt de federale minister "nog dit jaar een bestemmingswijziging van het domein te realiseren" om tenminste een definitief karakter te geven aan de golfactiviteiten.

Werd deze brief inderdaad aan de minister gericht?

Welke beleidsvisie wordt gehanteerd m.b.t. een nieuwe bestemming van het vermelde militaire domein?

Antwoord

Met betrekking tot een nieuwe bestemming voor het voormalige Kamp A verwijs ik naar mijn antwoord op vraag nr. 151 van 9 juli jongstleden van de heer Frans De Cock (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 18 oktober 2002, blz. 474 – red.*).

De invulling van een gedeelte van het militair terrein als "zone voor golf" maakt nog steeds het voorwerp uit van een onderzoek in het kader van de actualisering van de golfnota. Naast de golf functie zal ook onderzocht worden of andere bestemmingen voor het terrein aangewezen zijn, zoals openruimtefuncties, waterwinning, en andere.

Dit onderzoek kan mogelijk ook ondersteund worden door de visie die in het economisch netwerk van het Albertkanaal vastgelegd wordt.

Vraag nr. 161
van 14 augustus 2002
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Wetenschappelijke en technologische samenwerking
 – *Evaluatie*

Jaarlijks selecteert de Vlaamse overheid via het onderzoeksprogramma Bilaterale Wetenschappelijke en Technologische Samenwerking gemeenschappelijke onderzoeksprojecten uit Vlaanderen en zes prioritaire partnerlanden.

1. Hoeveel projecten zijn er ingediend, op jaarbasis, voor de periode 1999-2002 ?

Hoeveel projecten zijn er uiteindelijk geselecteerd en aan de hand van welke criteria ?

Wat is de jaarlijkse kostprijs van dit programma ?

2. Heeft er reeds een evaluatie plaatsgehad van dit onderzoeksprogramma en zo ja, op welke wijze is er geëvalueerd of de doelstellingen zijn bereikt en wat zijn de concrete resultaten ?

3. Blijven de zes geselecteerde prioritaire partnerlanden jaarlijks behouden ?

Aan de hand van welke criteria zijn deze zes landen geselecteerd ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vanderpoorten (vraag nr. 133) en Van Mechelen (nr. 161).

Gecoördineerd antwoord

1. De gevraagde cijfers voor het Programma Wetenschappelijke en Technologische Samenwerking over de periode 1999-2000 zijn :

Jaar van de oproep	Looptijd projecten	Ingediend	Geselecteerd	Budget (in euro)
1999	2000-2002	70	45	3.509.535,72
2000	2001-2003	77	40	3.544.877,40
2001	2002-2004	80	38	3.390.820,08
2002	2003-2004	108	Te bepalen (*)	Te bepalen (*)

(*) De bilaterale onderhandelingen vinden pas plaats in het najaar van 2002.

2. De procedure van het programma werd in 1998 geëvalueerd en in samenspraak met de Vlaamse universiteiten en onderzoeksinstituten, alsook met de betrokken partnerlanden bijgestuurd en vereenvoudigd.

Op 1 februari 2002 besliste de Vlaamse regering de krachtlijnen van het programma te heroriënteren en de middelen over te dragen aan de universiteiten, weliswaar met behoud van hun finaliteit.

De wetenschappelijke output van de gefinancierde projecten kan worden afgelezen uit de verplicht in te dienen eindrapporten. Het eerste overzichtsrapport, dat betrekking heeft op de oproep 1996, wordt in het najaar verwacht.

Er kan worden gesteld dat de projecten in de meeste gevallen een succesvol verloop kennen en in aanzienlijke mate bijdragen tot de internationale verankering van Vlaamse onderzoekers

en tot de uitstraling van Vlaanderen in de wereld.

3. De zes partnerlanden zijn behouden en werden op 1 februari 2002 door de Vlaamse regering aangevuld met Tsjechië en Rusland. Vanaf 2002 vindt jaarlijks een alternerende oproep plaats met twee groepen van landen : China, Hongarije, Roemenië en Zuid-Afrika (groep 1 ; voor het eerst in 2002) en Chili, Polen Tsjechië en Rusland (groep 2 ; voor het eerst in 2003).

De beslissing om met deze landen samen te werken, past in het Vlaams buitenlands beleid.

Vraag nr. 162
van 14 augustus 2002
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Aquafin-werken Scherpenheuvel – Bouwvergunning (2)

In zijn antwoord op mijn recente schriftelijke vraag omtrent deze materie (vraag nr. 128 van 16 mei 2002) vermeldde de minister dat de afgeleverde stedelijke bouwvergunning niet in strijd was met het arrest van de Raad van State, omdat gesteld wordt dat deze vergunning niet de bestaande bestemmingen kan wijzigen of beïnvloeden. Volgens de minister heeft de aanleg van een collector in de zate van de weg enkel tot doel de verdere afwerking te bewerkstelligen van het geplande rioeringsnetwerk volgens de regels van de goede praktijk inzake afvalwaterbeheer.

We stellen evenwel vast dat in de bouwaanvraag tot viermaal toe vermeld wordt dat in wachtaansluitingen voorzien wordt voor de toekomstige industriezone langs Haverweide en Schuttersveld (blz. 6/12, 9/12 en 11/12) en op blz. 11/12 wordt duidelijk vermeld dat de collector een diameter zal hebben van 700 (mm). Voor de gewone afvoer van afvalwater van woningen worden buizen gebruikt van ± 10 (mm), want hoe smaller de buizen, hoe kleiner het risico op verstopping. Ook bij punt K 72 staat duidelijk vermeld "toekomstige aansluiting DWA industriezone" (DWA : droogweerafvoer).

De minister stelt tevens in zijn antwoord dat deze collector nodig is voor het huishoudelijk afval van de Tieltsebaan, een deel van Haverweide en Zoot. In de realiteit gaat het slechts over zeven woonhuizen op de Tieltsebaan, die gravitair afgewaterd kunnen worden met alle andere huizen in deze straat (landelijk woongebied). In de Zoot staan dertien huizen vlakbij de collector Langestraat en zes huizen verderaf. Voor vier geïsoleerde huizen wordt geen oplossing uitgewerkt (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 4 oktober 2002, blz. 213).

Door de vergunde werken op deze locatie en bij uitvoering daarvan wordt beantwoord aan één van de voorwaarden opgelegd in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, waarin gesteld wordt dat alle bestaande en nieuwe bedrijventerreinen over een maximale uitrusting moeten beschikken, waaronder een gescheiden rioleringsstelsel.

1. Is het gevaar niet reëel dat door deze afgeleverde vergunning en door de wijze van uitvoering van deze riolering met wachtaansluitingen een locatie zo klaargemaakt wordt, dat dit de factor van invloed kan zijn naar toekomstige adviezen van hogere overheden ?
2. In welke mate kan aan omwonenden de zekerheid gegeven worden dat hier geen bedrijventerrein gevestigd wordt ?

Antwoord

In mijn antwoord op de parlementaire vraag nr. 128 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger betreffende diezelfde stedenbouwkundige vergunning werd duidelijk gestipuleerd dat de vergunning zich ten volle richt naar de bepalingen van het gewestplan. De vergunning werd dan ook aan de NV Aquafin afgeleverd, ervan uitgaande dat deze werken passen in de planning van deze organisatie voor zuivering van afvalwaters en dat hierbij wordt uitgegaan van de reële bestemmingssituatie. De NV Aquafin is hierbij gehouden aan een code van goede praktijk. Overdimensionering van collectoren en het voorzien in nutteloze wachtaansluitingen lijken niet te behoren tot deze goede praktijk.

Een afgeleverde stedenbouwkundige vergunning kan niet de bestaande bestemming wijzigen. Dit kan enkel via de opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan in uitvoering van een goedgekeurd structuurplan. Laatstgenoemd planologisch beleidsinstrument wordt inhoudelijk onderbouwd vanuit planologische elementen (en niet op basis van afgeleverde vergunningen). Het structuurplanningproces is onderworpen aan wettelijke procedures inzake overleg en inspraak.

Vraag nr. 163 van 14 augustus 2002 van de heer CARL DECALUWE

VRT – Wetenschappelijke programma's

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 41 van 6 december 2000 zou ik de minister volgende vragen willen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 16 februari 2001, blz. 1079).

1. Kan de minister een overzicht geven van de wetenschappelijke programma's die op de openbare omroep werden uitgezonden in de jaren 2000-2001 ?
2. Welke evolutie in aantal programma's en zendingen wordt vastgesteld ?
3. Worden er nieuwe accenten gelegd in vergelijking met de voorgaande jaren ?
4. Welke doelstellingen wil en moet de VRT inzake wetenschappelijke programma's halen ?

Is de VRT daarin geslaagd in de periode 2000-2001 ?

Antwoord

1. De VRT-televisie heeft een ruim aanbod aan wetenschappelijke programma's op de drie netten.

In 2000 heeft **TV1** bijvoorbeeld de prestigieuze BBC-reeks "Op stap met dinosauriërs" geprogrammeerd en ze zelfs een primetimeplaats gegeven. Meer dan 1 miljoen kijkers per aflevering was het resultaat. Hetzelfde gebeurde met "The making of". Verder waren er op TV1 ook heel wat andere natuurdocumentaires te zien, waaronder "Half uur natuur", "National Geographic" en "Wondere wereld". Ook in 2001 is in die richting verder gewerkt. "Walking with beasts" (de vervolgreeks op de dino's) kon heel wat kijkers boeien.

Op **Canvas** zijn de wetenschappelijke programma's intussen gevestigde waarden geworden. Zowel in 2000 als in 2001 waren er de wekelijkse frequenties van "Histories" (in 2000 bereik van 2.195.000 kijkers), "Overleven" (in 2000 bereik van 1.815.000 kijkers), "Rare streken" (in 2000 bereik van 1.960.000 kijkers) en "Het derde oog". Reeksen als "De andere sekse", "Het menselijk lichaam" en "People's century" kwamen in 2000 op het scherm.

In 2001 zond Canvas ook nog "In de voetsporen van Alexander de Grote", "De mensentuin" en "A guide to happiness" van Alain de Botton uit. Humane wetenschappen als sociologie, psychologie, kunstgeschiedenis, enzovoort, komen ook aan bod in programma's als "Kwesties", "Spots", en "Sprakmakers".

Ketnet houdt veel van wetenschap, met dagelijks "Allemaal beestjes" het vraag- en antwoordprogramma "Curieuzeneuze", het populaire "Groot licht" (winnaar van de Prix Jeunesse, de Grote Kinderkastprijs, De Noord-Zuidtrofee en de Prijs van de Vlaamse Gemeenschap voor het Beste Jeugdprogramma in 2000). Met "Groot licht" bereikt Ketnet 73 % van de Vlaamse kinderen tussen 4 en 12 jaar. In 2001 kwam daar ook nog "geanimeerde" wetenschap bij in "Er was een ..."

Als **bijlage** : de complete lijst van wetenschappelijke programma's in 2000 en 2001.

In onze **journaals en duidingsprogramma's** is er gemiddeld meer dan dagelijks aandacht voor wetenschap en technologie. In 2000 bijvoorbeeld kwamen in totaal 425 wetenschappelijke

items aan bod, verdeeld over wetenschap (117), ruimtevaart (69) en technologie (239).

Tot slot, als snel nieuwsmedium heeft **VRT-Teletext** (TT) een vaste rubriek "milieu en wetenschap". Op pagina 180 en verder (tot een maximum van 5 pagina's) besteedt de redactie aandacht aan actuele ontwikkelingen in dit domein. Deze TT-berichten zijn ook raadpleegbaar op het internet, met name op de website van TV1 en Canvas.

2. De VRT-televisie zond in 2000 770 wetenschappelijke programma's uit, dat betekent in zendtijd afgerond 242 uren. In 2001 waren dat 874 programma's, ofwel 335 uren zendtijd. Dat betekent een aanzienlijke stijging in 2001 ten opzichte van 2000.

Heel wat van voornoemde programma's worden door de kijkers zeer gewaardeerd : ze belanden maandelijks in de top-20 van de waarderingscijfers, met scores boven de 80 %.

3. De openbare omroep wil wetenschap en technologie op een toegankelijke manier overbrengen naar het grote publiek.

De VRT-tv doet dat op een gedifferentieerde manier. Op TV1 komt wetenschap aan bod in de journaals, in "gemengde" programma's (in talkshows en magazines) en in natuurdocumentaires. Op Canvas zijn er wetenschappelijke programma's die dieper graven, maar die toch een voldoende grote groep geïnteresseerden kunnen aantrekken. In de toekomst zal die beleidlijn verder gevolgd worden.

TV1 is bovendien van plan om dit najaar nog, in primetime, op zondag uit te pakken met een "wetenschapsshow", gepresenteerd door Bart Peeters. Het is de bedoeling op een speelse en intelligente manier wetenschap aantrekkelijk te maken voor een breed publiek en komaf te maken met het vooroordeel dat wetenschap saai is. Integendeel : verrassing en verwondering zullen centraal staan.

Op **Canvas** zijn er nieuwe accenten gelegd, voornamelijk op het redactionele vlak : er is doelbewust gestreefd naar een nieuwe en meer aantrekkelijke vormgeving, waarbij het accent kwam te liggen op volwaardige verhaalstructuren. Er is gestreefd naar wat in vaktermen "storytelling" heet. Zo is "Overleven" afgestapt van de encyclopedische, academische aanpak, om te streven naar boeiende "vertellingen", dit om de drempel, de zogenaamde instap tot wetenschap-

pelijke programma's, te verlagen. Dit geldt zowel voor de eigen programma's als voor de aangekochte producties. Het grote voorbeeld daarbij is de onvolprezen wetenschappelijke BBC 2-reeks "Horizon".

Er is consequent verder gewerkt om de format inhoudelijk sterker uit te bouwen : alle takken van de wetenschap kwamen aan bod : archeologie "Het raadsel syfilis" en "Verschroeiende lijken" ; psychiatrie : "Zielspijn", filologie : "De Macht van de taal" ; paleontologie : "Het kind van Tharamsa" ; filosofie : "God is dood". De onderwerpen werden zo vaak mogelijk aan het werk van Belgische wetenschappers opgehangen (in de helft van de afleveringen was dat het geval). Ook is getracht om op de actualiteit in te spelen, cfr. "Het lot van de Koersk" en "Bioterreur". Afleveringen van "Overleven" die recentelijk in de prijzen vielen, zijn : "De ware Lodewijk" (Boy Trip Award 2000 - NL.) en "Het Zout van de aarde" (genomineerd op New York Festival 2001 ; finalist EAACI-award in Napels 2002) (*EAACI : European Academy of Allergy and Clinical Immunology – red.*).

4. In de beheersovereenkomst 2001-2006 zijn er geen specifieke performantiemaatstaven opgenomen voor wetenschappelijke programma's. Wel wordt wekelijks de educatieve en de culturele performantie gemeten en daarin bevinden zich heel wat wetenschappelijke programma's.

Voor de definitie van een wetenschappelijk programma volgt de VRT de Escortclassificatie van de EBU (*European Broadcasting Union – red.*). Die onderscheidt twee grote afdelingen, namelijk Humanities (Literature, Languages, History) en Sciences (Applied s., Natural s., Physical s., Medecine en Mixed s.). De categorie Natural Sciences omvat onder meer Biology, Botany, Geology en Zoology en daarin worden de meeste natuurdocumentaires geclassificeerd.

In 2000 en 2001 heeft de VRT-televisie de educatienorm van 15 % ruimschoots gehaald. In 2000 noteerden we wekelijks gemiddeld 19,6 % of 1.078.000 Vlamingen die gedurende vijftien minuten naar één van de betrokken programma's gekeken hebben.

In 2001 waren de cijfers nog gunstiger : het bereik van educatieve programma's bedroeg 24,6 %, wat betekent dat 1.355.000 Vlamingen van vier jaar en ouder in de loop van een week wel eens naar een educatief programma kijken. Dat betekent een stijging van 5 % in 2001 ten opzichte van 2000.

Te verwachten valt dat de VRT-tv dat cijfer in 2002 nog gaat overschrijden, enkel al door het nieuwe TV1-programma dat binnenkort zal starten.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 164
van 21 augustus 2002
van de heer ANDRE VAN NIEUWERKE**

Zwinbosjes-BPA Finis Terrae – Motie

Op dinsdag 15 mei 2001 keurde het Vlaams Parlement een met redenen omklede motie goed over het bijzonder plan van aanleg (BPA) Finis Terrae en de aankoop van de Zwinbosjes in Knokke-Heist (Stuk 685 (2000-2001) – Nr. 2).

Kunnen de ministers van Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening, vanuit hun eigen bevoegdheden, een stand van zaken meedelen m.b.t. dit dossier ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Dua (vraag nr. 287) en Van Mechelen (nr.164).

Gecoördineerd antwoord

Met het oog op het realiseren van kwestieuze aankoop werd het vereiste begrotingsakkoord aangevraagd op 14 maart 2002. Bij schrijven van 3 mei 2002 werd in navolging van het gunstig advies van de Inspectie van Financiën van 20 november 2001 het gevraagde begrotingsakkoord verleend. De Compagnie Het Zoute NV heeft zich recentelijk akkoord verklaard om het duinencomplex Zwinbosjes in Knokke, met een oppervlakte van 222 ha 11a 46ca, te verkopen aan het Vlaams Gewest. Momenteel wordt een aankoopakte voorbereid.

Het BPA Finis Terrae werd op 20 september 2002 goedgekeurd.

Het lot van de zwembaden, die – gelegen in een recreatiegebied – gedurende vele jaren in vervalven toestand het einde van de zeedijk van Knokke ontsierden, werd duidelijk beslecht met de onder-tekening van dit BPA.

Volledig conform de resolutie van het Vlaams Parlement wordt het overgrote deel van dit recreatiegebied ingekleurd als natuurgebied. In het kader hiervan worden circa 220 hectare Zwinbosjesduinencomplex, evenals de zwembaden aangekocht en

beheerd door de afdeling Natuur van het Vlaams Gewest. Naast de zwembaden zal ook de parking van het vroegere complex het voorwerp uitmaken van een natuurherstelproject.

Het resterende circa 1,25 hectare groot recreatiegebied wordt woonzone en sluit aan bij de bestaande woonzone van de zeedijk. Hierop mag een complex worden opgericht dat zowel in bouwhoogte als in grondoppervlakte wordt beperkt.

Voor de globale site heeft de Compagnie Het Zoute verzaakt aan alle hangende procedures tegen de Vlaamse Gemeenschap, zodat hiermee een einde komt aan het planschadedossier, dat zijn oorzaak vond in de invoering van de gewestplannen, waarbij voor de eigenaar een groot volume aan bouwgrond verloren ging.

**Vraag nr. 165
van 21 augustus 2002
van de heer CARL DECALUWE**

Vermindering onroerende voorheffing – Sociale huurders

Zie :

Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting
Vraag nr. 119
van 21 augustus 2002
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 713

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting

**Vraag nr. 167
van 21 augustus 2002
van de heer CARL DECALUWE**

Verwijlintresten – Stand van zaken (2)

Naar aanleiding van mijn vraag om uitleg in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting op 14 mei jongstleden stelde de minister dat de gegevens inzake de evolutie van de verwijlintresten 2002 niet voorgelegd konden worden wegens het tijdbestek van deze vraag. De minister verklaarde zich evenwel bereid om de voorlopige cijfers op te vragen bij de verschillende departe-

menten en beschikbaar te stellen (Handelingen Commissievergadering 218 van 14 mei 2002, blz. 1-3).

1. Kan de minister de meest recente cijfers inzake de verwijlintresten bij het Vlaams Gewest meedelen (opgesplitst per departement) ?
2. Bevestigen deze cijfers dat er opnieuw een versnelde toename van de verwijlintresten is in het jaar 2002 ?
3. Zo ja, welke acties onderneemt de minister om de evolutie te keren ?
4. Het probleem van de achterstallige betalingen werd veroorzaakt door het boekhoudsysteem. Het probleem werd aangepakt en was bijna onder controle.

Wat is de huidige doorlooptijd van de betalingen ?

Antwoord

1. Voorlopige cijfers van de in 2002 betaalde verwijlintresten :

Departement	2002 (tot 31/8)	2001 (12 m.)
COO	10.067,52	870,33
AZF	10.33,15	15.766,47
OND	nihil	939,36
WVC	1.519,63	515,37
EWBL	107,52	nihil
LIN, waarvan :	1.664.244,14	1.414.228,08
– gewone begroting	342.543,64	264.806,63
– VIF	1.152.404,75	1.073.850,95
– MINA	169.295,75	75.570,50
WIM	nihil	nihil
Totaal	1.686.271,96	1.432.319,61

N.v.d.r.

COO : departement Coördinatie
 AZF : departement Algemene Zaken en Financiën
 OND : departement Onderwijs
 WVC : departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur
 EWBL : departement Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw
 LIN : departement Leefmilieu en Infrastructuur
 VIF : Vlaams Infrastructuurfonds
 MINA : Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur

WIM : departement Wetenschap, Innovatie en Media

Het grootste deel van de verwijlintresten wordt duidelijk betaald bij het departement LIN. Een vergelijking tussen de betaalde verwijlintresten voor LIN gedurende de eerste acht maanden van 2001 en dezelfde periode van 2002 geeft het volgende beeld :

Begrotingsjaar	2001	2002
Gewone begroting	264.806,63	342.543,64
VIF	1.073.850,95	1.152.404,75
MINA	75.570,50	169.295,75
Totaal	1.414.228,08	1.664.244,14

Een toename van 17,67 % wordt vastgesteld ; deze toename, die men bezwaarlijk alarmerend kan noemen, is in de eerste plaats te wijten aan de tijdelijke blokkering van het financieel systeem wegens de euroconversie.

- De cijfers tonen een toename van de verwijlintresten ontstaan in 2002.

De toename van de betaalde verwijlintresten is relatief beperkt en van voorbijgaande aard, zoals hierna wordt uiteengezet.

- De cijfergegevens leiden niet tot de conclusie dat er een structureel versnelde toename van de verwijlintresten bestaat. Uit de verzamelde gegevens en informatie blijkt immers dat de vastgestelde tijdelijke toename van de verwijlintresten te wijten is aan :
 - de traditionele vertraging in de betalingsdossiers naar aanleiding van de kerstvakantie en eindejaarsverrichtingen. Hierbij wordt wegens de annaliteit van de begroting op het einde van het jaar prioriteit gegeven aan vastleggingsdossiers ;
 - de eenmalige blokkering van het boekhoudsysteem wegens de euroconversie ;
 - de vertraging in de dossierinvoer en dossierbehandeling bij sommige actoren in het boekhoudproces, wegens nog onvoldoende ervaring met sommige procedures (buitenlandse betalingen ; door het Rekenhof verminderde ordonnanties) ;
 - het vertraagd doorwerken van sommige doorgevoerde verbeteringen, zoals de vernieuwing van het Deltasysteem bij het departement LIN.

Natuurlijk zijn sommige opgelopen verwijlintresten te wijten aan een combinatie van de hierboven vermelde oorzaken. Bovendien zijn en blijven de belangrijkste oorzaken van verwijlintresten die van inhoudelijke aard : het laattijdig opstarten van de betalingsdossiers, betwistingen tussen partijen of met controleinstanties.

Om verwijlintresten in de toekomst te voorkomen of alleszins zoveel mogelijk te beperken, werden geen specifieke maatregelen genomen ; wel werden door alle boekhouddiensten belangrijke inspanningen geleverd om de dossierstroom op te volgen en procedures te stroomlijnen, zoals :

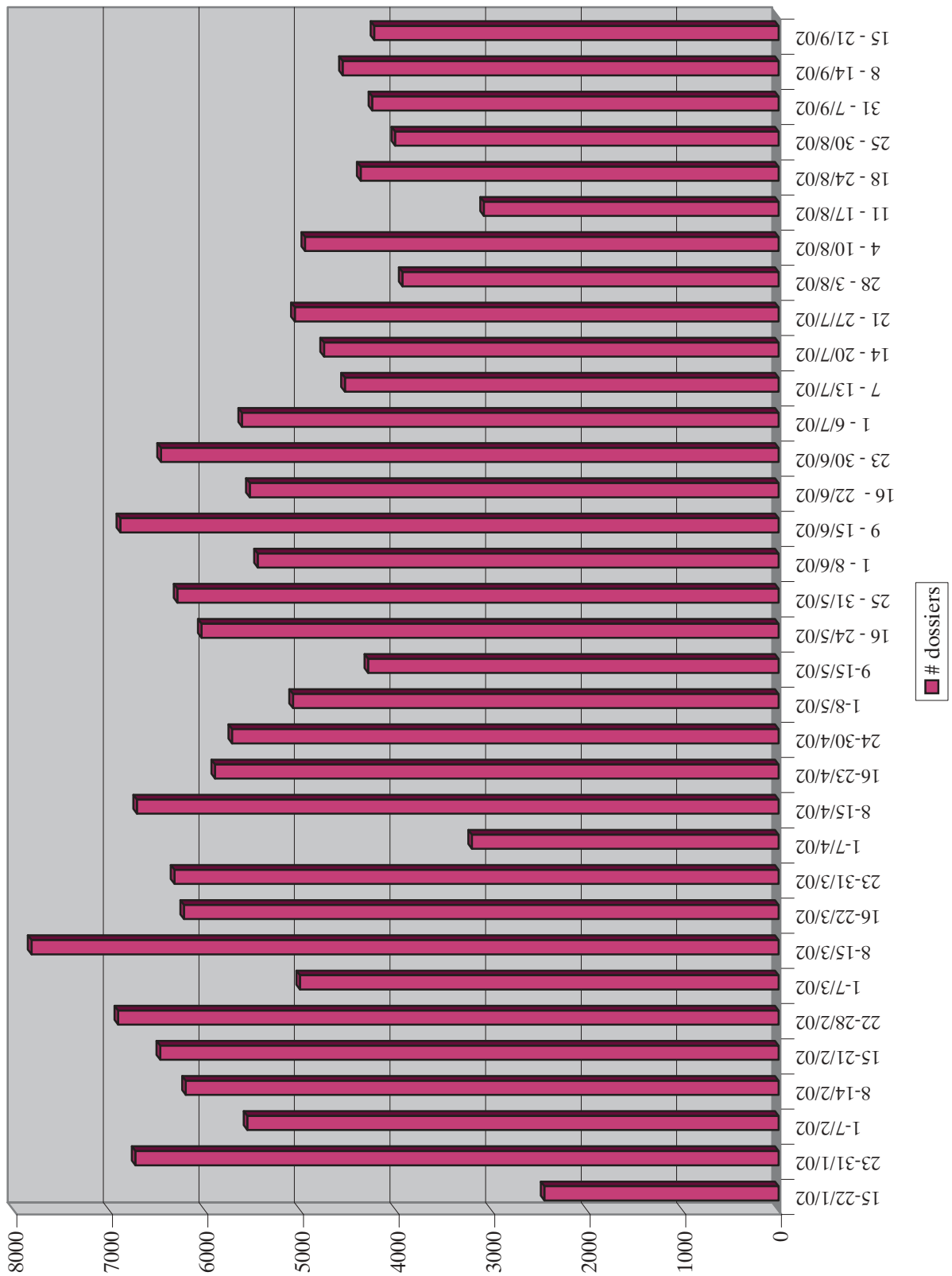
- vereenvoudiging van de procedure voor buitenlandse betalingen ;
- technische aanpassing van het boekhoudsysteem en vereenvoudigde procedure voor betaling van door het Rekenhof verminderde ordonnanties.

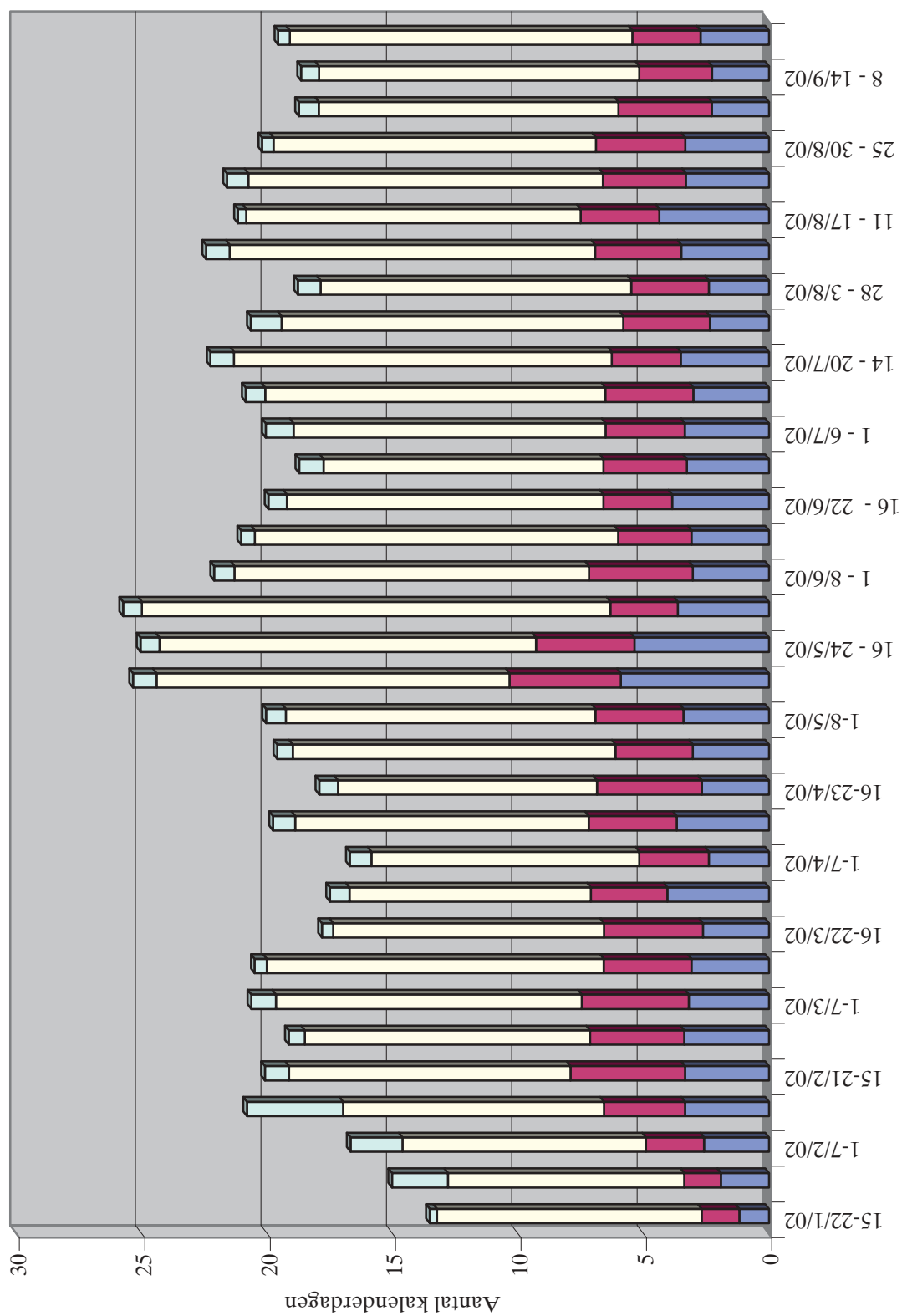
- Het boekhoudsysteem, de blokkering ervan naar aanleiding van de eindejaarsverrichtingen en de euroconversie en het leerproces bij diverse actoren liggen aan de basis van de toename van de verwijlintresten, terwijl een continue vermindering ervan in de voorbije jaren werd bereikt.

De problemen zijn nu voorbij ; de knelpunten werden weggewerkt. Uiteraard moet verder worden gewerkt binnen het kader van de bestaande reglementering, dit wil zeggen de wetgeving op de overheidsopdrachten enerzijds die dwingende betalingstermijnen van openbare orde oplegt, en de wetgeving op de rijkscomptabiliteit anderzijds, die tot een aantal a priori controles (door de controleurs van de vastleggingen en het Rekenhof) verplicht.

De tijd nodig voor beide controles blijkt uit de tabellen en grafieken (**bijlage**). Ze tonen ook aan dat er geen uitzonderlijke problemen zijn met de doorlooptijd van de betalingen. Voorts vestig ik er de aandacht op dat de doorlooptijd in kalenderdagen (laatste kolom van tabellen) een gemiddelde doorlooptijd is van dossiers met en zonder voorafgaand visum van het Rekenhof. Het aantal dossiers zonder dit voorafgaand visum drukt deze gemiddelde doorlooptijd naar omlaag.

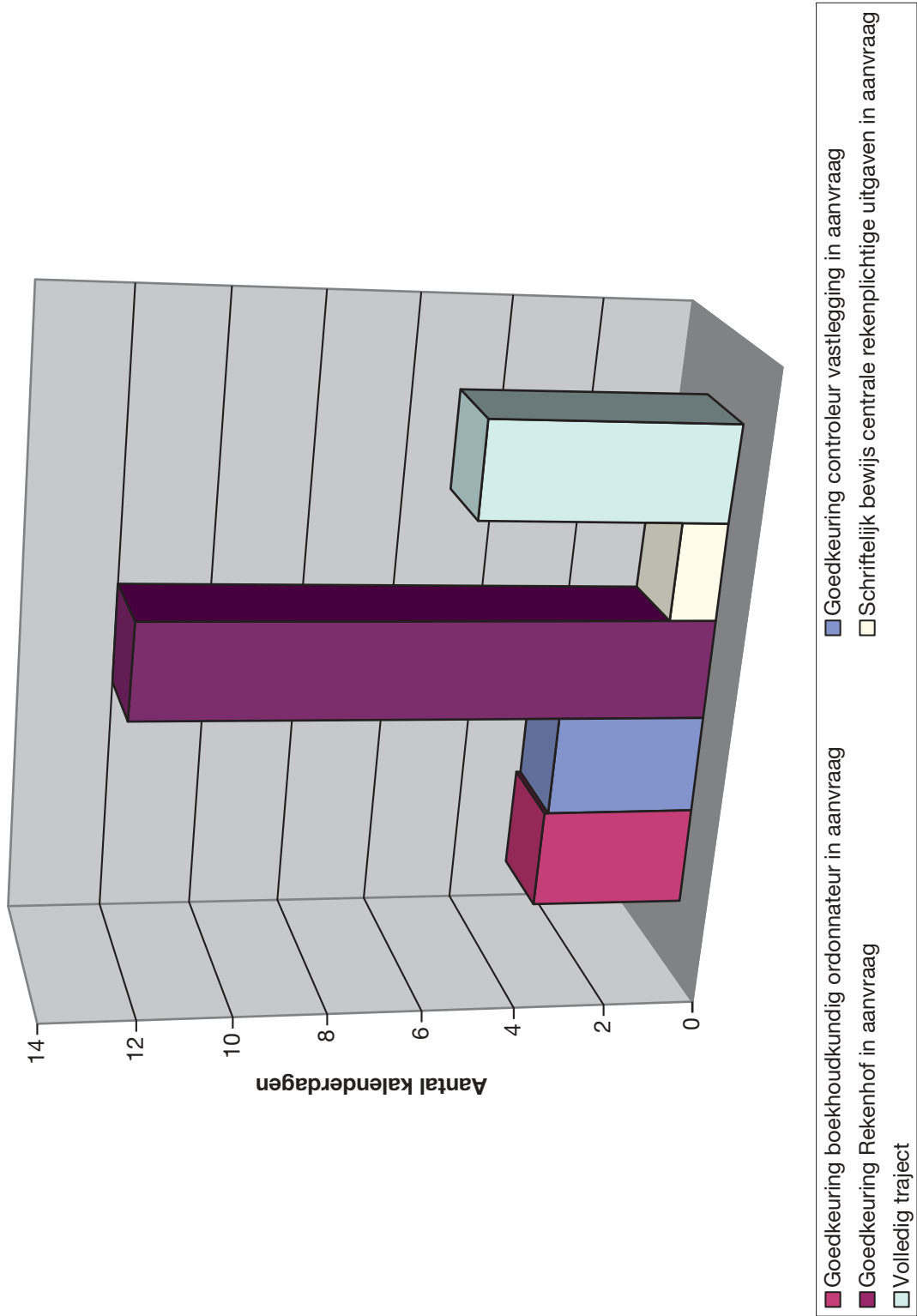
Periode	Goedkeuring boekhoudkundig ordonnateur in aanvraag		Goedkeuring controleur vastlegging in aanvraag		Goedkeuring Rekenhof in aanvraag		Schriftelijk bewijs centrale rekenplichtige uitgaven in vraag		Volledig traject	
	# dossiers	Door- looptijd in kalen- derjaren	# dossiers	Door- looptijd in kalen- derjaren	# dossiers	Door- looptijd in kalen- derjaren	# dossiers	Door- looptijd in kalen- derjaren	# dossiers	Door- looptijd in kalen- derjaren
15-22/1/02	1849	1,19	356	1,5	305	10,55	356	0,29	2451	2,53
23-31/1/02	6115	1,92	219	1,46	95	9,42	331	2,23	6730	2,06
1-7/2/02	4913	2,59	378	2,32	164	9,71	867	2,07	5560	3,13
8-14/2/02	5254	3,35	1533	3,23	1060	10,4	1763	3,83	6203	6,63
15-21/2/02	5029	3,35	1189	4,57	949	11,22	1272	0,96	6471	5,42
22-28/2/02	5710	3,38	1553	3,76	891	11,37	1871	0,64	6912	5,4
1-7/3/02	4094	3,2	897	4,27	704	12,19	1216	0,98	5009	5,48
8-15/3/02	5777	3,1	1547	3,49	1187	13,43	1942	0,49	7817	5,29
16-22/3/02	4765	2,64	1093	3,94	978	10,8	1409	0,45	6222	4,59
23-31/3/02	4958	4,05	1042	3,06	778	9,62	1699	0,78	6322	5,15
1-7/4/02	2457	2,4	771	2,77	686	10,68	987	0,87	3209	5,12
8-15/4/02	5384	3,68	1426	3,51	897	11,7	1874	0,89	6714	5,6
16-23/4/02	4632	2,68	1066	4,18	745	10,33	1320	0,74	5898	4,51
24-30/4/02	4217	3,04	1071	3,08	826	12,87	1331	0,62	5719	4,99
1-8/5/02	3847	3,41	1142	3,51	998	12,35	1415	0,79	5082	6,12
9-15/5/02	3682	5,91	488	4,44	115	14,07	621	0,94	4295	6,26
16-24/5/02	4977	5,37	1108	3,92	864	15,01	1449	0,76	6039	7,76
25-31/5/02	4228	3,64	930	2,69	669	18,67	1162	0,75	6292	5,04
1-8/6/02	3987	3,04	892	4,14	693	14,13	1235	0,82	5450	5,05
9-15/6/02	4991	3,09	1037	2,93	540	14,48	1215	0,55	6889	4,04
16-22/6/02	3908	3,86	1214	2,74	770	12,62	1326	0,74	5534	5,89
23-30/6/02	4887	3,28	1417	3,32	906	11,16	1767	0,97	6463	5,36
1-6/7/02	4481	3,36	1442	3,16	1140	12,44	1700	1,11	5616	6,54
7-13/7/02	3618	3,02	1043	3,51	709	13,56	1241	0,78	4539	5,6
14-20/7/02	3508	3,52	903	2,75	607	15,06	1168	0,94	4757	5,47
21-27/7/02	3603	2,36	1164	3,45	930	13,63	1483	1,22	5063	5,71
28-3/8/02	3060	2,4	1144	3,1	603	12,38	1458	0,91	3937	5,25
4-10/8/02	3667	3,5	1033	3,44	527	14,57	1389	0,94	4955	5,74
11-17/8/02	2338	4,37	1253	3,14	860	13,33	1267	0,34	3084	8,85
18-24/8/02	3334	3,32	931	3,31	629	14,13	1191	0,85	4374	5,8
25-30/8/02	3120	3,34	1049	3,56	818	12,86	1193	0,45	4013	6,62
31-7/9/02	3095	2,28	870	3,73	645	11,94	1115	0,79	4252	4,87
8-14/9/02	3477	2,27	861	2,91	555	12,76	1079	0,72	4562	4,16
15-21/9/02	3052	2,73	860	2,72	602	13,66	1095	0,46	4231	4,76
	136962	3,21	34062	3,31	23843	12,53	42712	0,95	176433	5,33

■ Goedkeuring boekhoudkundig ordonnateur in aanvraag
■ Goedkeuring Rekenhof in aanvraag
■ Goedkeuring controleur vastlegging in aanvraag
■ Schriftelijk bewijs centrale rekenplichtige uitgiven in aanvraag

Gemiddelde doorlooptijd vanaf 1-10-01

PAUL VAN GREMBERGEN

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
CULTUUR, JEUGD EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 115
van 9 juli 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Wezembeek-Oppem – Vacatures

In Le Soir van 22 juni jongstleden verscheen een personeelsadvertentie uitgaande van de gemeente Wezembeek-Oppem met het oog op aanwervingen voor verschillende statutaire betrekkingen ("ingénieur industriel", "fonctionnaire urbaniste", "secrétaire expérimenté", "collaborateur administratif affaires civiles", "assistants techniques voirie/espaces verts" en "assistants techniques").

Deze advertentie is eentalig Frans, er worden geen taalvereisten gesteld aan de kandidaten, noch wordt er vermeld dat de kandidaturen in het Nederlands dienen te worden ingestuurd.

Mijns inziens gaat het hier om een drievoudige overtreding van de taalwetgeving.

Is de minister hiervan op de hoogte ?

Zo ja, welke maatregelen heeft hij genomen ?

Antwoord

Het concrete geval dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger in zijn vraag ter sprake brengt, is mij niet bekend.

Ik vraag dan ook aan de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant de nodige onderzoeksdaden terzake te verrichten.

Zodra ik de resultaten van het onderzoek van de gouverneur in mijn bezit heb, zal ik op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger terugkomen en de maatregelen nemen die terzake eventueel noodzakelijk zouden zijn.

Vraag nr. 116
van 9 juli 2002
van mevrouw VEERLE DECLERCQ

Chartreusegebied Brugge – Bescherming

Het Chartreusegebied is in grote lijnen gelegen ten noorden van de E40, tussen de Heidelbergstraat, de expresweg N31 en de Koning Albertlaan.

Op het vlak van natuur, maar ook op cultuurhistorisch vlak is het gebied zeer waardevol. Het herbergt de dertiende-eeuwse hoeve Magdalenahof, het Groot Magdalenagoed genaamd, en de veertiende-eeuwse hoeve Magdalenagoed, het Klein Magdalenagoed genaamd. Bovendien zit er een grote archeologische rijkdom in de bodem.

1. Bestaan er plannen om, in het kader van de bescherming van de open ruimten en de vrijwaring van een uniek stuk cultuurhistorisch erfgoed, de meest waardevolle historische hoeve het Groot Magdalenagoed te beschermen ?
2. Bestaan er plannen om, op basis van de decreten en de regelgeving inzake monumenten, landschapszorg en archeologie, dit waardevolle Chartreusegebied te beschermen ?

Antwoord

1. De twee voormelde hoeven hebben ongetwijfeld een historische waarde. Toch zijn deze hoeven in hun huidige verschijningsvorm in die mate aangetast door recente ingrepen dat ze bezwaarlijk monumentwaarde kunnen worden toegekend.

Het ontwerp-BPA opgemaakt door de stad Brugge voorziet in het behoud van deze twee historische sites en van de toegangsdreef van het Magdalenagoed (*BPA : bijzonder plan van aanleg – red.*).

Ik ben van mening dat de beschermende maatregelen van het BPA de gepaste oplossing bieden voor het voortbestaan van deze sites, gelet op onder meer volgende specifieke voorschriften : "... de authentieke onderdelen van deze bebouwing dienen behouden te blijven. Eventuele herstellingen en of verbouwingen dienen volledig in functie te staan van het behoud of het herstel van het authentieke karakter van deze bebouwing..."

2. Archeologische waarde : conform het decreet houdende bescherming van het archeologisch patrimonium van 30 juni 1993 vallen het verder onderzoek m.b.t. en de bescherming van dergelijke sites onder de bevoegdheid van het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium.

Het betreft vermoedelijk restanten van grafheuvels uit het Bronzen Tijdperk.

3. Behoud open ruimte en eventuele ontwikkeling als stadsrandbos : wegens de verstoring van de herkenbaarheid, gaafheid en samenhang van de erfgoedwaarden werd deze zone niet opgenomen als cultuurhistorische relictzone op de respectieve atlaskaarten van de cultuurhistorische relictten van de traditionele landschappen in West-Vlaanderen. Ik opteer voor de uitvoering van de actiepunten van het goedgekeurd gemeentelijk natuurontwikkelingsplan voor deze zone. De wetgeving van monumenten en landschappen is hier niet direct van toepassing.

Dit standpunt werd meegedeeld aan de voorzitter van de VZW Groen, in een schrijven van 15 mei 2001.

**Vraag nr. 117
van 9 juli 2002
van de heer BART DE SMET**

Krachtlijnen-Kelchtermans – Toepassing

Op 1 juni 2001 stelde de heer De Roo een schriftelijke vraag omtrent de toepassing van de krachtlijnen-Kelchtermans in de provincie Oost-Vlaanderen (vraag nr. 158 van 1 juni 2001 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 5 oktober 2001, blz. 152). Het antwoord van de minister doet bij mij evenwel een aantal vragen rijzen.

De minister stelt dat, gelet op de autonomie van de besturen, er geen sprake is van laattijdigheid in hoofde van die besturen welke het sectoraal akkoord van 1993 niet hebben doorgevoerd in de onmiddellijke periode volgend op de afsluiting ervan. Elke provincie heeft dan ook een verschillende ingangsdatum voor deze akkoorden. Dientengevolge ontstaat er tussen de verschillende provincies een situatie die eigenlijk volgens de krachtlijnen-Kelchtermans beter zou worden vermeden. Deze krachtlijnen stellen immers dat het maatschappelijk noodzakelijk is dat er een evenwicht bestaat in de honorering van de ambtenaren binnen de regionale en lokale besturen, en dat het niet aangewezen is dat de wedden van de ambtenaren van provincies en gemeenten op fundamentele wijze uit elkaar groeien.

Wat de invoering van de krachtlijnen betreft, heeft de minister het in hetzelfde antwoord over het feit dat alleen de weddenscalen en niet de rest van het statuut met terugwerkende kracht kunnen worden

ingevoerd. De krachtlijnen zelf vermelden evenwel dat zowel het administratief als het geldelijk statuut met terugwerkende kracht kunnen worden ingevoerd. De vraag rijst welke interpretatie hier de juiste is.

1. Hoe staat de minister tegenover het mogelijk uit elkaar groeien van de verloning van de personeelsleden van de verschillende openbare besturen in Vlaanderen ?
2. Kunnen zowel het geldelijk als het administratief statuut met terugwerkende kracht worden ingevoerd, zoals in de krachtlijnen-Kelchtermans wordt vermeld ?

Zo ja, waarop heeft de minister zich dan gebaseerd om te stellen dat dit enkel mogelijk is voor de weddenscalen ?

3. Het recente sectoraal akkoord 1999-2001 legt de lokale en regionale besturen de verplichting op een hospitalatieverzekering af te sluiten voor hun personeel. Indien gewenst, kunnen ze dat ook doen voor hun gepensioneerde personeelsleden.

Heeft de minister enig zicht op het aantal gemeenten en provincies dat dit heeft gedaan voor hun gepensioneerden ?

4. De krachtlijnen-Kelchtermans bepalen dat de ingangsdatum van de weddenscalen niet vroeger mag liggen dan die voor de inwerkingtreding van het administratief statuut. Volgens de informatie waarover ik beschik, heeft in het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen het geldelijk statuut uitwerking vanaf 1 oktober 1994 en het administratief statuut vanaf 1 januari 1999.

In hoeverre strookt dat met de krachtlijnen-Kelchtermans ?

Werd er door de Vlaamse overheid als toezichhouder in deze opgetreden en zo ja, welke maatregelen werden er genomen ?

5. In bovenvermeld antwoord op de vraag van de heer De Roo stelt de minister dat gepensioneerde personeelsleden, dankzij de perequatie, een herziening van hun pensioen kunnen krijgen als de schaal waarop zij aanspraak konden maken op de dag van hun pensionering wordt gewijzigd en verhoogd.

Hoe wordt dit doorgevoerd voor graden die werden afgeschaft ?

Is er in dergelijk geval nog mogelijkheid van pe-requatie ?

Antwoord

Vooreerst wil ik duidelijk stellen dat ik geen enkele reden zie om terug te komen op het antwoord dat ik gegeven heb op de parlementaire vraag nr. 158 waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst. Dit antwoord blijkt onverkort geldig.

- In verband met zijn opwerping over de mogelijke terugwerkende kracht van het administratief statuut bij de implementatie van het sectoraal akkoord van 18 juni 1993 houdende krachtlijnen voor het samenhangend personeelsbeleid in de lokale en regionale besturen, herhaal ik dat enkel de salarisschalen met terugwerkende kracht ingevoerd konden worden. Dit kan men overigens duidelijk lezen in de tekst van het sectoraal akkoord zelf onder het punt 3.20.2).

Men mag niet over het hoofd zien dat het sectoraal akkoord afgesloten werd in juni 1993 met het oog op een latere toepassing vanaf 1994. Wanneer men in de genoemde passus van het sectoraal akkoord leest : "De ingangsdatum van de weddenschalen mag niet vroeger liggen dan deze voor de inwerkingtreding van het administratief statuut", dan was dit gericht op de toekomst en wenste men proactief te voorkomen dat besturen enkel de nieuwe salarisschalen zouden gaan toekennen zonder kwalitatieve maatregelen zoals de periodieke evaluaties en de verplichte vorming. Men wenste bij een toekomstige implementatie een selectieve toepassing te vermijden. Men mag van deze passus geen "oneigenlijk gebruik" maken en er een uit de context geplaatste betekenis aan geven.

Iets geheel anders is de retroactieve toepassing van hetzelfde sectoraal akkoord. Hierover bepaalt de tekst in hetzelfde punt 3.20.2) duidelijk dat enkel de salarisschalen met terugwerkende kracht op zijn vroegst 1 januari 1994 ingevoerd kunnen worden. Ik vestig er de aandacht op dat de mogelijkheid van de invoering van de nieuwe salarisschalen met terugwerkende kracht tot die datum op zich reeds een toegeving vormde. Door deze toegeving kon de lokale invoering van de nieuwe salarisschalen aansluiten op het intersectoraal akkoord van sociale programma-tie voor de periode 1991-1994. Indien deze mo-

gelijkheid niet als zodanig ingeschreven was in het genoemd sectoraal akkoord 1993, dan hadden de personeelsleden van de lokale besturen in de meerderheid van de gevallen nog later de nieuwe salarisschalen gekregen.

Dat een administratief statuut daarentegen niet met terugwerkende kracht ingevoerd kan worden, is conform het principe van de administratieve non-retro-activiteit, dat een algemene toepassing kent.

- De Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt vast dat de provincies en de gemeenten het genoemd sectoraal akkoord van 18 juni 1993 met een verschillende ingangsdatum toegepast hebben en hij vraagt zich af of dit te rijmen is met de doelstelling van uniforme salarisschalen in de lokale sector.

Ik kan hierbij alleen maar bevestigen wat ik reeds vermeld heb in het antwoord op de parlementaire vraag nr. 158 : het stond de lokale en regionale besturen vrij zelf de ingangsdatum te bepalen voor de plaatselijke invoering van het sectoraal akkoord van 18 juni 1993.

Dit doet volgens mij geen afbreuk aan het einddoel dat met de zogenaamde krachtlijnen van het sectoraal akkoord van 18 juni 1993 vooropgesteld werd, namelijk te komen tot een uniform stelsel van salarisschalen binnen de betrokken lokale sector. Op dit ogenblik hebben nagenoeg alle lokale besturen dit stelsel ingevoerd met de daarin vastgestelde salarisschalen. De doelstelling van uniforme salarisschalen werd dus in grote mate gerealiseerd. De beoogde uniformiteit had zoals gezegd geenszins betrekking op het tempo waarin of het tijds-pad waarmee dit bereikt moest worden.

Wat de Vlaamse lokale sector betreft, is het dus niet zo dat de verloning van de personeelsleden sterk uiteenloopt. Wel is het zo dat de individuele personeelsleden naargelang de gemeente of de provincie waar ze tewerkgesteld zijn, op een verschillend moment het genot van deze nieuwe salarisschalen verkregen hebben.

- De concrete toepassing van het sectoraal akkoord van 18 juni 1993 in het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen werd door mijn administratie opgevolgd. Het nieuwe administratieve statuut werd ingevoerd vanaf 1 januari 1999. De nieuwe salarisschalen werden met terugwerkende kracht ingevoerd vanaf 1 januari 1994.

Gelet op de principes die ik hierboven uiteengezet heb, was er geen enkele reden om daartegen in het kader van de uitoefening van het toezicht op te treden.

5. Voor de perequatie van de pensioenen gelden volgende regels : een gepensioneerd personeelslid met een salarisschaal van voor de invoering van het sectoraal akkoord 1993 wordt met het oog op de perequatie ingeschakeld in de nieuwe salarisschaal conform de inschakelingstabel bij genoemd sectoraal akkoord 1993. Hetzelfde principe geldt overigens voor de personeelsleden die bij hun pensionering titularis zijn van een graad die afgeschaft wordt bij de invoering van het sectoraal akkoord 1993. De schaal die men heeft op het ogenblik van de pensionering, wordt conform de inschakelingstabel omgezet. Uiteraard is het zo dat men als gepensioneerde geen functionele loopbaan volgt.

De inhoud van de vragen en de concrete verwijzing naar het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen doen bij mij het vermoeden rijzen dat ze geïnspireerd zijn op het ongenoegen van bepaalde personen die voorheen bij het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen in dienst waren. Ik ben in correspondentie met gewezen personeelsleden van het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen meermaals uitvoerig en altijd in dezelfde zin op hun vragen ingegaan. Ik zie echter geen grondslag voor een wijziging van mijn standpunten in deze.

3. De Vlaamse volksvertegenwoordiger vraagt of ik weet hoeveel gemeenten en provincies de hospitalisatieverzekering ook opengesteld hebben voor gepensioneerde personeelsleden.

Het sectoraal akkoord 1999-2001 legde aan de besturen de verplichting op voor hun personeel een hospitalisatieverzekering af te sluiten. Mijn administratie legt gegevens aan over de plaatselijke uitvoering van de verplichte onderdelen van dit sectoraal akkoord. De toepassing van de hospitalisatieverzekering op de gepensioneerde personeelsleden was echter niet verplicht, maar facultatief. Om die reden beschik ik niet over informatie hierover en heb ik er geen zicht op welke besturen van de mogelijkheid gebruikmaakt hebben om ook hun gepensioneerde personeelsleden in de hospitalisatieverzekering te betrekken.

In dit kader kan ik wel meedelen dat op dit ogenblik in 62 Vlaamse gemeenten het invoeren

van de hospitalisatieverzekering goedgekeurd werd en dat twee gemeenten het principiële besluit genomen hebben.

De overzichtslijst met de stand van zaken van de uitvoering van het sectoraal akkoord 1999-2001 is als **bijlage** gevoegd.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 118
van 9 juli 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Taalgebruik in bestuurszaken – VCT-adviezen

Krachtens artikel 61, § 2 van de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken raadplegen de ministers de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) over alle zaken van algemene aard die de toepassing van deze wetten betreffen.

Kan de minister meedelen hoeveel keer hij tijdens deze legislatuur advies heeft gevraagd aan de Vaste Commissie voor Taaltoezicht ? Kan voor elk van deze vragen om advies worden gepreciseerd :

- a) welk onderwerp, specifiek probleem of vraag zij tot voorwerp hadden ;
- b) hoe het advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht luidde ;
- c) of dit advies met eenparigheid van stemmen door de Commissie werd genomen en zo neen, wat het stemgedrag van de leden van de VCT dan wel was ;
- d) welk gevolg de minister aan dit advies heeft gegeven ;
- e) indien er door de minister van bepaalde adviezen werd afgeweken, om welke reden dat dan was ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (vraagnummers : Dewael nr. 36, Stevaert nr. 335, Vogels nr. 219, Vanderpoorten nr. 118, Landuyt nr. 81, Dua nr. 274, Van Mechelen nr. 154, Van Grembergen nr. 118, Gabriels nr. 101, Vanhengel nr. 1).

Gecoördineerd antwoord**Patrick Dewael**

Er werden door de minister-president in de lopende legislatuur geen adviezen gevraagd aan de VCT met betrekking tot het gebruik van de talen in bestuurszaken.

Steve Stevaert

Departement Leefmilieu en Infrastructuur (LIN)

1. Het advies van de VCT werd gevraagd m.b.t. het uitzenden van nieuwsberichten over onder andere de verkeerstoestand in de haven van Antwerpen via de marifoon door de havenkapiteinsdienst van het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen in het Engels.

Tegelijkertijd werd het advies gevraagd over het taalgebruik tijdens de examens voor de toekenning van een verklaring van vrijstelling van het nemen van een loods voor de Vlaamse Havens.

2. Wat het gebruik van het Engels als voertaal voor het marifoon verkeer betreft, heeft de VCT dit aanvaard als niet strijdig met de taalwetgeving.

Het advies voor de uitvoeringsbesluiten van het loodsdecreet en het Vlaams-Nederlands herziene Scheldereglement werd nog niet schriftelijk verkregen.

3. Er werd geen stemmenaantal vermeld.
4. De minister heeft de beslissing meegedeeld aan het Gemeentelijk Havenbedrijf.
5. Van dit advies werd niet afgeweken.

De Lijn

Voor de materies toegewezen aan De Lijn is geen raadpleging van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht tijdens deze legislatuur vanuit De Lijn gebeurd. Bijgevolg is m.b.t. De Lijn het antwoord op de vragen nihil.

NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen

Voor de materies toegewezen aan de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen is geen raadpleging van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht tijdens deze legislatuur vanuit de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer

Vlaanderen gebeurd. Bijgevolg is m.b.t. de NV Zeekanaal het antwoord op de vragen nihil.

Dienst voor de Scheepvaart

De dienst voor de Scheepvaart heeft tijdens deze legislatuur geen enkel advies gevraagd aan de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

Mieke Vogels

De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, Mieke Vogels, heeft tijdens deze legislatuur een advies gevraagd aan de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in haar bevoegdheidsdomein "bijstand aan personen" voor de sector bijzondere jeugdbijstand.

- a) De afdeling Bijzondere Jeugdbijstand publiceerde de brochures "Jij en de jeugdrechtsbank" en "Jij en het comité bijzondere jeugdzorg" en wenste deze brochures ook te publiceren in vier andere talen (Frans, Engels, Turks, Arabisch).

Na de opmaak en verspreiding van deze brochures zou de afdeling Bijzondere Jeugdbijstand met volgende elementen rekening houden :

- de brochures worden tweetalig opgemaakt : met name in het Nederlands en een andere taal. Dit vanuit Nederlandsbevorderend oogpunt ;
- de verspreiding van deze brochures gebeurt op veeleer beperkte schaal, in eerste instantie via de sociale diensten van het comité bijzondere jeugdzorg en bij de jeugdrechtsbank, de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand, de gemeenschapsinstellingen en de ondersteuningsteams voor allochtonen in de bijzondere jeugdbijstand (OTA's) aan jongeren en ouders die voor de eerste keer in contact komen met de bijzondere jeugdbijstand ;
- inzake de vertaling en de opmaak zal er overlegd worden met de OTA's en/of vertegenwoordigers van migrantenorganisaties in Vlaanderen.

Dergelijke brochures beantwoorden enerzijds aan de behoefte van jongeren en ouders van "anderstalige afkomst" aan meer informatie over de mogelijkheden en beperkingen van bijzondere jeugdbijstand.

Anderzijds kunnen dergelijke brochures een zinvolle ondersteuning betekenen voor hulpver-

leners en migrantenwerkers, die via deze brochures een vertaling ter beschikking krijgen van de werking en specifieke terminologie. In het kader van de bevordering van de emancipatie van cliënten van de bijzondere jeugdbijstand van allochtone afkomst, kan dergelijke kennis zeker vruchten afwerpen.

Geconfronteerd met de regel dat overheidspublicaties steeds in het Nederlands verspreid moeten worden, en dus met het principieel verbod van verspreiding in een andere taal, werd om een uitzondering gevraagd.

- b) In de brief van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht van 11 juli 2002 werd het volgende geantwoord :

"De VCT, Nederlandse afdeling, stelt vast dat de bedoelde brochure een bericht en mededeling is, uitgaande van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Overeenkomstig artikel 36, § 1 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gebruiken de diensten van de Vlaamse regering het Nederlands als bestuurstaal.

De VCT, Nederlandse afdeling, is van oordeel dat, gelet op het specifieke doel dat wordt nagestreefd, met name het bevorderen van de integratie, en de doelgroep die men wenst te bereiken, de bedoelde folder naast het Nederlands ook in het Frans, het Engels, het Turks en het Arabisch kan worden gesteld.

Zij vestigt er wel de aandacht op dat de andersstalige tekst die samen met de Nederlandse tekst wordt verspreid, moet worden voorafgegaan door de vermelding "Vertaling", er aldus op wijzend dat het gaat om een uitzondering op de algemene regel, die derhalve in de tijd moet worden beperkt, en ook om op die wijze de taalhomogeniteit van de Vlaamse Gemeenschap te bevestigen".

- c) Het antwoord op deze vraag kan niet teruggevonden worden in het advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.
- d) Er werd echter nog geen gevolg gegeven aan dit advies.

Vanwege de recente ontwikkelingen in de bijzondere jeugdbijstand, onder andere de uitvoering van het procesimplementatie- en perso-

neelsplan (PIP/PEP), wordt voorlopig afgezien van de vertaling van de bestaande brochures.

- e) Niet van toepassing.

Renaat Landuyt

In de lopende legislatuur werden door de heer Landuyt geen adviezen gevraagd aan de VCT.

Vera Dua

Door de administratie bevoegd voor Milieu werden geen vragen voor advies aan de Vaste Commissie voor Taaltoezicht voorgelegd.

Ook de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) heeft tijdens deze legislatuur geen adviezen gevraagd aan de VCT.

Wel werden tijdens deze legislatuur 34 klachten tegen de VMM ingediend bij de VCT, wat resulteerde in ambtshalve adviezen van de VCT.

- a) De onderwerpen van de klachten tegen de VMM hebben steeds betrekking op het al dan niet juist toepassen van de taalwetgeving. De VMM past de omzendbrief VR97/29 van 7 oktober 1997 betreffende het taalgebruik in de diensten van de Vlaamse regering strikt toe.

De Vlaamse regering stelt in deze omzendbrief op blz. 11. onder punt 3 met betrekking tot de particulieren :

"De inwoners uit de rand- en taalgrensgemeenten kunnen vragen dat hun relaties met de Vlaamse overheid in het Frans verlopen. De faciliteiten die de Vlaamse overheid verleent moeten echter restrictief worden toegepast en zijn niet repetitief."

"In de praktijk betekent dit dat alle diensten van de Vlaamse overheid in hun betrekkingen met inwoners uit een rand- of taalgrensgemeente het Nederlands gebruiken. Enkel wanneer een inwoner uit de rand of taalgrensgemeente daar uitdrukkelijk om verzoekt, wordt het Frans gebruikt. In deze context is het van belang nogmaals te wijzen op het niet-repetitieve karakter van de faciliteiten. Dit wil zeggen dat faciliteiten niet automatisch keer op keer worden verleend. Particulieren die eens het gebruik van het Frans hebben gevraagd zullen later niet automatisch opnieuw in het Frans worden aangeschreven."

Wat de aanslag- en heffingsbiljetten betreft, stelt de Vlaamse regering :

"Aanslagbiljetten (bv. de heffing op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging) worden dus altijd in het Nederlands opgesteld ; met voor de randgemeenten en de taalgrensgemeenten de vermelding in het Frans dat op eenvoudig verzoek de particulier een Franstalig document kan bekomen. Inwoners die een Franstalig exemplaar aanvroegen, worden een jaar later opnieuw in het Nederlands aangeschreven en kunnen zo nodig verzoeken om een Franstalig exemplaar."

Deze omzendbrief vervangt dienstorder 86/4 van 18 juli 1986 van de Vlaamse regering. Dit dienstorder bepaalde het volgende voor de betrekkingen met particulieren uit de randgemeenten :

"Voor zover de taal van de particulier het Nederlands of het Frans is, zijn de diensten verplicht die taal te gebruiken. Wanneer de taal van de particulier niet gekend is, wordt het Nederlands gebruikt. De belanghebbende kan echter gebruik maken van de bestaande faciliteiten en verzoeken het Frans te gebruiken."

De vroegere regel, zoals in 1986 uitgelegd door de regering, hield dus in dat de particulier het gebruik van de Franse taal slechts moest aanvragen wanneer zijn taalaanhorigheid (nog) niet bekend was.

De meeste klachten die bij de VMM geregistreerd werden, handelen over het feit dat er een Nederlandstalig heffingsbiljet verstuurd werd. Een beperkt aantal klachten handelt over het feit dat de briefwisseling (alook stempels of adres VMM) volgend op het versturen van het heffingsbiljet in het Nederlands gebeurd is. Deze klachten zijn dan ook het gevolg van de, zoals reeds aangegeven, strikte toepassing van

de bepalingen van de omzendbrief VR 97/29 door de VMM.

De VCT daarentegen stelt veelal in haar adviezen dat eenmaal de taalaanhorigheid van de heffingsplichtige bekend is, deze van toepassing moet blijven voor de toekomst.

- b) Indien de VCT de klacht van de heffingsplichtige ontvankelijk en gegrond verklaart, dan stelt zij dat er aan de klacht tegemoetgekomen moet worden (cf. punt 1 : welk onderwerp, specifiek probleem of vraag zij tot voorwerp had).

Voor de bij de VMM geregistreeerde VCT-adviezen geldt dat, indien de klacht van de heffingsplichtige ontvankelijk en gegrond verklaard wordt, het VCT-advies door de VMM gevolgd wordt voor het desbetreffende heffingsjaar en de betrokken klacht, met dien verstande dat voor het volgende heffingsjaar de omzendbrief weer strikt toegepast wordt. De actie van de VMM betekent doorgaans dat een Franstalig document verstuurd wordt naar de heffingsplichtige die de klacht ingediend heeft.

- c) Voor de bij de VMM geregistreeerde klachten werd nooit een eenparig advies, indien de voor- en tegenstemmen van het VCT vermeld worden, vastgesteld. Indien de voor- en tegenstemmen van de VCT vermeld werden, dan was er telkens minstens één tegenstem.
- d) De minister komt, indien de heffingsplichtige voldoet aan de bepalingen van de omzendbrief VR 97/29, tegemoet aan de klacht van de heffingsplichtige, ook indien het VCT-advies over de toekomst onduidelijk blijft.
- e) Bij de VMM werden geen reacties van de minister op adviezen van de VCT geregistreerd.

Verdere detaillering bij de gestelde vragen wordt weergegeven in tabel 1 gevoegd als **bijlage**.

Bijlage

Tabel 1

Aantal	Onderwerp	Actie VMM	Ontvankelijk	Gegron	Stemgedrag
1	Taal heffingsbiljet	Advies gevolgd	ja	ja	eenparigheid – (1 (NL)
2	Taal heffingsbiljet	Advies gevolgd			
3	Taal heffingsbiljet			niet gegrond	
4	Taal heffingsbiljet	Advies gevolgd	ja	ja	
5	Taal heffingsbiljet	Advies gevolgd	ja	ja	
6	Taal heffingsbiljet	Advies gevolgd			
7	Taal heffingsbiljet	Advies gevolgd	ja	ja	eenparigheid – (1 (NL)
8	Taal heffingsbiljet		ja	niet gegrond	eenparigheid – (1 (FR)
9	Taal heffingsbiljet	Advies gevolgd	ja	ja	eenparigheid – 1 (NL)
10	Taal heffingsbiljet	Advies gevolgd	ja	ja	eenparigheid – 1 (NL)
11	Taal heffingsbiljet	Advies gevolgd	ja	ja	eenparigheid – 1 (NL)
12	Taal heffingsbiljet	Advies gevolgd	ja	ja	eenparigheid – 1 (NL)
13	Taal heffingsbiljet	Advies gevolgd	ja	ja	eenparigheid – 1 (NL)
14	Taal heffingsbiljet	Advies gevolgd	ja	ja	eenparigheid – 1 (NL)
15	Taal heffingsbiljet	Advies gevolgd	ja	ja	eenparigheid – 1 (NL)
16	Taal heffingsbiljet	Advies gevolgd	ja	ja	eenparigheid – 1 (NL)
17	Taal heffingsbiljet	Advies gevolgd	ja	ja	eenparigheid – 1 (NL)
18	Taal heffingsbiljet	Advies gevolgd	ja	ja	eenparigheid – 1 (NL)
19	Taal heffingsbiljet	Advies gevolgd	ja	ja	eenparigheid – 1 (NL)
20	Taal heffingsbiljet	Advies gevolgd	ja	ja	
21	Taal heffingsbiljet	Advies gevolgd	ja	ja	
22	Taal heffingsbiljet	Advies gevolgd	ja	ja	
23	Taal heffingsbiljet	Advies gevolgd	ja	ja	
24	Taal heffingsbiljet	Advies gevolgd			
25	Taal heffingsbiljet	Advies gevolgd			
26	Taal heffingsbiljet	Advies gevolgd			
27	Taal heffingsbiljet		ja	neen	
28	Taal heffingsbiljet	Advies gevolgd			5 Fr voor 2 NL tg 1 NL ont
29	Taal heffingsbiljet	Advies gevolgd	ja	ja	5 Fr voor 2 NL tg 1 NL ont
30	Taal heffingsbiljet	Advies gevolgd	ja	ja	5 Fr voor 2 NL tg 1 NL ont
31	Taal heffingsbiljet, stempels en adres VMM moeten in het Frans zijn	Advies gevolgd	ja	ja	3 FR voor 3 NL tg 1 NL ont
32	Nederlands antwoord op Franse brief heffingsplichtige	Advies gevolgd			
33	Herinneringsbrief NL, betaling FR	Advies gevolgd			
34	Franse heffingsbiljetten voor 1994	Advies gevolgd			

Een aantal heffingsplichtigen hebben voor meerdere heffingsjaren een klacht ingediend.

Dirk Van Mechelen

Er werden binnen de beleidsdomeinen van de heer Dirk Van Mechelen geen adviezen gevraagd aan de VCT.

Paul Van Grembergen

a) Door mijzelf werden aan de VCT een aantal vragen gesteld over het taalgebruik op de website van de intercommunale vereniging Interza (met vestiging in Zaventem en met als ambtsgebied de voornoemde gemeente Zaventem en verder de gemeenten Kraainem, Wezembeek-Oppem, Kampenhout en Steenokkerzeel).

Meer bepaald stelde ik aan de Vaste Commissie voor Taaltoezicht de volgende vragen :

1. moet voor de gemeente Wezembeek-Oppem alle informatie ook in het Frans toegankelijk zijn (wat dus in de praktijk zou neerkomen op het feit dat iedereen die de website zou bezoeken tweetalig bediend zou moeten worden) ;
2. moeten de straatnamen van Wezembeek-Oppem en Kraainem in beide landstalen beschikbaar zijn ;
3. moet Interza Franstalige e-mails in het Frans beantwoorden ?

b) Met betrekking tot het gevraagde advies namen de Nederlandse afdeling van de VCT en de Franse afdeling verschillende standpunten in.

Standpunt van de Nederlandse afdeling

Wat de eerste twee vragen betreft, was het antwoord van de Nederlandse afdeling van de VCT negatief.

De intercommunale Interza is, volgens dit advies, immers te beschouwen als een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, bis, derde lid van de wetten op het taalgebruik in bestuurszaken, dat luidt als volgt :

"Berichten, mededelingen en formulieren, die hij rechtstreeks aan het publiek richt en de formulieren die hij op dezelfde wijze afgeeft, stelt hij in de taal of talen die ter zake opgelegd zijn aan de plaatselijke diensten van de gemeenten

waar zijn zetel gevestigd is. Nochtans, wanneer de gewestelijke dienst gevestigd is in een gemeente zonder speciale taalregeling geniet het publiek uit de gemeenten van het ambtsgebied die aan een andere taalregeling onderworpen zijn of die begiftigd zijn met een speciale taalregeling, ten aanzien van de rechtstreeks afgegeven formulieren, dezelfde rechten als in genoemde gemeenten. De berichten, mededelingen en formulieren, die aan het publiek worden verstrekt door bemiddeling van de plaatselijke diensten, worden gesteld in de taal of talen welke de diensten voor soortgelijke bescheiden moeten gebruiken."

"In zijn betrekkingen met een particulier gebruikt bovengenoemde gewestelijke dienst de taal die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier."

"De akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen worden gesteld in de taal die de plaatselijke diensten van de woonplaats van de aanvrager moeten gebruiken. Wanneer ingevolge die regeling aan betrokkene geen taalkeuze gelaten wordt kan hij voor zover hij er de noodzaak van aantoon, een vertaling van het bescheid bekomen onder de in artikel 13, § 1, bepaalde voorwaarden."

Uit lezing van dit artikel volgt dat :

- Interza, met zetel in Zaventem, zijnde een gemeente zonder speciale taalregeling, behoudens de uitzonderingen die het artikel aangeeft, alleen het Nederlands mag gebruiken ;
- de inwoners van de gemeente met een speciale taalregeling, als zij dat wensen, de rechtstreeks afgegeven formulieren in het Frans mogen ontvangen ;
- voor het overige Interza, in haar contacten met inwoners uit de gemeenten met een speciale taalregeling die tot haar ambtsgebied behoren, alleen het Frans mag gebruiken wanneer dat contact plaatsvindt in de desbetreffende gemeente ("berichten, mededelingen en formulieren die aan het publiek worden verstrekt door bemiddeling van de plaatselijke diensten") ; ook betrekkingen kunnen in het Frans verlopen, maar dit zijn, noodzakelijkerwijze, geïndividualiseerde con-

tacten tussen de overheid en een inwoner uit die gemeente ;

- buiten de vermelde gevallen het gebruik van het Frans, in contacten met inwoners uit de bedoelde gemeenten, niet toegestaan is.

Een website echter waarop Interza op passieve wijze informatie beschikbaar stelt, valt niet onder deze gevallen. Deze informatie mag enkel in het Nederlands gesteld zijn. Er is immers geen wezenlijk verschil tussen de gedrukte informatie die Interza op haar zetel beschikbaar stelt en digitale informatie die op dezelfde plaats beschikbaar gesteld wordt.

De inwoners van Wezembeek-Oppem of van Kraainem die zich in persoon naar de zetel van Interza begeven, kunnen dan ook geen aanspraak maken op mondelinge of schriftelijke informatie in het Frans. Wanneer zij, vanaf een draagbare of vaste terminal, de website van Interza aanklikken, verkeren zij in precies dezelfde situatie als zouden zij in persoon naar de zetel van Interza zijn gegaan. In beide gevallen gaan zij informatie zoeken op de zetel van Interza en kan deze informatie enkel in het Nederlands beschikbaar zijn.

Standpunt van de Franse afdeling

De Franse afdeling van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht herinnert eraan dat de wet, enerzijds, de homogeniteit van de eentalige gebieden wil verstevigen en, anderzijds, in sommige gevallen, uitdrukkelijk faciliteiten wil toekennen aan de taalminderheden in sommige gemeenten.

In een advies nr. 1.868 van 5 oktober 1967 was de VCT dan ook van mening dat, door het gebruik van de taal voor te schrijven die opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de gemeente waar de zetel van de dienst gevestigd is, de wetgever slechts de berichten en mededelingen heeft willen bedoelen die in of op de gebouwen van deze diensten rechtstreeks aan het publiek gericht worden, terwijl de berichten en mededelingen die in de andere gemeenten van het ambtsgebied aan het publiek gericht worden, normaliter de taalregeling dienen te volgen die terzake aan de plaatselijke diensten van deze gemeente opgelegd is. Dit principeadvies werd door de Franse afdeling van de VCT meermaals bevestigd (cf. o.m. de adviezen 22.125 van 28 maart 1991, 23.142 van 22 januari 1992, 25.109

en 25.111 van 10 maart 1994, 26.053 van 9 februari 1995 en 27.204 van 8 februari 1996).

De Franse afdeling is zich ervan bewust dat de wetgever van 1963 niet kon voorzien dat er nieuwe elektronische communicatiemiddelen als internet zouden ontstaan en dus ook geen specifieke regels kon voorschrijven voor een dergelijk geval. Het komt haar derhalve toe te voorzien in middelen om de principes en regels van de wet van 1963 conform de algemene inrichting van die wet op dat nieuwe medium toe te passen.

Zij is van oordeel dat de informatie die door Interza via haar website ter beschikking gesteld wordt, een bericht of mededeling aan het publiek is. De gebruiker die van deze informatie kennis wenst te nemen, moet daartoe inderdaad zelf de eerste stap doen, net als wanneer hij fysiek kennis zou nemen van een bericht op een drager van papier.

Door de vereniging van haar gemeentelijke partners oefent een intercommunale wettelijk gemeentelijke bevoegdheden uit; zij zou door die vereniging niet kunnen ontsnappen aan de verplichtingen opgelegd door de SWT.

De informatie die via de Interzawebsite wordt megedeeld, moet derhalve niet aan alle gebruikers op dezelfde manier verstrekt worden :

- informatie die specifiek voor de bevolking van Wezembeek-Oppem en Kraainem bestemd is, dient de Franstalige bewoners van deze gemeenten in het Frans aangeboden te worden ;
- informatie die alle inwoners van de gemeenten die lid zijn van Interza aanbelangt, moet in het Frans beschikbaar zijn voor de Franstalige inwoners van die gemeenten (d.w.z. Wezembeek-Oppem en Kraainem) ;
- informatie die specifiek bestemd is voor de inwoners van de andere gemeenten die lid zijn van Interza, moet worden verstrekt in het Nederlands, de taal van het homogeen Nederlandse gebied.

De Franse afdeling gaf derhalve op de vragen 1 en 2 een positief antwoord.

Op de derde vraag gaf de VCT geen antwoord.

- c) Zoals uit het antwoord op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger met betrekking tot het uitgebrachte advies blijkt, werd een verdeeld advies uitgebracht.
- d) Zoals reeds eerder in een vraag om uitleg meegedeeld werd aan de Vlaamse volksvertegenwoordiger, zal ik de visie van de Nederlandstalige leden van de VCT volgen (*Handelingen Commissievergadering nr. 208 van 30 april 2002, blz. 21-23 – red.*).
- e) Tot op heden ben ik nog niet afgeweken van dit advies van de Raad van State.

Verder stelde ik aan de VCT een aantal vragen in verband met het taalgebruik van de website van de randgemeenten als plaatselijke dienst. Het advies van de VCT werd tot op dit ogenblik nog niet versprekt.

Jaak Gabriëls

Er werden door de heer Jaak Gabriëls tot op heden geen adviezen gevraagd aan de VCT.

Guy Vanhengel

Er werden door de heer Guy Vanhengel tot op heden geen adviezen gevraagd aan de VCT.

Vraag nr. 119 van 9 juli 2002 van de heer FILIP DEWINTER

Dienstwagens – Processen-verbaal

Af en toe verschijnen berichten in de pers over dienstwagens van ministers die wegens overdreven snelheid worden geflitst.

Het is echter veelal onduidelijk wat de afloop van deze overtredingen is.

1. Werden er sinds het begin van deze legislatuur reeds één of meerdere processen-verbaal opge maakt wegens overtredingen begaan met de dienstwagens van de minister ?
2. In hoeveel van deze gevallen reed de minister zelf en in hoeveel van deze gevallen reed de chauffeur ?

Reed de minister/chauffeur hierbij ambtshalve of voor eigen rekening ?
3. Wat was het totale bedrag aan boetes ?

4. Werden deze boetes effectief betaald ?
5. Welk gedeelte van deze boetes nam de minister persoonlijk voor zijn rekening ?

NB. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (vraagnummers : Dewael nr. 37, Stevaert nr. 336, Vogels nr. 220, Vanderpoorten nr. 119, Landuyt nr. 82, Dua nr. 275, Van Mechelen nr. 155, Van Grembergen nr. 119, Gabriëls nr. 102, Vanhengel nr. 2).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 120 van 9 juli 2002 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Museumkaart – Stand van zaken

Op 7 februari 2001 keurde de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie betreffende de invoering van een Vlaamse museumkaart goed (Stuk 318 (1999-2000) – Nr. 6).

Deze resolutie vraagt de Vlaamse regering het museumdecreet verder uit te voeren door het ter beschikking stellen van meer middelen voor erkende musea en aan de Vlaamse Museumvereniging de opdracht te geven een museumkaart te ontwikkelen.

Het Nederlandse Ministerie van Cultuur liet blijkbaar aan voormalig minister Anciaux weten samenwerking rond deze museumkaart zeer genegen te zijn.

Welke stappen werden reeds ondernomen om een museumkaart – eventueel samen met Nederland – uit te werken ?

Antwoord

De eindconclusie van het onderzoek "Musea en publiekswerking, deel 2, een museumkaart als instrument ?" stelde onder meer dat de invoering van een museumkaart overwogen dient te worden binnen het kader van een coherente strategie die gericht is op cultuurparticipatie en -ontwikkeling.

Vertrekkend vanuit een globaal beleidskader zijn de recentelijk opgestarte steunpunten bezig de efficiëntie en effectiviteit van het product museum/cultuurkaart te plaatsen in een aangepaste communicatiestrategie naar het publiek over cultureel erfgoed in zijn totaliteit. Ook andere items als het Erfgoedweekend, een erfgoedtijdschrift, een website, enzovoort, worden hierin meegenomen. Dit gebeurt vanuit samenspraak en binnen een netwerking tussen verschillende spelers.

Allereerst wordt de museum/cultuurkaart gepast binnen de activiteiten van het Vlaams Centrum voor Cultuurcommunicatie (VCCC). Dit steunpunt heeft als opdracht :

- het verbreden en verdiepen van de participatie aan cultuur in Vlaanderen,
- het verhogen van de maatschappelijke inbedding en uitstraling van cultuur binnen Vlaanderen,
- het versterken van de culturele profilering van Vlaanderen en van het culturele aanbod van Vlaanderen in het buitenland.

Het basisconcept van een cultuurdatabank werd in maart 2002 toegelicht aan de verschillende betrokken actoren per beleidsveld. De gefaseerde uitvoering voorziet op langere termijn op het vlak van ontsluiting ook in productontwikkeling, waaronder ticketing, een cultuurkaart, enzovoort.

Ondertussen werd ook de VZW Culturele Biografie Vlaanderen (CBV) opgericht, die een steunpuntfunctie uitbouwt voor de sector musea, voor de sector archieven, bewaarbibliotheken en documentatiecentra en voor de erfgoedconvenants.

Beide, VCCC en CBV, hebben samen een projectgroep opgestart rond "optimalisering van de publiekscommunicatie m.b.t. cultureel erfgoed in het algemeen en het Erfgoedweekend in het bijzonder". Het einddoel is een communicatiestrategie en -plan voor de erfgoedsector. Het product "museumkaart" zal in dit kader ook mee besproken worden.

Daarnaast is, binnen het cultureel erfgoeddomein, Openbaar Kunstbezit in Vlaanderen VZW (OKV) de prioritaire externe partner op het vlak van communicatie voor de verschillende erfgoedsteunpunten : Vlaams Centrum voor Volkscultuur VZW en Culturele Biografie Vlaanderen VZW. In opdracht van de Vlaamse Gemeenschap staan zij ook in

voor de update van www.museumsite.be en de integratie ervan met www.OKVweb.org.

De bestaande OKV-museumkaart is altijd beschouwd als een mogelijk vertrekpunt. Ook bij OKV VZW wordt op dit ogenblik nagedacht over een toekomststrategie, te passen binnen de ontwikkelingen van het erfgoedbeleid en in samenspraak met de voornoemde steunpunten.

**Vraag nr. 121
van 9 juli 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Festivals – Toegankelijkheid

In het kader van het integraal beleid voor personen met een handicap moet elke minister zijn verantwoordelijkheid opnemen inzake toegankelijkheid.

De minister promoot daarom geregeld de participatie aan cultuurevenementen van specifieke doelgroepen zoals armen, personen met een handicap, ...

Ik stel vast dat minister Vogels ook acties onderneemt. Via het project "Intro" wil zij organisatoren aansporen muziekfestivals toegankelijk te maken voor personen met een fysieke, mentale of visuele handicap.

Waarom neemt de minister zelf géén initiatieven voor toegankelijke festivals ten behoeve van deze doelgroep ?

Antwoord

De bevoegdheid voor het nemen van initiatieven in het kader van het integraal beleid voor personen met een handicap inzake toegankelijkheid berust bij de Vlaamse minister bevoegd voor Gelijke Kansen.

Tijdens de maand april 2002 werd door de Vlaamse minister bevoegd voor Gelijke Kansen de brochure "Leidraad voor een toegankelijk festival" uitgegeven. Deze brochure kwam tot stand in samenspraak met de diverse betrokken actoren binnen het toepasselijke veld in de ruimste betekenis van het woord.

De administratie Cultuur was op al deze vergaderingen vertegenwoordigd door een ambtenaar van de afdeling Muziek, Letteren en Podiumkunsten.

De administratie heeft actief deelgenomen aan deze vergaderingen door te gepasten tijde opmerkingen te formuleren en waar nodig een input te geven.

Naar de toekomst blijft de administratie Cultuur nauw betrokken bij dit project en zal zij waar nodig de input geven vanuit haar ervaringen en kennis terzake.

Vraag nr. 122
van 9 juli 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Actieplan Vlaamse Rand – Vernederlandsing straatbeeld

In het Actieplan 2001 van de Vlaamse regering voor de Vlaamse Rand wordt vooropgesteld dat in het kader van de vernederlandsing van het straatbeeld en een correcte toepassing van de taalwetgeving, aan de gemeenten gevraagd zal worden op straatnaamborden, bewegwijzering, aanduidingen op markten en dergelijke meer, enkel het Nederlands te gebruiken.

1. Is dit daadwerkelijk gebeurd ?
2. Werden in dat verband ook de faciliteitengemeenten benaderd ?

Antwoord

Inzake de problematiek van de vernederlandsing van het straatbeeld heb ik aan de administratie Binnenlandse Aangelegenheden de opdracht gegeven om een omzendbrief rond deze problematiek op te stellen voor de gemeentebesturen.

Deze omzendbrief zal aanbevelingen bevatten over het gebruik van het Nederlands op straatnaamborden, bewegwijzeringen en aanduidingen op markten. Hierbij wordt vertrokken van de stelling die professor Boes heeft ontwikkeld in zijn studie over de vernederlandsing van het straatbeeld.

Het is de bedoeling dat deze omzendbrief nog voor het jaareinde aan de gemeentebesturen zal worden verzonden.

Vraag nr. 123
van 9 juli 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Actieplan Vlaamse Rand – Ouderenzorg

In het actieplan 2001 van de Vlaamse regering voor de Vlaamse Rand wordt vermeld dat waar nodig acties zullen worden ondernomen voor het stimuleren van initiatieven inzake thuiszorg voor ouderen en het bouwen en exploiteren van rusthuizen en serviceflats, zodat de oorspronkelijke bewoners van de streek in hun regio kunnen blijven wonen.

Kan de minister een concreet overzicht geven van de initiatieven die terzake reeds werden genomen ?

NB. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vogels (vraag nr. 224) en Van Grembergen (vraag nr. 123).

Gecoördineerd antwoord

In antwoord op de vraag om een concreet overzicht te geven van de initiatieven die genomen zijn voor het stimuleren van initiatieven inzake thuiszorg voor ouderen en het bouwen en exploiteren van rusthuizen en serviceflats, zodat de oorspronkelijke bewoners van de streek in hun regio kunnen blijven wonen, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger het volgende meedelen.

Inzake ouderen zorg geeft de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking sinds twee jaar financiële stimuli aan zogenaamde demonstratieprojecten. Met die projecten wil men het zorgaanbod beter afstemmen op de behoeften en wensen van de groep ouderen in onze samenleving. De subsidiëring heeft tot doelstelling om op een experimentele of vernieuwende wijze het zorgaanbod voor ouderen te verruimen, of om een antwoord bieden aan een relevante maatschappelijk nood of behoefte. De realisatie van dergelijke demonstratieprojecten bevordert het begeleid genormaliseerd zelfstandig en kleinschalig wonen, geïntegreerd in de wijk als een vorm van ondersteund en beschermd samenleven met een relevante bijdrage tot een levenslang zelfredzaam wonen.

In de begroting 2002 werd hiervoor een bedrag van 496.000,00 euro uitgetrokken voor de ondersteuning van tien innoverende projecten in de ouderenzorg. Dit betekent een verdubbeling van het budget. Ook werd voorzien in VIPA-middelen voor de subsidiëring van de infrastructuurwerken (*VIPA : Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden – red.*).

Daarnaast kan ik ook verwijzen naar het nieuwe decreet inzake het lokaal sociaal beleid. In het kader van het lokaal sociaal beleid doe ik een beroep op de OCMW's opdat een democratisch efficiënt en coherent thuiszorgbeleid uitgewerkt zou worden, zodat de beschikbare middelen op optimale wijze ingezet worden. Mijns inziens biedt dit decreet heel wat kansen.

Ook het subsidiebedrag voor de lokale dienstencentra wordt opgetrokken, tot 20.000 euro voor de lokale dienstencentra van het Vlaamse gewest en tot 25.000 euro voor de Brusselse centra.

Verder heeft de Vlaamse regering bij besluit van 21 juni 2002 de uitbreiding van het urencontingent van de diensten voor gezinszorg voor het jaar 2002 met 207.148 uren goedgekeurd. Bij de toekenning van het jaarlijks bijkomend urencontingent aan de diensten voor gezinszorg is rekening gehouden met de evenredige beschikbaarheid van uren in relatie tot de noden die vastgesteld werden in de provincies van het Nederlandse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Hierbij werd besloten dat het bijkomende urencontingent voornamelijk in Vlaams-Brabant, Brussel en Antwerpen geïnvesteerd moet worden.

**Vraag nr. 125
van 9 juli 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Actieplan Vlaamse Rand – Gemeenschapscentrum Drogenbos

In het Actieplan 2001 van de Vlaamse regering voor de Vlaamse Rand wordt gewag gemaakt van het feit dat uitgekeken zal worden naar een geschikte infrastructuur die als gemeenschapscentrum voor de faciliteitengemeente Drogenbos zou kunnen dienen.

Wat is hier de stand van zaken ?

Antwoord

De beslissing is genomen om een pand dat zich naast het Felix de Boeckmuseum in Drogenbos bevindt en dat opgetrokken is samen met het museum, in te richten als ankerpunt van de VZW De Rand in Drogenbos.

Dit pand was oorspronkelijk bedoeld om gebruikt te worden als conciërgewoning, maar deze bestemming is niet gerealiseerd. Voor de exploitatie van het museum is het pand niet verder noodzakelijk.

Het pand bevindt zich in ruwbouwfase. De binnenafwerking moet nog gebeuren. De afdeling Gebouwen van de administratie van de Vlaamse Gemeenschap bereidt momenteel het afwerkingsdossier voor, waarvoor middelen op het infrastructuurprogramma zijn ingeschreven.

In de loop van 2003 zou het pand in gebruik genomen moeten kunnen worden als ankerpunt voor de VZW De Rand.

Er zullen vergaderlokalen, een ontmoetingsruimte en een secretariaat in ondergebracht worden. Dit ankerpunt moet zorgen voor de noodzakelijke ondersteuning van het Nederlandstalig verenigingsleven in Drogenbos.

**Vraag nr. 126
van 9 juli 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Actieplan Vlaamse Rand – Boesdaelhoeve

In het Actieplan 2001 van de Vlaamse regering voor de Vlaamse Rand werd aangekondigd dat er dringend een oplossing moest worden gezocht voor de infrastructurele problematiek van de Boesdaelhoeve in Sint-Genesius-Rode.

Werd er terzake al enige vordering gemaakt ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Grembergen (vraag nr. 126) en Vanhengel (nr. 3).

Antwoord

Het infrastructuurdossier van de Boesdaelhoeve blijft een zorgenkind. De Boesdaelhoeve is via een protocol door het gemeenschapsonderwijs in

vruchtgebruik gegeven aan de Erasmushogeschool, die er nog steeds haar musicalopleiding in organiseert. De Erasmushogeschool kan over de Boesdaelhoeve beschikken zolang zij deze nodig heeft. Via een overeenkomst tussen de Erasmushogeschool en de Vlaamse Gemeenschap kan de VZW De Rand de Boesdaelhoeve als gemeenschapscentrum exploiteren tijdens de avonden, schoolvakanties en weekends.

De VZW De Rand stelt terecht de vraag om integraal over de Boesdaelhoeve te kunnen beschikken, gelet op de talrijke behoeften voor de verenigingen in Sint-Genesius-Rode. Tot op heden heeft de Erasmushogeschool echter nog geen stappen gedaan om haar musicalopleiding in haar gebouwen in Brussel onder te brengen. Hierdoor blijven de behoeften van VZW De Rand niet ingevuld.

Daarenboven blijkt dat de Erasmushogeschool haar verplichtingen omtrent het eigenaarsonderhoud zeer slecht nakomt. De VZW De Rand heeft mij onlangs geïnformeerd dat zij, op basis van een onafhankelijk expertiserapport, de Erasmushogeschool hiervoor in gebreke heeft gesteld.

In samenspraak met VZW De Rand zal de Vlaamse Gemeenschap blijven zoeken naar een oplossing voor het infrastructuurdossier van de Boesdaelhoeve.

(Antwoord Guy Vanhengel : blz. 714 – red.)

**Vraag nr. 127
van 9 juli 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Actieplan Vlaamse Rand – Federale toepassing taalwetgeving

In het hoofdstuk Binnenlandse Aangelegenheden en Stedelijk Beleid van het Actieplan van de Vlaamse regering voor de Vlaamse Rand dat in november 2001 totstandkwam, staat vermeld dat zou worden toegezien op de correcte toepassing van de taalwetgeving door de federale administratie en dat bij overtredingen ervan contact zou worden opgenomen met het verzoek ze te verhelpen.

1. Kan de minister medelen of dit toezicht op één of andere manier georganiseerd verloopt ?

Hoe gaat dit precies in zijn werk ?

2. Hoeveel overtredingen werden er tot dusver vastgesteld en welk gevolg werd eraan gegeven ?

Antwoord

Inzake deze problematiek zal ik de volgende maatregelen nemen om uitvoering te geven aan het Actieplan van de Vlaamse regering voor de Vlaamse rand rond Brussel.

Ik kan het aangekondigde toezicht en de bemiddelingsrol inzake de correcte toepassing van de taalwetgeving door de federale administraties enkel uitoefenen op basis van concrete klachten.

Daarom zal ik met de nieuwe juridische dienst van de Vlaamse Gemeenschap "Taalwetwijzer", die specifiek de vragen en klachten inzake de taalwetgeving behandelt, en de Vaste Commissie voor Taaltoezicht de afspraak maken dat zij elke klacht die betrekking heeft op een schending van de taalwetgeving door de federale administraties, zullen verzenden aan de administratie Binnenlandse Aangelegenheden.

Deze zal de klachten dan aankarten bij de bevoegde federale diensten, teneinde de correcte naleving van de taalwetgeving na te streven.

**Vraag nr. 128
van 9 juli 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Faciliteitengemeenten – Bibliotheek en cultuurraad

1. Welke Vlaamse gemeenten met taalfaciliteiten zijn op dit ogenblik de verplichting om voor een bibliotheek te zorgen nog niet nagekomen ?
2. Welke van deze gemeenten beschikken nog niet over een gemeentelijk cultureel adviesorgaan ?

Antwoord

1. Binnen het Vlaamse gewest zijn er momenteel vier gemeenten met faciliteiten voor Franstaligen die niet beschikken over een gemeentelijke Nederlandstalige openbare bibliotheek conform het decreet op het lokaal cultuurbeleid van 13 juli 2001.

Het betreft hier de gemeenten Bever, Drogenbos, Kraainem en Linkebeek. Geen van deze ge-

meenten heeft in 2002 een aanvraag ingediend om vanaf 2003 voor subsidiëring in aanmerking te worden genomen.

Daarnaast wordt de Nederlandstalige openbare bibliotheek van de gemeente Wezembeek-Oppem reeds sedert 1 december 1998 niet meer door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerd, omdat het gemeentebestuur weigert om de verplichting na te leven dat minstens 75% van de collectie gedrukte materialen uit Nederlandstalige werken moet bestaan.

- Inzake de gemeentelijke culturele raden kan momenteel nog geen stand van zaken worden gegeven.

Het reeds vermelde decreet op het lokaal cultuurbeleid heeft het decreet van 24 juli 1991 houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid opgeheven.

De gemeenten krijgen tot 31 december 2002 de tijd om een nieuwe gemeentelijke cultuurraad samen te stellen conform het nieuwe decreet. Pas na afloop van de overgangperiode kan dus een uitspraak worden gedaan over welke gemeenten eventueel niet in orde zijn.

Vraag nr. 130
van 9 juli 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Rand – MUG's

Zoals de minister weet, blijft het taalgebruik bij de hulpdiensten in de Vlaamse Rand een heikel punt. Naar verluidt wordt de MUG-dienst van Halle afgeschaft en vervangen door de MUG van het Waalse Tubeke (Tubize) (MUG : mobiele urgentiegroep).

- Is de minister hiervan op de hoogte ?
- Doorkruist die beslissing dan niet de pogingen die er (vermoedelijk toch nog altijd) zijn om de taalwetgeving bij de hulpdiensten te laten respecteren ?
- Onderneemt de minister stappen tegen die beslissing ?

N B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vogels (vraag nr. 228) en Van Grembergen (nr. 130).

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger informeert of ik op de hoogte ben van het feit dat de MUG van Halle zou worden afgeschaft en vervangen door de MUG van het Waalse Tubeke.

Om een duidelijk zicht te krijgen op de problematiek inzake programmatie en planning van de functie "mobiele urgentiegroep", is het zinvol een korte historiek te schetsen.

Ongeveer 25 jaar geleden werd in ons land in een aantal ziekenhuizen gestart met een MUG, toen in het buitenland de eerste rapporten verschenen die het nut ervan voor cardiale patiënten aantoonde. De oprichting van deze MUG-functies gebeurde omdat artsen en ziekenhuizen zich verplicht voelden de dringende geneeskundige hulpverlening in de regio te verbeteren. Er moet evenwel worden onderkend dat in een later stadium ook concurrentie tussen ziekenhuizen een rol ging spelen. De arts van de MUG die de patiënt begeleidde, kan namelijk beslissen naar welke spoedgevallendienst de patiënt wordt vervoerd.

Omdat werd gevreesd dat er een ongebreidelde uitbreiding zou komen van het aantal MUG-functies, werd in de negentiger jaren een moratorium uitgevaardigd.

Via het KB van 10 augustus 1998 werd de programmatie van de functie "mobiele urgentiegroep" vastgesteld (*KB : koninklijk besluit - red*). Het was duidelijk de bedoeling van de wetgever de factoren tijd en beschikbaarheid in rekening te brengen en te komen tot een goede spreiding van de MUG-functies.

Vervolgens werd met het KB van 10 augustus 1998 overgegaan tot oprichting van de provinciale Commissies voor Dringende Geneeskundige Hulpverlening. Hierin werd bepaald dat het de taak is van de commissie om een akkoord te bewerkstelligen en te formaliseren tussen alle ziekenhuizen met een spoedgevallendienst die zich bevinden in het ambtsgebied van de commissie (provincie) en die een MUG uitbaten of zich kandidaat stellen voor het uitbaten ervan. In dit akkoord moeten de vertrekplaatsen, de lijst van de ziekenhuizen en de interventiezones van de MUG's worden uitgewerkt. Het bureau van de commissie heeft tot taak ten aanzien van de minister die Volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft, een met redenen omkleed advies te verstrekken.

Ten slotte werd in een KB van 10 augustus 1998 (tot wijziging van het KB van 02/04/1965 houdende vaststelling van de modaliteiten tot oprichting van de dringende medische hulpverlening en houdende aanwijzing van de gemeenten als centra van het eenvormig oproepstelsel) gespecificeerd dat de akkoorden en het protocol die moeten worden bewerkstelligd en geformaliseerd door de commissie, moeten worden goedgekeurd door de minister van Volksgezondheid om te zien of ze voldoen aan de doelstellingen van de wet van juli 1964. Hier wordt expliciet vermeld dat het "inzonderheid" gaat over "het waarborgen van een onmiddellijke verzorging aan het slachtoffer of de zieke, het bestrijken door de interventiezones van het volledige grondgebied van het Rijk en een voldoende regionale spreiding van de vertrekplaatsen".

In de loop van 2001 zijn op het kabinet van de minister van Volksgezondheid de adviezen van de Commissies voor Dringende Geneeskundige Hulpverlening van de verschillende provincies door de rijksgezondheidsinspecteurs toegelicht.

Uit deze besprekingsronde bleek dat in sommige provincies binnen het bureau geen unaniem akkoord werd bereikt over de vertrekplaatsen en dat bepaalde commissies bovendien op een gemotiveerde wijze vragen en twijfels naar voor brachten in verband met het (te kleine) aantal dat volgens het KB van 1998 voor hun provincie kon worden geprogrammeerd.

Na studie van de dossiers van de verschillende provincies op het Ministerie van Volksgezondheid werd duidelijk dat de minister van Volksgezondheid niet zomaar de adviezen van de commissies kon volgen. Er was nood aan een objectivering van de bezorgdheid die uit de rapporten bleek, met name dat een belangrijk aantal inwoners niet binnen aanvaardbare interventietijden door een MUG zou worden bereikt. Er werd beslist om door middel van een studie de voorstellen van de commissies te toetsen en zo mogelijk te verfijnen. In deze studie werd rekening gehouden met (1) de statistische sectoren van ons land (waaraan de bevolkingsstatistieken, aantal, leeftijd en sociale klasse, van het Nationaal Instituut voor de Statistiek werden gekoppeld), (2) de wegeninfrastructuur (waaraan de snelheden waarmee een voertuig zich onder normale omstandigheden kan verplaatsen, worden gekoppeld) en (3) alle potentiële MUG-vertrekplaatsen.

De studie leidde tot een lijst met "wetenschappelijk verantwoorde" vertrekplaatsen, rekening houdende met interventiezones gebaseerd op de tijds-

spanne waarbinnen deze sector door een MUG kan worden bereikt enerzijds, en het "aantal bediende" inwoners anderzijds.

Bij koninklijk besluit van 18 juli 2002 werd de procedure tot erkenning van de MUG-functies gewijzigd. Artikel 4, eerste lid, 5° van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 tot oprichting van de Commissies voor Dringende Geneeskundige Hulpverlening, gewijzigd bij koninklijk besluit van 8 juli 1999, waarin wordt bepaald dat het bewerkstelligen en formaliseren van een akkoord tussen alle kandidaat-ziekenhuizen tot hun taken behoort, wordt opgeheven.

Er wordt wettelijk vastgelegd dat de minister die Volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft, de functies zal opnemen in de werking van de dringende geneeskundige hulpverlening, voorzover werd voldaan aan de erkenningsvoorwaarden en de doelstellingen van de wet van 8 juli 1964 en diens uitvoeringsbesluiten en er een optimale spreiding wordt gegarandeerd. Het is de minister die Volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft, die bij de opname in de dringende geneeskundige hulpverlening de vertrekplaatsen en de interventiezones zal bepalen.

De erkenning van de functies behoort tot de bevoegdheid van de gemeenschappen en gewesten. Na de erkenning door de bevoegde overheid, neemt de minister die Volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft de mobiele urgentiegroepen op in de werking van de dringende geneeskundige hulpverlening.

Bovengenoemde lijst werd op 26 juli 2002 officieel overgezonden aan de Vlaamse minister voor Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking. Gelet op de huidige regelgeving terzake, is het voorkomen op deze lijst een noodzakelijke voorwaarde om een aanvraagdossier tot oprichting van een functie medische urgentiegroep als ontvankelijk te beschouwen. Gezien het dringende karakter van de financiering van de MUG-functies en teneinde een gelijke behandeling van alle dossiers te waarborgen wordt, op dit moment en zonder enige vorm van onderzoek, voor alle thans actieve vermelde functies op bovenvermelde lijst een beperkte administratieve erkenning voor de functies "mobiele urgentiegroep" voorgesteld.

In een tweede fase zullen alle dossiers grondig worden onderzocht en, waar nodig, zullen erkenningen worden herzien. Deze werkwijze werd mede geadviseerd door de Nationale Raad voor

Ziekenhuisvoorzieningen, waar wordt gesteld dat de gemeenschappen voldoende flexibiliteit dienen te hebben voor de erkenningen van de MUG-functies.

De lijst van de "wetenschappelijk verantwoorde" vertrekplaatsen vermeldt een functie (in zelfstandige uitbating) voor het Regionaal Ziekenhuis Sint-Maria – Roos der Koningin, gelegen Ziekenhuislaan 100, 1500 Halle. Deze functie is dus nuttig in het kader van de uitgevoerde studie. Bovendien zou deze functie een meerwaarde betekenen vanwege de taalproblematiek binnen de dringende geneeskundige hulpverlening in de Brusselse randgemeenten.

De stelling van de vlaamse volksvertegenwoordiger als zou de MUG-dienst van Halle worden afgeschaft, dient dus te worden ontkend. Conform de werkwijze zoals hierboven beschreven, zou deze instelling een beperkte administratieve erkenning kunnen verkrijgen.

Tot op heden verzorgt het Regionaal Ziekenhuis Sint-Maria - Roos der Koningin geen 24-uren permanentie voor de functie MUG. Heden ten dage wordt de regio ook bediend door de MUG van het Erasmusziekenhuis in Brussel. Het ziekenhuis wenst ook niet te investeren om alsnog een permanentie voor de MUG-functie te verzekeren, en dit omdat de overheidssteun niet de volle kostprijs dekt.

Vanwege bovenstaand probleem kan op dit moment dus geen erkenning worden verleend. Momenteel wordt door de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant bemiddeld tussen het Ministerie van Volksgezondheid en het ziekenhuis in Halle. Tegelijkertijd wordt door de bevoegde rijksgezondheidsinspecteur onderzoek gedaan naar de mogelijkheid om de sector te laten bedienen door een MUG-functie die wordt uitgebaat door het ziekenhuis in Halle, in associatie en via alternerende werking met het ziekenhuis van Tubeke. Volgens het Boek der Wettelijke Afstanden is Halle 5 kilometer van Tubeke verwijderd.

Ten slotte dient te worden gesteld dat de bezorgdheid inzake het respecteren van de taalwetgeving wordt gedeeld. In dit kader zullen de bevoegde instanties erop toezien dat aan de taalproblematiek een passend gevolg wordt gegeven. Indien de functie in associatie wordt uitgebaat, dient conform de regelgeving terzake een associatieovereenkomst te worden afgesloten tussen de betrokken ziekenhuizen. Het behoort tot de bevoegdheden van de gemeenschappen om de overeenkomst te onderzoeken.

De aangelegenheden die binnen deze overeenkomst dienen te worden behandeld, zijn bij koninklijk besluit bepaald. In dit specifieke dossier zal door de bevoegde administratie worden gevraagd dat in de associatieovereenkomst wordt vermeld op welke wijze gevolg wordt gegeven aan de taalproblematiek.

Conform een advies voor de Nationale Raad voor Ziekenhuisvoorzieningen kan het als de deontologische plicht van een arts worden beschouwd om de taal machtig te zijn van de streek waar hij permanentie inzake dringende medische hulpverlening verzekert. Dit zou dus kunnen betekenen dat de permanentie op de MUG-functie in Halle (Tubeke) dient te gebeuren door tweetalige geneesheren. Een andere oplossing zou erin kunnen bestaan te eisen dat indien de arts Franstalig is, er een Nederlandstalige verpleegkundige wordt meegestuurd, of omgekeerd.

Er dient dus te worden geconcludeerd dat er momenteel geen plannen vanuit de overheid bestaan om de MUG-dienst van Halle af te schaffen en te vervangen door de MUG van het Waalse Tubeke. Indien de functie "mobiele urgentiegroep" in Halle zou worden stopgezet, is dit op initiatief van het ziekenhuis.

**Vraag nr. 131
van 18 juli 2002
van de heer DIRK HOLEMANS**

Besluiten gemeentelijke overheid – Klachten

Voor de leden van het Vlaams Parlement, als decreetgever, is het essentieel om inzicht te verwerven in de wijze waarop de uitvoerende macht decreten omzet in concreet beleid. Enkel zo kan de controletaak van het Vlaams Parlement – een kerntaak van elk parlement – behoorlijk worden uitgevoerd.

Dit geldt niet het minst voor die decreten waarmee de decreetgever burgers uitdrukkelijk specifieke rechten heeft verleend. Dit is onder meer zo voor het decreet van 28 april 1993 dat burgers het recht verleent bij de gouverneur (of de minister) een klacht in te dienen tegen een besluit van een gemeenteoverheid. Inzicht verwerven in de mate waarin burgers hebben gebruikgemaakt van dit recht, en op welke wijze hiermee is omgegaan door de uitvoerende macht, is zeker op dit ogenblik een terechte vraag, gelet op het voorstel van decreet van de heren Gilbert Van Baelen, Cis Schepens, Dany Vandenbossche, Dirk De Cock en mijzelf

houdende wijziging van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaams Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten. Dit decreet is recentelijk door het Vlaams Parlement goedgekeurd (Stuk 1188 (2001-2002) – Nr. 4).

Om te kunnen nagaan of dit decreet resulteert in een gewijzigd beleid inzake het klachtrecht en of dit voor burgers toegankelijker wordt, is het noodzakelijk nu inzicht te verwerven in de mate waarin er tot nu toe gebruik is van gemaakt en in de wijze waarop het beleid de decretale verplichtingen heeft uitgevoerd.

Het gaat met name om het verkrijgen van een afdoend antwoord op de vraag of de gouverneurs eenzelfde schorsingsbeleid voeren, of met andere woorden het gelijkheidsbeginsel niet wordt geschaad. Signalen die mij bereiken, wijzen erop dat er significante verschillen bestaan tussen de verschillende provincies.

Enkel het antwoord op de geformuleerde subvragen kan de objectieve basis vormen voor een politiek debat over het in dit verband gevoerde beleid door de bevoegde minister.

Graag vernam ik dan ook, in het kader van het decreet van 28 april 1993 dat burgers het recht verleent bij de gouverneur een klacht in te dienen tegen een besluit van een gemeenteoverheid, uitgesplitst over de jaren 1999, 2000 en 2001 en per afzonderlijke provincie :

- a) het totale aantal binnengekomen klachten van burgers (incl. gemeenteraadsleden) tegen een besluit van een gemeenteoverheid ;
- b) het aantal klachten dat ontvankelijk werd verklaard ;
- c) het aantal ontvankelijke klachten waarbij de toezichthoudende overheid besloot niet op te treden ;
- d) het aantal klachten vernield onder c) waarbij een antwoord met vermelding van de motieven van de toezichthoudende overheid (waarom geen gevolg werd gegeven aan de klacht) aan de klager werd bezorgd ;
- e) het aantal klachten dat aanleiding heeft gegeven tot een schorsing van het besluit van een gemeenteoverheid ;

- f) het aantal klachten dat aanleiding heeft gegeven tot een vernietiging van het besluit van een gemeenteoverheid ;
- g) het aantal dossiers waarvan de behandeling van de klacht een periode van zes maanden tot een jaar in beslag heeft genomen, en het aantal dossiers waarvan de behandeling van de klacht meer dan een jaar in beslag heeft genomen ;
- h) het aantal dossiers waarbij een klacht werd ingediend in 1999 en waarvan het dossier nog lopende is.

Antwoord

Ik vraag de gouverneurs van de vijf Vlaamse provincies mij de gevraagde gegevens te bezorgen.

Zodra ik ze in mijn bezit heb, zal ik ze via een aanvullend antwoord ter beschikking stellen.

Vraag nr. 132 van 18 juli 2002 van mevrouw ISABEL VERTRIEST

Gecoro's – Presentiegeld

Het uitvoeringsbesluit over de gemeentelijke commissies voor ruimtelijke ordening (gecoro) bepaalt dat aan de commissieleden presentiegeld wordt toegekend.

In sommige gemeenten is de bestuursmeerderheid niet echt van plan om dat te doen, uit schrik dat de andere adviesraden dan ook presentiegeld zullen vragen.

In die gemeenten wacht men af om een besluit hierover aan de gemeenteraad ter stemming voor te leggen.

1. Is de minister op de hoogte van deze situatie ?
2. Wordt hiertegen opgetreden ?

Antwoord

1. Er is mij tot op heden geen enkel geval gemeld waarbij gemeenten zouden weigeren presentiegeld toe te kennen aan de leden van de gemeentelijke commissies voor ruimtelijke ordening.

Een dergelijke weigering zou overigens onwettelijk zijn, aangezien artikel 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 19 mei 2000 tot vaststelling van nadere regels voor de samenstelling, de organisatie en de werkwijze van de provinciale en gemeentelijke commissies voor ruimtelijke ordening bepaalt : "Aan de leden van de provinciale en gemeentelijke commissies voor ruimtelijke ordening worden presentiegelden, reis- en verblijfskosten toegekend. Het bedrag van die vergoedingen wordt vastgesteld door de provincieraad, respectievelijk de gemeenteraad. Deze presentiegelden, reis- en verblijfskosten komen ten laste van de werkmiddelen die de provincieraad, respectievelijk de gemeenteraad, overeenkomstig artikel 8, §7, respectievelijk 9, §7 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening aan de commissie ter beschikking stelt."

Er is enkel niets bepaald in verband met het bedrag van het presentiegeld, zodat enkel de bepaling van de grootte van deze bedragen tot de gemeentelijke autonomie behoort.

- Indien mij concrete gevallen worden bekendgemaakt van gemeenten die zouden weigeren om aan de leden van de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening presentiegeld toe te kennen, zal ik uiteraard de maatregelen nemen die eventueel noodzakelijk zijn. Tot op heden werden mij hieromtrent echter geen klachten bezorgd.

Hierbij kan ik nog meedelen dat ik intussen ook mijn collega bevoegd voor Ruimtelijke Ordening heb aangeschreven, waarbij ik hem over het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangekaarte probleem heb ingelicht.

Vraag nr. 133
van 18 juli 2002
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Kasteel van Beaulieu (Machelen) – Restauratie

Het restauratiedossier van het kasteel van Beaulieu in Machelen (Brabant) geraakt blijkbaar niet rond.

De VZW Beaulieu, die ijvert voor het instandhouden van dit historische gebouw, heeft inderdaad vastgesteld dat er administratieve blunders in het dossier geslopen zijn, waardoor de goede afloop

van het restauratieproject op verre na niet verzekerd is.

- Welke invloed hebben deze administratieve veranderingen op de start van de eigenlijke werken aan het kasteel ?
- Omvatten de plannen ook nog de bouw van een reeks gebouwen bestemd voor kantoren ?

Is reeds een plaats vastgelegd voor de toegang tot dit domein ?

Antwoord

- Op 12 augustus 2002 heeft de erfpachthouder VZW Beaulieu laten weten dat de voorbereidende werkzaamheden zouden beginnen op 19 augustus 2002.

Een "eerstesteeenlegging" voor de definitieve werken zal einde september plaatsvinden.

- Er werden geen plannen goedgekeurd voor de bouw van kantoren.

Vraag nr. 134
van 18 juli 2002
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Overheidsbrochures – Vertaling voor faciliteitengemeenten

Begin dit jaar heeft het gemeentebestuur van Linkebeek een schrijven gericht aan de afdeling Woonbeleid van de Vlaamse Gemeenschap betreffende de brochures "De nieuwe bouwpremies van de Vlaamse overheid" en "Veilig onder dak met de kosteloze verzekering tegen inkomensverlies". Het gemeentebestuur had aan de administratie een vertaling gevraagd, gelet op het feit dat de brochures een mededeling zijn aan het publiek en Linkebeek een faciliteitengemeente is.

De administratie heeft in een brief van 16 januari 2002 laten weten dat een vertaling van deze brochures niet te verkrijgen is.

In het advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) nr. 32.509 betreffende de brochure "Op naar 1999" van de provincie Vlaams-Brabant staat echter dat in bijzondere gevallen, in het belang van de dienst of in het openbaar belang, betreffende de gezondheid en de veiligheid van de burgers, een vertaling gerechtvaardigd kan worden.

Als voorbeelden voor een mogelijke vertaling worden gegeven : informatie betreffende de organisatie van de provincie, de adressen van de diensten en organismen van de provincie, algemene informatie betreffende het provinciaal beleid, inlichtingen betreffende zaken die het publiek rechtstreeks interesseren, zoals premies, financiële hulp vanwege de provincie, ...

De Commissie is dus van mening dat een particulier om een vertaling kan vragen, niet noodzakelijk van de volledige brochure, maar wel in een samenvatting.

Welke richtlijnen heeft de administratie indien er om een vertaling van een brochure wordt gevraagd in de faciliteitengemeenten ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

**Vraag nr. 135
van 18 juli 2002
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN**

Openbare gebouwen – Toegankelijkheid

Openbare gebouwen dienen toegankelijk te zijn voor personen met een handicap en meer bepaald voor rolstoelgebruikers.

In de praktijk wordt echter vastgesteld dat dit niet altijd het geval is.

1. In hoeverre voldoen de gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap aan deze verplichting ?

Binnen welke termijn worden eventuele aanpassingen uitgevoerd ?

2. In hoeverre voldoen de openbare gebouwen van de gemeenten aan deze verplichting ?

Welke gemeenten blijven hier in gebreke ?

Werden reeds stappen gedaan om deze gemeenten ertoe aan te zetten de nodige aanpassingen uit te voeren ?

3. In hoeverre voldoen de gebouwen van de Vlaamse openbare instellingen aan deze verplichting ?

Werden reeds stappen gedaan om de instellingen die niet voldoen, ertoe aan te zetten de nodige aanpassingen uit te voeren ?

Antwoord

Ik hoop dat uit dit overzicht blijkt dat de afdeling Gebouwen steeds in grote mate rekening heeft gehouden met de problematiek van de toegankelijkheid voor rolstoelgebruikers en in de nodige specifieke uitrustingen heeft voorzien. Daar waar tegemoetkomingen worden gesignaleerd, doet zij al het mogelijke om deze zo snel mogelijk te verhelpen.

Bovendien worden alle gegevens omtrent de gebouwen die het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in beheer heeft, bijgehouden in het GIP (Geïnformatiseerde Inventaris van het Patrimonium). Hierdoor hebben wij steeds de meest recente kijk op de stand van zaken.

Wat de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger betreft naar de toegankelijkheid van openbare gebouwen van de gemeenten en de Vlaamse openbare instellingen voor personen met een handicap, en meer bepaald voor rolstoelgebruikers, wil ik hem melden dat de gemeenten en de Vlaamse openbare instellingen hiervoor zelf verantwoordelijk zijn. Zij vallen buiten mijn bevoegdheid, waardoor ik geen antwoord kan formuleren op dit onderdeel van zijn vraag.

Gebouw	Toegang straat-stoep (bv. door hellend vlak)	Toegang stoep-gebouw (helling, parlofoon, ...)	Toegang gem. ruimtes (vergaderzaal, auditorium, ...)	Sanitaire voorzieningen (aantal en situering)	Parkeerplaatsen
Brussel en Vlaams-Brabant					
Markiesgebouw	in orde	met hulp in orde	in orde	WC's aanwezig	parking aanwezig
Consciencegebouw	in orde	bewaking 24u/24u	in orde	WC op elke verdieping	parking aanwezig
Boudewijngebouw	in orde, recentelijk aangepast	parlofoon en deurbel bereikbaar vanuit rolstoel	in orde	WC op niveau 0 t.e.m. 5	parking aanwezig
Graaf de Ferraris	in orde	bewaking 24u/24u	in orde	WC op elke verdieping	parking aanwezig
Phoenixgebouw	in orde	in orde	in orde	WC's aanwezig	parking aanwezig
Alhambra	in orde	parlofoon en deurbel	in orde	WC op niveau 0	parking aanwezig
Kreupelenstraat	in orde	bereikbaar vanuit rolstoel	in orde	WC op elke verdieping	breedere parking onder gebouw
Martelaarsplein 7	in orde	parlofoon en deurbel	in orde	WC op elke verdieping	Martelaarsplein parking aanwezig
Martelaarsplein 19	voetpad bestaat uit kassei	bereikbaar vanuit rolstoel parlofoon en deurbel	in orde	WC op niveau 0 en -1	niet toegankelijk
Koolstraat 35	in orde	bereikbaar vanuit rolstoel parlofoon en deurbel	in orde	WC op niveau 1	parking aanwezig
Koningstraat 136	stoep moeilijk te bereiken	bereikbaar vanuit rolstoel in orde	via speciale lift	2 WC's aanwezig	geen parking beschikbaar
West-Vlaanderen					
Churchillkaai Oostende	in orde	via gang werkplaats	in orde	WC op niveau 0	parking beschikbaar
Vrijhavenstraat Oostende	in orde	via hellend vlak	in orde	WC op elk niveau	parking beschikbaar
Rooie Poort Brugge	in orde	in orde	in orde	WC op niveau 0	parking beschikbaar
Brugge Arohm	in orde	in orde	in orde	WC's op niveau 0 en 1	parking beschikbaar
Brugge VDAB	via parking	in orde	via een lift	WC's op niveau 1	2 plaatsen beschikbaar
Passionistenlaan Kortrijk	via parking	in orde	via een lift	WC op niveau -1	parking beschikbaar
De Blanckaert	in orde	in orde	in de toekomst via een lift	WC op niveau -1	parking beschikbaar
De Panne	in orde	in orde	bezoekersruimte toegankelijk	WC's aanwezig	parking beschikbaar
Markt 1 Brugge					
Dit gebouw is nog niet aangepast aan de noden van rolstoelgebruikers. Het bestek is echter klaar en de vastlegging is gepland voor 2003 of 2004					

Gebouw	Toegang straat-stoep (bv. door hellend vlak)	Toegang stoep-gebouw (helling, parlofoon, ...)	Toegang gem. ruimtes (vergaderzaal, auditorium, ...)	Sanitaire voorzieningen (aantal en situering)	Parkeerplaatsen
Oost-Vlaanderen					
Nederkouter	in orde	marmere trap met drie treden aanwezig	neen, men kan niet verder geraken dan de gang	geen voorzieningen	geen plaatsen beschikbaar
Bollebergen	in orde	in orde	in orde	geen voorzieningen	geen plaatsen beschikbaar
Gebr. Van Eyckstraat	in orde	in orde	in orde	geen voorzieningen	geen plaatsen beschikbaar
Elf Julistraat	in orde	in orde	in orde	WC's aanwezig	geen plaatsen beschikbaar
Antwerpen					
De Singel	via hellend vlak	in orde	in orde	WC op niveau 1	4 plaatsen
Waterbouwkundig labo	in orde	plannen voor aanpassing	meerdere auditoria bereikbaar	niet aanwezig	parkeerruimte op straat
KMSK	hellend vlak van oneffen natuursteen	vrij goed	in orde	1 WC op niveau 0 2 WC's op niveau 2	5 plaatsen
Luchthaven Deurne	in orde	in orde	niet van toepassing	1 WC aanwezig	3 plaatsen
GBJ Mol De Hutten	in orde	via achteruitgang	in orde	2 WC's op niveau 0	geen plaatsen beschikbaar
VAC Antwerpen	via hellend vlak	in orde	in orde	1 WC op niveau 0	2 plaatsen beschikbaar
Mol GBJ De Markt	momenteel moeilijk wegens verbouwingen	momenteel moeilijk wegens verbouwingen	in orde	1 WC op elk niveau	2 plaatsen beschikbaar
Loodsgebouw	geen voorzieningen aanwezig	moeilijk bereikbaar	moeilijk bereikbaar	geen voorzieningen	geen specifieke plaatsen aanwezig
Hoge Rielen	niet van toepassing	in orde	in orde	WC aanwezig in elk gebouw	nog niet aanwezig, wel gepland voor de toekomst

Gebouw	Toegang straat-stoep (bv. door hellend vlak)	Toegang stoep-gebouw (helling, parlofoon, ...)	Toegang gem. ruimtes (vergaderzaal, auditorium, ...)	Sanitaire voorzieningen (aantal en situering)	Parkeerplaatsen
Limburg					
Alden Biesen	in orde	hulp nodig bij draaideuren	niveau 0 en verdiepingen in de zones van de liften bereikbaar	WC's aanwezig, verspreid over de ganse site	binnenkort worden 3 plaatsen aangelegd
IAP Tongeren	in orde	in orde	gem. ruimtes op eerste verdieping niet bereikbaar	1 WC aanwezig	in de buurt, maar niet aan het gebouw zelf
CC De Voerpoort	in orde	in orde	slechts 1 zaaltje op eerste verdieping niet bereikbaar	3 WC's op niveau 0	in de buurt, maar niet aan het gebouw zelf
Bib's Gravenvoeren	in orde	in orde	in orde	1 WC aanwezig	in de buurt, maar niet aan het gebouw zelf

N.v.d.r.

Arohm : administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen
 VDAB : Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding
 KMSK : Koninklijk Museum voor Schone Kunsten
 GBJ : gemeenschapsinstelling voor bijzondere jeugdzorg
 VAC : Vlaams Administratief Centrum
 IAO : Instituut voor het Archeologisch Patrimonium
 CC : cultureel centrum

Vraag nr. 136
van 18 juli 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Erfpacht "Centre Sportif et Culturel"

Op 19 januari 2000 werd het besluit van de gemeenteraad van Voeren van 22 september 1999 betreffende de erfpacht van de oude gemeenteschool aan de VZW Centre Sportif et Culturel des Fourons vernietigd.

Voorzover mij bekend, vinden in het gebouw nog altijd onderwijsactiviteiten van deze VZW plaats.

1. Kan de minister dat bevestigen ?
2. Strookt dit met het vernietigingsbesluit ?

Antwoord

Het is mij niet bekend of in de oude gemeenteschool door de VZW Centre Sportif et Culturel des Fourons nog onderwijs gegeven wordt.

Ik vraag dan ook aan de gouverneur van de provincie Limburg het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde probleem te onderzoeken.

Nadat ik door de gouverneur in kennis gesteld ben van de resultaten van haar onderzoek, kom ik op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger terug.

Vraag nr. 137
van 18 juli 2002
van de heer DIRK HOLEMANS

Vlaams Administratief Centrum Gent – Stand van zaken

De Vlaamse regering plant een Vlaams Administratief Centrum (VAC) in elke provincie. Deze VAC's moeten voldoen aan volgende kenmerken (cf. schriftelijke vraag nr. 98 van 6 april 2000 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 2 juni 2000, blz. 1370) : eigendomsverwerving, bereikbaarheid (bij voorkeur in stationsomgeving), herkenbaarheid en optimale prijs/kwaliteit.

Over het VAC in Gent zou ik de minister volgende vragen willen stellen.

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. het geplande Vlaams Administratief Centrum in Gent ?

2. Welke locaties werden deze legislatuur onderzocht ?

Om welke redenen werden potentiële locaties verworpen ?

Is er al een keuze gemaakt voor een definitieve locatie ? Zo neen, welke timing wordt hiervoor gehanteerd ?

3. Welke budgettaire ruimte is er voor het VAC in Gent ?

Antwoord

1. Na onderzoek van een aantal pistes (zie verder punt 2) werd ervoor geopteerd om het project "Eurostation – Gent-Sint-Pieters" nader te onderzoeken.

Hierbij worden samenwerkingsmogelijkheden (publiek-private samenwerking) tussen de Vlaamse Gemeenschap, Eurostation en eventuele andere partners onderzocht. Een eerste vergadering op het niveau van de afdeling Gebouwen, in aanwezigheid van de PPS-manager van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en van een delegatie van de NMBS vond plaats op 4 juni 2002. Een nieuwe vergadering is gepland voor 20 september 2002.

2. Volgende locaties werden tijdens deze legislatuur onderzocht.

Pand op de kouter in Gent

De eigenaar van een leegstaand pand aan de Kouter overweegt dit pand te verbouwen of te verkopen. Er is hiervoor nog geen timing. Nadeel is de bereikbaarheid met de wagen en de afstand ten opzichte van het station.

UCO-project "Belle Vue"

Het UCO-project wordt ontwikkeld door Mercator, op loopafstand van het Zuid. Het project voorziet in de aanleg verspreid over een achttal blokken, wat niet ideaal is voor een Vlaams Administratief Centrum. De bereikbaarheid met de wagen is goed, maar de afstand tot het station is te groot.

Eurostation-project "Gent – Sint-Pieters"

Dit project wordt ontwikkeld door Eurostation in de nabijheid van het Sint-Pietersstation. Het

gaat om een totaalproject dat gespreid in tijd tot 2014 zal lopen en verschillende fasen omvat. De fase waarin het Vlaams Administratief Centrum aan bod zou kunnen komen, kan reeds vanaf volgend jaar.

Een definitieve keuze is nog niet gemaakt, maar er werd voor geopteerd om de mogelijkheid van de bouw van het VAC Gent in het kader van het project "Eurostation" grondig te onderzoeken. Het grote voordeel is de ligging : grenzend aan het Sint-Pietersstation. Alle formules zijn nog open ; zoals hierboven gesteld, wordt de formule PPS momenteel onderzocht.

Betreffende de budgettaire ruimte voor het VAC-Gent dient eerst zekerheid te worden verworven over de formule. Er zijn verschillende mogelijkheden, waarover nog geen definitieve uitspraak is gevallen. Momenteel wordt voor de huisvesting van de diensten in Gent jaarlijks ongeveer 1,8 miljoen euro aan huur en onroerende voorheffing betaald. Dit bedrag kan integraal worden aangewend voor de financiering.

Vraag nr. 138
van 14 augustus 2002
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Centrum voor Teksteditie en Bronnenstudie – Projecten

In het verleden zijn aan de Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal- en Letterkunde subsidies toegekend voor de werking van het Centrum voor Teksteditie en Bronnenstudie (CBT).

1. Het centrum heeft hierbij als opdracht projecten op te zetten met het oog op het archiveren en editeren van het zogenaamde "papieren erfgoed" op het gebied van de literatuur en de muziek in Vlaanderen.

Wat is de stand van zaken ?

Welke projecten zijn er uitgewerkt en wat is de inhoud ervan ?

Werden deze projecten geëvalueerd en zo ja, wat zijn de resultaten ?

2. Betreft het hier een eenmalig project, of zijn er bijkomende beslissingen genomen tijdens deze legislatuur om het beleid betreffende het archiveren en editeren van het zogenaamde "papieren erfgoed" voort te zetten ?

Op welke wijze gebeurt dit, wie is hiervoor verantwoordelijk en wat is de financiële ondersteuning ?

Antwoord

1. Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een lijst van publicaties voor de periode 1999-2002.

Uit een tweede tussentijds verslag (1/1/2002-31/3/2002), van het CTB, als **bijlage**, vernemen wij dat het CTB goed werk levert met relatief bescheiden middelen.

2. Het betreft geenszins eenmalige projecten. Om meer ruimte te geven aan het CTB heb ik via mijn regeringscommissarissen aan het Vlaams Fonds voor de Letteren (VFL) de suggestie gedaan om nog voor dit jaar 200.000 euro ter beschikking te stellen van het CTB.

Deze suggestie werd op de laatste raad van bestuur van het VFL van 28 augustus 2002 goedgekeurd.

3. Ik heb ook aanbevolen om de samenwerking met Vlaamse en Nederlandse uitgevers te verbeteren. Het "papieren erfgoed" kan pas goed ontsloten worden als ook uitgevers hun verantwoordelijkheid nemen.

Als overheid nemen wij het arbeidsintensieve studiewerk op ons. Wij mogen dan ook vragen dat de privé-sector, in casu de uitgevers, het werk afmaakt.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 139
van 14 augustus 2002
van de heer CARL DECALUWE

Restauratiedossiers – Achterstand (2)

Het Vlaams Gewest subsidieert de restauratie van monumenten en kerkgebouwen. De betaling van de subsidies verloopt in verschillende fasen en heeft onder meer daardoor soms een achterstand.

1. Wat is het totaalbedrag aan premies dat in 2001-2002 werd toegekend ? Hoeveel bedraagt de achterstand momenteel ?

2. Is er verbetering merkbaar ?
3. Is ondertussen de aanpassing van de organisatiestructuur, die ook als reden voor de achterstand werd aangehaald, doorgevoerd ?

Antwoord

1. In 2001 werden voor 50.147.490 euro premies vastgelegd.

Voor 2002 is er 48.614.000 euro uitgetrokken, het boekjaar is nog niet afgesloten. Op 1 november 2002 is hiervan al 36.284.206,61 euro toegekend. De dossiers voor het resterende bedrag zijn klaar om getekend te worden.

Er zijn voor ongeveer 125 miljoen euro dossiers aangekondigd. De achterstand bedraagt dus ongeveer 75 miljoen euro.

2. Aangezien het budget voor 2002 kleiner is dan dat voor 2001 en het budget voor 2003 wellicht gelijk is aan dat van 2002, is er vermoedelijk op korte termijn geen verbetering te verwachten.
3. De hervorming Beter Bestuurlijk Beleid is nog volop aan de gang en de implicaties voor de afdeling Monumenten en Landschappen zijn nog niet duidelijk. De reden voor de achterstand is in hoofdzaak een tekort aan middelen.

Voor 2003 volgt hierna een meer gedetailleerd zicht op de programmatie.

Het budget is voor 2003 nagenoeg gelijk aan dat van 2002.

	Premies privé	Premies openbaar	Premies eredienst
Beschikbaar bedrag	13.205.000 €	13.900.000 €	21.361.000 €
Ontvankelijk verklaarde dossiers (1)	9.756.666 €	21.575.255 €	37.397.019 €
Som	+ 3.448.334 €	- 7.675.255 €	- 16.036.019 €

(1) De reeds onvankelijk verklaarde dossiers zijn alle dossiers die volledig af zijn. Mits een voldoende budget zouden hiervoor onmiddellijk de nodige restauratiepremie toegekend kunnen worden. De onmiddellijke achterstand bedraagt dus $(7.675.255 + 16.036.019 - 3.448.334 =) 20.262.940$ euro.

Als ook de dossiers meegeteld worden waaraan de onroerend-erfgoedconsulenten intussen werken en waarvan vermoed wordt dat die binnen afzienbare tijd zullen binnenkomen, komt men aan een behoefte van ongeveer 125 miljoen euro.

Vraag nr. 141
van 21 augustus 2002
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Resolutie afkortingen en letterwoorden – Initiatieven

1. In de resolutie betreffende het gebruik van afkortingen en letterwoorden voor officiële en semi-officiële benamingen, goedgekeurd in het

Vlaams Parlement op 7 februari 2001, werd aan de Vlaamse regering gevraagd het advies in te winnen van de Taalunie over deze aangelegenheid (Stuk 396 (1999-2000) – Nr. 3).

Is er reeds een advies terzake ? Wat is de inhoud ervan ?

2. Er werd eveneens aan de Vlaamse regering gevraagd een verklarende lijst te maken van de bij de overheid gebruikte afkortingen en letterwoorden.

Wat is hier de stand van zaken ?

3. Welke initiatieven zijn er genomen om die gangbare afkortingen en letterwoorden voor de gewone burger begrijpelijk te maken ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Dewael (vraag nr. 43) en aan minister Van Grembergen (nr.141).

Gecoördineerd antwoord

De Raad voor Nederlandse Taal en Letteren heeft een advies gegeven op verzoek van de toenmalige Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, de heer Bert Anciaux. Aanleiding tot diens adviesvraag was de unanieme resolutie van 11 januari 2001 van de Commissie voor Cultuur, Media en Sport van het Vlaams Parlement.

Op 12 januari 2001 diende de minister zijn adviesvraag aan de Raad in bij de algemeen secretaris van de Nederlandse Taalunie. Hij pleitte in zijn brief voor maatregelen die de kwaliteit en helderheid van het taalgebruik ten goede komen en gaf aan dat het Raadsadvies en de bevindingen van het Algemeen Secretariaat kunnen leiden tot een standpuntbepaling van het Comité van Ministers van de Nederlandse Taalunie.

De Raad heeft na ontvangst van de adviesvraag in eerste instantie twee deskundigen om preadvies gevraagd. Het betreft de taalkundigen F. Joosten (KU Leuven) en F. Hinskens (Universität Leipzig) (*KU Leuven : Katholieke Universiteit Leuven – red.*). Vervolgens heeft de Raad de adviesvraag, samen met de ingewonnen preadviezen, voorgelegd aan het Taaladviesoverleg van de Nederlandse Taalunie. In dit orgaan werken de relevante taaladviesdiensten van Nederland en Vlaanderen samen, met name de Taaltelefoon van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de taaladviesdienst van het Genootschap Onze Taal. Het Taaladviesoverleg is ingesteld voor de inhoudelijke afstemming over taaladviezen en – in het verlengde daarvan – voor de inhoudelijke begeleiding van Taaladvies on line van de Taalunie, dat kosteloos voor alle taalgebruikers via het internet beschikbaar is.

Gezien de boven beschreven opdracht leek het Taaladviesoverleg voor de Raad het geschikte gremium om in deze kwestie aanbevelingen te formuleren. Het Taaladviesoverleg diende daarop bij de Raad een ontwerprichtlijn in. De richtlijn behandelt alle relevante aspecten inzake afkortingen, met name de wijze waarop ze kunnen worden samengesteld en vooral de wijze waarop zorgzaam en

beperkt met afkortingen kan worden omgegaan. De richtlijn zal binnenkort via Taaladvies on line als advies beschikbaar komen van het grote publiek.

Op 31 december 2001 is de Raad unaniem tot de conclusie gekomen dat de tekst van het Taaladviesoverleg zeer geschikt is als richtlijn voor de samenstelling en het gebruik van afkortingen. De Raad adviseert het Comité van Ministers daarom de tekst te gebruiken als leidraad voor de implementatie in Nederlandse en Vlaamse instellingen. Bovendien doet de Raad het aanvullende voorstel om een digitale spellingchecker voor afkortingen te doen ontwikkelen. Die moet binnen courante tekstverwerkers kunnen worden gebruikt om teksten op het verantwoorde gebruik van afkortingen te controleren.

Het advies dat de Raad voor Nederlandse Taal en Letteren heeft uitgebracht zal op het najaarsoverleg van het Comité van Ministers worden geagendeerd. Het Comité zal zich dan kunnen uitspreken over de volgende aspecten :

- de wenselijkheid om de ontwerprichtlijn al dan niet actief te verspreiden onder overheidsdiensten ;
- de status van de ontwerprichtlijn als voorschrift voor verplicht gebruik door ambtenaren (zoals het Groene Boekje of als niet-verplichte aanbeveling (zoals de schrijfwijze van buitenlandse aardrijkskundige namen) ;
- de wenselijkheid om een speciale spellingchecker te doen ontwikkelen zoals bedoeld door de Raad.

Het Vlaams Parlement heeft in het najaar van 2001 een verklarende lijst met afkortingen op zijn website beschikbaar gesteld voor het grote publiek (www.vlaamsparlement.be/afko). Op het intranet van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (<http://intra.vlaanderen.be/glossarium/>) en op de website van de Taaltelefoon (<http://taaltelefoon.vlaanderen.be/gids/koppelingen/iindex.htm>) zijn er koppelingen gelegd naar deze verklarende lijst. Na de bovengenoemde besluitvorming door het Comité van Ministers zal worden bepaald op welke manier deze verklarende lijst deel kan uitmaken van een geïntegreerde communicatiestrategie inzake afkortingen, zowel voor de ambtenaren als voor het grote publiek.

Vraag nr. 142
van 21 augustus 2002
van de heer CARL DECALUWE

Dodehoekspiegels – Overheidsinitiatieven (2)

Reeds in hoge mate werden vorig najaar de vrachtwagens in eigendom van de verschillende administraties en Vlaamse openbare instellingen (VOI) aangepast met dodehoekspiegels.

Uit het gecoördineerde antwoord van de minister vice-president van 5 oktober 2001 bleek dat slechts een aantal VOI's dergelijke aanpassingen nog niet gedaan hebben (vraag nr. 25 van 5 oktober 2001, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 29 maart 2002, blz. 917).

1. Welke administraties of VOI's die door de aard van hun taken veelvuldig gebruikmaken van vrachtwagens, hebben de aanpassing nog niet doorgevoerd ?
2. Waarom gebeurde dit nog niet ?
3. Wat is de kostprijs voor de hele administratie van de aanpassing met deze dodehoekspiegels ?

NB. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (vraagnummers : Dewael nr. 44, Stevaert nr. 362, Vogels nr. 252, Vanderpoorten nr. 136, Landuyt nr. 95, Dua nr. 289, Van Mechelen nr. 166, Van Grembergen nr. 142, Gabriels nr. 120, Vanhengel nr. 9).

Gecoördineerd antwoord

Uit het antwoord op de vraag van 5 oktober 2001 blijkt inderdaad dat eind 2001 slechts een aantal VOI's en administraties de aanpassingen nog niet volledig gedaan hadden. Hierna volgt een overzicht van de stand van zaken bij die VOI's en administraties.

1. VOI's en administraties die intussen al hun vrachtwagens van een dodehoekspiegel voorzien hebben.
 - administratie Wegen en Verkeer ; administratie Waterwegen en Zeewezen ; administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten ; NV Zeekanaal.
 - Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) ; Sociaal Fonds voor het Goederenvervoer.

– Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer ; Vlaamse Milieumaatschappij (VMM).

– Universitair Ziekenhuis Gent : UZ Gent meldt dat het geen vrachtwagens in gebruik heeft ; preventief werden echter de ambulances uitgerust met een dodehoekspiegel.

– Administratie Cultuur.

– Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie (Blos) : twee vrachtwagens met spiegels en camera's.

2. VOI's en administraties die nog niet al hun vrachtwagens van een dodehoekspiegel voorzien hebben

– Dienst van de Scheepvaart (DS) : voor de Dienst van de Scheepvaart dienen nog drie vrachtwagens aangepast te worden. Dit zal in de loop van 2002 gebeuren.

– Vlaamse Vervoermaatschappij (De Lijn) : alle bussen zijn aangepast. Inzake vrachtwagens hebben alle entiteiten van De Lijn de nodige aanpassingen reeds doorgevoerd, uitgezonderd de entiteit Antwerpen, waar op dit ogenblik de laatste vrachtwagens aangepast worden.

– Raad voor het Gemeenschapsonderwijs : bij de RAGO zijn drie vrachtwagens in gebruik (dienst TCGO in Kallo). Het meest recente voertuig was bij aankoop reeds voorzien van een dodehoekspiegel, voor de twee andere werd nagegaan welke voertuigen aangepast dienen te worden. Eén van beide voertuigen moet volgens zijn diensten aangepast worden. (*TCGO : Technisch Centrum van het Gemeenschapsonderwijs – red.*)

– Vlaamse Radio- en Televisieomroep (VRT)

De vrachtwagens van de VRT zijn op heden nog niet uitgerust met spiegels die door het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid (BIVV) als dodehoekspiegels erkend worden.

De VRT is hiertoe nog niet overgegaan om volgende redenen :

a) er werd gewacht op de wetgeving terzake die door de minister van Mobiliteit en Ver-

voer dit jaar voorbereid wordt en die naast mogelijke subsidiëring van bestaande voertuigen zal bepalen welke vrachtwagens (categorieën N1/N2/N3 ; nieuw/bestaand) uitgerust moeten worden en welke spiegels (of camerasystemen) toegepast dienen te worden ;

b) reeds sinds 1991 werden alle nieuwe VRT-vrachtwagens uitgerust met drie spiegels, waarvan twee breedhoekspiegels, die beschouwd kunnen worden als voorlopers van de dodehoekspiegel (op dit ogenblik zijn 20 van de vermoedelijk 25 in aanmerking komende vrachtwagens aldus uitgerust).

- Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW) : sinds 1997 is bij de aankoop van nieuwe vrachtwagens de aanwezigheid van dodehoekspiegels aan beide zijden voorgeschreven in het bestek. Momenteel heeft de VMW 35 vrachtwagens in dienst waarvan 26 aan beide zijden uitgerust met een dodehoekspiegel. Drie hebben een dodehoekspiegel aan één zijde en zes hebben nog geen dodehoekspiegel. Deze laatste zijn oudere vrachtwagens die binnenkort vervangen zullen worden door nieuwe vrachtwagens.

3. De overige VOI's en administraties, ressorterend onder mijn collega-ministers, hadden reeds vroeger hun vrachtwagens aangepast, of beschikken niet over eigen vrachtwagens.

Aangezien heel wat VOI's en administraties reeds sinds het midden van de jaren negentig geanticipeerd hebben op de dodehoekproblematiek en van dan af vrachtwagens aankochten waarop een dodehoekspiegel of een dodehoekcamera standaard geleverd werd, met de kostprijs ervan dus begrepen in de totale aankoopprijs, of de aanpassing hebben laten uitvoeren ter gelegenheid van een algemene onderhoudsbeurt, is het niet mogelijk de totale kostprijs van alle dodehoekspiegels te becijferen.

Ter indicatie kunnen wel volgende gegevens meegedeeld worden :

- voor de administratie Wegen en Verkeer, de administratie Waterwegen en Zeewezen, de administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten en de NV Zeekanaal samen, die binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap toch over het gros van de vrachtwagens beschikken, heeft de uitrusting ongeveer 40.000 euro gekost ;

- de kostprijs voor het aanpassen van een bus van De Lijn bedraagt gemiddeld 100 euro per bus, zodat de totale kostprijs voor de aanpassing van de bussen van De Lijn begroot kan worden op 130.000 euro ;

- de aanschaf van een dodehoekspiegel op een bestaande vrachtwagen, plaatsing inbegrepen, kost tussen 150 en 400 euro, naargelang het type spiegel en vrachtwagen ; de aanschaf van een dodehoekcamera, plaatsing inbegrepen, kost tussen 750 en 1.000 euro, eveneens naargelang het type camera en vrachtwagen.

**Vraag nr. 143
van 21 augustus 2002
van de heer KRIS VAN DIJCK**

Muziekensembles – Erkenning en subsidiëring – Danel Strijkkwartet

Op 28 juni 2002 werden de bedragen bekendgemaakt voor de structurele erkenningen bij het muziekdecreet. Wij stellen vast dat daarbij ook het Danel Strijkkwartet erkend werd. Artistiek is dit een heel behoorlijk kwartet. Het was trouwens ook na de vorige subsidieronde erkend.

Het ensemble bestaat uit drie Franstaligen en één Vlaming. Alle communicatie met en van dit ensemble verloopt eentalig in het Frans. Zowel mondeling als administratief. Zij leveren geen enkele inspanning om in het Nederlands te communiceren en te vermelden bij hun concerten dat ze gesteund worden door de Vlaamse Gemeenschap.

Alle Vlaamse ensembles kunnen maar op één plaats structureel erkend worden : in Vlaanderen. Dit ensemble heeft echter ook een erkenning in de Franse Gemeenschap. Dit is discriminerend ten opzichte van andere uitvoerders in Vlaanderen.

1. Aan welke voorwaarden moet een ensemble voldoen om erkend te worden als "Vlaams ensemble" ?
2. Werd eveneens bepaald hoe een ensemble zich dient te profileren ten opzichte van de Vlaamse Gemeenschap ?
3. Is structurele subsidiëring door verschillende gemeenschappen mogelijk ? Zo neen, hoe wordt dit gecontroleerd ?

4. Hoe wordt vermeden dat Vlaamse subsidieaanvragers gediscrimineerd worden ten opzichte van aanvragers uit Brussel, die in verschillende gemeenschappen geld kunnen vragen ?

Antwoord

1. De erkenningsvoorwaarden staan duidelijk gestipuleerd in het muziekdecreet.

1° Formele erkenningsvoorwaarden :

- a) beschikken over rechtspersoonlijkheid met niet-commercieel karakter, zoals de vereniging zonder winstoogmerk en de instelling van openbaar nut ;
- b) gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad ;
- c) per erkenningsperiode en gespreid over deze periode een minimumaantal muziekproducties brengen.

2° Kwalitatieve erkenningsvoorwaarden :

- a) een artistiek en financieel beleidsplan indienen en uitvoeren ;
- b) een repertoire uitvoeren of laten uitvoeren waarin de Vlaamse en/of hedendaagse muziek van diverse genres geregeld aan bod komt ;
- c) inzake programmatie onder meer getuigen van voldoende originaliteit en/of diversiteit ;
- d) het streven naar een zo groot mogelijke, zinvolle en systematische spreiding en/of publiekswerving.

Het Danel Strijkkwartet voldoet volledig aan deze voorwaarden. De communicatie met het kwartet verloopt overigens wel degelijk in het Nederlands. Ook de statuten van de vereniging zijn in het Nederlands en het Frans opgesteld.

2. Behalve het feit dat de muziekensembles verondersteld worden om Vlaamse en/of hedendaagse muziek geregeld op hun repertoire te plaatsen, moeten zij ook jaarlijks muziekuitvoeringen brengen in minstens twee provincies binnen het Nederlandse taalgebied of in minstens één provincie gelegen binnen het Nederlandse taal-

gebied en in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

Uiteraard dienen de ensembles ook in al hun promotiemateriaal de Vlaamse Gemeenschap te vermelden.

Uit het promotiemateriaal dat we van het Danelkwartet ontvangen, blijkt alleszins dat het ensemble ook aan deze voorwaarden voldoet. Het ensemble werkt bovendien – naast een uitgebreide internationale werking – geregeld samen met andere Vlaamse muziekorganisaties (de Singel, Gele Zaal, CC Strombeek Bever, Salon voor Schone Kunsten Sint-Niklaas, De Velinx Tongeren, Beethoven Academie, Pantalone, Muziek Lod ...) of kunstenaars (Guy Casiers, Anna Torfs, Dirk Van der Harst, ... (*CC : Cultureel Centrum – red.*)).

3. Subsidiëring door beide gemeenschappen is mogelijk, voorzover het hier niet om dubbele subsidiëring gaat.

De administratie Cultuur heeft een grondige analyse gemaakt van het subsidiedossier en de verschillende subsidiestromen. In het kader van de besprekingen om tot een samenwerkingsakkoord te komen met de Franse Gemeenschap, is subsidiëring door beide gemeenschappen zelfs toe te juichen.

4. Dit betekent geenszins een discriminatie ten aanzien van de andere ensembles, die van hun kant veel makkelijker toegang vinden tot de lokale besturen.

Bovendien mag er toch ook even op gewezen worden dat het Danelkwartet het laagste subsidiebedrag van alle aanvragers gevraagd en gekregen heeft, met name 61.000 euro (het hoogste toegekende subsidiebedrag is 1.150.000 euro).

Vraag nr. 144 van 28 augustus 2002 van de heer JOHAN SAUWENS

Overgehevelde federale ambtenaren – Loopbaan

In uitvoering van het Sint-Michielsakkoord werden in 1994 een aantal ambtenaren van het federaal Ministerie van Landbouw overgeheveld naar het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Ambtenaren met de graad van onderbureauchef in het federaal ministerie kwamen na negen jaar niveau-an-

ciënniteit in aanmerking voor een bevordering tot bestuurschef en verder nog tot eerste secretaris.

Bij de overheveling werden de ambtenaren met de graad van onderbureauchef ingeschaald in de graad van medewerker. De overgehevelde ambtenaren werden tewerkgesteld in de administratie Land- en Tuinbouw. Er werden hun destijds beloftes gedaan voor de verdere uitbouw van hun carrière.

In uitvoering van het Vlaams Personeelsstatuut kunnen ambtenaren in de graad van medewerker bevorderen tot hoofdmedewerker en recentelijk tot leidinggevend hoofdmedewerker. Binnen de administratie Land- en Tuinbouw zijn de bevorderingskansen vrijwel onbestaande, zodat er voor de betrokken ambtenaren – die kozen voor de overheveling – weinig of geen carrièremogelijkheden zijn.

In uitvoering van het Lambermontakkoord zullen opnieuw ambtenaren van het federale Ministerie van Landbouw overgeheveld worden naar het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Voor de ambtenaren in de graad van onderbureauchef die in 1994 overgeheveld werden, ontstaat hierdoor een discriminerende situatie. Immers, hun collega's "onderbureauhefs" die destijds niet overgeheveld werden, hebben hun carrière verder uitgebouwd in het federale ministerie en bekleden inmiddels de graad van bestuurschef. Wanneer deze ambtenaren overgeheveld worden, zullen zij – in uitvoering van het Vlaams Personeelsstatuut – automatisch ingeschaald worden in de graad van hoofdmedewerker. Met andere woorden, door destijds te kiezen voor de overheveling werden de betrokken ambtenaren geschaad in de uitbouw van hun loopbaan.

Worden de beloftes die in 1994 werden gedaan, nagekomen ?

Welke maatregelen neemt de minister om voor deze discriminerende situatie een oplossing te bieden ?

Antwoord

Het betreft een vergelijking van de oude loopbaan bij de federale overheid met de functionele loopbaan bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Inschaling

De overgehevelde personeelsleden met de graad van onderbureauchef werden ingeschaald overeenkomstig de inschalingsprocedure die voor alle per-

soneelsleden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap van toepassing was. Betrokkenen werden dan ook ingeschaald in rang C1 in de graad van medewerker met salarisschaal C113. Er werd hun een salarisschaal toegekend zoals aan de andere personeelsleden die in dezelfde omstandigheden verkeerden (dus titularis waren van de graad van onderbureauchef).

De snelheid van het doorlopen van de loopbaan is zowel bij het Ministerie van Middenstand en Landbouw als bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap afhankelijk van de persoonlijke anciënniteit bij de inschaling.

Binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap kunnen personeelsleden van rang C1 zich kandidaat stellen voor bevordering naar rang C2. Aangezien er echter geen vacatures zijn in deze graad, is dit in de praktijk onmogelijk. In ieder geval kan men vanuit niveau C te allen tijde deelnemen aan een vergelijkend overgangsexamen naar niveau B en niveau A. Enkel voor bevordering naar specifieke functies is wel het bezit van het vereiste diploma zoals gevraagd in de functiebeschrijving nodig.

De bewering dat de federaal gebleven collega's ondertussen bestuurschef geworden zijn, mag echter niet veralgemeend worden. De mogelijkheid om op federaal vlak bestuurschef te worden, was geen automatisme. Het valt dus niet met zekerheid te zeggen of de bedoelde overgehevelde personeelsleden ook effectief bevorderd geweest zouden zijn tot bestuurschef indien ze federaal gebleven waren.

Bovendien is binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap nog in een "extra loopbaan" voorzien die niet terug te vinden is in de federale regelgeving terzake, met name de leidinggevende functies op de niveaus B, C en D.

Voorzover deze leidinggevende functie voorzien is op het personeelsplan, houdt de aanstelling in een leidinggevende rang een benoeming in een nieuwe graad en rang in. De leidinggevende graad is toegankelijk via een hiërarchische bevordering door verhoging in graad (zonder examen maar wel met een test nopens de leidinggevende capaciteiten) vanuit zowel de tweede rang in elk niveau (bijv. C2), als de eerste rang, mits men de tweede salarisschaal bereikt heeft (bijv. C112).

Om in deze functie benoemd of aangesteld te worden, moet men voldoen aan de toekenningsvoorwaarde, namelijk een leidinggevende taak hebben op lager niveau.

Behoud van loopbaan

Het principe van de verworven rechten van overgehevelde personeelsleden waarborgt in geen geval de loopbaan die men genoot in het ministerie van herkomst.

De overdracht waarvan sprake gebeurde overeenkomstig het koninklijk besluit van 29 november 1993 tot vaststelling van de wijze waarop personeelsleden van de Nationale Dienst voor Afzet van Land- en Tuinbouwproducten overgaan naar de gewesten.

In artikel 4, §1 van laatstgenoemd koninklijk besluit wordt bepaald dat de overgedragen personeelsleden hun hoedanigheid, hun graad en hun administratieve en geldelijke anciënniteit behouden. Zij behouden ook de toelagen, vergoedingen of premies en andere voordelen waarop zij in de Dienst aanspraak konden maken, overeenkomstig de reglementering die op hen van toepassing was. Zij behouden de voordelen verbonden aan een functie slechts in zoverre de voorwaarden voor de toekenning ervan blijven bestaan in het gewest.

Naar aanleiding van het koninklijk besluit van 30 juni 1982 werd door de toenmalige staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt, de heer Louis Waltniel, en de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt, de heer Charles-Ferdinand Nothomb, bij brief van 7 februari 1985 een interpretatie verstrekt omtrent het begrip "verworven rechten". In deze brief wordt onder meer vermeld dat "een "overgeplaatste" ambtenaar zijn loopbaan uitsluitend in de Diensten van de Vlaamse Regering voortzet en alleen kan bevorderd worden overeenkomstig de regelen die aldaar van toepassing zijn. Het koninklijk besluit van 30 juni 1982 en de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 waarborgen alleen het behoud van de bezoldiging met betrekking tot het ambt dat betrokkene bij zijn overgang bekleedde; zij waarborgen niet het behoud van de loopbaan."

Conclusie

Gelet op wat boven gesteld werd, moet op basis van de rechtlijnige praktijk in het verleden en het op het moment van de overheveling geldend APKB (bedoeld wordt het koninklijk besluit van 26 september 1994 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de diensten van de gemeenschaps- en gewestregeringen en van de colleges van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie

en van de Franse Gemeenschapscommissie, alsook op de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen) enerzijds, en op basis van het niet bestaan van verworven loopbaanrechten anderzijds, besloten worden dat de inschaling correct gebeurd is.

Hoe dan ook staan binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap nieuwe initiatieven op het getouw die uiteraard ook gelden voor overgehevelde personeelsleden.

Er wordt hierbij gedacht aan het nieuw beloningsbeleid, waarbij de verschillende functies binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap gewogen zullen worden ongeacht de huidige graad of salarisschaal.

Het vernieuwde beloningsbeleid heeft een dubbel doel. Enerzijds wil de Vlaamse regering de verloning en andere voordelen binnen de Vlaamse overheid meer *competitief* maken ten opzichte van de rekruteringsmarkt van de privé-sector. Anderzijds wil de Vlaamse regering dat de personeelsleden op een *intern billijke manier* verloond worden, namelijk op basis van functiegewicht.

Vraag nr. 145 van 28 augustus 2002 van de heer BART DE SMET

Gemeentefonds – Ramingen

Net voor het zomerreces keurde het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet goed dat, met ingang van het jaar 2003, een nieuwe verdeling van de middelen van het Gemeentefonds instelt. Ten gevolge van dit decreet zullen de aan de gemeenten toekomende middelen niet alleen volgens aangepaste criteria verdeeld worden; de decretaal bepaalde startdotatie van 1.542.979.000 euro betekent een niet onaanzienlijke verhoging van de middelen van het Gemeentefonds.

Recentelijk ontvingen de gemeenten een schrijven vanwege de minister met een raming van de middelen uit het Gemeentefonds die hun voor de jaren 2003 tot en met 2007 zullen toekomen.

Daarbij stellen wij echter vast dat de startdotatie voor het jaar 2003 voor bepaalde gemeenten merkkelijk lager ligt dan wat vermeld werd in de simulatie die bij de parlementaire bespreking van dit decreet aan de parlementsleden bezorgd werd. Ik verwijs naar de gemeente Boom: in de simulatie wordt gesteld dat Boom voor het jaar 2003 een

aandeel zou ontvangen van 3.049.643 euro. In het recente schrijven van de minister is dit voor het jaar 2003 teruggebracht tot 2.921.018 euro. Dit is een vermindering met 128.625 euro.

1. Hoe verklaart de minister dit verschil ? Is dit te wijten aan het gebruik van andere, eventueel geactualiseerde, gegevens ?
2. Welke parameters geven aanleiding tot een wijziging van het aandeel in het Gemeentefonds ?
3. In welke mate kan het recentelijk aan de gemeenten meegedeelde aandeel als definitief beschouwd worden ?

Antwoord

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger zelf vermeldt, betrof de lijst met de berekende aandelen per gemeente die bij de parlementaire besprekingen van het decreet inzake het nieuw Vlaams Gemeentefonds aan de Vlaamse volksvertegenwoordigers werd voorgelegd, slechts een simulatie. Dat houdt in dat de berekeningen werden uitgevoerd op basis van de gegevens waarover mijn administratie Binnenlandse Aangelegenheden op dat ogenblik beschikte. Er werd trouwens bij de parlementaire besprekingen uitdrukkelijk gewezen op het voorlopige karakter van die berekeningen.

Na de definitieve goedkeuring in het Vlaams Parlement heeft de Vlaamse regering op 5 juli 2002 het decreet inzake het Vlaams Gemeentefonds krachtigd. In een brief aan de colleges van burgemeesters en schepenen heb ik toen de grote lijnen van deze belangrijke hervorming toegelicht.

Die brief bevat ook een realistische raming van de aandelen waarop elke gemeente in 2003 en de volgende jaren kan rekenen.

Ik wijs erop dat ook die brief benadrukt dat het gaat om de vermoedelijke aandelen in het Vlaams Gemeentefonds voor de betrokken jaren, op basis van de cijfers voor de verschillende verdelingscriteria waarover mijn administratie op dit ogenblik beschikt. Indien mijn administratie in de loop van het laatste kwartaal van dit jaar over nog recentere gegevens inzake de verdeling zou beschikken, kan aan de besturen een geactualiseerde raming worden meegedeeld.

De definitieve berekening van de gemeentelijke aandelen voor 2003 gebeurt echter pas op het einde van dat jaar, op basis van de op dat ogenblik

meest recente beschikbare gegevens. Tot dan blijven de meegedeelde bedragen slechts ramingen, die sowieso steeds licht zullen afwijken van de definitieve aandelen. Die werkwijze wordt ook gevolgd in het huidige Gemeentefonds.

De huidige ramingen houden bijvoorbeeld geen rekening met de effecten van de fiscale penaliserende, wanneer sommige besturen hun aanslagvoeten inzake de aanvullende personenbelasting en onroerende voorheffing zodanig aanpassen dat zij onder of boven de drempelwaarden zakken of stijgen. Dat heeft niet alleen een effect voor de betrokken besturen, maar voor alle besturen.

De daling van het aandeel van de gemeente Boom in de laatst geactualiseerde simulatie, die als basis heeft gediend voor de in juli aan de gemeenten meegedeelde ramingen, in vergelijking met de simulatie die tijdens de parlementaire besprekingen werd gehanteerd, is te wijten aan een lagere score van Boom op voornamelijk de sociale verdelingsparameters binnen het nieuwe Gemeentefonds. Vooral het aantal laaggeschoolde werklozen, het aantal bestaansminimumtrekkers en het aantal bewoners van sociale huurappartementen daalt in vergelijking met de vorige simulatie.

Die daling kan echter op zich moeilijk als negatief worden bestempeld : ze houdt in dat de gemeente Boom beter scoort op het vlak van kansarmoede, bestaansonzekerheid en sociale achterstand. Dat heeft uiteraard wel tot gevolg dat de bijdrage uit het Gemeentefonds voor die parameters afneemt, ten voordele van gemeenten die op sociaal vlak erop achteruitgaan.

Vraag nr. 146 van 28 augustus 2002 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Rand – Opleidingen onthaal anderstaligen

In antwoord op mijn interpellatie van 8 juli jongstleden inzake opleidingen voor klantgerichtheid en onthaal van anderstaligen in de Vlaamse Rand, deelde de minister mee dat hij aan zijn collega's van de Vlaamse regering gevraagd had om hieraan aandacht te besteden en het resultaat hiervan mee te delen (Handelingen Commissievergadering nr. 291 van 8 juli 2002).

Kan de minister terzake een overzicht verstrekken van de antwoorden die hij van zijn collega's verkregen heeft ?

Tevens kondigde de minister aan dat hij de opdracht gegeven had om op zeer korte termijn een overzicht te maken van de ambtenaren die in aanmerking zouden kunnen komen voor een opleiding inzake onthaal aan de provinciale bestuurschool van Vlaams-Brabant.

Is dit overzicht reeds beschikbaar ?

Hoeveel ambtenaren komen voor de opleiding in aanmerking ?

Antwoord

In totaal 1.077 Vlaamse ambtenaren komen mogelijk in aanmerking voor het volgen van de cursus "Klantgerichtheid en onthaal voor anderstaligen" aan de bestuurschool PIVO (*Provinciaal Instituut voor Vorming en Opleiding – red.*).

Binnenkort zal ik in samenspraak met de bestuurschool PIVO en de bevoegde diensthoofden bekijken op welke termijn deze mensen de cursus zouden kunnen volgen.

JAAK GABRIELS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, BUITENLANDSE HANDEL
EN HUISVESTING

Vraag nr. 106
van 9 juli 2002
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Personeelsproblemen VHM – Juridische ondersteuning

Naar aanleiding van de recente gebeurtenissen bij de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) rijzen een aantal vragen met betrekking tot de behandeling van de schorsing of overplaatsing van leidend ambtenaren en van de personeelsproblemen die daar verder mee gepaard gaan.

1. Doet de minister ter voorbereiding of ter ondersteuning van dergelijke beslissingen tot schorsing of overplaatsing een beroep op een eigen juridische dienst, of worden hierbij derden aangezocht ?
2. Worden de kosten van juridische ondersteuning van de personeelsleden zelf die worden geschorst of overgeplaatst, eveneens op een of an-

dere wijze ten laste genomen door de Vlaamse overheid ?

Zo ja, staat hier een maximumbedrag op ?

3. Neemt de overheid op een of andere wijze ook de juridische kosten ten laste van procedures die daaruit voortvloeien tussen personeelsleden onderling ?

Antwoord

1. Beslissingen tot schorsing of overplaatsing zijn veeleer zeldzaam en voor de ondersteuning wordt een beroep gedaan op de personeelsdienst van het betrokken departement of op de afdeling Statutaire Aangelegenheden bij het departement Algemene Zaken en Financiën.

In het recente geval van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij werd een beroep gedaan op een derde.

2. Het staat personeelsleden die worden geschorst of overgeplaatst vrij al dan niet een beroep te doen op juridische ondersteuning. De kosten van deze eventuele ondersteuning worden niet ten laste genomen door het Vlaams Gewest.
3. De kosten van gerechtelijke procedures die personeelsleden onderling voeren, worden evenmin ten laste genomen door het Vlaams Gewest.

Vraag nr. 109
van 9 juli 2002
van de heer JOHAN MALCORPS

Keramische sector – Ecologische expansiesteun

Vanuit de keramische sector (de steenbakkerijen) werd een aanvraag ingediend om voor hun luchtemissies na 1 januari 2003 opnieuw een afwijking te krijgen op de Vlaremnormen.

De aanvraag van de sector werd ingediend door het Vlaams Economisch Verbond volgens de procedure bepaald in artikel 1.2.3.1, § 1 van Vlarem 2 inzake de wijziging van sectorale milieuvorwaarden. Men beroept zich daarbij op een BBT-studie opgemaakt door de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) (BBT : beste beschikbare techniek). Daarin wordt vooral voor klei met meer dan 1 % zwavel een zware afwijking gevraagd voor de SO₂-uitstoot (SO₂ : zwaveldioxide). Men gaat er immers van uit dat toepassing van een

natte rookgaswassing economisch niet haalbaar is voor steenbakkerijen die zwavelrijke klei als grondstof gebruiken. Hier hanteert men dus duidelijk het principe van de "beste betaalbare techniek" en niet van de "beste beschikbare techniek".

Uit het advies van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) over de vraag tot versoepeling van de Vlarenormen blijkt dat, als de zwakkere norm voorgesteld door VITO en overgenomen door de sector wordt gevolgd, de milieudoelstellingen vervat in de Vlaamse verplichtingen inzake de NEC-richtlijn niet kunnen worden gehaald (NEC : National Emission Ceilings). De keramische sector zou maximaal 11 kiloton SO₂ mogen uitstoten in 2010 (een vermindering van 33 % van de uitstoot van SO₂). In feite zou het nog maar om 5,5 kiloton mogen gaan en zou een reductie van 67 % SO₂ moeten worden gerealiseerd.

Uit het antwoord van minister van Leefmilieu Vera Dua op mijn vraag om uitleg van 16 mei jongstleden blijkt dat de minister de sector wellicht slechts ten dele zal kunnen tegemoetkomen (Handelingen Commissievergadering nr. 225 van 16 mei 2002, blz. 8-12). Het voorstel van nieuwe normering vanuit de sector zou een eerste aanzet kunnen zijn tot een gevoelige verbetering van de milieukwaliteit, maar zou op termijn onvoldoende blijken. Een deel van de sector, zeker de bedrijven die werken met zwavelrijke Boomse klei, zouden echter de langetermijnstreefwaarden van luchtkwaliteit niet op eigen houtje kunnen halen.

Vandaar de vraag of het in dit geval niet wenselijk is om in ecologische expansiesteun te voorzien voor die bedrijven die wel voldoen aan de nieuwe milieunormen op korte termijn, maar die op langere termijn een verdere verstrenging allicht niet meer kunnen volgen. Met name investeringen in halfnatte rookgaswassing zouden vanuit de overheid kunnen worden gesteund, zodat een duurzame modernisering van de sector mogelijk wordt en de leefbaarheid ervan wordt gevrijwaard, zonder dat dit ten koste gaat van de kwaliteit van het milieu of van de leefbaarheid voor omwonenden.

1. Is de minister op de hoogte van deze problematiek ?
2. Wordt hierover overleg gepleegd met de minister bevoegd voor Leefmilieu ?
3. Is de inzet van het instrument van ecologische expansiesteun hier een optie en zo ja, onder welke voorwaarden ?

Antwoord

Vanuit de keramische sector werd inderdaad een aanvraag ingediend om voor luchtmissies na 1 januari 2003 opnieuw een afwijking te krijgen op de Vlarenormen. Momenteel wordt deze problematiek voorgelegd in een interkabinettenwerkgroep, die hierover uitsluitsel moet geven.

De hoofddiscussie heeft de Vlaamse volksvertegenwoordiger zelf al aangehaald in de commissievergadering van 16 mei jongstleden, waar hij terecht melding maakte van de discrepantie tussen de beste beschikbare techniek voorgesteld door VITO en de nog strengere normen voorgesteld door minister Dua op basis van een offerte voor halfnatte winning met een emissiewaarde van 44 milligram SO₂.

Vermits deze laatste techniek nog niet wordt toegepast en de technische haalbaarheid sterk in twijfel wordt getrokken, is het onrealistisch om deze mogelijkheid zelfs maar te overwegen.

Uiteraard wil ik in het kader van het Klimaatplan Vlaanderen alle sectoren hun bijdrage laten leveren tot het bereiken van de vooropgestelde milieudoelstellingen, maar we moeten wel trachten een evenwicht na te streven met het behoud van de leefbaarheid van de sector.

Het door de sector geformuleerde voorstel is gebaseerd op de BBT-studie en aangepast aan de inherente kenmerken van de grondstoffen, het keramisch product en het productieproces, waarbij vanzelfsprekend een daling van de luchtuitstoot wordt voorgesteld zonder faillissementen in de sector te bewerkstelligen.

Zolang een BBT-studie gewoon terzijde wordt geschoven en niet-haalbare normen, op basis van een niet-gerealiseerde offerte, worden opgesteld, zullen de onderhandelingen met het kabinet-Dua worden voortgezet op 2 oktober. Belangrijke knelpunten zijn : ten eerste de voor de tweede fase voorgestelde norm van 500 milligram CO₂-uitstoot, terwijl de BBT-studie 500-2500 milligram afhankelijk van de kleisoort hanteert, en ten tweede de voorgestelde implementatie en afschrijvingstermijn, waarbij het kabinet-Dua 2010 als einddatum vooropstelt (vanaf 2004 = maar 6 jaar) terwijl in de BBT-studie met een termijn van tien jaar rekening is gehouden.

Met betrekking tot het laatste punt, en de derde vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger, waar minister Dua voorstelde dat deze halfnatte

zuiveringsinvestering maar in aanmerking moet komen voor ecologische expansiesteun, moet ik hem ten dele teleurstellen. Vooreerst is het gedeelte dat in aanmerking kan komen voor ecologische expansiesteun onnoemelijk klein ; bedrijven kunnen :

1. maar steun verkrijgen voor een investering die strenger is dan Europees vooropgesteld, en
2. voor dat deel dat het verschil uitmaakt tussen een extra en gewone investering min de baten die men hierdoor ondervindt (en ik denk hier bijvoorbeeld aan het deel aan lagere heffingsafdracht, dat moet worden afgetrokken van de ex-cisinvestering).

Principieel ben ik er trouwens voorstaander van dat de ontvangsten uit allerhande milieuheffingen zouden worden omgezet in financiële stimuli ter ondersteuning en beloning van milieubewuste sectoren en investeringen, en dit naast de inspanningen die vanuit het departement Economie gebeuren ter ondersteuning van ecologievriendelijke investeringen.

Vraag nr. 111
van 14 augustus 2002
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Milieuzorgsystemen – Stand van zaken

De invoering van internationaal erkende milieuzorgsystemen in Vlaamse bedrijven is de voorbije jaren traag verlopen.

1. Welke noodzakelijke maatregelen zijn er genomen inzake sensibilisering en ondersteuning van het bedrijfsleven met als doel een verhoging van het aantal bedrijven dat op eigen initiatief overgaat tot de invoering van een internationaal erkend milieuzorgsysteem, overeenkomstig de met redenen omklede motie goedgekeurd in het Vlaams Parlement op 25 april 2001 (Stuk 651 (2000-2001) Nr. 1) ?

Wat is hier de stand van zaken ?

2. Welke bijzondere aandacht is hierbij besteed aan de kleine en middelgrote ondernemingen (KMO) ?
3. Beschikt de minister over cijfers en gegevens van het aantal bedrijven dat dergelijk milieuzorgsysteem heeft ingevoerd ?

Antwoord

De sensibilisering en ondersteuning van de invoering van een milieuzorgsysteem zijn in de eerste plaats een bevoegdheid van mijn collega, mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Dit neemt niet weg dat ook vanuit de bevoegdheid Economie instrumenten worden ontwikkeld om de bedrijven te ondersteunen bij de invoering van een milieuzorgsysteem.

Tot 17 juli 2000 was binnen de huidige expansiewetgeving een rechtstreekse subsidie mogelijk voor de invoering van een milieuzorgsysteem. Voor kleine ondernemingen bedroeg de steun 20 %. Voor middelgrote en grote ondernemingen (GO) bedroeg de steun 12 %. Onder invloed van de Europese Commissie werd het begrip "immateriële investeringen" evenwel sterk gereguleerd, waarbij audits en dergelijke om een milieuzorgsysteem in te voeren niet rechtstreeks meer konden worden gesubsidieerd.

Momenteel zijn vooral de GOM's actief inzake de sensibilisering en ondersteuning in het kader van de invoering van een milieuzorgsysteem (*GOM : gewestelijke ontwikkelingsmaatschappij – red.*). Vooral Limburg en West-Vlaanderen zijn op dit vlak actief dankzij Europese programma's. West-Vlaanderen doet dit in het kader van het Europese LIFE-project, een Europees milieuprogramma, terwijl Limburg zogenaamde EFRO-steun (Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling) kan geven.

Niettemin blijft de ondersteuning van onze bedrijven voor het invoeren van een milieuzorgsysteem een belangrijk aandachtspunt vanuit de bevoegdheid Economie. Vandaar dat momenteel een nieuwe regelgeving voor steun in de maak is waarbij bedrijven die een milieuzorgsysteem hebben of zullen behalen, een supplementaire steun kunnen verkrijgen. Deze supplementaire steun bedraagt 3 % voor ondernemingen die het ISO14001-certificaat hebben of behalen, en 5 % voor ondernemingen die zowel het ISO14001-certificaat als het EMAS-certificaat (= een Europees milieuzorgsysteem = Energie- en Milieu-Audit Schema = een certificaat dat nog strenger is dan het ISO14001-certificaat) hebben toegekend gekregen of nastreven.

Voor verdere informatie omtrent milieuzorgsystemen dient de Vlaamse volksvertegenwoordiger haar vraag te richten tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Aanvulling GOM's

GOM Limburg kan via het Europese Fonds voor Regionale Ontwikkeling een belangrijke steun leveren. Een eerste project liep gedurende de periode 1997-2001, waarbij een rechtstreekse subsidie werd gegeven op basis van de facturen voor de consultancy en het opstellen van het handboek. De subsidie bedroeg 70 % voor KMO's en 60 % voor GO's.

In deze periode hebben 23 KMO's steun toegezegd gekregen en zestien werden effectief uitbetaald, voor een totaalbedrag van 7,5 miljoen frank. De zeven bedrijven die niet werden uitbetaald, hebben tussentijds afgehaakt en hebben geen handboek met procedures voor milieuzorg opgemaakt.

In dezelfde periode hebben 27 GO's een aanvraag ingediend en werden uiteindelijk negentien bedrijven die het milieuzorgsysteem hebben ingevoerd voor een totaalbedrag van 12,9 miljoen frank uitbetaald.

Voor 2002 is aan dertien KMO-bedrijven steun toegezegd, voor een totaalbedrag van bijna 208.000 euro. Voor GO's is aan 25 bedrijven steun toegezegd, voor een totaalbedrag van ongeveer 320.000 euro. Voorlopig is het afwachten of deze bedrijven ook effectief het certificaat zullen behalen.

De overige GOM's konden geen dergelijke initiatieven ontwikkelen, vermits zij geen gebruik konden maken van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling.

In West-Vlaanderen liep wel een gelijkaardig project, maar dit viel dan meer specifiek onder het Europees milieuprogramma LIFE, waarvoor mijn collega Vera Dua bevoegd is.

Evenwel kan hierover worden gezegd dat in het kader van het LIFE-programma de GOM West-Vlaanderen zich in de periode 1998-2001 heeft geconcentreerd op opleidingsessies voor het invoeren van een milieuzorgsysteem. Dit gebeurde in samenwerking met onder andere de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) en drie zogenaamde partnerbedrijven (drukkerij Lannoo, steenbakkerij Hanson-Desimpel Industries en wegenbouwfirmas Aswebo). Er werd aan 21 bedrijven een uitgebreide opleiding gegeven van een tiental halve dagen. Twee bedrijven behaalden het certificaat, dertien boekten belangrijke vooruitgang met het oog op het behalen van het certificaat ; de rest haakte af.

Daarnaast werd ook een korte opleidingscyclus georganiseerd voor 22 bedrijven. Uit een enquête bleek dat nadien zes bedrijven effectief waren gestart met de invoering ervan.

Vraag nr. 112
van 14 augustus 2002
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Preventief bedrijfsbeleid – Evaluatie

De Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid (VCPB) is bevoegd om Vlaamse KMO's door te lichten op hun bedrijfseconomische gezondheidstoestand. De bedoeling is zieke bedrijven te begeleiden en eventuele faillissementen te helpen voorkomen.

1. In juni 2001 dreigde deze preventie spaak te lopen en was de bevoegde dienst de facto technisch werkloos bij gebrek aan voldoende middelen en personeel, waardoor de Commissie, naar eigen zeggen, haar decretale taak niet langer kon verrichten.

Wat is hierbij de stand van zaken ?

Wat is de huidige opdracht van deze dienst ?

Hoeveel personen zijn er werkzaam en over welke budgettaire middelen kan men beschikken ?

Beschikt de dienst opnieuw over een volwaardig secretariaat ? Is er een evaluatie gebeurd van de werking van deze commissie en zo ja, wat zijn de resultaten ?

2. Welke beslissingen zijn er inmiddels genomen teneinde te waarborgen dat de Commissie opnieuw volledig alle decretale opdrachten kan uitvoeren ?

Zijn er onderzoeken gebeurd inzake het vervullen van de opdrachten en het behalen van de doelstellingen ?

3. Op welke wijze gebeurt de samenwerking met de regionale cellen voor preventief bedrijfsbeleid en met de federale kamers voor handelonderzoek ?

Bestaat er terzake een gestructureerd en permanent overleg en zo ja, hoe is dit georganiseerd ?

Antwoord

Een goed preventief bedrijfsbeleid heeft als eerste doelstelling een economische omgeving te scheppen waarin ondernemingen een maximale kans op overleven hebben. In het Vlaams Gewest werden de Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid en de regionale preventiecellen opgericht. Onderbemanning en gebrek aan voldoende middelen leidden tot een bemoeilijking van de hun opgedragen taken.

De lang gevraagde evaluatie van de "Commissie" werd voor het zomerreces opgeleverd en daaruit bleek wat iedereen reeds lang wist (zelfs de Commissie), namelijk dat het preventief bedrijfsbeleid niet optimaal functioneert in de huidige vorm, noch de VCPB, noch de rebec's (*regionale bedrijfs-economische cellen – red.*).

Echter, de taak "preventief bedrijfsbeleid" moet (zolang de ondernemersmentaliteit niet veranderd is) blijven bestaan.

Hoewel er momenteel geen alomvattend plan voor preventief bedrijfsbeleid voorgelegd kan worden, zijn er toch al een aantal bestaande mogelijkheden: het betrekken van de commissaris-revisor, de noodzaak van een gedifferentieerde aanpak voor startende en gevestigde ondernemingen, de kredietverstrekkers die vrij snel problemen kunnen detecteren, het inschakelen van adviesbureaus, de kamers voor handelsonderzoek en de van Vlaamse overheidswege Vlaamse Commissie en regionale preventiecellen.

Wat dient preventief bedrijfsbeleid nu juist precies in te houden en wie neemt welke taak op zich?

Om een antwoord te vinden op deze vraag, zal op 21 oktober een "brainstormingsmoment" plaatsvinden met alle mogelijk betrokken partijen: VCPB, rebec's, consultants, GOM's, bedrijfsrevisoren, banken, kamers voor handelsonderzoek, mijn kabinet, federale afgevaardigden, sociale partners, VEV, Unizo ... (*GOM: gewestelijke ontwikkelingsmaatschappij; VEV: Vlaams Economisch Verbond; Unizo: Unie van Zelfstandige Ondernemers – red.*).

Eenmaal het Vlaams preventief bedrijfsbeleid uitgetekend is, rijst de vraag naar mogelijke en wenselijke afstemming met andere initiatieven: "Wor-den deze taken uitbesteed of worden ze best waargenomen in eigen beheer?" Waarmee we komen tot misschien wel de belangrijkste vraag op dit brainstormingsmoment:

"Wat verwacht de privé van het flankerend overheidsbeleid, wat verwacht de overheid van de privé met betrekking tot het preventief bedrijfsbeleid en hoe kunnen wij al deze initiatieven en voorstellen op elkaar afstemmen qua werk, qua kosten en qua beleid?"

Vraag nr. 113
van 14 augustus 2002
van de heer CARL DECALUWE

Sociale huurwoningen – Onderhoudstoestand

Begin 2000 werd door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) opnieuw een veld-enquête opgestart naar de kenmerken en de onderhoudstoestand van het socialehuurpatrimonium. De veld-enquête werd gekoppeld aan de uitbouw van een accurate inventaris en een digitale fototheek van het socialehuurwoningenbestand. De veld-enquête werd uitgevoerd, het project "inventaris patrimonium" was vorig jaar nog volop in uitvoering.

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 135 van 19 april 2001 zou ik de minister volgende vragen willen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14-15-16 van juni/juli 2001, blz. 1974).

1. Is het project "inventaris patrimonium" nu afgerond? Zo ja, wat zijn de voornaamste resultaten?
2. Laten beide onderzoeken (veld en project) toe om een beter beeld te krijgen van de staat van het patrimonium van de socialehuisvestingsmaatschappijen (SHM)? Zo ja, wat zijn de voornaamste conclusies? Werden belangrijke regionale verschillen vastgesteld? Zo ja, wat is de oorzaak van deze verschillen?
3. Wat is de globale kostprijs voor het in orde brengen van het patrimonium?
4. Wat is de kostprijs voor het doorvoeren van een eenvormig softwaresysteem in het kader van het project "inventaris patrimonium"?

Krijgen de SHM's die overschakelen op dit systeem een bijdrage?

Antwoord

1. Tot op heden zijn circa 98.000 woongelegenheden ingevoerd in de woningendatabank; de provincie Limburg is intussen vrijwel volledig,

de provincie Vlaams-Brabant op één SHM na. Alle woningen werden daarbij gegeoreferend, hetgeen bijvoorbeeld toelaat de ligging ervan via GIS (Geografisch Informatiesysteem) in kaart te brengen tot op niveau van statistische sector. Voor enkele SHM's kan dit reeds tot op niveau van kadastraal perceel.

Circa 80.000 woningen hiervan (3.930 enquêtegroepen) werden geïnspecteerd op het terrein, voor een aantal SHM's is de enquête momenteel lopende (Eeklo, Leuven, Hasselt, ...). Per enquêtegroep werden een enquêtestaat en gemiddeld een achttal foto's gekoppeld, die door de SHM's rechtstreeks kunnen worden geraadpleegd via Woonnet.

De ontwikkeling van software, bijbehorende begrotingstool, rapporten en statistieken werd inmiddels afgerond. De begrotingstool voor het aanmaken van concrete resultaten per SHM wordt eerstdaags geïmplementeerd.

2. Statistische overzichtsrappporten laten toe om ook zonder gedetailleerde kostprijsberekeningen snel een algemeen zicht te krijgen op de onderhoudstoestand van het patrimonium en probleemsituaties te detecteren. Naast een overzicht van noodzakelijke ingrepen en vastgestelde gebreken, kunnen een reeks externe kenmerken (materiaalgebruik) in kaart worden gebracht, bijvoorbeeld het procentueel aandeel enkelvoudige en isolerende beglazing.

De vastgestelde verschillen doen zich niet zozeer regionaal voor, maar veeleer van SHM tot SHM. Zoals te verwachten was, rijzen vooral problemen bij SHM's met een relatief oud patrimonium (vooroorlogs, jaren '50 en '60).

Een ruim aantal SHM's geeft daarbij blijk van een systematische aanpak (geregeld periodiek onderhoud en/of vervanging van schrijnwerk, daken, vernieuwbouw, ...). Voor een aantal woningen was een renovatie nog in uitvoering op het moment van de enquête en/of waren de woningen ontruimd in afwachting van een geplande renovatie.

Sommige SHM's kampen echter met een duidelijke achterstand en/of geven blijk van een meer versnipperde aanpak inzake onderhoudsopvolging en renovatie (bv. het per stuk vervangen van ramen volgens meest dringende noodzaak, wat soms leidt tot een erg gemengde onderhoudstoestand binnen één en dezelfde woonwijk).

De woningen werden enkel extern geëncquêteerd, doch op basis van enkele specifieke indicaties (ouderdom, verwaarloosd schilderwerk van buitenramen en/of kroonlijsten, enkele beglazing, betonrot, ...) kan een groep oudere, minder goed onderhouden woningen worden uitgefilterd waarvan kan worden vermoed dat ze ook intern niet meer voldoen aan enkele hedendaagse vereisten inzake veiligheid, hygiëne en comfort.

Inzake preventief en curatief onderhoud van de buitenschil van de woningen vraagt vooral het houten buitenschrijnwerk om periodiek onderhoud. Voor de gebeitste ramen (meranti, ...) gaat het om 18,34 % van de woningen, voor de geverfde houten ramen (doorgaans nog met enkele beglazing) om 19,88 % van de woningen. Voor alle houten schrijnwerk betekent dit een vijf- tot achtjaarlijks weerkerende kostprijs van circa 20 miljoen euro. Momenteel verkeert 77 % van dit schrijnwerk nog in goede tot redelijke staat (status 1-3), circa 23 % is volgens de statistieken aan onderhoud (of vervanging) toe (status 4-5). Deze kosten kunnen echter worden beschouwd als een normale onderhoudspost van een SHM. Een deel van de maatschappijen beschikt hiervoor over een eigen onderhoudsdienst, een aantal SHM's dient deze werken uit te besteden.

De software VHM is operationeel, hiermee beschikt de VHM over een instrument dat kan toelaten op termijn meer gerichte en gedetailleerde informatie te verzamelen en per SHM of per gemeente in kaart te brengen en statistisch te verwerken (bv. interne toestand / isolatie / verwarming / elektriciteit / ...). De output blijft uiteraard steeds afhankelijk van de input, wat onvermijdelijk een arbeidsintensief veldonderzoek en verwerking van gegevens met zich meebrengt. Een verdere uitbreiding en/of verfijning van gegevens is met andere woorden een werk van lange adem.

3. Aan de hand van de resultaten van de externe enquête kunnen rudimentaire kostprijsbegrotingen voor eenduidige ingrepen worden vastgesteld. Een plaatsvervangende onderhouds- en renovatieplanning opstellen en/of simuleren per SHM ligt echter niet zo eenvoudig, aangezien vaak zeer specifieke keuzes dienen te worden gemaakt (onderhoud / vervanging / ...) en/of nadere expertise moet worden verricht (vochtproblemen, zettingsbarsten). Voor een allesomvattende begroting, op basis van gedetailleerde cijfers, inclusief periodiek onderhoud en incidenten-

tele herstellingswerken, is men hoe dan ook aangewezen op een geregelde doorstroom van informatie vanwege de SHM's. De veld-enquête laat de VHM evenwel toe de voornaamste problemen te detecteren en hiervoor met de betrokken SHM's naar een oplossing te zoeken.

De VHM stelt daarom voorop dat de SHM's naar de toekomst een jaarlijks te motiveren en te actualiseren tienjarenbegroting zullen indienen, op basis van een concrete planning van de onderhouds- en renovatiewerken. De structuur waarop deze raming wordt onderbouwd, kan in principe flexibel worden ingevuld door de SHM's, met dien verstande dat zij minimaal een reeks van prioritaire onderhoudsposten dienen te dekken. Op VHM-niveau moet de gebundelde informatie toelaten om tot een globale langetermijnplanning te komen voor onderhoud en renovatie (beheerskosten en thesaurie).

4. Voor de SHM's van de huursector zijn er een viertal softwareleveranciers actief. Een eenvormig softwaresysteem ontwikkelen voor renovatie- en onderhoudsplanning is dus geen evidentie, temeer daar een maximale integratie werd en wordt betracht met de bestaande toepassingen van de SHM's. De dubbele invoer van gegevens dient te worden vermeden, aangezien dat enerzijds aanleiding geeft tot fouten en anderzijds de bereidheid tot het up-to-date houden van de gegevens vermindert.

Bovendien mag men niet vergeten dat het implementeren van een eenvormig softwaresysteem in ieder geval maar een middel zou zijn, en geenszins garandeert dat ook de inventarisatie van de staat van het patrimonium uniform gebeurt. De methodiek en de inschatting of een bouwwerk al of niet aan renovatie en/of onderhoud toe is, zijn appreciaties die van SHM tot SHM kunnen verschillen.

De kostprijs van een eenvormig softwaresysteem kan moeilijk worden ingeschat. De VHM is wel bereid hierbij maximale ondersteuning te bieden. De concepten en ideeën die door de VHM zijn ontwikkeld en gedocumenteerd (analyse-datamodel), zijn gratis ter beschikking van de SHM's. De SHM's kunnen dus op hun waarde geteste elementen en concepten hergebruiken. De VHM heeft hier zeker een voortrekkersrol gespeeld.

Desgewenst kunnen de SHM's ook de software (broncode) zelf krijgen tegen een symbolische licentievergoeding. De personen die hebben

meegewerkt aan de functionele uitwerking van het systeem en in beperkte mate de informatici van de VHM, kunnen daarbij ondersteuning bieden. De SHM's krijgen de door de VHM geïnventariseerde gegevens aangeleverd in een standaardformaat, en hoeven dus niet vanaf nul te beginnen met de verzameling van gegevens. De aangeleverde data worden tevens door de VHM gekoppeld aan exacte geografische gegevens, zodat ze gemakkelijk kunnen worden verwerkt in een geografisch informatiesysteem.

De kostprijs hangt ook af van hoe gedetailleerd een SHM zelf gegevens wenst bij te houden. Waarom? Het ligt niet in de bedoeling van de VHM op basis van de verzamelde gegevens een plaatsvervangende renovatie- en onderhoudsplanning op te stellen, wel zullen de SHM's in deze worden geresponsabiliseerd. Daarom zal aan de SHM's worden gevraagd een gemotiveerde tienjarenplanning en -begroting voor onderhouds- en renovatiewerken in te dienen met een negentiental rubrieken (bv. dak, sanitair, enz.). Hoe gedetailleerd die cijfergegevens worden onderbouwd, is een beslissing van de SHM. Bij het uitwerken van de concepten werd ook rekening gehouden met de omvang van de SHM's, waarbij van een kleine SHM met een beperkt personeelsbestand niet dezelfde mate van gedetailleerdheid kan (en moet) worden verwacht als van een grote SHM. Vandaar deze prioritaire rubrieken, die vrij door een SHM verder kunnen worden ingedeeld.

Ten slotte zal de kostprijs ook afhankelijk zijn van de mate waarin de SHM's bereid zijn gebruik te maken van het al geleverde werk, en hierop heeft de VHM nauwelijks invloed.

Terzake heeft de VHM wel een aanzienlijke inspanning geleverd, onder andere in de vorm van artikels in het infoblad, infosessies in juni 2002 voor de SHM's en individuele toelichting aan hun softwareleveranciers.

Gelet op de inspanningen die de VHM heeft geleverd met betrekking tot het uitwerken van de concepten en de ideeën, de functionele ondersteuning die eventueel zal worden geboden aan de softwareleveranciers van de SHM's en de inventarisatie van het patrimonium, van de staat van het patrimonium en van de geografische referentie, is er momenteel geen bijdrage uitgetrokken voor de SHM's. Er kan ook worden opgemerkt dat een gedegen onderhouds- en renovatieplanning, waarover een aantal SHM's al beschikken, zichzelf kan terugverdienen.

Vraag nr. 114
van 14 augustus 2002
van de heer CARL DECALUWE

Sociale huurwoningen – Migranten

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 27 van 29 november 2001 zou ik de minister volgende vragen willen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 29 maart 2002, blz. 1019).

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal migranten en Belgen in het Vlaams socia-lewoningenbestand voor het jaar 2001 ? Zo ja, kan een onderscheid per erkende vennootschap worden gemaakt ?
2. Welke evolutie wordt vastgesteld ten opzichte van de vorige jaren ?

Welke conclusies worden aan deze evolutie gekoppeld ?

Antwoord

1. Als **bijlage** wordt de lijst verstrekt van de toewijzingen in het jaar 2001 volgens nationaliteit, onderverdeeld in drie categorieën : Belg, niet-Belg maar wel Europese Unie, en niet-Belg en geen Europese Unie.

Die gegevens worden per socialehuisvestingsmaatschappij gegeven.

Er zijn geen cijfers van de zittende huurders volgens nationaliteit beschikbaar.

2. Als **bijlage** worden de lijsten verstrekt over de toewijzingen vanaf 1995 tot 2001 (één lijst met aantallen en één lijst met percentages).

Uit die gegevens kan worden afgeleid dat er in Vlaanderen tussen 1995 en 2000 een gestage stijging is (± 1 % per jaar) van het aantal toewijzingen aan niet-EU-burgers, namelijk van 10,07 % naar 15,97 %. In 2001 daalt dit echter naar 14,12 %. Er is een opvallend verschil tussen de socialehuisvestingsmaatschappijen in stedelijke en die in rurale gebieden.

De cijfers nopen tot bezinning over burgerbetrokkenheid en bewonersparticipatie, alsook responsabilisering van de socialehuisvestingsactoren rekening houdende met de plaatselijke gegevens.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 115
van 14 augustus 2002
van de heer CARL DECALUWE

Sociale huurwoningen – Leegstand

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 118 van 29 maart 2001 zou ik de minister volgende vragen willen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 25 mei 2001, blz. 1796).

1. Kan de minister een geactualiseerd overzicht geven, per arrondissement, van de sociale huurwoningen en appartementen die meer dan één jaar leegstaan voor de jaren 2000-2001 ?
2. Kan eveneens een overzicht worden gegeven per erkende vennootschap in het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt ?
3. Wat is de verhouding tussen het totale patrimonium en het leegstandpatrimonium ?
4. Wat zijn de oorzaken van de langdurige leegstand ? Welke evolutie doet zich terzake voor ?
5. Zijn er eventueel maatregelen genomen om dit probleem te verhelpen ?

Worden de socialehuisvestingsmaatschappijen aangemoedigd om de langdurige leegstand aan te pakken ?

Antwoord

1. Als **bijlage 1** wordt een overzicht gegeven, per arrondissement, van de leegstand van sociale woningen/appartementen die minder en meer dan één jaar leegstaan (toestand op 31 december 2000 en 31 december 2001).
2. Als **bijlage 2** worden de specifieke gegevens (waarbij geen onderscheid kan worden gemaakt volgens de duur van de leegstand en het type van de woning) vermeld per socialehuisvestingsmaatschappij voor het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt (toestand op 31 december 2000 en 31 december 2001).

3. Op 31 december 2000 stonden in totaal 4.407 woningen leeg, waarvan 1.621 meer dan één jaar. Dat is respectievelijk 3,40 % en 1,25 % van het totale patrimonium.

Op 31 december 2001 stonden in totaal 4.392 woningen leeg, waarvan 1.863 meer dan één jaar. Dat is respectievelijk 3,35 % en 1,42 % van het totale patrimonium.

4. *Gegevens 31 december 2000*

De redenen voor de leegstand van de 4.407 woningen kunnen als volgt worden onderverdeeld (som van alle redenen = 100 % – toestand op 31 december 2000) :

- 65 % van de woningen stond leeg wegens aan de gang zijnde renovatiewerken of met het oog op nog uit te voeren renovatiewerken ;
- 11 % van de woningen stond leeg voor sloping ;
- 4 % van de woningen stond leeg voor de herhuisvesting van huurders die hun woning moeten verlaten voor uit te voeren renovatiewerken, of van wie de woning zou worden gesloopt ;
- 3 % van de woningen stond leeg bij gebrek aan kandidaat-huurders ;
- 3 % stond leeg wegens het overlijden van de huurder ;
- 14 % van de woningen stond leeg om andere dan de voormelde redenen :

kieskeurigheid bij de toewijzing van een huurwoning : indien er voor een bepaalde locatie sociale woningen zijn met een verschillend comfortniveau, worden de minder kwalitatieve woningen dikwijls geweigerd.

opfrissing en kleine herstellingswerken van woningen bij huurderswissel ;

- huurderswissel ;
- uitdrijving van huurders.

Zoals blijkt uit de voormelde gegevens is ± 80 % van de leegstand het gevolg van renovatie, sloping en de ermee gepaard gaande verplichte

herhuisvesting. Het merendeel van de resterende leegstand is te wijten aan huurderswissel. De cijfergegevens zijn op datum van 31 december en betreffen dus een momentopname.

Gegevens 31 december 2001

De redenen voor de leegstand van de 4.392 woningen kunnen als volgt worden onderverdeeld (som van alle redenen = 100 % – toestand op 31 december 2001) :

- 67 % van de woningen stond leeg wegens aan de gang zijnde renovatiewerken of met het oog op nog uit te voeren renovatiewerken ;
- 8 % van de woningen stond leeg voor sloping ;
- 5 % van de woningen stond leeg voor de herhuisvesting van huurders die hun woning moeten verlaten voor uit te voeren renovatiewerken of van wie de woning zou worden gesloopt ;
- 5 % van de woningen stond leeg bij gebrek aan kandidaat-huurders (deze vraag werd op de "statistische inlichtingen 2001" anders geformuleerd. Nieuwe formulering : weigering van kandidaat-huurders (leegstaand meer dan 6 maanden) doordat de aangeboden woning niet voldoet aan de wensen van de kandidaat-huurder (enkel structurele leegstand ten gevolge van ligging, staat, ... van de woning)) ;
- 2,5 % stond leeg wegens het overlijden van de huurder ;
- 12,5 % van de woningen stond leeg om andere dan de voormelde redenen :

kieskeurigheid bij de toewijzing van een huurwoning : indien er voor een bepaalde locatie sociale woningen zijn met een verschillend comfortniveau, worden de minder kwalitatieve woningen dikwijls geweigerd ;

opfrissing en kleine herstellingswerken van woningen bij huurderswissel ;

huurderswissel ;

uitdrijving van huurders.

Zoals blijkt uit de voormelde gegevens is $\pm 80\%$ van de leegstand het gevolg van renovatie, sloping en de ermee gepaard gaande verplichte herhuisvesting. Het merendeel van de resterende leegstand is te wijten aan huurderswissel. De cijfergegevens zijn op datum van 31 december en betreffen dus een momentopname.

Welke evolutie doet zich terzake voor ?

Bij vergelijking van de gegevens van 1999 (verstrekkt als antwoord op de schriftelijke vraag nr. 118 van 29 maart 2001) met deze van 2000 en 2001 is een niet geringe stijging merkbaar van het percentage woningen dat leegstaat voor renovatie. Het overgrote percentage leegstand dat het gevolg is van renovatie, sloping en de ermee gepaard gaande herhuisvesting is voor de drie jaren ongeveer gelijk.

In 2001 is er ten opzichte van de vorige jaren wel een stijging van de leegstand door gebrek aan kandidaat-huurders. Dit kan evenwel te wijten zijn aan het feit dat de vraag daaromtrent in 2001 anders werd geformuleerd (zie supra).

5. Het blijft uiteraard een constante zorg om de socialehuisvestingsmaatschappijen aan te moedigen leegstand te vermijden. Maar zoals boven reeds werd uiteengezet, blijkt het grootste percentage van de leegstand toch een zeer tijdelijk karakter te hebben.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 116
van 14 augustus 2002
van de heer CARL DECALUWE

Sociaal huurbesluit – Huurdersprofiel

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 116 van 29 maart 2001 stelde de toen bevoegde minister dat het door de aanpassing van het sociaal huurbesluit eind 2000 niet uitgesloten was dat het huurdersprofiel zich zou wijzigen.

In welke mate dit het geval zou zijn, kon pas vastgesteld worden bij een evaluatie van het nieuwe socialehuurreglement.

Nog volgens de minister zou dit pas op zijn vroegst in 2002 merkbaar zijn (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 25 mei 2001, blz. 1794).

1. Heeft een dergelijke evaluatie van het nieuwe sociaal huurbesluit reeds plaatsgevonden ?

Zo ja, wat zijn de resultaten ?

Zo neen, voor wanneer wordt deze evaluatie gepland ?

2. Wat kan uit deze evaluatie worden afgeleid m.b.t. het huurdersprofiel ?

Is er een wijziging opgetreden in vergelijking met het oude systeem ?

Zo ja, is het huurdersprofiel nu gewijzigd in de zin zoals de regering dit wou (meer sociale mix, hogere inkomens, enz.) ?

Zo neen, is een extra bijsturing van het besluit noodzakelijk om het beoogde effect te bereiken ?

Antwoord

Aan de afdeling Woonbeleid werd de opdracht tot evaluatie van het sociaal huurbesluit gegeven, in het bijzonder voor een aantal specifieke bepalingen. In dit licht werkt zij momenteel aan een nieuw ontwerp van sociaal huurbesluit.

In het licht van mijn antwoord op mijn vraag nr. 116 van 29 maart 2001, waaraan de Vlaamse volksvertegenwoordiger refereert en waarin een aantal elementen opgesomd werden die van invloed kunnen zijn op het huurdersprofiel (mogelijkheid inschrijving en toewijzing aan huurders met een hoger inkomen, gewijzigde formule IC en opzeg aan huurders met IC groter dan 2), wil ik hem de hierna volgende informatie niet onthouden (*IC : inkomenscoëfficiënt – red.*).

In het begin van 2003 zal de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij bij de socialehuisvestingsmaatschappijen navragen aan hoeveel huurders in het kader van artikel 24, § 3 (opzeg bij IC groter dan 2) de opzeg betekend werd. Na deze bevraging zullen we zicht hebben op hoeveel huurders werkelijk vertrekken en hoeveel huurders hetzij de woning zullen kopen, hetzij de bijdrage zullen betalen.

Wat de Vlaamse volksvertegenwoordiger in verband met het huurdersprofiel, na verwerking van

de statistische inlichtingen op datum van 31 december 2001, door de VHM meegedeeld kan worden (op zijn vroegst in de loop van de maand oktober), is het aantal toewijzingen in 2001 ingedeeld volgens inkomensklasse, met daarnaast deze cijfers voor de voorbije jaren, evenals de verdeling van het totaalaantal huurders volgens inkomen, tevens voor 2001 en de voorbije jaren.

**Vraag nr. 117
van 14 augustus 2002
van de heer CARL DECALUWE**

Sociaal huurbesluit – Inkomensvoorwaarde en huuropzeg

Volgens artikel 24, § 3 van het sociaal huurbesluit van 20 oktober 2000 moet aan de huurder van wie de inkomenscoëfficiënt (IC) gedurende twee opeenvolgende jaren (op 1 januari) hoger is dan twee, onmiddellijk de huuropzeg worden betekend, met een opzeggingstermijn van één jaar. Deze opzegging vervalt wanneer de huurder de woning kan aankopen, indien hij voldoet aan de inkomens- en eigendomsvoorwaarde van het overdrachtenbesluit van 11 mei 1999, of wanneer de huurder een bijdrage betaalt bovenop zijn gewone huurprijs.

Op 1 januari 2003 moeten de huurders voor wie de IC twee jaar na elkaar boven de twee lag, dus hun opzeg krijgen. Vanaf 1 januari 2004 zullen dus jaarlijks een aantal huurders hun sociale woning moeten verlaten door toepassing van de voormelde bepaling.

Het betalen van een bijdrage bovenop de gewone huurprijs is voor de meeste betrokken huurders niet haalbaar. Bovendien zal de woning wellicht niet kunnen worden aangekocht, omdat de huurders buiten het toegelaten maximuminkomen vallen (en voorzover de woning 15 jaar oud is).

1. Heeft de minister er een idee van hoeveel gezinnen er met opzeg worden bedreigd ?
2. Heeft de minister een zicht op de sociale gevolgen die een dergelijke maatregel kan teweegbrengen ?

Welke maatregelen werden hieromtrent reeds genomen ?

3. Welke invloed heeft deze regeling op de leefbaarheid van de sociale woonwijken waar nu de meer en de minder goeuden naast en met elkaar leven ?

4. Welke impact heeft dit op de financiële situatie van de socialehuisvestingsmaatschappijen (SHM) ?
5. Wordt bij het opstellen van de nieuwe sociale huurreglementering deze maatregel versoepeld of vervangen door een meer sociale regeling, gelet op de mogelijke consequenties ?

Antwoord

1 en 2. Overeenkomstig artikel 24, § 3 kon op 1 januari 2001 een eerste keer worden vastgesteld dat een huurder een IC hoger dan twee had en de tweede (opeenvolgende) keer op 1 januari 2002. Na verloop van het volledige tweede jaar, in casu op 1 januari 2003, wordt nagegaan of de huurder gedurende twee opeenvolgende jaren een IC had die hoger was dan twee.

Bij de vaststelling op 1 januari 2003 betekent de SHM onmiddellijk de opzeg aan de betrokken huurder. De opzegtermijn bedraagt één jaar. De huurder moet dan op 1 januari 2004 ofwel de woning verlaten, ofwel de vergoeding betalen, ofwel de woning aankopen.

Het is onmogelijk om nu reeds een raming te maken van het aantal huurders dat met een opzeg wordt bedreigd met toepassing van artikel 24, § 3. Er zal pas na 1 januari 2003 kunnen worden vastgesteld aan hoeveel huurders een dergelijke opzeg werd betekend.

De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij zal in het begin van volgend jaar bij de socialehuisvestingsmaatschappijen een rondvraag organiseren om het concrete aantal gevallen te kennen. De maatschappijen zullen tevens worden gepolst over de sociale gevolgen van deze maatregel.

- 3 en 4. De invloed van deze regeling op de leefbaarheid in de sociale woonwijken en op de financiële situatie van de maatschappijen zal uiteraard afhankelijk zijn van het aantal huurders dat een dergelijke opzeg zal krijgen.

Bovendien moet worden gewacht tot na 1 januari 2004 om daarover enigszins uitsluitsel te kunnen geven. Na die datum zal immers pas kunnen worden vastgesteld hoeveel huurders effectief hun sociale huurwoning hebben verlaten en hoeveel huurders de toelage betalen of de woning hebben kunnen aankopen.

5. De mogelijkheid wordt momenteel inderdaad onderzocht om in het volgende sociaal huurbeleid de mogelijke opzeg van de huurder opnieuw afhankelijk te maken van een evaluatie van zijn sociale situatie.

Vraag nr. 119
van 21 augustus 2002
van de heer CARL DECALUWE

Vermindering onroerende voorheffing – Sociale huurders

In het verleden (aanslagjaar 1999) waren er bij de inning van de onroerende voorheffing een heel aantal problemen met de toekenning van verminderingen voor sociale huurders. De vele onduidelijkheden en problemen met de aanslagbiljetten resulteerden in een groot aantal bezwaarschriften.

Aan de basis van de onduidelijkheden en fouten lag het niet koppelen van gegevens uit verschillende databanken. De socialehuurvestingsmaatschappijen (SHM) kregen hierdoor veel extra werk.

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 143 van 27 april 2001, zou ik de minister volgende vragen willen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14-15-16 van juni/juli 2001, blz. 1986).

1. Zijn de problemen inzake de automatische toekenning van de vermindering van onroerende voorheffing voor sociale huurders nu van de baan ?

Zo ja, hoe werd het probleem opgelost ?

Zo neen, welke acties worden nog ondernomen ?

2. Hoeveel bezwaarschriften inzake deze vermindering voor sociale huurders werden uiteindelijk ingediend ?

Is dit aantal reeds verwerkt ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 165) en Gabriëls (nr. 119).

Gecoördineerd antwoord

1. Een huurder van een socialehuurvestingsmaatschappij dient geen aanvraag te doen voor verminderingen. De huisvestingsmaatschappijen

vragen de verminderingen aan voor hun huurders. De huisvestingsmaatschappijen moeten hun huurders inlichten over het bedrag van de vermindering en dit bedrag wordt met de huur verrekend.

De Belastingdienst voor Vlaanderen stuurt de maatschappijen jaarlijks een invuldiskette met daarop de kadastrale gegevens van hun eigendommen op 1 januari van het aanslagjaar en met vermelding van de huurders zoals deze op 1 januari van het aanslagjaar volgens het Rijksregister bekend waren. De maatschappijen kunnen de nodige wijzigingen aan deze gegevens aanbrenge en dienen de diskette vóór een vastgestelde datum terug te sturen. Samen met de diskettes worden ook instructies over de manier waarop deze moeten ingevuld worden, meegestuurd.

Als de Belastingdienst voor Vlaanderen de diskette niet (of in een verkeerd formaat) teruggestuurd krijgt, worden de oorspronkelijke gegevens (gegevens die door de Belastingdienst voor Vlaanderen op de diskette vermeld worden : 1,6 % voor bebouwde percelen, 2,5 % voor onbebouwde percelen en verminderingen voor huurders gebaseerd op het Rijksregister op 1 januari) gebruikt als basis voor de inkohiering. De uitwisseling van de gegevens via diskette heeft al een en ander opgelost en indien er problemen zijn met het bestand waarmee de gegevens uitgewisseld worden, wordt een controleur ter plaatse gestuurd om de maatschappij bij te staan bij de invulling.

Voor aanslagjaar 2002 werden de diskettes verstuurd. Deze dienen uiterlijk op 23 september teruggestuurd te zijn, waarna de Belastingdienst voor Vlaanderen met de verwerking kan beginnen. De aanvang van de verzending van de aanslagbiljetten is gepland voor 15 november 2002.

2. Voor aanslagjaar 1999 werden 1.100 bezwaarschriften ingediend (allemaal afgehandeld), voor aanslagjaar 2000 308 (75 % ervan afgehandeld). Voor aanslagjaar 2001 werden tot nu toe 44 bezwaren ingediend (20 % afgewerkt). (Ter indicatie : het aantal aanslagbiljetten dat werd verstuurd voor aanslagjaar 2001 bedraagt ongeveer 4.400)

Deze bezwaarschriften hebben echter niet allemaal betrekking op verminderingen voor huurders. Een gedeelte betreft de niet-toekenning of de grootte van de verminderingen, daarnaast kunnen de bezwaren echter ook gaan over het

aanslagpercentage (2,5 % of 1,6 %). Er kan ook nog opgemerkt worden dat gevraagd werd aan de SHM's om bezwaarschriften per aanslagbiljet te groeperen. Een aanslagbiljet zal bijna altijd betrekking hebben op meerdere woningen of zelfs meerdere appartementsgebouwen. Het aantal bezwaarschriften is dus geen indicator voor het aantal "betwistingen" omtrent vermindering toegekend aan kandidaat-huurders.

GUY VANHENGEL

VLAAMS MINISTER
VAN SPORT EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 1
van 9 juli 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Taalgebruik in bestuurszaken – VCT-adviezen

Zie :
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 118
van 9 juli 2002
van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
Blz. 671

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 2
van 9 juli 2002
van de heer FILIP DEWINTER

Dienstwagens – Processen-verbaal

Zie :
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 119
van 9 juli 2002
van de heer Filip Dewinter
Blz. 678

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 3
van 9 juli 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Actieplan Vlaamse Rand – Boesdaelhoeve

Zie :
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 126
van 9 juli 2002
van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
Blz. 681

Antwoord

De implementatie van het Actieplan Vlaamse Rand en in casu het aanreiken van een oplossing voor de infrastructurele problemen van de Boesdaelhoeve ressorteren onder de bevoegdheid van de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 4
van 9 juli 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Brussel en Rand – Taalgebruik ziekenhuizen en urgentiediensten

In februari van dit jaar antwoordde toenmalig minister Anciaux, bevoegd voor Brussel en de Vlaamse Rand, op een vraag om uitleg inzake het taalgebruik in de Brusselse ziekenhuizen en bij de medische urgentiediensten in en rond Brussel, dat de uitwerking van de voorstellen inzake taalvoorwaarden bij dringende medische interventies en het klachtenmeldpunt inzake gezondheidszorg kunnen bijdragen tot het vinden van een efficiënt antwoord op de taalproblemen in de IRIS-ziekenhuizen (Handelingen Commissievergadering nr. 113 van 5 februari 2002, blz. 4-7).

Tevens lag deze problematiek nog steeds ter tafel bij de Interministeriële Conferentie voor Volksgezondheid en Drugbeleid, aldus minister Anciaux.

Wat is de stand van zaken in dat verband ?

N. B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vogels (vraag nr. 225), Van Grembergen (nr. 129) en Vanhengel (nr. 4).

Gecoördineerd antwoord

De periode waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, was februari 2002. De problematiek van de toepassing van de taalwetgeving in Brussel lag toen ter tafel op de Interministeriële Conferentie voor Volksgezondheid en Drugbeleid.

Met betrekking tot de ziekenhuizen lagen er twee concrete pistes voor.

Ten eerste het opnemen van een taalvoorwaarde in het erkenningsbesluit van de MUG's in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest. Ten tweede een klachtenmeldpunt-gezondheidszorg binnen het Brusselse Hoofdstedelijke gewest. Wat volgt, is een stand van zaken.

1. Tijdens de vergaderingen van de interkabinettenwerkgroep in het kader van de Interministeriële Conferentie voor Volksgezondheid en Drugbeleid heeft de federale minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu een ontwerp van koninklijk besluit (KB) voorgesteld dat onder meer inhoudt dat minstens één van de personen aan boord van een ambulance of een voertuig van de mobiele urgentiegroep de taal beheerst van het gebied waar de interventie plaatsvindt.

Dat ontwerp-KB is op 26 juni 2001 voor verplicht advies overgezonden naar de afdeling Wetgeving van de Raad van State. Volgens de informatie die toenmalig minister Aelvoet hierover heeft bekendgemaakt, heeft de Raad van State zich op 5 maart 2002 over de zaak beraden en zou het op dat ogenblik niet lang meer duren eer het definitieve advies zou worden geformuleerd (vraag nr. 6947 van de heer Jef Valkeniers over de oprichting van een meldpunt van de taalproblemen in de zorginstellingen in Brussel en in de Brusselse Rand, Vragen en Antwoorden Kamer 2001-2002, 30 april 2002, 9).

We hebben meermaals het kabinet van de minister van Consumentenzaken, Volksgezond-

heid en Leefmilieu gecontacteerd. Het antwoord zou ons worden toegestuurd. Ik heb dit advies echter nog niet gekregen. Ik heb dan ook geen elementen om te veronderstellen dat de minister bevoegd voor Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu enerzijds en de minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken anderzijds de afspraken die werden gemaakt binnen de Interministeriële Conferentie, niet zullen nakomen.

2. In het kader van de Interministeriële Conferentie voor Volksgezondheid en Drugbeleid werd op 24 juni 2002 overeengekomen om een federaal meldpunt op te richten voor klachten met betrekking tot het onthaal (met betrekking tot de aspecten communicatie en informatie) in de intramurale gezondheidsvoorzieningen in Brussel.

Vooraleer dat meldpunt zal worden voorgesteld aan het publiek, moeten alle ministers die beslissingsbevoegdheid hebben in dit dossier hun handtekening plaatsen onder een protocol. Eens het protocol door iedereen is ondertekend, kan het meldpunt worden opgericht.

De werking ervan zal worden opgevolgd door een begeleidingscommissie waarin vertegenwoordigers zullen zitting hebben van al de ministers die waren betrokken bij de voorbereiding van dit punt op de Interministeriële Conferentie. Het meldpunt zal ook via een brede campagne worden bekendgemaakt.

Op dit ogenblik hebben nog niet alle ministers dit protocol formeel ondertekend. Toch heb ik ook hier geen elementen om te veronderstellen dat de afspraken gemaakt binnen de Interministeriële Conferentie, niet zullen worden nagekomen.

Ik ga er dus van uit dat de afspraken met betrekking tot het koninklijk besluit tot erkenning van de MUG's enerzijds, en met betrekking tot het federaal meldpunt anderzijds, zullen worden nagekomen. De Interministeriële Conferentie heeft dus wat mij betreft haar rol vervuld.

**Vraag nr. 5
van 9 juli 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Taalgebruik Brusselse ziekenhuizen – Overleg met Brusselse regering

Op 5 februari van dit jaar verklaarde toenmalig minister Anciaux in zijn antwoord op mijn vraag om uitleg over het taalgebruik in de Brusselse ziekenhuizen en bij de medische urgentiediensten, dat die problematiek op zijn uitdrukkelijke vraag geagendeerd was op de volgende bijeenkomst van de Vlaamse en de Brusselse Hoofdstedelijke regering in juli 2002 (Handelingen Commissievergadering nr. 113 van 5 februari 2002, blz. 4-7).

Kan de minister medelen of en in welke hoedanigheid hij aan deze belangrijke vergadering deelneemt en welk standpunt hij terzake heeft ingenomen ?

Antwoord

Op de vragen in verband met de eventuele deelname van mij of mijn voorganger aan het overleg tussen de Vlaamse regering en de Brusselse Hoofdstedelijke regering kan ik antwoorden dat de geplande bijeenkomst niet heeft plaatsgevonden.

Vraag nr. 6 van 18 juli 2002 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Steunpunt Taalwetwijzer – Stand van zaken

In het antwoord van voormalig minister Bert Anciaux op mijn interpellatie van 5 maart 2002 over de nieuw op te richten Taalwetwijzer, gaf de minister te kennen dat hij zijn administratie had opgedragen de nodige voorbereidingen te treffen voor een mediacampagne en een persconferentie over de nieuwe dienstverlening.

In het kader van de informatiecampagne zou een brochure worden verspreid waarin wordt uitgelegd wat het nut van de taalwetgeving is en op welke manier ze moet worden gehanteerd. Bovendien zou de juridische medewerker van de dienst alle vragen hieromtrent beantwoorden (Handelingen Commissievergadering nr. 146 van 5 maart 2002). In hoeverre werden al deze voornemens reeds concreetiseerd ?

Antwoord

De voorbereiding van het nieuwe Steunpunt Taalwetwijzer is in zijn eindstadium gekomen.

Zoals mijn voorganger te kennen heeft gegeven, behelst de uitbouw van de dienstverlening inzake taalwetgeving onder meer een folder, een informa-

tiebrochure over de taalwetgeving en een website. Voor de bekendmaking van het Steunpunt Taalwetwijzer werd bovendien een mediacampagne via tekstadvertenties gepland.

De ontwikkeling van al deze promotiemiddelen werd toevertrouwd aan een communicatiebureau. Begin augustus werd hiervoor een overheidsopdracht toegewezen. Op basis van de informatie verstrekt door de juridische medewerker van het Steunpunt en in nauw overleg met deze laatste worden tekstadvertentie, folder, brochure en website momenteel aangemaakt. De levering van de opdracht zal normaliter gebeuren einde oktober. De bekendmaking aan het ruime publiek is bijgevolg gepland voor dit najaar.

Ondanks het feit dat er nog geen bekendmakingscampagne is gevoerd, werden, sinds de indiensttreding van de juridische medewerker in oktober van vorig jaar reeds een zestigtal dossiers geopend in verband met vragen, klachten en adviezen over de toepassing van de taalwetgeving. Vanzelfsprekend komt de meerderheid van particuliere vragen en klachten nu nog onrechtstreeks terecht bij de juridische medewerker (hetzij via doorverwijzing van het Taalloket van de VZW De Rand, hetzij via de Taaltelefoon, hetzij via de Vlaamse Infolijn).

Daarin komt ongetwijfeld verandering na de bekendmakingscampagne en de verspreiding van de folder en de brochure en de opstart van de website.

Vraag nr. 7 van 18 juli 2002 van mevrouw MARIJKE DILLEN

Steunpunt Sport – Werking

Het Steunpunt Sport is in de plaats gekomen van het Interuniversitair Onderzoekscentrum voor Sportbeleid (IOS).

1. Op welke wijze is tot aan de oprichting van het Steunpunt Sport onderzoek verricht naar sportparticipatie, fysieke fitheid en aanverwante thema's ?

Wie was verantwoordelijk voor deze onderzoeken ?

Op welke wijze werden ze gefinancierd ?

Wat zijn de resultaten ervan ?

2. Het Steunpunt Sport moet deze onderzoeken uniformiseren en coördineren.

Op welke wijze gebeurt deze uniformisering en coördinatie ?

Wat is de volledige bevoegdheid en opdracht van het Steunpunt Sport ?

Wie is verantwoordelijk en hoe is het steunpunt uitgebouwd ?

Wanneer gebeurt er een tussentijdse evaluatie ?

3. In het buitenland bestaat er reeds ervaring betreffende bovenvermelde onderzoeken.

Op welke wijze wordt er een beroep gedaan op de buitenlandse ervaring en deskundigheid ?

4. Belangrijk hierbij is de samenwerking met andere departementen zoals Onderwijs en Volksgezondheid.

Op welke wijze gebeurt deze samenwerking ?

Zijn deze departementen ook betrokken bij de oprichting en werking van het Steunpunt Sport ?

Wat is hun inbreng ?

Antwoord

1. Vooreerst wens ik op te merken dat het Steunpunt Sport, Beweging en Gezondheid (SBG) niet in de plaats van het Interuniversitair Onderzoekscentrum voor Sportbeleid is gekomen. Het Steunpunt SBG is samen met elf andere steunpunten opgericht op initiatief van de Vlaamse Gemeenschap (besluit van 23 februari 2001), waarna de raad van bestuur van het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie (Bloso) besloten heeft geen geld meer voor projecten van het IOS beschikbaar te stellen.

De geschiedenis van het onderzoek naar sportparticipatie, fysieke fitheid en aanverwante thema's vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger samengevat in onderstaande tabel.

Naam	Onderzoeksjaar	Auteurs	Enquête	Populatie	Opdrachtgever
IOS-barometer	1990	G. Beunen J. Borms J. Vrijens J. Lefevre A. Claessens	Eurofit-testbatterij	6 tot 18 jaar	Bloso
IOS-rapport	1992	B. Vanreusel P. De Knop	Sportparticipatie	12 tot 18 jaar	Bloso
IOS-barometer	1993	G. Beunen J. Borms J. Lefevre J. Vrijens B. Vanreusel H. Van der Aerschot	Eurofit-testbatterij Sportparticipatie	12 tot 18 jaar	Bloso Koning Boudevijnstichting
IOS-barometer	1997	J. Lefevre J. Bouckaert W. Duquet H. Van der Aerschot	Eurofit-testbatterij Sportparticipatie Fysieke activiteit	12 tot 18 jaar	Bloso Koning Boudevijnstichting
	2000	L. Bollaert M. Stoffen P. De Knop E. Corijn K. Matthijs H. Neefs L. Delanghe	Actieve sportbeoefening	18 tot 74 jaar	Vlaamse Gemeenschap

Naam	Onderzoeksjaar	Auteurs	Enquête	Populatie	Opdrachtgever
IOS-rapport	2001	J. Lefevre L. Matton R. Philippaerts I. De Bourdeaudhuij K. Wijndaele	Sportparticipatie Fysieke activiteit	10 tot 18 jaar	Bloso

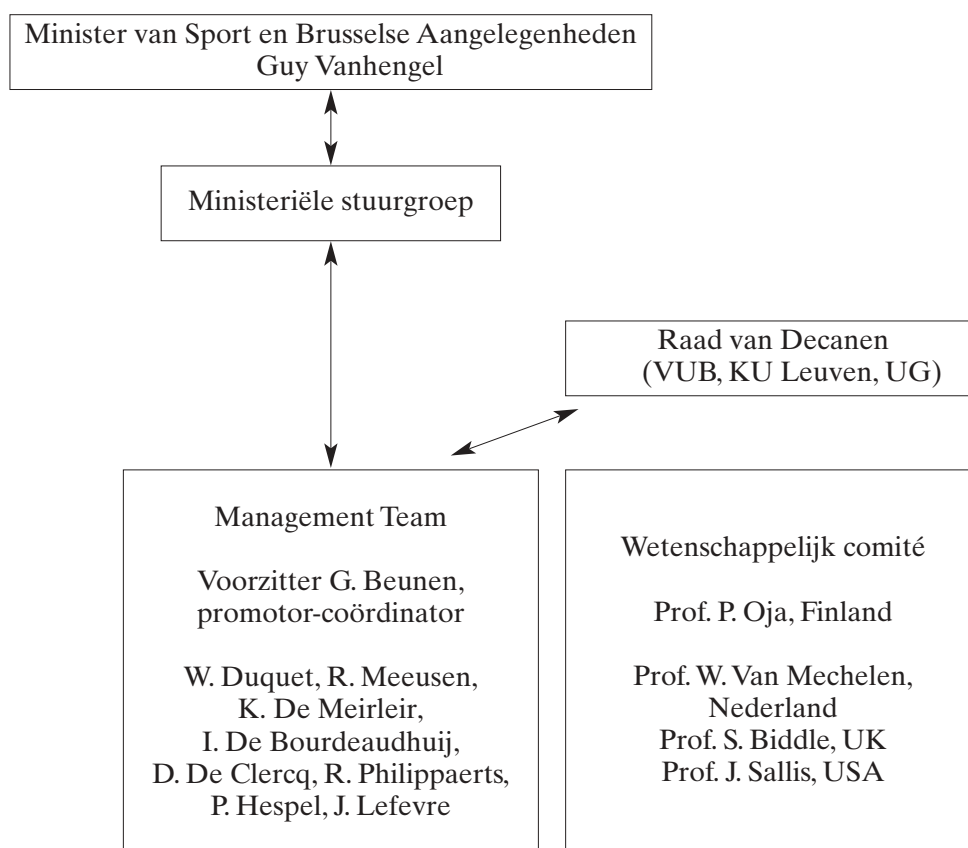
De resultaten van deze onderzoeken vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger terug in de gepubliceerde eindrapporten.

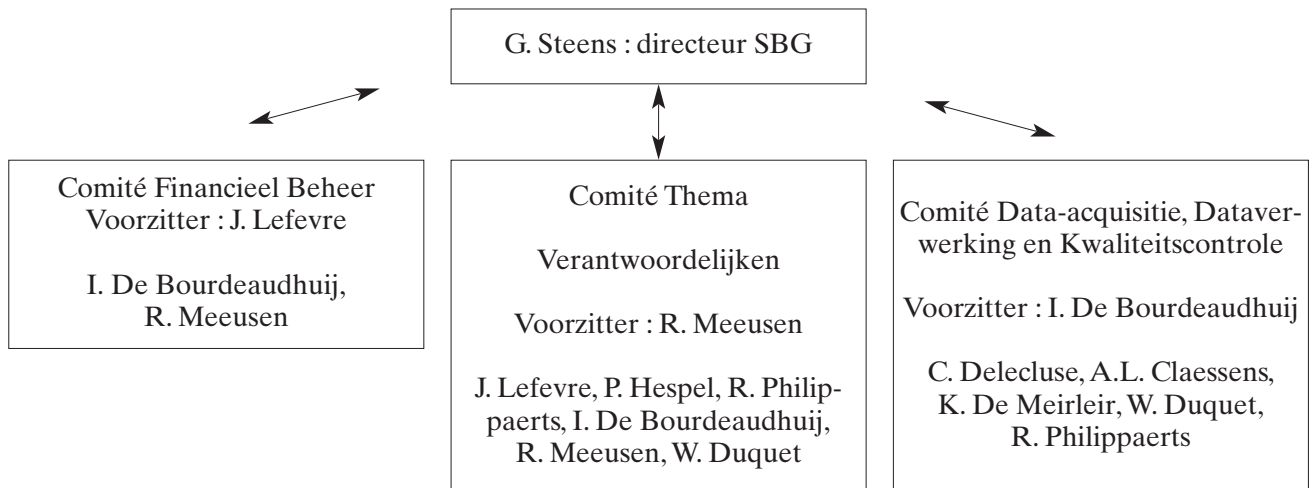
2. Het Steunpunt is een consortium van drie universiteiten (KU Leuven, VUB en UG) en fungeert als aparte entiteit. Het is de taak van het Steunpunt om het onderzoek dat deels lokaal in het Steunpunt zelf en deels gedelocaliseerd in de verschillende universiteiten plaatsvindt, te uniformiseren (= werken met dezelfde onderzoeksprotocols) en te coördineren (= integratie van lopend onderzoek en middelen (*KU Leu-*

ven : Katholieke Universiteit Leuven ; VUB : Vrije Universiteit Brussel ; UG : Universiteit Gent – red.)).

De opdracht (en tegelijkertijd de bevoegdheid) van het Steunpunt bestaat erin onderzoek te verrichten en inzicht te verwerven in de fysieke activiteit, sportparticipatie en fysieke fitheid, en de impact ervan op de gezondheid in Vlaanderen.

Het Steunpunt SBG valt onder het toezicht van de minister van Sport.

Voor de dagelijkse werking van het Steunpunt werden op de campus Arenberg (Leuven) burelen en onderzoekslokalen ingericht. Van hieruit worden de grote epidemiologische studies geëördineerd en uitgevoerd. De dagelijkse leiding hiervan is in handen van een directeur, bijgestaan door een administratief medewerkster. Een bursaal KU Leuven, een bursaal UG en een bursaal-vacature VUB zijn naar deze locatie gedetacheerd om de centrale onderzoekstaken te verzekeren. Naast deze centrale locatie en werking zullen bepaalde deelonderzoeken die nauw zijn verbonden met de activiteiten van één bepaalde universiteit, gedelokaliseerd worden uitgevoerd. Twee bursalen ontwikkelen hun Steunpuntactiviteiten respectievelijk vanuit de VUB en de UG. Zodra de onderzoeksactiviteiten worden opgestart (begin september 2002), zullen nog een zestal voltijdse wetenschappelijke medewerkers worden aangetrokken met een tijdelijke opdracht.

Het onderzoek bestaat uit vier grote thema's gespreid over de komende vijf jaar, waarbij elk project zijn eigen vastgestelde tussentijdse evaluaties heeft.

De eerste tussentijdse evaluaties zijn gepland voor einde 2003 en betreffen de volgende onderzoeken :

- het huidig kwantitatief en kwalitatief patroon van de fysieke activiteit, de sportparticipatie, de fysieke fitheid en de algemene gezondheid van de Vlaamse bevolking ;

- de relatie op langere termijn tussen fysieke activiteit, sportparticipatie en fysieke fitheid enerzijds en gezondheid anderzijds.

Verder loopt de opvolging via de indicatieve jaarplannen en jaarverslagen die jaarlijks op vastgestelde tijdstippen aan de ministeriële stuurgroep moeten worden voorgelegd.

3. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger in het organigram kan vaststellen, wordt er een beroep gedaan op een Advisory Scientific Committee.

Het is verder evident in elk wetenschappelijk onderzoek dat de resultaten zullen worden getoetst aan de bevindingen van internationale onderzoeksgroepen en dat de promotoren verbonden aan het Steunpunt de internationale literatuur terzake opvolgen.

4. Alle steunpunten worden gesuperviseerd door de afdeling Wetenschap en Innovatie van het departement Wetenschap, Innovatie en Media.

Daarnaast wordt het Steunpunt Sport, Beweging en Gezondheid administratief opgevolgd door de afdeling Preventie en Sociale Gezondheidszorg van de administratie Gezondheidszorg.

In die hoedanigheid waren beide departementen betrokken bij de oprichting van het Steunpunt en zijn ze vertegenwoordigd in de ministeriële stuurgroep die de werking opvolgt.

Hun inbreng bestaat uit opvolging en evaluatie van het Steunpunt via de ministeriële stuurgroep.

Vraag nr. 8
van 14 augustus 2002
van de heer JOHAN SAUWENS

Sport – Werkgelegenheidsprojecten

De Beleidsbrief Sport, Beleidsprioriteiten 2001-2002, vermeldt de totstandkoming van tewerkstellingsprojecten via de samenwerking tussen de ministers bevoegd voor Sport en Werkgelegenheid (Stuk 876 (2001-2002) - Nr. 1).

1. Welke projecten zijn inmiddels totstandgekomen? Sedert wanneer?
2. In welke sportdiscipline(s) lopen er projecten?
3. Hoeveel sporters worden in het betrokken project tewerkgesteld?
4. Wie treedt op als werkgever?
5. Wat is het statuut van de betrokken sporters?

Zijn zij aangesloten bij één bepaalde club? Zo ja, bij welke?

6. Hoe groot is het bedrag dat de Vlaamse overheid uittrekt per project?
7. Vanuit welke begroting komen deze bedragen?

NB. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Landuyt (vraag nr. 87) en Vanhengel (nr. 8).

Gecoördineerd antwoord

1. In het kader van de tewerkstellingsprogramma's zijn er op dit moment vier sportprojecten.
 - Een globaal project in verband met wielrennen, gesitueerd binnen de Wielerploeg Vlaanderen T-interim.

De Vlaamse regering hechtte in 1994 haar goedkeuring aan een wielersportproject dat toen van start ging onder de naam "Vlaanderen 2002". De naam van de ploeg werd intussen gewijzigd in "Vlaanderen T-interim – Eddy Merckx". Subsidies voor werkingskosten worden verstrekt via de administratie Cultuur – afdeling Jeugd en Sport.

- Een basketbalproject van Basketbalclub Oostende.

- Het project "Atletiek Vlaanderen" : de Vlaamse regering hechtte eind 2000 haar goedkeuring aan het opstarten van een project "Atletiek Vlaanderen" op 1 januari 2001.

Dit gebeurde naar analogie van de Wielerploeg Vlaanderen. Subsidies voor werkingskosten worden ook hier verstrekt via de administratie Cultuur – afdeling Jeugd en Sport.

- Het Bloso-tewerkstellingsproject topsport kwam tot stand in 1995 voor vijftien voltijdse tewerkstellingsplaatsen, het werd uitgebreid tot achttien in 1997 en tot 33 dit jaar (*Bloso : Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openluchtrecreatie – red.*).

2, 3 en 4. Het Bloso-tewerkstellingsproject topsport (Bloso als werkgever) is sporttakoverschrijdend. Momenteel is de situatie de volgende :

- atletiek (5 topsporters),
- duatlon (1 topsporter),
- gymnastiek (1 topsporter),
- judo (2 topsporters),
- kajak (1 topsporter),
- tennis (2 topsporters),
- triatlon (1 topsporter),
- wielrennen (1 topsporter),
- zwemmen (2 topsporters),
- zeilen (1 topsporter) en
- gehandicaptensport (2 topsporters).

Dus momenteel negentien topsporters voor negentien voltijdse tewerkstellingsplaatsen in elf sporttakken.

De Wielerploeg Vlaanderen valt, met zijn 20 tewerkstellingsplaatsen, onder de hoede van de Koninklijke Wielrijdersbond als werkgever. De zeven begeleiders, die de omkadering zijn van de profploeg en de damesploeg, van de "Wielerclub Eddy Merckxvrienden" zijn tewerkgesteld door de VZW Wielerclub Eddy Merckxvrien-

den. De vijftien dames van het "Ladies Sprint-team" vallen onder de VZW Ladies Sprint.

Voor "Atletiek Vlaanderen" vallen de vijftien tewerkstellingsplaatsen onder de hoede van de VZW Atletiek Vlaanderen.

Vier personen uit het basketbalproject zijn tewerkgesteld door Basketbalclub Oostende.

5. Vermits deze projecten zijn gesitueerd binnen het tewerkstellingsprogramma "gesco", hebben de betrokken sporters allen het statuut van gesubsidieerde contractueel.

Bloso-project : de negentien topsporters zijn voltijds tewerkgesteld in een gesco-statuuut en aangesloten bij een Vlaamse erkende en gesubsidieerde sportfederatie via de volgende clubs :

Vlaamse Atletiekliga
AV Toekomst : 3
Flanders Athletic Club : 1
Brabo : 1

Vlaamse Triatlon- en Duatlonliga
Lommelse Triatlonclub : 1
HAC, MRBR, Cyclingteam "de Lambarden" : 1

Vlaamse Turnliga
Winsol Gym Izegem : 1

Vlaamse Judofederatie
JC Agglorex Lommel : 1
JC Koksijde : 1

Nederlandstalig Kanoverbond
Neerpeltse Watersportclub : 1

Vlaamse Tennisvereniging
TC Backhand Beveren : 2

Wielerbond Vlaanderen

Vlaamse Zwemliga
Koninklijke Brugse Zwemkring : 1
FAST Wezemberg : 1

Vlaamse Yachtingfederatie
Koninklijke Liberty Yachtclub : 1

Vlaamse Liga Gehandicaptensport
Antwerp Players : 1
VIGE Noordzee : 1

Ook binnen de projecten "Atletiek Vlaanderen" en "Wielerploeg Vlaanderen" en het basketbalproject werkt men binnen een gescostatuuut.

- 6 en 7. Het Bloso-tewerkstellingsproject topsport wordt voorgefinancierd door het Bloso, op de Bloso-begroting (inzake de loonkosten van de betrokken topsporters, inclusief vakantiegeld, eindejaarstoelage en RSZ-bijdrage werkgever), evenwel gesubsidieerd volgens een premiestelsel door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB).

2001	Totale kosten	Jaarpremies VDAB	Saldo loonkosten Bloso
Bloso-project	475.798,62	399.617,14	76.181,48

Voor de "werkingskosten" werden volgende subsidies verstrekt.

- Wielerploeg Vlaanderen

Subsidies ten bedrage van 272.700 euro aan de VZW Eddy Merckxvrienden, bestemd als tegemoetkoming in de werkingskosten voor het jaar 2002.

- Atletiek Vlaanderen

Subsidies ten bedrage van 137.000 euro aan de VZW Atletiek Vlaanderen, bestemd als tegemoetkoming in de werkingskosten voor het jaar 2002.

De voormelde bedragen voor de subsidies als tegemoetkoming in de werkingskosten 2002 worden betaald uit de begroting 2002 van de Vlaamse Gemeenschap, Vlaams minister van Sport, programma 45.1, basisallocatie 33.33.

Wielerploeg Vlaanderen en Atletiek Vlaanderen

2001	Totale kosten	Jaarpremies VDAB	Subsidiëring Jeugd en Sport : werkingskosten
Wielerploeg Vlaanderen	1.116.857	844.157	272.700
Atletiek Vlaanderen	404.950	267.950	137.000

Voor het basketbalproject

2001	Totale kosten	Jaarpremies VDAB	
Basketbalproject	92.395	92.395	0

De jaarpremies VDAB komen uit de begroting Werkgelegenheid, programma 52.40, basisallocatie 41.02.

Vraag nr. 9
van 21 augustus 2002
van de heer CARL DECALUWE

Dodehoekspiegels – Overheidsinitiatieven (2)

Zie :
 Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
 Vraag nr. 142
 van 21 augustus 2002
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 696

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 10
van 21 augustus 2002
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Social-profitsector Brussel – Noden en behoeften

Op 11 december 2001 ondervroeg ik de vorige minister van Brusselse Aangelegenheden in verband met de personeelsnoden in de Vlaams-Brusselse social-profitsector. Zowel de minister als ikzelf benadrukten destijds het belang van een degelijke inventaris van de noden in deze sector. De minister verkondigde ook dat hij samen met de Vlaamse Gemeenschapscommissie aan deze inventaris zou

werken. Met een dergelijk overzicht zou er doelbewuster en planmatiger kunnen worden gewerkt aan de achterstand die er in Brussel heerst inzake personeel (Handelingen Commissievergadering nr. 63 van 11 december 2001, blz. 1-3).

De werknemers in de sector in Brussel moeten in complexe omstandigheden ervaring opdoen. Stabieliteit in personeel is van groot belang. Maar we stellen vast dat het personeelsverloop erg groot is, en daardoor vloeit ook steeds opnieuw belangrijke knowhow weg uit de hoofdstad. Ook geraken vele vacatures niet eens ingevuld.

De minister beweerde dat, voor de gezondheidssector, Pro Medicis maatregelen voorstelde om de Nederlandstaligen die in Brussel willen komen werken extra te verlonen, bijvoorbeeld met een Brusselpremie. Deze maatregelen moesten evenwel nog op hun haalbaarheid en wenselijkheid worden getoetst.

In een eerder antwoord sprak de minister van het project "Baanbrekend Brussel", dat beginnende werkrachten in Brussel moet helpen om de stad en hun werkomgeving te leren kennen. Ik veronderstel dat de definitieve projectaanvraag de minister bekend is (Handelingen Commissievergadering nr. 231 van 5 juli 2001, blz. 1-8).

Verder blijft de realisatiegraad van de geprogrammeerde voorzieningen (rusthuizen, serviceflats, ...) in de verschillende welzijnssectoren in Brussel vaak ver onder het Vlaamse gemiddelde. Het probleem bestaat dus aan de twee kanten : gebrek aan (blijvend) personeel én gebrek aan realisatie door de Vlaamse overheid.

1. Is men ondertussen begonnen aan de opmaak van een overzichtelijke inventaris van de noden, zowel inzake personeel als inzake voorzienin-

gen, van de Vlaams-Brusselse social-profitsector ?

Zo ja, hoever staat men en tegen wanneer verwacht men de resultaten ? Kunnen de resultaten, indien beschikbaar, worden meegedeeld ?

Zo neen, waarom niet ?

2. Hoever staat het met de toetsing van de voorstellen van Pro Medicis inzake extra verloning (Brusselpremie) ? Zijn ze haalbaar ? Worden ze uitgevoerd en zo ja, wanneer ?
3. Kan het project "Baanbrekend Brussel" van start gaan in het najaar, zoals de Brusselse Welzijns- en Gezondheidsraad (BWR) hoopt ? Hoeveel mensen krijgen in dit kader een vorming ?
4. Wat onderneemt de minister zelf om de geprogrammeerde voorzieningen in de welzijnssector in Brussel te realiseren ?

Antwoord

Na mijn aantreden als Vlaams minister bevoegd voor Brusselse Aangelegenheden ben ik gebonden door een aantal beleidsverklaringen en lopende dossiers van mijn voorganger. Een verdere behandeling van deze projecten wordt vooropgesteld, weliswaar binnen mijn eigen kringlijnen.

1. De vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger omtrent de opmaak van een inventaris van de noden inzake personeel en inzake voorzieningen in de social-profitsector moet ik negatief beantwoorden. Dit initiatief werd bij mijn weten niet geconcretiseerd.

Dit engagement lijkt mij evenwel vanuit de bevoegdheid Brusselse Aangelegenheden ook zeer omvattend en ruim gesteld. Het inventariseren van de reële behoeften en mogelijke tekorten aan personeel in de social-profitsector behelst immers zowel de sectoren van onderwijs, welzijn, cultuur als van gezondheid. Dit kan moeilijk op een geïntegreerde wijze gebeuren en slechts per sector en zelfs per beleidsluit in kaart worden gebracht.

Bovendien is reeds meermaals gesteld dat het opmaken van een dergelijke inventaris enkel zinvol is indien dit voor heel Vlaanderen gebeurt. Het gaat hier immers om een algemeen probleem omtrent het rekruteringsbeleid van

personeel in de welzijns- en onderwijssector, en dit gelet op de krappe arbeidsmarkt.

- 2 en 3. Stand van zaken inzake de voorgestelde stimuli van Pro Medicis en het dossier "Baanbrekend Brussel" van de BWR

Pro Medicis Brussel heeft in een rapport diverse denksporen voorgesteld om de tweetaligheid van de Brusselse gezondheidszorg een extra impuls te geven. De voorgestelde stimuli zijn van financiële en niet-financiële aard. De uitvoering van deze voorstellen behoort tot de bevoegdheid van verschillende overheden, namelijk de federale overheid, de Vlaamse Gemeenschap, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en voornamelijk de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Om alle misverstanden te vermijden, wil ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger er wel op wijzen dat bij de voorgestelde stimuli het verlenen van een zogenaamde "Brusselpremie" niet aan de orde is. Er wordt wel voorzien in het verlenen van verschillende beurzen, onder andere :

- aan studenten geneeskunde ;
- aan Vlaamse huisartsen in beroepsopleiding (HIBO's) ;
- aan Vlaamse geneesheren-specialisten in opleiding (GSO's).

Deze beurzen voorzien in een tegemoetkoming in de tijdelijke, extra kosten voor transport of huur die een stage of opleiding in de Brusselse gezondheidszorg met zich meebrengen.

Begin januari 2002 is Pro Medicis gestart met de implementatie van het eerste voorstel, en dit in het kader van een onderzoeksproject naar de effecten van dergelijke beurzen. Enkele studenten geneeskunde die een externe stage in een Brussels ziekenhuis lopen, krijgen naast een onthaalpakket ook een tegemoetkoming van maximum 100 euro. Op het einde van dit jaar zullen vier studenten hebben gebruikgemaakt van deze tegemoetkoming. Een evaluatie van dit project is gepland voor 2003.

Een andere financiële stimulus heeft betrekking op het creëren van een zogenaamd binnenlands Erasmusprogramma. Via zo een Erasmusprogramma en eventueel bijbehorende beurzen kunnen op het niveau van zowel studenten geneeskunde, assistenten, als zelfs medisch kader-

personeel uitwisselingen over de gewest- en taalgrenzen heen worden verwezenlijkt. De Koninklijke Vlaamse Academie van België (KVAB) blijkt vergevorderde plannen te hebben om dergelijk uitwisselingsprogramma te ontwikkelen. Met de steun van het Prins Filipfonds heeft hun zogenaamde "Queteletproject" reeds een voorbereidend jaar achter de rug. Voor de komende drie jaar wenst de KVAB extra steun te verkrijgen van het Prins Filipfonds. Een voorwaarde voor deze bijkomende steun zou zijn dat er eerst een principeakkoord komt van de betrokken overheden, opdat zij dan na drie jaar financieel zouden overnemen.

Om vanuit federale hoek de tweetaligheid van het Brussels zorgaanbod te bevorderen, stelt Pro Medicis voor de taalpremies voor tweetalige artsen te herwaarderden en hierin ook te voorzien voor geneesheren-specialisten in de Brusselse privé-ziekenhuizen.

Alle betrokken overheden ontvingen dit rapport van Pro Medicis, met de vraag de voorstellen te onderzoeken en indien mogelijk te implementeren. Aan de Vlaamse Gemeenschap werden geen financiële stimuli voorgesteld.

De voorgestelde maatregelen zijn alleen gericht op artsen, hoewel ook het merendeel van de meeste Brusselse welzijns- en gezondheidsinstellingen moeilijkheden ondervinden om voldoende Nederlandskundig personeel aan te trekken. De voorgestelde stimuli zouden daar ook kunnen worden toegepast op verpleegkundigen, paramedici, welzijnswerkers en zo meer.

Bijgevolg moet dit project in een ruimere context worden bekeken en moet er tevens rekening worden gehouden met andere projecten die hiermee kunnen interfereren en waarvoor een subsidieaanvraag of een project loopt, namelijk :

- de Vlaamse Wachtdienst Brussel voor de aanwerving van huisartsen die de wacht-permanentie verzorgen ;
- de Brusselse Welzijnsraad voor het project "Baanbrekend Brussel" en die positieve acties wil voeren om Vlamingen aan te trekken in Brusselse voorzieningen ;
- het symposium rond "geïntegreerde gezondheidszorg in Brussel en omgeving", georganiseerd door het doktersgild Van Helpont.

De subsidieaanvraag van de Brusselse Welzijnsraad voor het project "Baanbrekend Brussel" moet tevens in deze ruimere context worden bekeken. De actieterreinen omschreven in dit project worden immers ook door andere actoren reeds behartigd (promotie / imago Brussel, organiseren van taallessen, ...), of maken reeds deel uit van de basiswerking van de Brusselse Welzijnsraad. Zowel aan Pro Medicis als aan de Brusselse Welzijnsraad werd gevraagd in hun projectaanvraag voor het werkingsjaar 2002-2003 samenwerkingsverbanden uit te werken. Momenteel laat ik onderzoeken welke inbreng vanuit de Vlaamse Gemeenschap in beide projecten opportuun is.

4. Geprogrammeerde voorzieningen in de welzijnssector

Het is bekend dat de Vlaamse programmatienormen voor de welzijns- en gezondheidsinstellingen in Brussel niet steeds ingevuld geraken. Deze problematiek is nog het meest nijpend in de bejaardenzorg. Navraag bij Home-info leert dat er wachtlijsten bestaan bij die instellingen welke een goede reputatie genieten op het gebied van verzorging en een goede Nederlandstalige dienstverlening verzekeren. Bijkomende voorzieningen die voldoen aan de strenge, Vlaamse erkenningsnormen zouden op die vraag naar een kwalitatief hoogstaand senioren-aanbod een antwoord kunnen bieden. Vanuit mijn bevoegdheid Brusselse Aangelegenheden kan ik geen inclusieve beleidsdaden stellen om de geprogrammeerde voorzieningen in de welzijnssector te realiseren. Dit behoort toe aan de Vlaamse minister bevoegd voor Welzijn.

In het kader van het Vlaams Brusselfonds onderzoek ik wel of het Fonds – naast de hiervoor beschikbare kredieten op de reguliere begrotingen van de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) en de Vlaamse Gemeenschapscommissie – aanvullende middelen ter beschikking kan stellen om aan de investeringsnoden van deze sector te voldoen. Omdat minister Vogels in de gedachtewisseling met de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand van het Vlaams Parlement van 6 maart 2001 aangeeft dat de achterstand in de realisatie van de programmatie vooral te wijten is aan het gebrek aan initiatiefnemers, doe ik op dit ogenblik de nodige prospectie om potentiële initiatiefnemers rond de tafel te brengen (*Stuk 1089 (2001-2002) – Nr. 1-A – red.*).

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

Nihil.

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD* (Reglement artikel 81, 6)

Nihil.

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil.

* datum van afsluiting : 3/11

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering				
41	18.07.2002	M. Dillen	<i>Overheidsinformatie – Krantenwinkels</i>	519
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie				
346	18.07.2002	P. Huybrechts	<i>N123 Herentals – Geluidsoverlast</i>	520
347	14.08.2002	S. Becq	<i>Zwarte punten – Vlaams-Brabant</i>	520
348	14.08.2002	M. Dillen	<i>Lagevloertrams De Lijn – Defecten</i>	521
349	14.08.2002	M. Dillen	<i>E313 Wommelgem – Verkeersveiligheid</i>	522
350	14.08.2002	M. Dillen	<i>Basismobiliteit – Projecten</i>	523
351	14.08.2002	F. Strackx	<i>N223 Nieuwrode – Verkeerslichten</i>	524
352	14.08.2002	C. Decaluwe	<i>Staat van de wegen – Voortgangsrapport (2)</i>	524
353	14.08.2002	C. Decaluwe	<i>Aanpassing Grensleie – Overleg met Wallonië</i>	525
354	14.08.2002	C. Decaluwe	<i>Zwarte punten – West-Vlaanderen</i>	526
355	14.08.2002	C. Decaluwe	<i>Westelijke ring Kortrijk – Stand van zaken</i>	526
356	14.08.2002	C. Decaluwe	<i>NV Zeekanaal – Kaaimuurprojecten</i>	527
357	14.08.2002	C. Decaluwe	<i>Expresweg Ieper-Poperinge – Verkeersveiligheid (2)</i>	530
358	14.08.2002	D. Ramoudt	<i>Spookrijders – Maatregelen</i>	530
359	21.08.2002	M. Dillen	<i>Resolutie energiebesparing overheidsgebouwen – Uitvoering</i>	531
360	21.08.2002	C. Decaluwe	<i>Personenvervoer te water – Proefproject</i>	531
361	21.08.2002	C. Decaluwe	<i>Baggerplan – Bergingscapaciteit</i>	532
362	21.08.2002	C. Decaluwe	<i>Dodehoekspiegels – Overheidsinitiatieven (2)</i>	534
363	21.08.2002	E. Glorieux	<i>Mobiliteitsconvenant Asse – Subsidies</i>	534
364	21.08.2002	C. Decaluwe	<i>Missing links – Stand van zaken</i>	535
365	21.08.2002	F. Vermeiren	<i>Openbaar vervoer – Gecombineerd abonnement NMBS-De Lijn</i>	536
366	28.08.2002	J. Penris	<i>N148 St.-Bernardsesteenweg Antwerpen – Onderhoud</i>	537
367	28.08.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Belbuspalen Kalmthout en Essen – Kostprijs</i>	538
368	28.08.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gewestoverschrijdende verkeersinfo – Stand van zaken</i>	538
369	28.08.2002	A. Van Nieuwerkerke	<i>Niet-vergunde strand- en dijkconstructies – Beleid</i>	538
370	28.08.2002	E. Schuermans	<i>Bewegwijzering – Ziekenhuizen</i>	540
371	04.09.2002	L. Caluwé	<i>Regionale luchthavens – Regeringsbeslissing</i>	541

372	04.09.2002	E. Glorieux	<i>Hernieuwbare energiebronnen – Stand van zaken</i>	542
 M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking				
215	09.07.2002	S. Becq	<i>Gezinszorg – Integratie kraamzorg</i>	543
217	09.07.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Thuiszorg – Coördinatie</i>	544
221	09.07.2002	S. Becq	<i>Lokale dienstencentra – Privé-initiatief</i>	546
222	09.07.2002	S. Becq	<i>Private kinderopvang – Startersproblemen</i>	547
230	18.07.2002	M. Dillen	<i>Motie bijzondere jeugdzorg – Eerstelijnszorg</i>	548
231	18.07.2002	M. Dillen	<i>Motie bijzondere jeugdzorg – Preventiebeleid</i>	548
232	18.07.2002	M. Dillen	<i>Motie bijzondere jeugdzorg – Aanbod</i>	551
233	18.07.2002	M. Dillen	<i>Motie bijzondere jeugdzorg – Toegangspoort</i>	555
234	18.07.2002	M. Dillen	<i>Motie bijzondere jeugdzorg – Participatiemethodieken</i>	555
235	18.07.2002	M. Dillen	<i>Motie bijzondere jeugdzorg – Ondersteuningsmaatregelen</i>	556
236	18.07.2002	M. Dillen	<i>Motie bijzondere jeugdzorg – Interdepartementale werkgroep</i>	558
239	18.07.2002	M. Dillen	<i>Ouderenmishandeling – Beleid</i>	558
240	14.08.2002	S. Becq	<i>Opvangouders – Samenwerkingsverbanden</i>	560
241	14.08.2002	S. Becq	<i>Buitenschoolse kinderopvang – DAC'ers</i>	561
242	14.08.2002	S. Becq	<i>Gezinszorg – DAC'ers</i>	562
243	14.08.2002	S. Becq	<i>Zorgregio's – Overlegstructuren en werkingsgebieden</i>	562
244	14.08.2002	A. De Martelaer	<i>Mentaal gehandicapten in gevangenissen – Vlaams-Fondsdossier</i>	565
246	14.08.2002	M. Dillen	<i>Kinderopvang na schokkende gebeurtenis – Campagne</i>	566
248	14.08.2002	I. van Kessel	<i>Depressies – Beleid</i>	567
254	21.08.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Partnergeweld – Hulpdiensten</i>	568
257	28.08.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kansarme gezinnen – Ondersteuning</i>	569
258	28.08.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Schuldbemiddeling OCMW's en CAW's – Stand van zaken</i>	575
259	28.08.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Inburgeringsbeleid – Voortzetting SIF-taalprojecten</i>	576
260	28.08.2002	D. De Cock	<i>Slachtofferhulp – Steun</i>	579
263	28.08.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>OCMW's – GSM-rekeningen</i>	580
264	28.08.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Minderhedenbeleid – Experimentele subsidies 2001</i>	580
265	28.08.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Minderhedenbeleid – Experimentele subsidies 2002</i>	582
266	28.08.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Rusthuizen – Inspectie</i>	592
267	04.09.2002	S. Becq	<i>Residentiële opvang gehandicapten – Dagprijzen en supplementen</i>	593
270	04.09.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Thuislorenzorg – Begeleid wonen</i>	594

M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

117	09.07.2002	D. Holemans	<i>Academische functies – Vrouwen</i>	595
-----	------------	--------------------	---	-----

118	09.07.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Taalgebruik in bestuurszaken – VCT-adviezen</i>	602
122	18.07.2002	F. Vermeiren	<i>Wetenschappelijke onderzoekers – Stimuli</i>	609
132	14.08.2002	M. Dillen	<i>Beleidsrelevant onderzoek – Steunpunten</i>	611
133	14.08.2002	M. Dillen	<i>Wetenschappelijke en technologische samenwerking – Evaluatie</i>	612
135	21.08.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Specialisatiejaren SO – Europese ontwikkelingen</i>	612
136	21.08.2002	C. Decaluwe	<i>Dodehoekspiegels – Overheidsinitiatieven (2)</i>	613
140	04.09.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Alternatieve geneeskunde – Kwaliteitsbewaking opleidingen</i>	614
141	04.09.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Verpleegkundigen – Beroepstitels</i>	615

R. LANDUYT, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

	79	09.07.2002	D. Ramoudt	<i>Vlaamse Kust – Promotie in Groot-Brittannië</i>	616
△	83	09.07.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Toerisme</i>	616
	86	18.07.2002	M. Dillen	<i>Toeristische promotie – Internet</i>	617
	87	14.08.2002	J. Sauwens	<i>Sport – Werkgelegenheidsprojecten</i>	618
	88	14.08.2002	M. Dillen	<i>VDAB-computeropleidingen – Stand van zaken</i>	618
	89	14.08.2002	M. Dillen	<i>Werkgelegenheidsbeleid – Brussel</i>	623
	90	14.08.2002	M. Dillen	<i>Actieplan Diversiteit en Evenredige Arbeidsdeelname – Evaluatie</i>	624
	91	14.08.2002	C. Decaluwe	<i>Lokale werkwinkels – Stand van zaken</i>	627
	92	14.08.2002	C. Decaluwe	<i>Gescopremies – Berekening bij flexibele prestaties</i>	629
	94	21.08.2002	D. Ramoudt	<i>Kust – Toeristische evenementen en mobiliteit</i>	630
	96	21.08.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Werkgelegenheid gehandicapten – Stimuli</i>	632
	97	04.09.2002	V. Declercq	<i>Campings – Omvorming tot woonzone</i>	634

V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

	271	09.07.2002	P. Lachaert	<i>Milieuwerken Zwijnaarde – Stillegging</i>	635
	272	09.07.2002	F. De Cock	<i>Bosgebieden Westerlo – Aankoop</i>	635
	273	09.07.2002	J. Malcorps	<i>Begraafplaatsen – Milieuvriendelijk beheer</i>	636
	277	18.07.2002	C. Decaluwe	<i>Biociden – Bermen en perceelsranden</i>	638
	280	14.08.2002	M. Dillen	<i>Milieuvriendelijke landbouw – Subsidiëring</i>	640
	281	14.08.2002	M. Dillen	<i>Leader+-projecten – Stand van zaken</i>	644
	282	14.08.2002	C. Decaluwe	<i>Bosgebieden West-Vlaanderen – Aankopen</i>	646
	283	14.08.2002	C. Decaluwe	<i>Rio-dossiers – Uitbetalingen (2)</i>	647
	284	14.08.2002	C. Decaluwe	<i>Heulebeek Kortrijk – Waterbeheersing</i>	647
	286	14.08.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>LPG-stations – Milieuvergunning</i>	648
	287	21.08.2002	A. Van Nieuwkerke	<i>Zwinbosjes-BPA Finis Terrae – Motie</i>	650
	288	21.08.2002	C. Decaluwe	<i>Individuele waterzuivering – Subsidiëring (3)</i>	650

289	21.08.2002	C. Decaluwe	<i>Dodehoekspiegels – Overheidsinitiatieven (2)</i>	651
291	21.08.2002	C. Decaluwe	<i>Luchthaven Deurne – Geluidsmetingen</i>	652
293	28.08.2002	I. Vertriest	<i>Afvalwaterheffing – Vrijstelling</i>	653
294	28.08.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Afvalinzameling – Personen met mobiliteitsproblemen</i>	654
295	28.08.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Jeker – Waterkwaliteit</i>	655
D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening				
160	14.08.2002	J. Geysels	<i>Militair domein Westerlo – Bestemming</i>	657
△ 161	14.08.2002	M. Dillen	<i>Wetenschappelijke en technologische samenwerking – Evaluatie</i>	658
162	14.08.2002	A. De Martelaer	<i>Aquafin-werken Scherpenheuvel – Bouwvergunning (2)</i>	658
163	14.08.2002	C. Decaluwe	<i>VRT – Wetenschappelijke programma's</i>	659
△ 164	21.08.2002	A. Van Nieuwerkerke	<i>Zwinbosjes-BPA Finis Terrae – Motie</i>	661
165	21.08.2002	C. Decaluwe	<i>Vermindering onroerende voorheffing – Sociale huurders</i>	662
167	21.08.2002	C. Decaluwe	<i>Verwijlntresten – Stand van zaken (2)</i>	662
P. VAN GREMBERGEN, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken				
115	09.07.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Wezembeek-Oppem – Vacatures</i>	668
116	09.07.2002	V. Declercq	<i>Chartreusegebied Brugge – Bescherming</i>	668
117	09.07.2002	B. De Smet	<i>Krachtlijnen-Kelchtermans – Toepassing</i>	669
△ 118	09.07.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Taalgebruik in bestuurszaken – VCT-adviezen</i>	671
119	09.07.2002	F. Dewinter	<i>Dienstwagens – Processen-verbaal</i>	678
120	09.07.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Museumkaart – Stand van zaken</i>	678
121	09.07.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Festivals – Toegankelijkheid</i>	679
122	09.07.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Vernederlandsing straatbeeld</i>	680
△ 123	09.07.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Ouderenzorg</i>	680
125	09.07.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Gemeenschapscentrum Drogenbos</i>	681
126	09.07.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Boesdaelhoeve</i>	681
127	09.07.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Federale toepassing taalwetgeving</i>	682
128	09.07.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteitengemeenten – Bibliotheek en cultuurraad</i>	682
130	09.07.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Rand – MUG's</i>	683
131	18.07.2002	D. Holemans	<i>Besluiten gemeentelijke overheid – Klachten</i>	685
132	18.07.2002	I. Vertriest	<i>Gecoro's – Presentiegeld</i>	686
133	18.07.2002	F. Vermeiren	<i>Kasteel van Beaulieu (Machelen) – Restauratie</i>	687
134	18.07.2002	C. Van Eyken	<i>Overheidsbrochures – Vertaling voor faciliteitengemeenten</i>	687
135	18.07.2002	C. Van Eyken	<i>Openbare gebouwen – Toegankelijkheid</i>	688
136	18.07.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Erfpacht "Centre Sportif et Culturel"</i>	692

137	18.07.2002	D. Holemans	<i>Vlaams Administratief Centrum Gent – Stand van zaken</i>	692
138	14.08.2002	M. Dillen	<i>Centrum voor Teksteditie en Bronnenstudie – Projecten</i>	693
139	14.08.2002	C. Decaluwe	<i>Restauratiedossiers – Achterstand (2)</i>	693
141	21.08.2002	M. Dillen	<i>Resolutie afkortingen en letterwoorden – Initiatieven</i>	694
△ 142	21.08.2002	C. Decaluwe	<i>Dodehoekspiegels – Overheidsinitiatieven (2)</i>	696
143	21.08.2002	K. Van Dijk	<i>Muziekensembles – Erkenning en subsidiëring – Danel Strijkkwartet ..</i>	697
144	28.08.2002	J. Sauwens	<i>Overgehevelde federale ambtenaren – Loopbaan</i>	698
145	28.08.2002	B. De Smet	<i>Gemeentefonds – Ramingen</i>	700
146	28.08.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Rand – Opleidingen onthaal anderstaligen</i>	701

J. GABRIELS, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting

106	09.07.2002	A. De Martelaer	<i>Personeelsproblemen VHM – Juridische ondersteuning</i>	702
109	09.07.2002	J. Malcorps	<i>Keramische sector – Ecologische expansiesteun</i>	702
111	14.08.2002	M. Dillen	<i>Milieuzorgsystemen – Stand van zaken</i>	704
112	14.08.2002	M. Dillen	<i>Preventief bedrijfsbeleid – Evaluatie</i>	705
113	14.08.2002	C. Decaluwe	<i>Sociale huurwoningen – Onderhoudstoestand</i>	706
114	14.08.2002	C. Decaluwe	<i>Sociale huurwoningen – Migranten</i>	709
115	14.08.2002	C. Decaluwe	<i>Sociale huurwoningen – Leegstand</i>	709
116	14.08.2002	C. Decaluwe	<i>Sociaal huurbesluit – Huurdersprofiel</i>	711
117	14.08.2002	C. Decaluwe	<i>Sociaal huurbesluit – Inkomensvoorwaarde en huuropzeg</i>	712
119	21.08.2002	C. Decaluwe	<i>Vermindering onroerende voorheffing – Sociale huurders</i>	713

G. VANHENGEL, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden

1	09.07.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Taalgebruik in bestuurszaken – VCT-adviezen</i>	714
2	09.07.2002	F. Dewinter	<i>Dienstwagens – Processen-verbaal</i>	714
3	09.07.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Boesdaelhoeve</i>	714
△ 4	09.07.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Brussel en Rand – Taalgebruik ziekenhuizen en urgentiediensten</i>	714
5	09.07.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Taalgebruik Brusselse ziekenhuizen – Overleg met Brusselse regering ..</i>	715
6	18.07.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Steunpunt Taalwetwijzer – Stand van zaken</i>	716
7	18.07.2002	M. Dillen	<i>Steunpunt Sport – Werking</i>	716
8	14.08.2002	J. Sauwens	<i>Sport – Werkgelegenheidsprojecten</i>	720
9	21.08.2002	C. Decaluwe	<i>Dodehoekspiegels – Overheidsinitiatieven (2)</i>	722
10	21.08.2002	B. Grouwels	<i>Social-profitsector Brussel – Noden en behoeften</i>	722